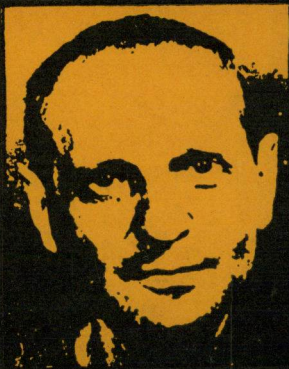

Richard Wurmbrand

ജീവിതം രക്തസാക്ഷികൾക്കു

ജീവിക്കുന്ന

രക്തസാക്ഷികൾ

(TORTURED FOR CHRIST)

ഇരുമ്പുമറയ്ക്കലുകളിൽ ദണ്ഡനമനുഭവിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ
ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഹൃദയഭേദകമായ കഥ

1977

Rs. 4 - 00

Tortured for Christ

Malayalam Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed "Attention: Permission Coordinator," at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

ഗ്രന്ഥകാരനെപ്പറ്റി

മാതൃരാജ്യമായ റൂമേനിയായിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭണ്ഡനമേറു പതിനാലു വർഷം ജയിൽവാസമനുഭവിച്ച ഒരു സുവിശേഷ വിഹിത സഭാശുശ്രൂഷകനാണ് റവ. റിച്ചാർഡ് വുബ്രാൻഡ്. റൂമേനിയായിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ നേതാവും ഗ്രന്ഥകർത്താവുമാണ് അദ്ദേഹം.

1945 - ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂമേനിയായിൽ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശപ്രാപ്തിക്കായി അവിടെയുള്ള ക്രിസ്തീയസഭകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ റിച്ചാർഡ് ഒളിവിൽ ശക്തിമത്തായ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. അടിമത്തത്തിലാണു റൂമേനിയൻ ജനതയുടെയിടയിലും റൂമേനിയായെ ആക്രമിച്ച കീഴടക്കിയ റഷ്യൻ ഭടന്മാരുടെ ഇടയിലുമാണ് ഈ വേല ആരംഭിച്ചത്. 1948-ൽ അദ്ദേഹവും ഭാര്യ സാബീനും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒരു അടിമത്തരാജിലായിരുന്നതായി മൂന്നു വർഷം വേലചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്നു വർഷക്കാലം ഏകാന്തതയ്ക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. തന്നെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരെയല്ലാതെ ആരെയും ആ നാളുകളിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ല. മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അനേകർ വസിക്കുന്ന ഒരു ജയലിലേക്കു മാറ്റി. അവിടെയും ഭണ്ഡനവിധികൾ തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

റിച്ചാർഡ് വുബ്രാൻഡ് അന്തർദ്ദേശീയ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ നേതാവായിരുന്നതിനാൽ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സ്ഥാനാപതികൾ പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം റൂമേനിയ വീട്ട് ഓടിപ്പോയി എന്നുള്ള ഉത്തരമാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്. റഹസ്യപ്പോലീസുകാർ, തങ്ങൾ തടവുകാരായിരുന്നു എന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് വുബ്രാൻഡിന്റെ ഭാര്യയെ സന്ദർശിക്കുകയും വുബ്രാൻഡ് മരിച്ചുപോയി എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ അവർ പങ്കെടുത്തു എന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി എന്നുള്ള വിവരം അവർ കുടുംബക്കാരെയും സ്നേഹിതന്മാരെയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

എട്ടു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം വിമുക്തനായി. അതോടുകൂടി വംബ്രാൻഡ് ഓളിവുസയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി. രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1959-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിക്കുകയും ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷത്തെ തടവു ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

1964 - ൽ പൊതുവായ ഒരു രാഷ്ട്രീയമാപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി വംബ്രാൻഡ് സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നു. വീണ്ടും ജയിലിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നത് ആപത്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ നോർവേയിലെ വിശ്വാസികൾ, അദ്ദേഹത്തിന് റൂമേനിയായിൽനിന്ന് വെളിയിൽ പോകുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനായി റൂമേനിയായിലെ ഗവണ്മെന്റുമായി വേണ്ട ഇടപാടുകൾ ചെയ്തു. റൂമേനിയായിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരുടെ 'വിപ്ലവ' ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു തടവുകാരന്റെ സാധാരണ വില 800 പവൻ ആയിരുന്നു എങ്കിലും വംബ്രാൻഡിന്റെ വിലയായി 2500 പവൻ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.

1966 മേയ് മാസത്തിൽ വംബ്രാൻഡ് അമേരിക്കൻ സെനറ്റിന്റെ അഭ്യന്തര ഭേദതാസമിതിയുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ സാക്ഷ്യം പറയുകയും താൻ ഏറ്റവുമധികം ദുഃഖത്തോടെ ഫലമായി തന്റെ ദേഹത്തു് അറക്കപ്പെട്ട മുതൽ താഴോട്ടു് പതിന്നെട്ടു് ആഴമുള്ള മുറിവുകളുടെ പാടുകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലും പരക്കുകയുണ്ടായി. 1966 സെപ്റ്റംബറിൽ, തന്നെ വധിക്കുവാൻ റൂമേനിയൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചതായുള്ള ഒരു മുന്നറിവു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചുവെങ്കിലും, അങ്ങനെയുള്ള ഭീഷണികൾ കൊണ്ടൊന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ശബ്ദനായില്ല.

“ഓളിവു സയുടെ ശബ്ദം” എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. “ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷി” എന്നും “ഇരുമ്പു മറയ്ക്കുള്ളിലെ പൗലോസ്” അപ്പോസ്തലൻ എന്നും ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വരുന്നു.

മുഖവുര

(റവ. ഡബ്ലിയു. സറുവാർട്ട് ഹാരിസ്, എഫ്.

ആർ. ജി. എസ്, ജനറൽ ഡയറക്ടർ,

യൂറോപ്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യൻ).

1964-ൽ ആണ് ഞാൻ ആദ്യമായി റൂമേനിയായിൽ പ്രവേശിച്ചത്. അതിനുമുമ്പ്, അൽബേനിയ കഴിഞ്ഞ് യൂറോപ്പിൽ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏകരാജ്യം റൂമേനിയായായിരുന്നു. ഞാൻ അവിടേക്കു പോകണമെന്നുള്ള സൂചന പല മാസങ്ങളായി എനിക്ക് ദൈവത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ റവ. ജോൺ മോസ്ലിയും ഞാനും ഹംഗേറിയൻ അതിർത്തികടന്ന് റൂമേനിയായിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്താണെന്നും, അവിടുത്തെ അധികാരികൾ ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് അധികം താമസിയാതെ മനസ്സിലായി. എങ്കിലും അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളെ ഹാർട്ടമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമസിന് നാലാഴ്ചമുമ്പ്, ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ ബുക്കാരസ്റ്റിലുള്ള ജമ്മൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് പള്ളിയിൽപോയി. അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നവരെ അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അവസരം ലഭിച്ചു.

യോഗം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പലർവന്ന് ഞങ്ങളോട് സംസാരിച്ചു. ആ കൂട്ടത്തിൽ വെളുത്തുവിളരിയ മുഖവും പ്രതീക്ഷനിറഞ്ഞ കണ്ണുകളുമുള്ള ഒരു വൃദ്ധൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കുവാൻ തനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും, തന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഭവീഷ്യത്ഫലങ്ങളെ നേരിടുവാൻ താൻ ഒരുക്കമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അന്നുരാത്രി പത്തുമണിയോടുകൂടി റിച്ചാർഡ് വുംബ്രാൻഡും, ഭാര്യയും മകൻ മിഹായിയും താമസിച്ചിരുന്ന മേൽ നിലയിലുള്ള ഒരു ചെറിയ മുറിയിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ നടന്നു.

ശാന്തമായി ഞങ്ങൾ ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന സഭാപരിപാലകനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെയധികം കേട്ടിരുന്നു. പതിനാലുവർഷക്കാലം അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച സംഭ്രമ ജനകമായ യാതനകളെപ്പറ്റിയും അതിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള കഥ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ സാബിനും പിന്നീട് മകൻ മിഹായിയും പുറത്തിറങ്ങി തെരുവിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ വീടിനപ്പുറം പോലീസുകാർ നില്ക്കുന്നതായും എതിരെയുള്ള വീടിനുമുമ്പിൽ അവരുടെ കാർ കിടക്കുന്നതായും കണ്ടു. അവർ എത്ര നേരം ഈ വീട് കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും? അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും? റിച്ചാർഡ് വംബ്രാൻഡ് തന്റെ കഥ അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. മരിക്കാനാവാത്ത ഒരു പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു അത്. തന്റെ മക്കളെ സംരക്ഷിക്കണമേ എന്ന് ഞങ്ങൾ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള ദണ്ഡനങ്ങളുടെ പാടുകൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു. ആ ദണ്ഡനകാലങ്ങളിലെ യേജുരത ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എങ്കിലും കാരാഗൃഹവാസത്തിന്റെയും പീഡകളുടെയും കറുത്തിരുണ്ട ആ കഥയിൽകൂടിയും മഹത്വത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വെളിച്ചം പരന്നിരുന്നു. ദൈവം ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. ഞങ്ങൾ തിരികെപോകവാനായി തെരുവിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോഴേക്കും പോലീസുകാർ പോയിരുന്നു!

യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ധീരസാക്ഷികളായിനിന്ന ഈ കുടുംബത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയശേഷം ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പല പരിവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നി. അങ്ങനെ ഈ പുസ്തകം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത് ബഹുമതിയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളത് സഭയായ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിറവേറുകയും ചെയ്യുന്ന കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ വിശ്വാസികളെ സ്നേഹിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കട്ടെ എന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടിയത്രെ ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

വിഷയവിവരം

അദ്ധ്യായം

പേജ്

1. ഒരു നിരീശ്വരവാദി ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നു	1
2. പറഞ്ഞുതീരാനാവാത്ത ദണ്ഡനങ്ങൾ	24
3. റൂമേനിയ വിട്ടത്	40
4. കമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള ആത്മീയ പോരാട്ടം	44
5. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റൂകാരെ നേടാം	78
6. ഒളിവുസഭ മഞ്ഞുമലപോലെ	98
7. ഒളിവുസഭയിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശം	120

അവതാരിക

ഇരുമ്പുമാറ്റം പിന്നിലുള്ള ഒളിവുസഭയിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു സന്ദേശം സ്വതന്ത്രരായ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമായി ഞാൻ കൊണ്ടുവരികയാണ്.

സ്വതന്ത്രലോകത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുവാൻ ഞാൻ സകല പ്രയത്നവും ചെയ്യണമെന്നും, ഈ അടിയന്തരസന്ദേശം നിങ്ങൾക്ക് എത്തിക്കണമെന്നും, ഞാൻ വളരെ നാളുകളായി നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്ന ഒളിവുസഭ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്വതന്ത്രലോകത്തിൽ എത്തുവാൻ ഇടയായതും എത്ര വലിയ അത്ഭുതമാണെന്ന് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും. കമ്മ്യൂണിസറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ പീഡകൾ സഹിച്ചിട്ടും വിശ്വസ്തരായി കഴിയുന്ന ഒളിവുസഭകൾ എന്നെ ഭരമേല്പിച്ച സന്ദേശമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ളത്.

ഒളിവുസഭയിൽനിന്നുള്ളതായ ഈ സന്ദേശത്തിന് നിങ്ങളുടെ അടിയന്തര പരിഗണന നൽകുന്നതിനായി, ഞാൻ ആദ്യമായി എന്റെ സാക്ഷ്യം നൽകുകയും, തുടന്ന് ഒളിവു സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

റിചാർഡ് വുബ്രാൻഡ്.

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

ഒരു നിരീശ്വരവാദി ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നു

മതപരമായ ചിന്തകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കടുംബത്തിലാണ് ഞാൻ ജനിച്ചു വളർന്നത്. ബാല്യകാലത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരുവിധമായ മതാഭ്യസനവും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പതിനാലു വയസ്സായപ്പോഴേക്കും ഞാൻ കടുത്ത ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ബാല്യകാലങ്ങളിലെ കയ്പ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. ചെറുപ്രായം മുതൽ ഒരു അനാഥ ശിശുവായിട്ടാണ് ഞാൻ വളർന്നുവന്നത്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കഷ്ടത നിറഞ്ഞവർഷങ്ങളിൽ ദാരിദ്ര്യം എന്തെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പതിനാലുവയസ്സായപ്പോൾ ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർഷ്ടാലൈതനെ ദൈവമില്ല എന്ന് എനിക്ക് പൂർണ്ണബോധ്യം വന്നിരുന്നു. നിരീശ്വരവാദം അടങ്ങിയ അനേകപുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയോ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയോ എനിക്ക് ചിന്തകൾ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നല്ല. എങ്കിലും ആവിധ ചിന്തകൾ മനുഷ്യമനസ്സിന് ഹാനികരമാണ് എന്ന് കരുതി ഞാൻ ആ ചിന്തകളെ വെറുത്തിരുന്നു. മതത്തോടുള്ള വിദ്വേഷത്തിൽ ഞാൻ വളർന്നു.

എന്നാൽ എറിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാരണങ്ങളാൽ ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള കൃപ എനിക്ക് ലഭിച്ചതായി പിന്നീട് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ യാതൊരുവിധ ശ്രേഷ്ഠതയുമായിരുന്നില്ല ആ കാരണങ്ങൾ; കാരണം, എന്റെ സ്വഭാവം വളരെ ദുഷിച്ചതായിരുന്നു.

ഞാൻ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്നെങ്കിലും അകാരണമായി എന്തോ ഒരു ശക്തി എന്നെ പള്ളികളിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു പള്ളിയുടെ സമീപത്തുകൂടെ പോകുമ്പോൾ അതിനകത്തു് ഒന്നു കയറാതെ പോകുക എനിക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അവിടെ നടക്കുന്നത് എന്തെല്ലാമാണെന്ന് എനിക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലായില്ല. ഞാൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു, പക്ഷെ അവ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചില്ല. ദൈവമില്ല എന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ടായി. ഞാൻ അനുസരിക്കേണ്ട യജമാനനായ ദൈവത്തെ

പ്പറിയുള്ള തെറ്റായ ധാരണകളെ ഞാൻ വെറുത്തു. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലെങ്ങോ സ്നേഹം നിറഞ്ഞതായ ഒരു ഹൃദയം ഉണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ബാല്യത്തിന്റെയോ യൗവ്വനത്തിന്റെയോ സന്തോഷങ്ങളൊന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എനിക്കുവേണ്ടി സ്വീകിക്കുന്നതായ ഒരു ഹൃദയത്തെ എവിടെയെങ്കിലും കാണുവാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗിച്ചിരുന്നു.

ദൈവമില്ല എന്നുള്ളത് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്നേഹവാനായ ഒരു ദൈവം ഇല്ലല്ലോ എന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് വേദമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായ ഒരു പോരാട്ടത്തിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ ഒരു കത്തോലിക്കാപള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വർ മുട്ടുകുത്തി എന്തോ പറയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവരോടുകൂടെ മുട്ടുകുത്തി, അവർ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ മനസ്സിലാക്കി ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമോ എന്നുള്ള വിചാരത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു. അവർ കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി: 'കൃപനിറഞ്ഞ മറിയമേ നിനക്കുവന്ദനം.' ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ആ പ്രാർത്ഥന ഉരുവിട്ടു. കന്യകമറിയാമിന്റെ പ്രതിമയെ ഞാൻ നോക്കി പക്ഷേ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. എനിക്ക് വളരെ ദുഃഖമുണ്ടായി.

ഉറച്ച ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാൻ ദൈവത്തോടു ഏതാണ്ടിപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: 'ദൈവമേ, ദൈവം ഇല്ല എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പായി അറിയാം. നീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ നീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നത് എന്റെ കർത്തവ്യമല്ല. നിന്നെത്തന്നെ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരിക എന്നുള്ളത് നിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.' ഞാൻ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്നു എങ്കിലും നിരീശ്വരത്വം എന്റെ ഹൃദയത്തിന് സമാധാനം തന്നില്ല.

എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കലക്കം ഉണ്ടായസമയത്തു്, റൂമേനിയായുടെ പർവ്വതപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വൃദ്ധനായ ഒരു ആശാരി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: (എന്ന് എനിക്ക് പിന്നീട് മനസ്സിലായി). 'എന്റെ ദൈവമേ, ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നെ സേവിച്ചു. അതിന്റെ പ്രതിഫലം ഈ ലോകത്തിലും ലഭിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു യഹൂദനെ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്താൻ ഇടയാകണമെന്നുള്ളതാണ് ആ പ്രതിഫലം. (കാരണം യേശുക്രിസ്തു യഹൂദവംശജനാണല്ലോ.) എന്നാൽ ഞാൻ പാവപ്പെട്ടവനും വൃദ്ധനും രോഗിയുമാണ്. ഒരു യഹൂദനെ അന്വേഷിച്ച് പോകുവാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ല. നീതന്നെ ഒരു യഹൂദനെ എന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക. അവനെ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു നടത്തുവാൻ എന്നാൽ ആവുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യാം.'

എതിർത്തുനില്ക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഏതോ ഒരു ശക്തി എന്നെ ആ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് നടത്തി. റൂമേനിയായിൽ പന്തിരായിരം ഗ്രാമങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ

ആ ഗ്രാമത്തിലേക്കാണ് ഞാൻ പോയത്. ഞാൻ ഒരു യാത്രക്കാരനെന്ന റിഞ്ഞു ആ ആശാരി എന്ന സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചു. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു അനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ അവിടെ ചെന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു വേദപുസ്തകം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചു. സാംസ്കാരികമായ താല്പര്യത്താൽ ഞാൻ വേദപുസ്തകം പലപ്പോഴും വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എനിക്ക് നൽകിയ വേദപുസ്തകം വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നായിരുന്നു. എന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി താനും ഭാര്യയും അനേകമണിക്കൂറുകൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്ന് പിന്നീട് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറയുകയുണ്ടായി. സാധാരണ അക്ഷരങ്ങളിലല്ല, അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ കത്തിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹത്തിന്റെ തീനാളങ്ങളാലത്രെ ആ വേദപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി. അവന്റെ ജീവിതത്തോടു എന്റെ ദുഷ്ടജീവിതത്തേയും. അവന്റെ വിശുദ്ധിയോടു എന്റെ അശുദ്ധിയേയും. അവന്റെ സ്നേഹത്തോടു എന്റെ വിദ്വേഷത്തേയും. ഞാൻ തുലനം ചെയ്തു. അതു വായിക്കുകയല്ല, വായിച്ചുകരയുവാനേ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. യേശുക്രിസ്തു എന്നെ തന്റെ സ്വന്തമായി സ്വീകരിച്ചു! അധികം താമസിയാതെ എന്റെ ഭാര്യയും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അവൾ മറ്റുള്ളവരെ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷയിലേക്ക് നടത്തി. അങ്ങനെ റൂമേനിയായിൽ ലൂതറൻസഭയുടെ ഒരു പുതിയ കൂട്ടം രൂപം പ്രാപിച്ചു.

നാസികളുടെ കാലത്ത് ഞങ്ങൾ വളരെയധികം പീഡ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. യാഹൂദന്മാരെയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റും സഭാവിഭാഗങ്ങളേയും പീഡിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഏകാധിപത്യമായിട്ടത്രെ റൂമേനിയായിൽ നാസിമതം തലയേർത്തിയത്.

പട്ടമേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഒരുക്കപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ ആ സഭയുടെ നായകനും സ്ഥാപകനുമായിരുന്നു. അതിന്റെ ചുമതലകളും എന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നാസികൾ എന്നെയും എന്റെ ഭാര്യയെയും പലപ്രാവശ്യം ബന്ധിക്കുകയും നാസിന്യാധിപന്മാരുടെ മുഖിലേക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. നാസികളുടെ കീഴിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അതിഭയത്തോടുകൂടി കഴിയേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് വരാനിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിന്റെ ഭീകരതയുടെ ഒരു നിഴൽ മാത്രമായിരുന്നു, ഇത്. എന്റെ മകൻ മിഹായി വധിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ഞങ്ങൾ അവൻ യാഹൂദവംശത്തിൽ പെടാത്ത ഒരു പേര് ഇട്ടു.

എന്നാൽ നാസികളുടെ ഭരണംകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനമുണ്ടായി. ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ ഒരു മനുഷ്യൻ തുടർച്ചയായുള്ള ശാരീരിക ഭണ്ഡനങ്ങൾ സഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള പാഠം ഞങ്ങൾ പഠിച്ചു. ഒളിവിൽ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയെന്നും ഞങ്ങൾ പഠിച്ചു. ഭാവിയിൽ വരാനിരുന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു അത്.

റഷ്യക്കാരുടെയിടയിലുള്ള പ്രവർത്തനം

ഒരു നിരീശ്വരനായിരുന്നു എന്ന മനസ്സാക്ഷിയുടെ കത്തുമൂലം, മാനസാന്തരപ്പെട്ട ദിവസംമുതൽ റഷ്യക്കാരുടെയിടയിൽ സാക്ഷ്യം പറയുവാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. റഷ്യക്കാർ ബാല്യംമുതൽ നിരീശ്വരനായി വളർത്തപ്പെടുന്നവരാണ്. അവരുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായിത്തീർന്നു. യുദ്ധത്തടവുകാരായിരുന്ന അനേകം റഷ്യക്കാർ റൂമേനിയായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെയിടയിൽ ക്രിസ്തീയവേലചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ട് നാസികളുടെ ഭരണകാലത്തുതന്നെ എന്റെ ആഗ്രഹനിലവൃത്തിയുണ്ടായി.

ആ വേല നാടകീയവും ഹൃദയസ്സ്പർശകവുമായിരുന്നു. ആദ്യമായി ഒരു റഷ്യക്കാരനെ കണ്ടെത്തിയത് ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കയില്ല. താൻ ഒരു എൻജിനീയറാണെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. "ഇല്ല" എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അതുതപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. വിശ്വസിക്കുവാനോ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാനോ ഉള്ള അവകാശം ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെന്നോക്കി, ഒന്നും അറിയാത്തവനെപ്പോലെ പറഞ്ഞു: "വിശ്വസിക്കണമെന്ന് ഒരു പട്ടാളനിയമവും എന്റെ മേൽ ഇല്ല. അങ്ങനെ ഒരു കല്പന ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കും."

എന്റെ കവിഃശതങ്ങളിൽക്കൂടി കണ്ണീർ ഒഴുകി. ഹൃദയം പലകുഷണങ്ങളായി പൊട്ടിപ്പോകുമെന്ന് എനിക്കുതോന്നി. ദൈവം മനുഷ്യൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായ വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട, മനസ്സമരിച്ച ഒരു മനുഷ്യനാണ് എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കല്പനയിന്മേൽ വിശ്വസിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം ചെയ്യപ്പെട്ട് അവരുടെ കൈയ്യിൽ ഒതുങ്ങിയ ഒരു ആയുധമായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ. സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാൻ അവൻ കഴിവില്ലായിരുന്നു. അനേകവർഷത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആധിപത്യത്തിന്റെ ഫലമായി ഉളവായ സാധാരണക്കാരനായ ഒരു റഷ്യക്കാരനായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യജീവികളോടു കമ്മ്യൂണിസത്തിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അതോടുകൂടെ ഈ മനുഷ്യർക്ക് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം തിരികെ കൊടുക്കുവാനും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്ക് അവരെ നടത്തുവാനും എന്റെ ജീവിതത്തെ സമർപ്പിക്കാമെന്ന് ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു.

റഷ്യക്കാരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ എനിക്കു റഷ്യയിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നില്ല.

1944 ആഗസ്റ്റ് 23-ാം തീയതി തുടങ്ങി പത്തുലക്ഷം റഷ്യൻപട്ടാളക്കാർ റൂമേനിയായിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്ന് കമ്മ്യൂണിസറ്റ്കാർ

അധികാരത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടെ നാസികളുടെ കീഴിലെ പീഡനം ഏതുമില്ലായെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന വിധമുള്ള ഫ്ലഷ് കാലം ആരംഭിച്ചു. ഒരു കോടി എൺപതുലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള റൂമേനിയയിൽ ആസ്മയത്തു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് പതിനായിരം അംഗങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷെ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ വിദേശകാര്യ സെക്രട്ടറിയായ വിഷിൻസ്കി ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മീഖായേൽ ഒന്നാമൻ രാജാവിന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് തള്ളിക്കയറി. മുഷ്ടിമുദ്രിത മേശപ്പുറത്തിടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ഗർജിച്ചു: 'നിങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ അധികാരത്തിൽ ആക്കണം..' ഞങ്ങളുടെ പട്ടാളവും പോലീസും ആയുധം താഴെ വയ്ക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നതിനാൽ മിക്കവാറും എല്ലാവരും വെറുത്തിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ബലാൽക്കാരത്തോടെ അധികാരത്തിൽ വന്നു. അന്നത്തെ ബ്രിട്ടനിലെയും അമേരിക്കയിലെയും ഭരണാധികാരികളുടെ സഹകരണമില്ലാതെയല്ല ഇതു സംഭവിച്ചതു്.

തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർ ഉത്തരവാദികളാണ്. അടിമത്തത്തിലാണ്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം അമേരിക്കയിലെയും ബ്രിട്ടനിലെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതാണ്. ഞങ്ങളുടെമേൽ കൊലയുടെയും ഭീകരതയുടെയും വാഴ്ച സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ തങ്ങൾ അറിവില്ലാതെ റഷ്യാക്കാരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം അമേരിക്കക്കാർ മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമായി അടിമത്തത്തിലാണ്ട ജനങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം കാണുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

സ്റ്റേഹത്തിന്റെയും വശീകരണത്തിന്റെയും ഭാഷ ഒന്നുതന്നെ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽ വന്നതോടെ ക്രിസ്തീയ സഭയെ വശീകരിക്കുവാനുള്ള മുഖാന്തരങ്ങൾ അവർ വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിച്ചു. സ്റ്റേഹത്തിന്റെയും വശീകരണത്തിന്റെയും ഭാഷ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരു യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവനും, തന്റെ കാമാസക്തിക്ക് അടിമയാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും, ഇവർ രണ്ടുപേരും, 'ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നാണ് പറയുന്നത്. സ്റ്റേഹത്തിന്റെയും വശീകരണത്തിന്റെയും ഭാഷ തിരിച്ചറിയണമെന്നും, ആടുകളെയും ആടുകളുടെ വേഷത്തിൽവരുന്ന ചെന്നായ്ക്കളെയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയണമെന്ന് യേശു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽവന്നപ്പോൾ സ്റ്റേഹത്തിന്റെയും വശീകരണത്തിന്റെയും ശബ്ദമേതെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ ആയിരക്കണക്കിന് പട്ടക്കാക്കും സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള ഒരു സമ്മേളനം

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാർ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഞങ്ങളുടെ പാർലിമെൻറ് മന്ദിരത്തിൽ വെച്ചാണ് ഈ സമ്മേളനം നടന്നത്. എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭാവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നാലായിരത്തോളം പട്ടക്കാരും സഭാശുശ്രൂഷകരും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വന്നുകൂടി. ദൈവമില്ല എന്ന വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ അവിചല ലോകഅധ്യക്ഷനും അനേകക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൊലയാളിയുമായ ജോസഫ് സ്റ്റാലിനെയാണ് ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായി അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. കമ്മ്യൂണിസവും ക്രിസ്ത്യാനിത്വവും അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നതന്നെയാണെന്നും, ഇതു രണ്ടും സഹവർത്തികളായി കഴിയാവുന്നതാണെന്നും ബിഷോപ്പന്മാരും പട്ടക്കാരും ഓരോരുത്തരായി എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് പ്രസംഗിച്ചു. ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി അവർ കമ്മ്യൂണിസത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കയും പുതിയ ഗവണ്മെണ്ടിന് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ സഹകരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ എന്നോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “റിചാർഡ്, എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തു നിന്ന് ഈ അപമാനം തുടച്ചുകളക”.

“ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിനക്കു ഭേതാവില്ലാതായിത്തീരും..”

“ഭീരുവായ ഒരു ഭേതാവിനെ എനിക്കാവശ്യമില്ല” അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു ആ സമ്മേളനത്തിൽ സംസാരിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഘാതകന്മാരെല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിനേയും ദൈവത്തെയും സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ സംസാരിച്ചത്. മാത്രമല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂറ് ആദ്യമായി യേശുക്രിസ്തുവിനോടാണ് എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഈ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ റേഡിയോവിൽക്കൂടി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർലിമെൻറിൽനിന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും കേൾക്കുവാനിടയായി. ഇതു മൂലം ഞാൻ വളരെ പീഡയനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു എങ്കിലും അതു പ്രയോജനപ്രദമായിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടേയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയുടേയും നേതാക്കന്മാർ ഓരോരുത്തരായി കമ്മ്യൂണിസത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു മെത്രാൻ തന്റെ കുപ്പായത്തിന്മേൽ അരിവാളിന്റേയും ചുറ്റികയുടേയും ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി എന്നുമാത്രമല്ല, തന്നെ ‘തിരുമേനി’ എന്നല്ല, ‘സഖാവ് മെത്രാൻ’ എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് തന്റെ കീഴിലുള്ള പട്ടക്കാരോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

റെസിറേറ എന്ന പട്ടണത്തിൽ നടന്ന ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്‌റുകാരുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിനു ഞാൻ പോയി. ഒരു ചെങ്കൊടിയുടെ കീഴിലാണ് സമ്മേളനം നടന്നത്. മാത്രമല്ല, അവിടെയുള്ളവർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുമ്പോൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ദേശീയഗാനം പാടുകയുണ്ടായി. സ്റ്റാലിൻ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ നിവർത്തിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്ന് അധ്യക്ഷൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്ന

ഒരാളാണെന്നു പറഞ്ഞ് അയാൾ സ്റ്റാലിനെ സ്തുതിച്ചു! പട്രാസ്കോയ, റോസിയാനോ മുതലായ പുരോഹിതന്മാർ കരളക്കട നേരിട്ട പ്രവർത്തിക്കു വാൻതുടങ്ങി. അവർ രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിത്തീന്നു. റൂമേനിയായിലെ ലുതൻ സഭയുടെ ഡെപ്യൂട്ടി ബിഷോപ്പായ റാപ്പ്, ദൈവം മോശയിൽ കൂടിയും യേശുക്രിസ്തുവിൽകൂടിയും സ്റ്റാലിനിൽകൂടിയും മൂന്നു വെളിപ്പാടുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും സ്റ്റാലിനിൽക്കൂടെ നൽകിയിട്ടുള്ളത് മറ്റു രണ്ടിനേയും അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി അവയ്ക്കു പകരമായി നൽകിയതാണെന്നും ദൈവികസെമ്മിനാരിയിൽ പഠിപ്പിച്ചു.

യഥാർത്ഥ ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാർ, യേശുക്രിസ്തുവിനോടു് ഏറ്റവും വിശ്വസ്തരായി, പീഡയനുഭവിച്ച ജീവിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. ഞാൻ അവരെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. എങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാറാണു് അവരുടെ നേതാക്കന്മാരെ 'തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്' ആ നേതാക്കളെ സ്വീകരിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു് ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. എല്ലാ മതനേതാക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു പരമാർത്ഥമാണു്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസന്മാരാകുന്നതിന്നു പകരം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ദാസന്മാരായിത്തീന്നു അവർ തങ്ങളോടു ചേരാതിരുന്ന സഹോദരങ്ങളെ പരസ്യമായി ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

റഷ്യയിലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ ഒളിവുസഭ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽ വരികയും, ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരമുള്ള 'സഭ' വിശ്വാസികളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി റൂമേനിയായിലും ഒരു ഒളിവുസഭ രൂപീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിത്തീന്നു. സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും കുട്ടികളെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു് ആനയിക്കുന്നതിലും ഒളിവുസഭ വിശ്വസ്തരായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഈവിധപ്രവർത്തനങ്ങളെയെല്ലാം നിരോധിച്ചപ്പോൾ ഔദ്യോഗിക സഭ അതിന്നു സമ്മതം മുട്ടി.

മറ്റുള്ള വിശ്വാസികളോടു ചേർന്നു് ഞാൻ ഒളിവുസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. പുറമെ നോക്കുമ്പോൾ സാമുദായികമായി എനിക്കു നല്ല ഒരു സ്ഥാനവും ബഹുമതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഒളിവിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് അതു് ഒരു മറയായിരുന്നു എന്നുള്ളതല്ലാതെ ഒളിവുസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും എന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. നോർവേജിയൻ ലുതൻ മിഷ്യന്റെ സഭാശുശ്രൂഷകനായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അഖിലലോകസഭാകൗൺസിലിന്റെ റൂമേനിയായിലെ പ്രതിനിധിയായും ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. (അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു ചിന്തപോലും റൂമേനിയായിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു് ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമേ അഖിലലോകസഭാകൗൺസിൽ ചെയ്തിരുന്നുള്ളു). ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും അധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ എനിക്കു

നല്ല ബഹുമാതിനേടിയിരുന്നു. ഒളിവിലുള്ള എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഒളിവുസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു രണ്ടു ശാഖകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് റൂമേനിയയിൽ വസിച്ചിരുന്ന പത്തുലക്ഷം റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെയിടയിലുള്ള പ്രവർത്തനമായിരുന്നു.

മറേറത് അടിമത്തത്തിലാണിരുന്ന റൂമേനിയൻ ജനങ്ങളുടെയിടയിലും.

റഷ്യാക്കാർ അതിദാഹമുള്ള ആത്മാക്കൾ

റഷ്യാക്കാരുോട് സുവിശേഷം അറിയിക്കുക എന്നത് എനിക്കു സ്വപ്നം ഭൂമിയിലാകുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. അനേക രാഷ്ട്രങ്ങളിലുള്ള ആളുകളോടു ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും റഷ്യാക്കാരെപ്പോലെ ആർത്തിയോടു കൂടെ സുവിശേഷം 'കടിക്കുന്നവരെ' ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അത്രമാത്രം ആത്മാികദാഹമുള്ള ആത്മാക്കളാണ് അവർ.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനായ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ എന്നെ ടെലിഫോണിൽ വിളിച്ച്, റഷ്യാക്കാരനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കമ്പസാരത്തിനായി (പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറയുന്നതിനായി) തന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. ആ പട്ടക്കാരൻ റഷ്യൻ ഭാഷ വശമില്ലായിരുന്നു. എനിക്കു റഷ്യൻ ഭാഷ അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്റെ മേൽവിലാസം കൊടുത്തു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും കാംക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരുവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം എങ്കിലും ഒരിക്കൽ പോലും അദ്ദേഹം ഒരു വേദപുസ്തകം കണ്ടിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പോലും ഒരു ആരാധനയിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. (റഷ്യയിൽ പള്ളികൾ തുലോം വിരളമാണ്). ദൈവത്തെ അല്പം പോലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എങ്കിലും അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണവും ഉപമകളും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതുകേട്ടപ്പോൾ ആനന്ദാതിരേകത്താൽ അദ്ദേഹം ആ മുറിയിലെങ്ങും തുള്ളിച്ചാടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "എത്ര അത്ഭുതകരമായ സന്ദർഭം! ഇങ്ങനെയുള്ള ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കും!". യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഇത്രമാത്രം ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ ഞാൻ ആദ്യമായിട്ടാണ് കണ്ടത്.

അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു് ഒരു അബദ്ധംപറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ വേണ്ടതുപോലെ ഒരുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടനവേരത്തെക്കുറിച്ചും ക്രൂശമരണത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു പ്രതീക്ഷിച്ചതല്ലായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചതും ക്രൂശിച്ചതും അവസാനമായി യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചതും കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചാരുകസേരയിൽ വീണുകിടന്നു അതിദുഃഖത്തോടെ കരയുവാൻ

തുടങ്ങി. താൻ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചതായ രക്ഷകൻ മരിച്ചുപോയി!
 ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി. ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനും ഉപദേശാപ്പുമാനും എന്നോർത്തപ്പോൾ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോയി. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളോട് ഈ റഷ്യാക്കാരനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഏകീഭവിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ഏകീഭവിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന മദ്ധ്യലനമറിയത്തെ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രതീതിയാണ് എനിക്കുണ്ടായത്.

പിന്നീട് ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർത്തപ്പെട്ട നേപ്പറി വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. അതുതകരമായ ആ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ രണ്ടു കൈകളും മുട്ടിന്മേൽ അടിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അശ്രുലമായ ഭാഷയിൽ ആണയിട്ടു. എങ്കിലും അത് “വിശുദ്ധമായ” ഒരു ആണയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരിഷ്കൃതമായ സംസാരരീതിയായിരുന്നു. സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളിച്ചാടി. “അവൻ ജീവിക്കുന്നു” “അവൻ ജീവിക്കുന്നു”. സന്തോഷത്താൽ മതി മറന്ന് അദ്ദേഹം ആ മുറിയിലെങ്ങും ഞ്ഞം ചെയ്തു.

“നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം” ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധമായ ശൈലികൾ അദ്ദേഹത്തിന് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നോടുകൂടെ മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. “ദൈവമേ നീ എത്ര നല്ലവനാണ്! ഞാൻ നീയും നീ ഞാനുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും നീന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ നീ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു നല്ലവനാണ്. എന്റെ മുഴുവൻ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു.”

റഷ്യാക്കാരനായ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രാർത്ഥന കേട്ടപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാർ തങ്ങളുടെ ജോലി നിർത്തിവെച്ചിട്ട് അത് ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു!

ഒരു കടയിൽവെച്ച് ഒരു റഷ്യൻ ക്യാപ്റ്റനെയും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ വന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും കണ്ടുമുട്ടുവാൻ എനിക്കിടയായി. അവർ പല സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുകയായിരുന്നു. റഷ്യൻഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ആ വില്പനക്കാരനോട് സംസാരിക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങനെ അവരെ പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്ഷണത്തിനായി ഞാൻ അവരെ എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഒരു ക്രിസ്തീയവേദനത്തിലാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു പതിവു ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഞാൻ റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അവർ കത്തിയും മുളും താഴെ വെച്ചു. ക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ലാതായിത്തീർന്നു. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയും വേദപുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി അവർ ചോദ്യം

ങ്ങൾ ചോദിച്ചുതുടങ്ങി.

അവരോടു സംസാരിക്കുന്നത് എനിക്ക് എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. നൂറ് ആട്ടുണ്ടായിരുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ ഉപമ ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർക്ക് അത് മനസ്സിലായില്ല. “അയാൾക്ക് നൂറ് ആട്ടുണ്ടായിരിക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിച്ചു? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സഹകരണസംഘങ്ങൾ അവയെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയില്ലേ?”

പിന്നീട് യേശുക്രിസ്തു രാജാവായെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. “രാജാക്കന്മാരെല്ലാം സ്വേച്ഛാധിപതികളും പ്രജാപീഡകന്മാരുമായിരുന്നു; യേശു ക്രിസ്തുവും അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവനായിരിക്കണം.” അവർ പ്രതിവചിച്ചു.

ഞാൻ അവരോടു മുതിരിത്തോട്ടത്തിലെ വേലക്കാരുടെ ഉപമ പറഞ്ഞപ്പോൾ, “ആ വേലക്കാർ യജമാനനോടു മറുതലിച്ചതു ശരിയാണ്. ആ മുതിരിത്തോട്ടം സഹകരണസംഘത്തിന്റേതായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അവർക്ക് പുതുമയായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ “മറിയം ദൈവത്തിന്റെ ഭാര്യയാണോ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു.

പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം ദൈവഭൂഷണമായി കരുതപ്പെടും. അവരോടും പലരോടും സംസാരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി എനിക്ക് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി. അനേക വർഷങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ വളർന്ന റഷ്യക്കാരുോട് സുവിശേഷം പറയുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേകഭാഷ തന്നെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മദ്ധ്യ ആഫ്രിക്കയിലേക്കു പോയ മിഷ്യനറിമാർക്ക് “നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമ ചുവപ്പായിരുന്നാലും ഹിമം പോലെ വെളുക്കും” എന്ന യശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നത് വളരെ പ്രയാസമായി വന്നു. കാരണം മദ്ധ്യ ആഫ്രിക്കയിലുള്ള ആരും ഹിമം കണ്ടിട്ടില്ല. ഹിമം എന്നതിന് ആ ഭാഷയിൽ ഒരു വാക്കില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ വാക്യം ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. “നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ തേങ്ങാപ്പുരിപ്പുപോലെ വെളുക്കും.”

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിലും രീതിയിലും സുവിശേഷം പരിഭാഷ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. അതു ഞങ്ങളാൽ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പരിശുദ്ധാത്മാവു ഞങ്ങളിൽ കൂടി ആ പ്രവർത്തനം ചെയ്തു.

ആ ക്യാപ്റ്റനും ഉദ്യോഗസ്ഥനും അന്നു തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഒളിവുസഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ ഞങ്ങളെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു.

അനേകായിരം സുവിശേഷങ്ങളും സുവിശേഷസാഹിത്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ രഹസ്യമായി അച്ചടിച്ചു റഷ്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട റഷ്യക്കാരായ പട്ടാളക്കാർ മുഖാന്തരം അനേക വേദപുസ്തകങ്ങളും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും ഞങ്ങൾ റഷ്യയിലേക്ക് അയച്ചു.

റഷ്യാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം എത്തിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ വേറൊരു മാർഗ്ഗം അവലംബിച്ചു. റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാർ വഷ്ങ്ങളായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ കട്ടികളെ പല വഷ്ങ്ങളായി കണ്ടിരുന്നില്ല. (റഷ്യാക്കാർക്ക് കട്ടികളെ വളരെ പ്രിയമാണ്). എന്റെ മകൻ മിഹായിയും പത്തുവയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കട്ടികളും പോക്കറുകൾ നിറയെ വേദപുസ്തകവും സുവിശേഷപ്രതികളുമായി ഉദ്യോഗങ്ങളിലും തെരുവുകളിലും ക്ലാണുന്ന റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെ അടുക്കൽ പോകും. പട്ടാളക്കാർ അവരെ കാണുമ്പോൾ സ്നേഹമായി സംസാരിക്കുകയും ഇടപെടുകയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ കട്ടികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മയാണ് അവർക്ക് അപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ കട്ടികൾക്കു ചോക്ക്ലേറ്റോ മിഠായിയോ കൊടുക്കും. അതിനുപകരമെന്നോണം കട്ടികൾ അവർക്ക് വേദപുസ്തകങ്ങളോ സുവിശേഷപ്രതികളോ കൊടുക്കും. അവർ അതു താല്പര്യത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ പരസ്യമായി ചെയ്താൽ അപകടകരമായ ഈ വേലയാതൊരു ആപത്തും കൂടാതെ കട്ടികൾ ചെയ്തു. അവർ റഷ്യാക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'കൊച്ചു മിഷ്യനറിമാർ' ആയിരുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം വളരെ ഫലവത്തായിരുന്നു. ഒരു സുവിശേഷപ്രതി പോലും കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അനേക റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാർക്ക് സുവിശേഷം ലഭിക്കുവാൻ ഇടയായി.

റഷ്യൻ പട്ടാളക്യാമ്പിൽ

സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ

വ്യക്തികളോടുള്ള സാക്ഷ്യംമൂലം മാത്രമല്ല, ചെറിയ കൂട്ടങ്ങളിൽ കൂടിയും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു.

റഷ്യാക്കാർ വാച്ചുകൾ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. തരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ അവർ ആരുടെയെങ്കിലും വാച്ചുകൾ മോഷ്ടിക്കും. തെരുവുകളിൽക്കൂടെ പോകുന്നവരെ അവർ തടഞ്ഞു നിറുത്തും. വാച്ചുള്ളവർ അതുകൊടുക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഓരോ കൈയ്യിലും പല വാച്ചുകൾ കെട്ടിയ റഷ്യാക്കാരെ കാണാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. ചിലപ്പോൾ റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വാച്ചു കഴുത്തിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കാണുവാൻ സാധിക്കും. റഷ്യയിൽ അവർക്ക് മുമ്പു വാച്ചുകൾ ധാരാളമായി ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനി ലഭിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു വാച്ചു വാങ്ങിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന റൂമേനിയക്കാർ റഷ്യാക്കാരുടെ പട്ടാളക്യാമ്പിൽ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വാച്ചുകളാണ് അവിടെ വിറ്റിരുന്നത്. അവിടെ പോയി തങ്ങളുടെ വാച്ചുകൾ തിരികെ വാങ്ങിക്കുക എന്നതും അപൂർവ്വമായിരുന്നു. ഒളിവു സഭയിൽപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്കു റഷ്യൻ പട്ടാളക്യാമ്പുകളിൽ പോകുന്നതിന് ഇത് ഒരു നല്ല ഒഴികഴിവായിരുന്നു.

റഷ്യൻ പട്ടാളക്യാമ്പിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യത്തെ

ശ്രീമ. ഞാൻ നടത്തിയതു വിശുദ്ധ പൗലൊസിന്റെയും വിശുദ്ധ പത്രൊസിന്റെയും നാൾ എന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു പെരുനാൾ ദിവസമായിരുന്നു. ഒരു വാച്ച വാങ്ങിക്കൊന്നെന്നുള്ള നാട്യത്തിൽ ഞാൻ പട്ടാളക്യാമ്പിലേക്കു പോയി. ഒരു വാച്ചിനു വില കൂടുതലാണു്, മറെറാന്നു് തീരെ ചെറുതാണു് എന്നൊക്കെ ഞാൻ നടിച്ചു. പല പട്ടാളക്കാർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. അവരെല്ലാവരും ഓരോ വാച്ചു വില്ലാനാണു വന്നതു്. 'പൗലൊസ്' എന്നോ പത്രൊസ് എന്നോ പേരുള്ള ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ ഞാൻ തമാശയായി ചോദിച്ചു. ആ പേരുള്ള ചിലർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു; 'ഇന്നു വിശുദ്ധ പൗലൊസിന്റെയും വിശുദ്ധ പത്രൊസിന്റെയും നാളായി നിങ്ങളുടെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കൊണ്ടാടുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? (പ്രായമുള്ള റഷ്യാക്കാരിൽ ചിലർക്കു് അതു് അറിയാമായിരുന്നു). 'പൗലൊസ്' പത്രൊസ് ആരായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ഞാൻ അവരോടു പൗലൊസിനെയും പത്രൊസിനെയും കുറിച്ചു പറയുവാൻ തുടങ്ങി.

പ്രായമുള്ള ഒരു റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരൻ ഇടയ്ക്കു കയറി പറഞ്ഞു; "നിങ്ങൾ വാച്ചു വാങ്ങിക്കൊല്ല, വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനാണു് വന്നതു്. ഇവിടെ ഇരുന്നു് ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുക. പക്ഷേ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ഇരിക്കണം. ആരെയാണു പേടിക്കേണ്ടതു് എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഇവിടെ എന്നിങ്ങ ചുറ്റുമുള്ളവരെല്ലാം നല്ലവരാണു്. ഞാൻ എന്റെ കൈ നിങ്ങളുടെ മുട്ടിന്മേൽ അമർത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വാച്ചിനെ സ്റ്റാഫി മാത്രമേ സംസാരിക്കാവൂ. ഞാൻ കൈമാറുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം തുടരാം."

എന്റെ ചുറ്റും നല്ല ഒരു കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവരോടു് പൗലൊസിനെയും പത്രൊസിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയാണു് രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയും അവരോടു സംസാരിച്ചു. എന്റെ കേൾവിക്കാർക്കു് വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആരെങ്കിലും അടുത്തുവരും. അപ്പോൾ ആ പ്രായമുള്ള പട്ടാളക്കാരൻ തന്റെ കൈ എന്റെ മുട്ടിന്മേൽ അമർത്തുകയും ഞാൻ ഉടൻ തന്നെ വാച്ചിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ പോയി കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ വീണ്ടും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. വിശ്വാസികളായ റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഞാൻ അനേക പ്രാവശ്യം പട്ടാളക്യാമ്പുകളിൽ പോകുകയും അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി കണ്ടെത്തുന്നതിനു് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആയിരക്കണക്കിനു സുവിശേഷപ്രതികൾ ഒളിവിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഒളിവു സഭയിലുള്ള പല സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളും പിടിക്കപ്പെടുകയും ശ്രീമായി മട്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ സംഘടനയെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തില്ല.

ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമയത്തു് റഷ്യയിലെ ഒളിവു സഭയിലുള്ള സുഹോദരങ്ങളെ കാണുന്നതിനും അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നതിനും എനിക്കു് ഇടയായി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അനേകവർഷങ്ങളായി തങ്ങളുടെ ഉപദേശസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവരിൽ കത്തിച്ചെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർവ്വകലാശാലകളിൽ പഠിച്ചവരായിരുന്നു. എങ്കിലും ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിനു ഉപ്പുസമീപ്താതിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവർ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ യേശു ക്രിസ്തുവിൽ വിശുദ്ധമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഈ റഷ്യൻ വംശാസികൾ മഹാത്മാക്കൾ തന്നെയായിരുന്നു. 'ഞങ്ങളുടെ തൊപ്പികളിന്മേലുള്ള അരിവാളിന്റെയും ചുറ്റികയുടെയും നക്ഷത്രത്തിന്റെയും ചിഹ്നങ്ങൾ അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം.' വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടെ അവർ പറഞ്ഞു. റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെ യിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു് അവർ ഞങ്ങളെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു.

ക്രിസ്തീയമായ എല്ലാ സ്വഭാവശ്രേഷ്ഠതകളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും സന്തോഷമെന്തെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്ന് പറയാൻ എനിക്കു കഴിയും. അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമേ അവർക്കു സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എനിക്കു് ഇതു വളരെ അത്ഭുതകരമായി തോന്നി. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാരനായ ഒരു വിശ്വാസിയോടു് ചോദിച്ചു. 'നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷമില്ലാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും, പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്നവനാണെന്നും, ആത്മാക്കളെ നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനാണെന്നും എന്റെ സഭാശുശ്രൂഷകനിൽ നിന്നും ഒളിച്ചുവെക്കുന്നവരിൽനിന്നും ഞാൻ സന്തോഷമുള്ളവനായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? സഭാശുശ്രൂഷകൻ രഹസ്യസ്തോത്രാലീസിന്റെ ചാരനാണു്. കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ തന്നെ ഞങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ രക്ഷയുടെ സന്തോഷം ഉണ്ടു് എങ്കിലും, നിങ്ങളെപ്പോലെ അതു വെളിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ല'.

'ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്ത്യാനിത്വം നാടകീയമാണു്. സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾ ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവികളേക്കു് നടത്തുമ്പോൾ അവൻ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന ഒരു സഭയുടെ അംഗമായിത്തീരുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവികളേക്കു നയിക്കുമ്പോൾ അവൻ ബന്ധനസ്ഥനാകുമെന്നും, അവന്റെ മക്കൾ അനാഥരായിത്തീരുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവികളേക്കു നടത്തിയ സന്തോഷത്തോടു് കലൺതന്നെ, അതിനു വലിയൊരു വില കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ചിന്തയും ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു.

എല്ലാ വിധത്തിലും പുതിയ തരത്തിലുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെയാണു് നാം കണ്ടതു്. ഒളിവുസഭയിലെ ഒരു വിശ്വാസിയെ അത്ഭുതകരമായ പല കാര്യം

ങ്ങളും അവരിൽ ഞങ്ങൾക്കു കാണുവാനിടയായി. ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അനേകർ ദൈവമില്ലാത്തവരായി ജീവിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, റഷ്യാക്കാരുടെയിടയിൽ, നിരീശ്വരന്മാരെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നവരും, വാസ്തവത്തിൽ നിരീശ്വരന്മാരല്ലാത്തവരുമായ ആളുകളുണ്ട്.

ശിപ്തവിദ്യയിൽ വിദഗ്ദ്ധരായ ഒരു ഭായ്യയോടും ഭർത്താവിനോടും ഞാൻ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവരോട് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു 'ദൈവം' എന്ന ഒരു വ്യക്തിയില്ല. ഞങ്ങൾ ദൈവമില്ലാത്തവരാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ രസകരമായ ഒരു അനുഭവം ഞങ്ങൾ പറയാം.

'ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ സ്റ്റാലിന്റെ ഒരു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഭായ്യ എന്നോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. 'ഇതാ, ഈ തള്ളവിരൽ സൂക്ഷിക്കുക; ഇത് മറു വീരലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ഒരു ചുറ്റികയോ ആയുധമോ, പുസ്തകമോ റൊട്ടിയോ പിടിക്കാൻ സാധിക്കുകയല്ലായിരുന്നു. ഈ തള്ളവിരലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യജീവിതം തന്നെ അസാധ്യമായിരുന്നേനെ. എന്നാൽ ആരാണ് ഈ തള്ളവിരൽ നിർമ്മിച്ചത്? ആകാശവും ഭൂമിയും തനിയെ ഉണ്ടായതാണെന്നു ഞങ്ങൾ സ്തുതികളിൽ (മാർക്സിസത്തിൽ നിന്നു) പഠിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചില്ല എങ്കിൽ തന്നെയും കൈയുടെ തള്ളവിരൽ നിർമ്മിച്ചതു ദൈവമാണെങ്കിൽ, ഈ ചെറിയ കായ്ത്തിൽ തന്നെ അവൻ സ്തുതിക്കുകയോഗ്യനാണ്.'

ആ ഭർത്താവ് കോപം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ഭായ്യമാർ വിവേക പൂർണ്ണമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കോപം വരുക സാധാരണയാണല്ലോ. 'വിസ്തൃതരും പറയരുത്. ദൈവമില്ല എന്ന് നീ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഈ വീട്ടിനു ചുറ്റും രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ ഉണ്ടോ എന്നും എപ്പോഴാണു നാം ആപത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതെന്നും ആക്കറിയാം? ദൈവം ഇല്ല എന്നുള്ളതു എന്നെന്നേക്കുമായി നിന്റെ മനസ്സിൽ പതിക്കുക. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരുമില്ല.'

'ഇത് ഏറ്റവും അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മടയത്തരത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ സർവ്വശക്തനായ ഒരു ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നമുക്കു ഈ തള്ളവിരൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. സർവ്വശക്തനായ ഒരു ദൈവത്തിന് എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു തള്ളവിരൽ നിർമ്മിക്കുവാനും കഴിയും. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരുമില്ല എങ്കിൽ, തള്ളവിരൽ നിർമ്മിച്ച ആ 'ആരുമില്ലാത്തതിനെ' എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ ആരാധിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു'.

അങ്ങനെ അവർ 'ആരുമില്ലാത്തതിന്റെ ആരാധകരായിത്തീർന്നു. ആരു

മില്ലത്തു് തിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും തള്ളവിരലിന്റെ മാത്രമല്ല, നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും, പൂക്കളുടെയും, കണ്ണുങ്ങളുടെയും എന്നല്ല, ലോകത്തിൽ സന്ദർശനമായ എല്ലാറ്റിന്റെയും നിർമ്മാതാവു് 'ആരുമല്ലാത്ത' താണു് എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു.

പൗലൊസു് അപ്പോസ്തലൻ അഥേനയിൽ അജ്ഞാതദേവനെ ആരാധിക്കുന്നവരെ കണ്ടുമുട്ടിയതുപോലെയുള്ള ഒന്നുവേമായിരുന്നു അതു്.

വാസ്തവത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ "ആരുമല്ലാത്ത", ദേഹരഹിതനായ, സ്നേഹവും ജ്ഞാനവും സത്യവും ശക്തിയും നിറഞ്ഞ, ആത്മാവായ ഒരു ദൈവമാണു ഉള്ളതെന്നും, ആ ദൈവം അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും, തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ ക്രൂശിൽ യാഗമായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി അയക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും, അവരുടെ വിശ്വാസം യഥാസ്ഥാനത്താണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ദമ്പതികൾക്കു് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായി.

അവർ അറിയാതെ തന്നെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവരെ ഒരുപടികൂടി മുൻപോട്ടു് കൊണ്ടുപോകുവാൻ—രക്ഷയുടെയും വീണ്ടെടുപ്പിന്റെയും അനുഭവത്തിലേക്കു് നടത്തുവാനുള്ള പദവി എന്നിങ്ങനെ ലഭിച്ചു.

ഒരിക്കൽ തെരുവിൽവെച്ചു് ഞാൻ ഒരു രഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥയെ കണ്ടു. ആ സ്ത്രീയെ സമീപിച്ചു ക്ഷമാപണരീതിയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയോടു് തെരുവിൽവെച്ചു സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നത് മര്യാദകേടാണു് എന്ന് എന്നിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനാണു്. നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു വന്നിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളോടു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

"നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?" അവൾ എന്നോടു് ചോദിച്ചു. "ഉവു," പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

"ഞാനും ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു." ആവേശത്തോടുകൂടെ അവൾ എന്റെ കരങ്ങളിലേക്കു് വീണു. ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനെന്ന നിലയിൽ അതു് എന്നിക്കു ഏറ്റവും സംഗ്രമജനകമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു.

ഞാൻ അവളെ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടു പോയി. ക്രിസ്തു എന്ന പേരൊഴികെ അവൾക്കു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ അറിവില്ല എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ എന്നിക്കു വളരെ അത്ഭുതം തോന്നി. എങ്കിലും അവൾ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തു അവളുടെ രക്ഷിതാവാണെന്നു അവൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. രക്ഷ എന്നാൽ എന്തെന്നും അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തു എവിടെ ജീവിച്ചു എന്നോ മരിച്ചു എന്നോ അവൾക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയോ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റിയോ അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയോ അവൾ കേട്ടിരുന്നില്ല. പേരുകൊണ്ടുമാത്രം അറിയുന്ന ഒരാളിനെ എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയും? ഈ ചിന്ത എന്നെ ജിജ്ഞാസാഭരിതനാക്കി.

വിവരങ്ങൾ ആരാഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ചിത്രങ്ങൾ മുഖാന്തരമാണ് എന്നെ വായിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചത്. ഓരോ അക്ഷരങ്ങൾക്കും ഓരോ ചിത്രമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പിതൃദേശമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്നത് എന്റെ വിശുദ്ധമായ ഒരു കടമയാണെന്നു എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ വിശുദ്ധമായ കടമ എന്തെന്നോ സദാചാരം എന്തെന്നോ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് എന്നിക്കു ചിത്രങ്ങൾ ആവശ്യമായിരുന്നു.

“മനോഹരവും സത്യപൂർണ്ണവും സ്തുതിക്കേണ്ടാത്തവുമായ ഏതൊന്നിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ ബഹുമാനസൂചകമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് എന്റെ പിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വലിയമ്മ സാധാരണയായി ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ മുൻപിൽ വണങ്ങുക പതിവായിരുന്നു. അത് ‘ക്രിസ്റ്റോസ്’(ക്രിസ്തു) എന്ന വ്യക്തിയുടേതാണെന്നു എന്നോട് പറഞ്ഞു.

“എനിക്കു ആ പേരിനോട് വലിയ സ്നേഹം തോന്നി. ആ പേരു ഏറ്റവും യാഥാർത്ഥ്യമായി എന്നിക്കു തോന്നി. ആ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ എന്നിക്കു ആനന്ദമുണ്ടായിരുന്നു.”

അവളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ “യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എല്ലാ മുഴക്കാലും മടങ്ങും” എന്നുള്ള ഫിലിപ്പിയർ ൪:൨ എഴുതിയ ലേഖനത്തിലെ വാക്യമാണ്, എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. ഒരുപക്ഷേ ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തെ ലോകത്തിൽനിന്ന് കറേക്കാലത്തേക്ക് തുടച്ചുമാറ്റുവാൻ എതിർക്രിസ്തുവിനു കഴിഞ്ഞേക്കാം. പക്ഷേ ക്രിസ്തു എന്നനാമത്തിനു മനുഷ്യരെ വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്കു നടത്തുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്.

എന്റെ ഭവനത്തിൽവെച്ചു അവൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി കണ്ടെത്തി. അവൾ ആരുടെ നാമത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നോ, ആ വ്യക്തി ഇപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

റഷ്യക്കാരുോടുകൂടെ ഞാൻ കഴിച്ച അവസരങ്ങൾ അർത്ഥപൂർണ്ണവും കവിതാനിർഭരവുമായിരുന്നു.

റെയിൽവേസ്റ്റേഷനുകളിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സഹോദരി സുവിശേഷം കേൾക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന് എന്റെ മേൽവിലാസം കൊടുത്തു.

സമുഖനും ദീർഘകായനുമായ ഒരു റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ എന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നു.

എന്നിൽനിന്ന് എന്തു സഹായമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ ഉപചാരപൂർവ്വം ചോദിച്ചു.

“വെളിച്ചം ലഭിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്” അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു.

ഞാൻ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് പ്രധാനപ്പെട്ട ചില വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം എന്റെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“എന്നെ തെറ്റായ വഴിയിലേക്ക് നടത്തരുതെന്നു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അന്ധകാരത്തിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനസമൂഹത്തിൽ പെട്ടവനാണ് ഞാൻ. ഇത് തീർച്ചയായും ദൈവവചനം തന്നെയാണോ എന്ന് ഭയവുമെല്ലാം എന്നോട് പറയുക.”

വേദപുസ്തകം വാസ്തവമായി ദൈവവചനമാണെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഉറപ്പുകൊടുത്തു. ചില മണിക്കൂറുകൾ അദ്ദേഹം ദൈവവചനം ശ്രദ്ധിച്ചു..... യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു.

മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ റഷ്യാക്കാർ കഴമ്പില്ലാത്തവരോ അല്ലെങ്കിൽ നീകളോ അല്ല. അവർ മതവിരോധികളാണെങ്കിൽ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് മതത്തെ എതിർക്കും. നേരെമറിച്ച് മതാനുകൂലികളായി ക്രിസ്തുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പൂണ്ണമനസ്സോടും പൂണ്ണാത്മാവോടും കൂടെ അതിനായി പ്രവർത്തിക്കും. അതുകൊണ്ടത്രെ റഷ്യയിലെ ഓരോ വിശ്വാസിയും ആത്മാക്കളെ നേടുന്നവനായിരിക്കുന്നത്. റഷ്യ, ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തനത്തിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നതും അതേകാരണത്താലാണ്. റഷ്യാക്കാർ സ്വാഭാവികമായി ഏറ്റവും കൂടുതൽ മതചിന്തയുള്ളവരാണ്. അവർക്ക് ഊർജ്ജിതമായി സുവിശേഷം നൽകുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ മാറാൻ.

ഒരു തീവണ്ടിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ ഒരു റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അല്പസമയം യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം ദൈവമില്ല എന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള അനേക വാദഗതികൾ ഉന്നയിച്ചു. വേദപുസ്തകത്തിനെതിരായി മാർക്സ്, സ്റ്റാലിൻ, വോൾട്ടയർ, ഡാർവിൻ മുതലായവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള അനേക പ്രസ്താവനകൾ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചു. ദൈവമില്ല എന്ന് എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ദൈവമില്ല എങ്കിൽ പിന്നെ ആപത്തിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?” മോഷണം നടത്തുന്നതിനിടയിൽ പിടികിട്ടിയ കള്ളനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ആരാണ് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്?” ഞാൻ വിട്ടില്ല “നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്തിനാണ് എന്ന് ഞാനാണ് ചോദിച്ചത്. അതിനു ഉത്തരം പറയുക”. തലതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. “യുദ്ധങ്ങളിൽ ജർമ്മൻ കാർ ഞങ്ങളെ വളഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചു! എങ്ങനെയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്ന് ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുമാത്രം. അതുകൊണ്ട് ദൈവമേ, അമ്മയുടെ ആത്മാവേ എന്നൊക്കെ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു”.

ഏഴയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചയിൽ അത് ഒരു നല്ല പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു.

റഷ്യാക്കാരുടെയിടയിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം വളരെ ഫലപ്രദമായി

രുന്ന. ഞാൻ പീറ്റർ എന്ന ഒരു സഹോദരന്റെ കാര്യം ഓർക്കുന്നു. റഷ്യയിലെ ഏതു കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചാണു ആ സഹോദരൻ മരിച്ചതെന്നു ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. തീരെ പ്രായം കുറഞ്ഞ ഒരു യുവാവ്. പക്ഷേ ഇരുപതു വയസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരനായി റൂമേനിയായിലേക്ക് അവൻ വന്നു. ഒളിവിൽ ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗയോഗത്തിൽ വെച്ചു അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്താൻ അവൻ എന്നോട് അപേക്ഷിച്ചു.

സ്നാനത്തിനുശേഷം, അവനെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്തുവാൻ തക്ക വണ്ണം ഏറ്റെടുത്തു. കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തി ചെയ്യുന്നതിന് വാക്യം ഏതാണെന്നു ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു.

“ഒളിവിൽ നടന്ന ഒരു യോഗത്തിൽവെച്ച് ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 24-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽനിന്ന്, എമ്മവുസ്സിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു സംഭവം വായിച്ചതു് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു” എന്നു് അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. “അവർ ഗ്രാമത്തോടു് അടുത്തപ്പോൾ അവൻ മുൻപോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു്” പീറ്റർ തുടന്നു: യേശുക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു് എന്തിനാണു എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. തീർച്ചയായും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ താമസിക്കുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പിന്നെ അവൻ മുൻപോട്ടു് പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചതെന്തിനു്? യേശുക്രിസ്തു മര്യദയം സൗമ്യതയുമുള്ളവനാണു്. താൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് തീർച്ചവരുത്തുവാനായിട്ടാണു് അവൻ മുൻപോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചതു്. തന്നെ അവർ സ്വാഗതം ചെയ്തു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവരോടുകൂടി വീട്ടിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മര്യദയില്ലാത്തവരാണു്. അവർ ബലാൽക്കാരേണു് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും പ്രവേശിക്കുന്നു. രാവിലെ മുതൽ രാത്രിവരെ അവർ പരസ്പരമുള്ളതു് കേൾക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. സ്റ്റുളുകളിൽ കൂടിയും റേഡിയോ, വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ, പരസ്യങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിരീശ്വരവാദപ്രചരണങ്ങൾ എന്നിവയിൽക്കൂടി ദൈവമില്ല എന്നുള്ള പ്രചരണം അവർ നടത്തുകയും അതു കേൾക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അതുകേട്ടേ മതിയാവൂ! യേശുക്രിസ്തു ഞങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാനിക്കുന്നു. അവൻ ശാന്തമായി വാതിൽക്കൽനിന്നു് മുട്ടുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ സൗമ്യതയാലാണു് എന്നെ നേടിയതു്”.

കമ്മ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള ഈ വലിയ അന്തരമാണു്, ഏതാണു ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു അവനു ബോദ്ധ്യം വരുത്തിയതു്. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ സ്വഭാവവിശേഷത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട മറ്റു പല റഷ്യക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു. (ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനായിരുന്നെങ്കിലും ഈ ചിന്ത ഒരിക്കലും എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നിരുന്നില്ല).

തന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുശേഷം പീറ്റർ തന്റെ ജീവനെ പണയം വെച്ചുകൊണ്ട് റൂമേനിയായിൽനിന്നും റഷ്യയിലെ ഒളിവു സഭയിലേക്ക് സുവിശേഷസാഹിത്യങ്ങൾ രഹസ്യമായി അയക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. തുടർച്ചയായി ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർ പിടിക്കപ്പെട്ടു. 1959-ൽ അവൻ ജയിലിലായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം.

അവൻ മരിച്ചോ? അവൻ ഇതിനകം സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയിരിക്കുമോ? അതോ ഈ ലോകത്തിൽത്തന്നെ (വിശ്വാസത്തിന്റെ) നല്ലപോർപൊരുതുകയായിരിക്കുമോ? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ദൈവം മാത്രമറിയുന്നു.

അവനെപ്പോലെതന്നെ മറ്റു പലരും മാനസാന്തരപ്പെടുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട റഷ്യാക്കാർ ഒളിവുസഭയുടെ മിഷ്യനറിമാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. (ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം നാം തൃപ്തിപ്പെടരുത്. അത് പകുതി വേല മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവികലേക്ക് വരുന്ന ഓരോ ആത്മാവും മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് നടത്തുന്ന വ്യക്തിയായി തീരണം). യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാനും സഹിക്കുവാനും അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ എന്ന് അവർ എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു.

അടിമത്തത്തിലാണ് രാഷ്ട്രത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം റൂമേനിയക്കാരുടെയിടയിലെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു.

അധികം താമസിയാതെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അവരുടെ മുഖംമൂടികൾ മാറ്റി. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സഭാനേതാക്കന്മാരെ നേട്ടവാൻ അവർ വശീകരണവിദ്യകളാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. പിന്നീട് ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളെ അവർ ബന്ധിച്ച് ജയിലിലാക്കി. റഷ്യയിലെ വിശ്വാസികളെപ്പോലെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് നടത്തുക എന്നത് നാടകീയമായ ഒരു അനുഭവമായിത്തീർന്നു.

ഞാൻ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് നടത്തിയ ആത്മാക്കളോടൊന്നിച്ച് ഞാനും തടവിലായിരുന്നു. എന്റെ അറയിൽത്തന്നെ, തന്റെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ഭാര്യയെയും ആറു കുഞ്ഞുങ്ങളെയും പിന്നിൽ തള്ളിയിട്ട് ജയിൽവാസമനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും പട്ടിണിയിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു: “ഞാൻ നിന്നെ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് നടത്തിയതുകൊണ്ടാണല്ലോ നിന്റെ കുടുംബത്തിന് ഇത്രവലിയ അനന്തം ഉണ്ടായത്. ഇതുമൂലം നിനക്ക് എന്നോട് നീരസമുണ്ടോ? “അവൻ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്നെ യേശുക്രിസ്തുവികലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതിലുള്ള നന്ദിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ എനിക്ക് വാക്കുകളില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനെ

കൂടാതെയുള്ള ഒരു വഴിയും എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടാ'.

ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുക എന്നത് എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു, പലവിധത്തിലുള്ള സുവിശേഷ ലഘുലേഖകൾ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗുണഭോഷവിവേചകന്മാരിൽ നിന്നും അവ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു. “മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പാണ്” എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിലാണ് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ലഘുലേഖയുടെ മുഖചിത്രം കാറൽമാക്സിന്റെ ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഏതാനും താളുകളിൽ മാർക്സ്, ലെനിൻ, സ്റ്റാലിൻ മുതലായവരുടെ പ്രസ്താവനകളാണ് ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നത്. തുടന്നുള്ള താളുകളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സുവിശേഷ സന്ദേശവുമടങ്ങിയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ചില താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ അത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാഹിത്യങ്ങളാണ് എന്നു വിചാരിച്ച് ഗുണഭോഷ വിവേചകന്മാർ വിതരണാനുമതിക്കുള്ള മുദ്രപതിച്ചുതന്നു.

ഒളിവുസഭ ഭാഗികമായി മാത്രമേ ഒളിവിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു മഞ്ഞുമലയെപ്പോലെ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം വെളിയിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ജാഥകളിൽപോയി “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്” ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. മാർക്സിന്റെ ചിത്രമുള്ള ആ ലഘുലേഖ കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ അന്യോന്യം മല്ലടിക്കുകയുണ്ടായി. പത്താമത്തെ താളിലാണ് ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. അതുവരെ അവർ വായിക്കുമ്പോഴേക്കും ഞങ്ങൾ സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു.

മർദ്ദിതരായ ഒരു ജനവിഭാഗമായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായിരുന്നതൊക്കെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പിടിച്ചെടുത്തു. കൃഷിക്കാരുടെ നിലങ്ങളും ആടുമാടുകളും അവർ എടുത്തു. പണക്കാർമാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ടവരും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മിക്കവാറും എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും ഒരാളെങ്കിലും ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുക എന്നത് എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. “സ്നേഹവാനായ ദൈവം ദുഷ്ടൻ നടമാടുവാൻ, ജയഘോഷം നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതെങ്ങനെ?” എന്നു അനേകർ ചോദിച്ചു.

“എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു?” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ മരിച്ച ആ (ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച) ദിവസം യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുക എന്നത് അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിലും വേല നടന്നു എന്നുള്ളത്, ഇത് ഞങ്ങളുടെ വേലയല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വേലയാണ് എന്നുള്ളതിന് തെളിവാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം ഉത്തരം നൽകുന്നു.

ഞങ്ങളെപ്പേലതന്നെ അവശതയനുഭവിച്ച ലാസറിന്റെ കഥ യേശു ക്രിസ്തു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവൻ പട്ടിണികൊണ്ട് വലഞ്ഞു മരിക്കുകയായിരുന്നു. നായ്ക്കൾ അവന്റെ വ്രണം നക്കിയിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ അവസാനത്തിൽ അബ്രാഹാമിന്റെ മടിയിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു.

ഒളിവുസഭയുടെ 'പരസ്യ' പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഒളിവുസഭ വീടുകളിലും, കാടുകളിലും, നിലവറകളിലും എന്നുവേണ്ടാ എവിടെയെല്ലാം രഹസ്യമായി കൂടിവരാനോ അവിടെയെല്ലാം കൂടിവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള യോഗങ്ങളിൽ വെച്ച് പരസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുപോന്നു.

തെരുവുകളിൽ പരസ്യമായി സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഞങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ എന്റെ ഭാര്യ വളരെ ഉത്സാഹമായി ഏർപ്പെട്ടു. ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികൾ ശാന്തമായി ഒരു തെരുക്കോണിൽ വന്നുകൂടി പാട്ടുകൾ പാടാൻ ആരംഭിക്കും. നല്ല പാട്ടുകൾ കേൾക്കാനായി ജനങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യ അവരോടു സുവിശേഷം പറയും. പോലീസുകാർ വന്നു ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് അവർ സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്യും.

ഓരോ ദിവസം കഴിയുമ്പോഴും ഈ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ അപകടകരമായിത്തീർന്നിരുന്നു എങ്കിലും ഇതുവലം അനേകം ആത്മാക്കൾ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നതിനിടയായി.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ബുക്കോസ്റ്റാ നഗരത്തിൽ 'മാലാക്കാ' ഫാക്ടറിയുടെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിങ്കൽവെച്ച് ആയിരക്കണക്കിന് തൊഴിലാളികളോടു എന്റെ ഭാര്യ സുവിശേഷം പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ആ സമയത്തു് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും രക്ഷയെപ്പറ്റിയും അവൾ അവരോടു സംസാരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ അനീതികൾക്കെതിരായി മറുതലിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ ഫാക്ടറിയിലെ പല തൊഴിലാളികൾ തോക്കിനിരയായി. തക്കസമയത്തു് സുവിശേഷസന്ദേശം കേൾക്കുന്നതിനു് അവർക്ക് ഇടയായി!

ഞങ്ങൾ ഒരു ഒളിവുസഭയായിരുന്നെങ്കിലും യോഹന്നാൻസ്താപകനെപ്പോലെ ധൈര്യമായി ജനങ്ങളോടു അധികാരികളോടു യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി.

ഒരു ദിവസം രണ്ടു വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ഗീയോർഗിയുദേജിന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് കയറിപ്പെണ്ണ. തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ഏതാനും നിമിഷങ്ങളിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി സാക്ഷിക്കുകയും, ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കെതിരെയുള്ള പീഡകൾ നിർത്തലാക്കുവാനും,

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപജീവിതത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിയുവാനും അദ്ദേഹത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ ധൈര്യമായി യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി സാക്ഷിച്ചതിനാൽ പ്രധാനമന്ത്രി അവരെ ജയിലിലാക്കി. ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അതേ പ്രധാനമന്ത്രി ഗിയോർഗിയുദേജ് കഠിനരോഗംപിടിച്ച് കിടക്കുമ്പോൾ, പല വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആ സഹോദരന്മാർ വിതച്ചതായ സുവിശേഷവിത്തു് ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അത്യാസന്നനിലയിൽ കിടന്ന പ്രധാനമന്ത്രി അവർ പറഞ്ഞതായ വാക്കുകൾ ഓർത്തു. ആ വാക്കുകൾ ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതൊരു വാളിനെക്കാളും മുർച്ചയേറിയതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വെട്ടിമുറിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് തന്റെ ജീവിതത്തെ യേശുക്രിസ്തുവിനു് അടിയിറവെച്ചു. ആ രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം യേശുക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും, തന്റെ രക്ഷകന്റെ അടുക്കലേക്കു് പോകുകയും ചെയ്തു. ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തും സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറായതുകൊണ്ടത്രെ ഇതൊക്കെയും സാധിച്ചതു്. ഇന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ധൈര്യശാലികളായ വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളാണു് അവർ.

അങ്ങനെ ഒളിവുസഭ രഹസ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, പരസ്യമായി സുവിശേഷം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനായി എന്തും സഹിക്കാൻ തയ്യാറാകേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനു് ഞങ്ങൾ തയ്യാറായിരുന്നു. ഇന്നും ഒളിവുസഭ അതിനു് ഒരുക്കമുള്ളതാണു്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കെതിരെ സഫലമായ ഏക പ്രതിരോധശക്തി ഒളിവുസഭയാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയ രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ ഞങ്ങളെ വളരെയധികം പീഡിപ്പിച്ചു. ആത്മീയമായ ഈ പ്രതിരോധശക്തിയെ അഗണ്യമായി വിട്ടാൽ അതു് നാസ്തിക ശക്തികൾക്കു് തുരങ്കം വെയ്ക്കുമെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അതു് ഉടൻടി വന്നുചേരാവുന്ന ഒരാപത്താണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ പിന്നെ അവൻ ഒരിക്കലും മനസ്സും ഹൃദയവുമില്ലാത്ത, വഴങ്ങുന്ന ഒരു പൗരനായിരിക്കയില്ലെന്നു് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അവനെ ബന്ധിച്ച് ജയിലിലടച്ചാലും ദൈവത്തിലുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ബന്ധിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ വിശ്വാസികളോടു് ശക്തിയായി പടവെട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റിലും രഹസ്യപ്പോലീസിൽപോലും ഒളിവുസഭയോടു് അനുകമ്പയുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

രഹസ്യപ്പോലീസിൽ ചേരുവാനും, ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെടുന്നതും നിന്ദ്യവുമായ കപ്പായം ധരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികൾക്കു, നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ രഹസ്യമായി വെച്ചുകൊണ്ടു് പല വിശ്വാസികൾ രഹസ്യപ്പോലീസിൽ ചേർന്നു. അതു്

കൊണ്ടു ഒളിവുസഭയ്ക്കെതിരായുള്ള രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒളിവുസഭയ്ക്ക് അറിവുകൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് തങ്ങൾ ഈ വേഷം ധരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് മറ്റുള്ളവരോടു പറയാതെ തങ്ങളുടെ കടംബങ്ങളാലും സ്നേഹിതരാലും നിന്ദിക്കപ്പെടുക എന്നുള്ളത് എടുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ അതു ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തു.

എന്നെ ബലാൽക്കാരമായി (മോഷ്ടിച്ചു) കൊണ്ടുപോകുകയും അനേക വർഷങ്ങൾ രഹസ്യമായി ജയിലിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിനായി വിശ്വാസിയായ ഒരു ഡോക്ടർ രഹസ്യപ്പോലീസിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. രഹസ്യപ്പോലീസിലെ ഒരു ഡോക്ടർ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ തടവുകാരുടേയും അറകളിൽ കടന്നു ചെല്ലുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എന്നെ കണ്ടെത്താം എന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരനായിത്തീർന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു സ്നേഹിതന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ പുറംതള്ളി. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പീഡകന്മാരുടെ വേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുക എന്നത് ജയിൽപ്പള്ളിയുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ ത്യാഗമാണ്.

അഗാധവും ഇരുളടഞ്ഞതുമായ ഒരു അറയിൽ ആ ഡോക്ടർ എന്നെ കണ്ടെത്തുകയും ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിവരം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയിലിൽ കഴിച്ച എട്ടുവർഷങ്ങളിൽ എന്നെ ആദ്യമായി സന്ദർശിച്ച സ്നേഹിതൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നു! ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിവരം അദ്ദേഹം മൂലം പ്രസിദ്ധമായി. 1956-ൽ ഐസൻഹോവറും ക്രൂഷ്ചേവും തമ്മിലുണ്ടായ താൽക്കാലിക സമാധാനസന്ധിയുടെ ഫലമായി എന്റെ വിട്ടതലിനുവേണ്ടി വിശ്വാസികൾ മുറവിളിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അധികാരികൾ എന്നെ അല്പകാലത്തേക്ക് സ്വതന്ത്രനായി വിടുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വാസിയായ ആ ഡോക്ടർ എന്നെ കണ്ടെത്തുന്നതിനുവേണ്ടി രഹസ്യപ്പോലീസിൽ ചേർന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്നും ആ ജയിലിലോ (അല്ലെങ്കിൽ ശവക്കുഴിയിലോ?) ആയിരുന്നേനെ.

രഹസ്യപ്പോലീസിൽ ചേർന്ന വിശ്വാസികൾ പലപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു മുന്നറിവു നൽകുകയും അതു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സഹായകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വരാൻപോകുന്ന അപകടത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിവു നൽകുന്ന ഒളിവുസഭയുടെ ആളുകൾ ഇന്നും രഹസ്യപ്പോലീസിലുണ്ട്. അതിൽ ചിലർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഉന്നത സ്ഥാനമുള്ളവരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ രഹസ്യമായി പാലിക്കുകയും ഞങ്ങളെ വളരെയധികം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇന്ന് അവർ രഹസ്യമായി സേവിച്ചുവരുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു ദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു പരസ്യമായി ഘോഷിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും.

എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ വഞ്ചകന്മാരായ “യുദ്ധ” മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഞങ്ങളെ രഹസ്യപ്പോലീസിന് ഒറിക്ക്കാടത്തതിന്റെ ഫലമായി ഞങ്ങളിൽ അനേകർ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ ഒറിക്ക്കാടക്കുമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റുക്മാർ വിശ്വാസികളേയും സഭാപരിപാലകന്മാരേയും ഭയപ്പെടുത്തുകയും ഭേദം ചെയ്യുകയും മരണകൊടുത്തു മയക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

ഔദ്യോഗിക നിലയിലും ഒളിവിലുമായി ഞാൻ 1948 ഫെബ്രുവരി 29-ാം തീയതിവരെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരു ഞായറാഴ്ച സുപ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ പള്ളിയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ എന്നെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

“നരമോഷണം” എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണു് എന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതെന്താണെന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റുക്മാർ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു.

ആ ദിവസങ്ങളിൽ അനേകരെ ഇപ്രകാരം മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടു്. രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ഒരു വണ്ടി പെട്ടെന്നു എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നു. നാലാളുകൾ ആ വണ്ടിയിൽനിന്നു് ചാടിയിറങ്ങി എന്നെ പിടിച്ചു് വണ്ടിയിലേക്കു് തള്ളിക്കയറ്റിയിട്ടു് വണ്ടിയോടിച്ചു പോകുകയാണു് ചെയ്തതു്. അനേകവർഷങ്ങൾ അവർ എന്നെ തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന് എട്ടു വർഷത്തിൽപരം ആക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ, തങ്ങൾ എന്നോടൊന്നിച്ചു തടവുകാരായിരുന്നു എന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ ഭാര്യയെ സന്ദർശിക്കുകയും ഞാൻ മരിച്ചുപോയി എന്നും, എന്റെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ അവർ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി എന്നും അറിയിച്ചു. അവളുടെ ഹൃദയം തകന്നുപോയി.

പല സഭാവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നായി ആയിരക്കണക്കിനു് ആളുകൾ അക്കാലത്തു ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർ മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി നിലനിന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളും യുവതീ. യുവാക്കന്മാരും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ റുമേനിയായിലെയും ജയിലുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുക എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം.

പലപ്പോഴും ദണ്ഡനങ്ങൾ അതിഭയങ്കരങ്ങളായിരുന്നു. ഞാൻ അനുഭവിച്ച ദണ്ഡനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കുവാനാണു് എനിക്ക് ഇഷ്ടം. അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുപോയാൽ പിന്നെ എനിക്ക് ഉറക്കംവരുകയില്ല. അ

തു് അത്രമാത്രം വേദനാജനകമായിരുന്നു.' 'ദൈവത്തിന്റെ ഒളിവു സംഘത്തിൽ' (IN GOD'S UNDER GROUND) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ജയിലിൽവെച്ച ദൈവത്തോടുകൂടിയുള്ള അനേക അനുഭവങ്ങളെ ഞാൻ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പറഞ്ഞുതിരാനാവത്ത ദണ്ഡനങ്ങൾ

ഫ്ലോറൈസ്ക എന്ന പേരുള്ള ഒരു സഭാപരിപാലകൻ അതിഭയങ്കരമായി ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചുട്ടപഴുത്ത കമ്പികളും കത്തികളുമുപയോഗിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചത്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം കിടന്ന അറയിലേക്കു പട്ടിണികിടന്ന എലികളെ ഒരു കഴൽവഴിയായി ഇറക്കിവിട്ടു. എലികളുടെ ആക്രമണത്തെ തടയുന്നതിനായി അദ്ദേഹം സദാസമയം ജാഗ്രതയായിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ ഒരു നിമിഷംപോലും ഉറങ്ങുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. ഒരു നിമിഷം ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ എലികൾ ആക്രമിക്കുമായിരുന്നു.

രാപ്പകൽ ഭേദമില്ലാതെ രണ്ടാഴ്ചക്കാലം ഒരേനിലിൽ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ സഹോദരങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ നിർബന്ധിച്ചു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിനെ ദൃഢമായി ചെറുത്തു. അവസാനമായി, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനാലു വയസ്സു പ്രായമുള്ള മകനെ കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ മുഖിലിട്ടു കാണുമായി പ്രഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങളൊക്കെയും പറയുന്നതുവരെ പ്രഹരം തുടരുമെന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. ആ നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യൻ മിക്കവാറും ഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു. ഒടുവിൽ സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ അദ്ദേഹം നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ മകനോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 'അലക്സാണ്ടർ, അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഞാൻ പറയാൻ പോകയാണ്. നീ അടികൊള്ളുന്നതു കാണാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. 'അപ്പാ, ഞാൻ ഒരു വഞ്ചകന്റെ മകനായിപ്പോയി എന്നു വരാതിരിക്കട്ടെ. ധൈര്യമായി നിൽക്കൂ! ഇവർ എന്നെ കൊന്നാൽ 'യേശുവും എന്റെ പിതൃരാജ്യവും' എന്ന വാക്കുകളോടുകൂടെ ഞാൻ മരിക്കും അലക്സാണ്ടർ പറഞ്ഞു.' ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കർ കലി കയറി. അവർ കട്ടിയുടെമേൽ ചാടിവീണ് അവനെ അടിച്ചുകൊന്നു. അവന്റെ രക്തം ആ ജയിലറയുടെ ഭിത്തികളിലെല്ലാം തെറിച്ച് വീണു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ മരിച്ചു. അതോടുകൂടെ ഫ്ലോറൈസ്കു കലുങ്ങാത്ത ഒരു ധൈര്യശാലിയായിത്തീർന്നു.

അകവശത്തു് ആണികൾവെച്ചു വിലങ്ങുകൾകൊണ്ടു് ഞങ്ങളെ ബന്ധിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ശരീരം അനങ്ങാതിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ആണികൾ കൊണ്ടു് മുറിവു് ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നാൽ അതികഠിനമായ തണുപ്പുള്ള ജയിലറകളിൽ കിടന്നു ഞങ്ങൾ തണുപ്പുകൊണ്ടു് വിറച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ

കൈകൾ ആണികൊണ്ടു മുറിവേറു.

വിശ്വാസികളെ തലകീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കി നിർദ്യമായി അടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അടിയുടെ ഊക്കുകൊണ്ട് അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടി. മഞ്ഞുകട്ടി നിർമ്മിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളുടെ മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ അറകളിൽ വിശ്വാസികളെ ഇട്ടു. അങ്ങനെയുള്ള തണുത്തു മരവിച്ച അറയിൽ എന്നെയും ഒരിക്കൽ ഇടുകയുണ്ടായി. അർദ്ധനഗ്നനായിട്ടാണ് എന്നെ ആ അറയിൽ ഇട്ടത്. ജയിലിലെ ഡോക്ടർമാർ ആ അറയുടെ ഒരു സുഷിരത്തിൽക്കൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തണുത്തുറഞ്ഞു മരിക്കുമെന്നുള്ള ലക്ഷണം കാണുമ്പോൾ അവർ മുന്നറിവു കൊടുക്കുകയും ജയിൽ ശിപായികൾ ഓടിവന്നു വലിച്ചു വെളിയിലെടുക്കുകയും ശരീരം ചൂടുപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ ചൂടായിക്കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും ഞങ്ങളെ ആ മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ അറകളിൽ ഇടും. വീണ്ടും മരിക്കാനാകുമ്പോൾ ചൂടുപിടിപ്പിക്കും. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അന്തമില്ലാത്തവിധം ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നും ഒരു റഫ്രിജറേറ്റർ തുറക്കുവാൻ എന്നിക്കു ഭയമാണ്.

ഞങ്ങളെക്കാൾ അല്പം വലിയ ഒരു പെട്ടിയിൽ ഞങ്ങളെ കടത്തി നിർത്തുക പതിവായിരുന്നു. അതിനകത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ശരീരം അനങ്ങാനുള്ള ഇടമില്ലായിരുന്നു. പെട്ടിക്കുള്ളിൽ നാലുവശത്തും കൂർത്തുറുത്ത ആണികൾ തറച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പെട്ടികളിൽ അനേക മണിക്കൂറുകൾ നില്ക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായി. നിശ്ചലമായി നില്ക്കുമ്പോൾ അപകടമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ശരീരം ക്ഷീണിക്കുകയും തളരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആണികൾ ഞങ്ങളുടെ ദേഹത്തു തുളച്ചുകയറും. അല്പം അനങ്ങുകയോ കൈകാലുകൾ മടക്കുകയോ ചെയ്താൽ കൂർത്ത ആണികൾ ഞങ്ങളുടെ ദേഹത്തു മുറിവുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ വിശ്വാസികളോടു ചെയ്തത് മനുഷ്യമനസ്സിനു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

വിശ്വാസികളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ മുഖം അതിയായ സന്തോഷത്താൽ വിളങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരത്തിൽ “ഞങ്ങൾ ചെകുത്താന്മാരാണ്” എന്ന് അവർ വിളിച്ചു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

‘നമുക്കു പോരാട്ടമുള്ളത് ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല. വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോട്മത്രെ. കമ്മ്യൂണിസം മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല, സാത്താനിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അത് ദുഷ്ഠാത്മസേനകളുടെ ഒരു ശക്തിയാണ്. അതിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു ശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെക്കൊണ്ടു ഈ ദുഷ്ഠാത്മശക്തികളെ തടുക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരോടു ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “നങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അനുകമ്പയില്ലേ?” അതിനു അവർ സാധാരണയായി മറുപടി പറയുന്നത് ലെനിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചുകൊ

ണ്ടാണ്. “മുട്ട ഉടയ്ക്കാതെ പൊരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. വിറകുവെട്ടുമ്പോൾ ചെറിയ കഷണങ്ങൾ തെറിക്കാതെയിരിക്കയില്ല” ഞാൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “ലേനിയൻ പ്രസ്താവന എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യസ്തമുണ്ട്. നിങ്ങൾ മരംവെട്ടുമ്പോൾ അതിനു വേദനയില്ല. ഇവിടെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യജീവികളെയാണ് ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നത്. ഓരോ അടികളും വേദന ഉളവാക്കുന്നു. അതോത്തു കരയുന്ന അമ്മമാരുമുണ്ട്.”

ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടൊന്നും യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല. അവർ ഭൗതിക ചിന്താവാദികളാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യനും ഭൗതിക വസ്തുക്കളും തുല്യമാണ്. ഇങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ക്രൂരതയുടെ അവിശ്വസനീയമായ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അവർ ഇറങ്ങി.

നിരീശ്വരത്വത്തിന്റെ ക്രൂരത എന്തെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. നന്നയ്ക്കു പ്രതിഫലവും തിന്നയ്ക്കു ശിക്ഷയും ഉണ്ടെന്നു മനുഷ്യർ വിശ്വസിക്കാത്തതിനോടുകാലം, മാനുഷികമായി പെരുമാറേണ്ട കാര്യമില്ല. ക്രൂരതയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിനു തടസ്സങ്ങളുമില്ല.

“ദൈവവുമില്ല, ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വേറൊരു ജീവിതവുമില്ല; ദുഷ്ടതയ്ക്കു ശിക്ഷയുമില്ല; ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളതു ഞങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാം.” എന്നു ഞങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവർ സാധാരണ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരുവൻ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിലെ ദുഷ്ടത മുഴുവൻ പ്രകടിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതുവരെ ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു.” തടവുകാരുടെമേൽ നടത്തിയ അവിശ്വസനീയമായ ഭേദങ്ങളിൽക്കൂടെയാണ് അയാൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ദുഷ്ടത പ്രകടമാക്കിയത്.

ഒരു മുതല ഒരു മനുഷ്യനെ വിഴുങ്ങിയാൽ എനിക്കു വേദമുണ്ട് എങ്കിലും മുതലയെ എങ്ങനെ കറംപറയും? അത് മുതലയാണ്. ധർമ്മാധർമ്മ വിവേചനമുള്ള ഒരു ജീവിയല്ല അത്. അതുപോലെതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ ശകാരിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. കമ്മ്യൂണിസം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് ധർമ്മിക ചിന്തകളെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്തിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനുകമ്പയില്ല എന്ന് അവർ പൊങ്ങച്ചം പറഞ്ഞുവന്നു.

ഞാൻ അവരിൽനിന്ന് ഒരു പാഠം പഠിച്ചു. അവർ യേശുക്രിസ്തുവിന് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അല്പംപോലും ഇടംകൊടുക്കാത്തതുപോലെ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സാത്താൻ അല്പംപോലും ഇടം കൊടുക്കയില്ലെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആഭ്യന്തരസുരക്ഷിതത്വ കമ്മിറ്റിയുടെ മുൻപാകെ ഞാൻ എന്റെ സാക്ഷ്യം പറയുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസികളെ നാലു പകലും നാലു രാത്രിയും കുരിശിനോടുചേർത്തു ബന്ധിച്ചിട്ടിരുന്നതും മറ്റുമുള്ള ഭണ്ഡനങ്ങളെ ഞാൻ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസികളെ ക്രൂശിന്മേൽ കെട്ടി നിലത്തു കിടത്തും. നൂറു കണക്കിനു തടവുകാർ അവരുടെ

ദേഹത്തും മുഖത്തും മലമുത്രവിസർജനം ചെയ്യാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കും. അതിനുശേഷം ആ കൃശുകൾ നാട്ടിനിർത്തും. “നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുക. അവൻ എത്ര മനോഹരനാണ്; എത്ര സുഗന്ധമാണ് അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്നത് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പരിഹസിക്കും.

ഭണ്ഡനംമൂലം ഏകദേശം ഒരു ഭ്രാന്തനായിത്തീർന്ന ഒരു പട്ടക്കാരന്റെ കഥ ഞാൻ അവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. മലവും മൂത്രവും കർബ്ബാനദ്രവ്യങ്ങളായി എടുത്തു കർബ്ബാന നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനായി. ദൂരേ നിയമയിലെ പിറൈസ്സി എന്ന കാരാഗൃഹത്തിലാണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്. ഇപ്രകാരമുള്ള പരിഹാസത്തേക്കാൾ ഭേദം മരിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ എന്നു പിന്നീട് ഞാൻ ആ പട്ടക്കാരനോടു ചോദിച്ചു. “എന്നെ വിധിക്കരുത്; ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭണ്ഡനമേറു” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നരകമോ ഡാന്റെയുടെ നരകവണ്ണനയോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലുകളിലെ ഭണ്ഡനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഏതുമില്ല.

പിറൈസ്സി കാരാഗൃഹത്തിൽ ഞായറാഴ്ചതോറും സംഭവിച്ചതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണിത്. മറ്റു സംഭവങ്ങൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവയെ വീണ്ടും വിവരിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ എന്നിക്കു ഹൃദയസ്തംഭനം ഉണ്ടാകും; അത് അത്രമാത്രം യോനകമാണെന്നു മാത്രമല്ല, കടലാസ്സിൽ പകർത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം അശ്രീലവുമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽക്കൂടെയാണ് ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായവർ കടന്നുപോയതും, ഇന്നും കടന്നുപോകുന്നതും.

വലിയ വിശ്വാസവീരന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു പാസ്റ്റർ മിലാൻ ഹൈമോവിസി.

ജയിലുകൾ നിറയെ തടവുകാരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജയിൽ കാവൽക്കാർക്കു ഞങ്ങളുടെ പേരുകളറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഏതോ ജയിൽനിയമം ലംഘിച്ചതിന് ചാട്ടുകൊണ്ട് ഇരുപത്തഞ്ചു അടിക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട ആളിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ പാസ്റ്റർ മിലാൻ ഹൈമോവിസിയാണ് മുൻപോട്ടുചെന്നത്. പല പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം മറുത്തുവെക്കുവേണ്ടി അടികൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുമൂലം അദ്ദേഹം ജയിലിലുള്ള എല്ലാവരുടേയും ബഹുമാനത്തിന് പാത്രീഭൂതനായി. അദ്ദേഹം മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തുവും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചെയ്ത പീഡനങ്ങളുടെയും വിശ്വാസികൾ സഹിച്ച സ്വയത്യാഗങ്ങളുടെയും കഥ ഞാൻ പറയാൻ ആരംഭിച്ചാൽ അവസാനിക്കുകയില്ല. പീഡനങ്ങളുടെ കഥ മാത്രമല്ല, ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികളുടെ ധീരമായ ജീവിതമാതൃകയും സ്വതന്ത്രരായ വിശ്വാസികളെ പ്രചോദിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഒളിവുസഭയുടെ അംഗമായ ഒരു പെൺകുട്ടി ഞങ്ങളോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചി

രുന്ന. അവൾ രഹസ്യമായി സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും കുട്ടികളെ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി രഹസ്യപ്പോലീസ്സുകാർ അറിഞ്ഞു. അവളെ ബന്ധിച്ച ജയിലിലാക്കുവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ അവളുടെ ബന്ധനം കൂടുതൽ വ്യഥയും വേദനയും നിറഞ്ഞതാക്കുവാൻവേണ്ടി, അവളുടെ വിവാഹദിവസംവരെ അവർ കാത്തിരുന്നു. ആ ദിവസം അവൾ ഒരു മണവാട്ടിയുടെ വേഷത്തിൽ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി. ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷകരവും അത്ഭുതകരവുമായ ദിവസം! പെട്ടെന്ന് വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്നുകൊണ്ട് രഹസ്യപ്പോലീസ്സുകാർ വീട്ടിനകത്തു കടന്നു.

രഹസ്യപ്പോലീസ്സുകാരെ കണ്ടപ്പോൾ വിലങ്ങുവെയ്ക്കാനായി അവൾ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊടുത്തു. അവർ നീഷ്കരുണം അവളെ വിലങ്ങുവെച്ചു. അവൾ തന്റെ പ്രിയനെ ഒരു നോക്കിയതിനുശേഷം ആ വിലങ്ങുവെച്ചിലെ മുത്തം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു; “എന്റെ വിവാഹദിവസത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു രത്നം എനിക്കു സമ്മാനിച്ച എന്റെ സ്വസ്തിയേ മണവാളന് ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. അവനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുന്നതിന് എനിയോഗ്യതയുള്ളവളാക്കിയതിനായി ഞാൻ അവൻ സ്നേഹം ചെയ്യുന്നു.”

കരഞ്ഞു വിലപിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെയും ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളുടെയും നടുവിൽനിന്ന് രഹസ്യപ്പോലീസ്സുകാർ അവളെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോയി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികളായ പെൺകുട്ടികൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവൾ വിമുക്തയായി. തകർന്ന ഹൃദയത്തോടും നഷ്ടപ്പെട്ട ആ രോഗ്യത്തോടും, മുപ്പതു വയസ്സു കൂടുതൽ പ്രായം തോന്നിക്കുന്നവളുമായി അവൾ ജയിലിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവ് അവൾക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി തനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു കാര്യമാണ് അത് എന്നത്രെ തന്റെ ജയിൽവാസത്തെപ്പറ്റി അവൾ പറഞ്ഞത്. അത്രമാത്രം വിലയേറിയ വിശ്വാസികൾ ഒളിവു സഭയിലുണ്ട്.

മാനസിക സമ്മർദ്ദം

കൊറിയൻ യുദ്ധത്തിലും വിയറ്റ്നാമിലും നടന്ന മാനസിക സമ്മർദ്ദത്തെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യർ കേട്ടിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. അതിഭയങ്കരമായ ഒരു ദണ്ഡനമാണ് അത്; ഞാൻ അതിൽകൂടി കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

- കമ്മ്യൂണിസം നല്ലതാണ്!
- കമ്മ്യൂണിസം നല്ലതാണ്!
- കമ്മ്യൂണിസം നല്ലതാണ്!
- കമ്മ്യൂണിസം നല്ലതാണ്!
- ക്രിസ്തീയജീവിതം മായത്തരമാണ്!

ക്രിസ്തീയജീവിതം മായത്തരമാണ്!

ക്രിസ്തീയജീവിതം മായത്തരമാണ്!

അതു ഉപേക്ഷിക്കുക!

അതു ഉപേക്ഷിക്കുക!

അതു ഉപേക്ഷിക്കുക!

ദിവസം പതിനേഴു മണിക്കൂർവീതം തുടർച്ചയായി ഈ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. ദിവസം പതിനേഴു മണിക്കൂർ വീതം അനേകദിവസങ്ങൾ, ആഴ്ചകൾ, മാസങ്ങൾ!

ഇങ്ങനെയുള്ള മാനസിക സമ്മർദ്ദത്തെ ചെറുത്ത് ജീവിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് അനേക വിശ്വാസികൾ എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാനസിക സമ്മർദ്ദത്തെ ചെറുക്കുന്നതിന് ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. അതു മനസ്സിനെയും ഹൃദയത്തെയും കഴുകുക എന്നതാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ ഹൃദയം കഴുകപ്പെടുന്നു. ഹൃദയംകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ ദണ്ഡനവിധികളെയും ചെറുക്കുവാൻ കഴിയും. സ്നേഹവതിയായ ഒരു കാന്ത താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന കാന്തനുവേണ്ടി എന്തു തന്നെ ചെയ്യുകയില്ലേ? യേശുക്രിസ്തു ഒരു പൈതലായി തന്റെ കയ്യിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മറിയ അവനെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെയും, ഒരു മണവാട്ടി തന്റെ മണവാളനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെയും നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ദണ്ഡനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും.

നാം എത്രമാത്രം സഹിച്ചു എന്നല്ല നമുക്ക് എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത്രെ ദൈവം വിധിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലുകളിൽ കിടന്നിരുന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനു ഞാൻ സാക്ഷിയാണ്.

ദണ്ഡനങ്ങളും നിഷ്ഠൂരതയും മുടങ്ങാതെ തുടർന്നുവന്നു! ഞാൻ ബോധരഹിതനാകുമ്പോഴും അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള കുറ്റസമ്മതം ലഭിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു ബോധ്യപ്പെടുമ്പോഴും അവർ ദണ്ഡനം നിർത്തി എന്നെ ജയിലറയിൽ ഇട്ടു. ആരും ശുശ്രൂഷിക്കാനില്ലാതെ അദ്ധ്വാനത്തിലായി ഞാൻ അവിടെ കിടക്കും. അങ്ങനെ കിടന്നു ബോധാവസ്ഥയിൽ എത്തുമ്പോൾ വീണ്ടും ദണ്ഡനം ആരംഭിക്കും. ഈ നിലയിൽ പലരും മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെയോ എന്റെ ജീവൻ തിരികെ കിട്ടും. തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങളിൽ പല ജയിലുകളിൽവെച്ച് എന്റെ നട്ടെല്ലിന്റെ നാല് എല്ലുകളും മറ്റു പല എല്ലുകളും അവർ ഒടിച്ച് എന്റെ ശരീരത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ മാംസം വാണെടുത്തു. ചുട്ട പഴുത്ത കമ്പികൾകൊണ്ട് അവർ എന്റെ ശരീരത്തിൽ പതിനെട്ടു ദ്വാരങ്ങളുണ്ടാക്കി.

ഓസ്ട്രേലിയയിൽവെച്ച് എന്നെ പരിശോധിച്ച ഡോക്ടർമാർ എന്റെ ദേഹത്തുള്ള പാടുകളും എനിക്കുണ്ടായ ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും

കണ്ടപ്പോൾ, ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരുത്തമാണെന്ന് അവർ പ്രസ്താവിച്ചു! അവരുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞാനം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പലവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരുത്തമാണെന്ന് എനിക്കുതന്നെ അറിയാം. ദൈവം അത്തുരുത്തങ്ങളുടെ ദൈവമാണ്.

ഇരുമ്പുമറയ്ക്കു പിന്നിലുള്ള ഒരു സഭയുടെ ശബ്ദം നിങ്ങൾ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം അത്തുരുതം പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടെ നരകയാതനകളനുഭവിക്കുന്ന വിശ്വസ്ത സഹോദരങ്ങളുടെ സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ എത്തിക്കുവാനത്രെ ദൈവം എന്നെ ജീവനോടെ വെളിയിൽകൊണ്ടുവന്നത്.

അൽപകാലസ്വാതന്ത്ര്യം—വീണ്ടും തടവ്

1956-ാം ആണ്ട് സമാഗതമായി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഞാൻ ഏതാവർഷം ജയിലിൽ കഴിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ശരീരം തീരെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അതികഠിനമായി ഭണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദയയില്ലാത്ത ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നുമാത്രമല്ല, പട്ടിണികിടക്കേണ്ടതായും, പലവിധത്തിലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങളും ഭീഷണികളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വന്നു. അതിനുംപുറമേ വഹിക്കാനാവാത്ത രീതിയിൽ എണ്ണമറ്റ അവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും എന്നെ ജയിലിലടച്ചവർ ആശിച്ച ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് നിരാശരായി അവർ എന്നെ സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടു. മാത്രമല്ല, എന്നെ ജയിലിലടച്ചതിനെതിരായുള്ള പ്രതിഷേധസ്വരങ്ങളും അവർ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരാഴ്ചക്കാലം എന്റെ പഴയ ജോലിക്ക് പോകുവാൻ എനിക്ക് അനുവാദം ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ എന്നെ വിളിച്ചു, ഇനിമേലിൽ പ്രസംഗിക്കുകയോ മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നു താക്കീതു നൽകി. എന്റെ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങളോട് ‘നിങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ, ക്ഷമയോടെ കൂടുതൽ ക്ഷമയോടെ’ ജീവിക്കണം എന്നു ഞാൻ ഉപദേശിച്ചത് കുറുകരമായിത്തീർന്നു. ‘നിങ്ങൾ ക്ഷമയോട് റിക്കുക, അപ്പോൾ അമ്മേരിക്കക്കാർ വന്ന് നിങ്ങളെ വിട്ടുവിടക്കുമെന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ ഭരണം അധികനാൾ തുടരുകയില്ല എന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. (കാലം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു). ഇതെല്ലാം എതിർവിപ്ലവകാരികളുടെ നുണകളാണ്’. പോലീസുകാർ എന്റെ നേരെ ഗൗജിച്ച്. അതോടുകൂടെ എന്റെ പരസ്യശ്രദ്ധ അവസാനിച്ചു.

വീണ്ടും അവരെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഒളിവിൽ സുവിശേഷ വേല ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുമെന്നു ഒരുപക്ഷേ അധികാരികൾ വിശ്വസിച്ചു.

കാണം. എന്നാൽ അവിടെ അവർക്ക് തെറ്റു പററി. ഞാൻ മുമ്പ് ചെയ്ത കൊണ്ടിരുന്ന രഹസ്യസുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഞാൻ തുടന്നു. എന്റെ കടംബം പുറകിൽനിന്നു എന്നെ സഹായിച്ചു.

ഒളിവുസഭയിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ ഞാൻ എന്റെ സാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിശ്വസ്തരായ വിശ്വാസികളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് ഈ പ്രവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ദൈവമില്ല എന്ന ചിന്താഗതിയുടെ ഭവിഷ്യത്ഫലങ്ങളെ എന്റെ ദേഹത്തുണ്ടായിരുന്ന മുറിവുകളുടെ പാടുകൾ സ്ഥിരീകരിച്ചു. വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പില്ലാതിരുന്ന വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ദൈവത്തെ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും അത് സഹായകരമായിത്തീർന്നു. ഒളിവിൽ നടന്ന അനേക സുവിശേഷപ്രസംഗകരുടെ വേലയുടെ മേൽ നോട്ടം ഞാൻ വഹിച്ചിരുന്നു. കണ്ണുകൾ കരുടാക്കപ്പെട്ട കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മുമ്പിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് അവർ സഹായിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിവില്ലാത്തവണ്ണം കരുടനായ ഒരുവന് ഒരു സുവിശേഷകന്റെ പ്രവർത്തനം കാണാൻ കഴിയാത്തതിൽ അതുതന്നെ വകയില്ല.

അനേകനാൾ തുടച്ചയായി അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പോലീസുകാർ എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുകയും അവർ എന്നെ വീണ്ടും തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ എല്ലായിടത്തും പരന്നതുകൊണ്ടോ എന്തോ ഈ പ്രാവശ്യം അവർ എന്റെ കടംബത്തെ തടവിലാക്കിയില്ല. എട്ടുവർഷത്തെ ജയിൽ വാസത്തിനു ശേഷം മൂന്നു വർഷക്കാലം ഞാൻ ചുരുങ്ങിയ തോതിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അഞ്ചുവർഷത്തെ ജയിൽവാസമാണ് എന്നിങ്ങനെ ശിക്ഷയായി കല്പിച്ചത്.

എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ജയിൽവാസം ഒന്നാമത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് പലവിധത്തിൽ കഠിനതരമായിരുന്നു. എന്തെല്ലാം നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ എന്നിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെതന്നെ എന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി വഷളായി. എങ്കിലും ജയിലിലും ഞങ്ങൾ ഒളിവുസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒളിവിൽ നടത്തിവന്നു.

ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചു, അവർ അടിച്ചു

തടവുകാരോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെ അവർ കർശനമായി തടഞ്ഞിരുന്നു. ആരെങ്കിലും സുവിശേഷം പറയുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അവരെ നിർദ്യമായി അടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്തുതന്നെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ചിലർ തീരുമാനിച്ചു. അടികൊണ്ടാലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചു. ഞങ്ങളെ അടിക്കുന്നതിൽ അവരും സന്തോഷിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളും

അവരും സന്തോഷിച്ചു.

ഒരു സഹോദരൻ മറ്റുള്ളവരോടു സുവിശേഷം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു ജയിൽ കാവൽക്കാർ അവിടേക്കു കടന്നുവന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലിച്ചിഴച്ചു. “ദണ്ഡനമുറി” യിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി കണക്കില്ലാതെ പ്രഹരിച്ചു. അതിനു ശേഷം മുറിഞ്ഞും ചതഞ്ഞും ചോരയൊഴുകുന്നതുമായ ശരീരത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തെ ജയിൽമുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞു വേദന നിറഞ്ഞ ശരീരത്തോടുകൂടെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു, “സഹോദരങ്ങളേ, ഞാൻ എന്താണ് പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗം തുടന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള രംഗങ്ങൾ ഞാൻ അനേകപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനോഹരമായ ദൃശ്യങ്ങൾ!

പ്രസംഗകരിൽ പലരും സാധാരണവിശ്വാസികളായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി അവർ മനോഹരമായി പ്രസംഗിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള നിഷ്ഠൂരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുക എന്നതു എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയം മുഴുവൻ ആ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. അങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കാവൽക്കാർ വന്ന് അല്പപ്രാണരാകുന്നതുവരെ അവരെ അടിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

ഘെർലാ ജയിലിലുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രേസു എന്ന വിശ്വാസി അടിയേറ്റു കൊല്ലപ്പെടുന്നതിനായി വിധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെമേലുള്ള ദണ്ഡനപരിപാടികൾ ഏതാനും ആഴ്ചകൾ നീണ്ടുനിന്നു. ഇടവിട്ട് ഇടവിട്ട് അവർ അവനെ നിർദ്യമായായി അടിച്ചു. ഇങ്ങനെ നിർദ്യമായായി അടിച്ചതിനുശേഷം മരുന്നു കത്തിവെച്ചു അവനെ പ്രജ്ഞയുള്ളവനാക്കി. ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി നല്ല ആഹാരം കൊടുത്തതിനുശേഷം അവൻ ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിക്കുന്നതുവരെ, തുടച്ചുയായി, ഇടവിട്ട് അടിച്ചു. തുടച്ചുയായുള്ള അടിയേറ്റത് അവൻ മരിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രസമിതിയിലെ ഒരംഗമായ റെക്ക് (Reck) എന്ന ഒരാളായിരുന്നു ഈ മർദ്ദത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്.

ചില സമയങ്ങളിൽ സാധാരണ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പറയുന്നതുപോലെ റെക്ക് പറയുമായിരുന്നു: “ഞാൻ ദൈവമാണ്” എന്നു നീ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ജീവന്റെമേലും മരണത്തിന്മേലും എനിക്കു അധികാരമുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവനു നിന്റെ ജീവനെ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിവില്ല. എല്ലാം എന്നെ ആശ്രയിച്ചുവെക്കേണ്ടതാണ്. എനിക്കു ഇപ്പോഴുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്കു ജീവനോടിരിക്കാം, നീ മരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ ഹിതമെങ്കിൽ അതു് അങ്ങനെ സംഭവിക്കും. ഞാൻ ദൈവമാണ്”. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അയാൾ ആ വിശ്വാസിയെ പരിഹസിച്ചു.

ഈ യേക്കരമായ അവസ്ഥയിൽ ഗ്രേസു തക്കതായ ഒരു ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി പിന്നെ റെക്കിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയുവാൻ എനിക്കിടയായി. അവൻ പറഞ്ഞു: “എത്ര അത്ഭുതമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് നിങ്ങൾ

ചെത്തുതെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. ശരിയായ വിധത്തിലുള്ള വികസനം പ്രാപിക്കുന്ന ഓരോ പട്ടന്തൽപ്പുഴവും ചിത്രശലഭമായിത്തീരും. ഒരു പീഡകനോ കൊലപാതകനോ ആയി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ദൈവതുല്യനായ ഒരു ജീവി ആകുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രെ. 'യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരുന്ന കാലത്തു' യഹൂദന്മാരോടു 'നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ ആകുന്നു' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ദൈവത്തിന്റെ ജീവൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള പീഡകന്മാരിൽ പലരും, അപ്പോസ്തലനായിത്തീർന്നു പൗലോസും ഒരു സമയത്തു ഇങ്ങനെയുള്ള മർദ്ദങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ലജ്ജാകരമാണെന്നും, അതിനേക്കാൾ മഹത്വകരമായ കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നും മനസ്സിലാക്കിയവരാണ്. അങ്ങനെ അവർ ദൈവിക സ്വഭാവത്തിന് അംശികളായിത്തീർന്നു. ഒരു പീഡകനായിത്തീരുന്നവനല്ല, ദൈവികസ്വഭാവമുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനാണ് ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്."

ഇങ്ങനെയുള്ള പീഡനങ്ങളിൽനിന്നും ഭണ്ഡനങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു പാഠം പഠിക്കുന്നതിനിടയായി. ആത്മാവ് ശരീരത്തിന്റെ യജമാനനാണ്. പലപ്പോഴും ഭണ്ഡനമനുഭവിക്കുമ്പോൾ ശരീരം വേദനിക്കുമെങ്കിലും ആ ഭണ്ഡനങ്ങൾ ആത്മാവിനെ അല്പവും ബാധിക്കാത്തവണ്ണം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലും മഹത്വത്തിലും ആത്മാവ് മുങ്ങിമറയുകയാണുണ്ടായത്.

ഒരു ആശ്ചര്യമെന്തെന്നു പറയാൻ പറ്റാത്തവിധം ഒരു കഷണം റൊട്ടിയും അല്പം വൃത്തികെട്ട സൂപ്പും തന്നപ്പോൾ ആ ഭക്ഷണത്തിന്റെയും ദശാംശം വിശ്വസ്തമായി വേർതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. പത്താമത്തെ ആശ്ചര്യയിൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച റൊട്ടിയും സൂപ്പും ഞങ്ങളുടെ ഉടയവനുള്ള ദശാംശമായി, ഞങ്ങൾ ബലഹീനരായ സഹോദരങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു.

ഒരു വിശ്വാസി മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടു. മരണത്തിനു മുമ്പ് അവൻ ഭാര്യയെ ഒന്നു കാണുവാൻ അവൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. തന്റെ ഭാര്യയോടു അവൻ അവസാനമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "എന്നെ കൊലചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടാണു ഞാൻ മരിക്കുന്നതെന്ന് നീ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നതെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ട് നീ അവരേയും സ്നേഹിക്കണമെന്നത്രെ എന്റെ അപേക്ഷ. നിന്റെ പ്രിയ ഭർത്താവിനെ അവർ കൊലചെയ്തു എന്നതുകൊണ്ട് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിദ്വേഷം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ച് നാം അന്യോന്യം കണ്ടു മുട്ടും".

ആ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ച റഹസ്യപ്പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ വാക്കുകൾ ആഴമായി പതിഞ്ഞു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിന്നീട് ഒരു വിശ്വാസിയായി തീർന്നതിന്റെ ഫലമായി ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ഈ കഥ എന്നോട് പറഞ്ഞത്.

മാച്ചേവിസി എന്ന ഒരു വിശ്വാസി ടിഗ്രക്കിന്നു എന്ന ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പതിനെട്ടുവയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് അവൻ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. ഭണ്ഡനങ്ങളുടെ ഫലമായി അവൻ ഒരു ക്ഷയരോഗിയായിത്തീർന്നു. അവന്റെ ആരോഗ്യനില ഗുരുതരമാണെന്നറിഞ്ഞ അവന്റെ വീട്ടുകാർ നൂറുകുപ്പി സ്ത്രെപ്റ്റോമൈസിൻ (Streptomycin) അവന്റെ പേക്കുയച്ചു. അവന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ മതിയായ ഔഷധമായിരുന്നു അത്. ആ ജയിലിന്റെ അധികാരി അവനെ വിളിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ തക്കതായ ഔഷധങ്ങൾ ഇതാ. നിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള പാഴ്സലുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ നിനക്കു് അനുവാദമില്ല. വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞാൽ ഈ മരുന്നു നിനക്കു തരുവാൻ എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. നീ ചെറുപ്പമാണ്. ജയിലിൽ കിടന്ന് നീ മരിക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല. നിന്നെ സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്നെ സഹായിക്കുക. നിന്റെ സഹതടവുകാരനെപ്പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ തരിക. അങ്ങനെ നീ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഈ മരുന്നു തരുന്നതിനെ എന്റെ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ന്യായീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും''.

മാച്ചേവിസി ഉടൻ തന്നെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു വഞ്ചകന്റെ മുഖം കാണുന്ന ഗതികേടോടുകൂടി ജീവിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല''. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തലകുലക്കിക്കൊണ്ടു തുടന്നു. ''ഞാൻ നിന്നെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. മരണാഭയം ഞാൻ നിന്നിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ മരണാഭയം വഴി പറയാം. ചില തടവുകാർ ഞങ്ങളുടെ ചാരന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും നിങ്ങളെ അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഇരുഭാഗവും അഭിനയിക്കുന്നവരാണ്. ഞങ്ങൾക്കു അവരെ വിശ്വാസമില്ല. അവർ എത്രമാത്രം ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരാണെന്നറിയുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരെ വളരെ ദോഷം ചെയ്യുന്നവരും നിങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവരുമാണ്. നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ നിനക്കു മനസ്സില്ല എന്നുള്ളത് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന ഈ കൂട്ടരെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ തരിക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിനക്കു നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.

ആദ്യത്തെപ്പോലെ തന്നെ മാച്ചേവിസി ഉടൻതന്നെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ''ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനാണ് ഞാൻ. ഞങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവർ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ദോഷം ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എങ്കിലും അവർക്കെതിരെ തിന്മയ്ക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ തരുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല. ഞാൻ അവരോടു് സഹതപിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമായി യാതൊരുവിധ ബന്ധവും പുലർത്തുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല''. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായുള്ള സംഭാഷ

ണത്തിനു ശേഷം മാച്ചേവിസി ഞാൻ കിടന്ന ജയിലിലേക്കു വന്ന്, അവിടെ വെച്ചു മരിച്ചു. അവന്റെ മരണം ഞാൻ കണ്ടു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൻ മരിച്ചത്. ജീവിക്കുവാനുള്ള സ്വാഭാവികമായ ദാഹത്തെ സ്നേഹം കീഴടക്കിയിരുന്നു.

സംഗീതസ്നേഹിയായ ഒരാരം തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസാനത്തെ പൈസായും ഒരു പാട്ടുകച്ചേരി കേൾക്കുന്നതിനായി ചെലവഴിക്കുന്നു. അതുകഴിയുമ്പോൾ തന്റെ പക്കൽ ഒരു കാശുപോലുമില്ലയെങ്കിലും അവൻ നിരാശയില്ല. അതിമനോഹരമായ സംഗീതം അവൻ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു.

അനേകവർഷങ്ങൾ ജയിലിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതിൽ എനിക്കു നിരാശയില്ല. അതിമനോഹരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. ജയിൽവാസികളായ വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ ഞാൻ ഒരു സാധാരണക്കാരനായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതനിലവാരം പുലർത്തിയ വിശ്വാസപരന്മാരായ വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതിനുള്ള പദവി എനിക്കു ലഭിച്ചു. അവർ സന്തോഷത്തോടുകൂടി യേശു ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി മരണം വരിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസപരന്മാരുടെ ആത്മീയസൗന്ദര്യം വണ്ണിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അസാധാരണമല്ല. അസാധാരണ കാര്യങ്ങൾ ഒളിവു സഭയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യസ്നേഹത്തിലേക്കു തിരികെവന്ന ഒരു സഭയാണ് ഒളിവു സഭ. ജയിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ അതിയായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മീകശരീരമായ “ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയെ” കണ്ടതിനുശേഷം യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ ഒളിവു സഭയേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും ത്യാഗമനോഭാവവും ഞാൻ കണ്ടു.

എന്റെ ഭാര്യയും മകനും

ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തപ്പെട്ടശേഷം അവൾക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അവളും ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്ന വിവരം രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മാത്രമേ ഞാൻ അറിഞ്ഞുള്ളൂ. വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകൾക്കു ജയിലുകളിൽ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ ദണ്ഡനം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. നിഷ്ഠൂരരായ കാവൽപ്പടന്മാർ പെൺകുട്ടികളെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ ഏല്പേണ്ടിവന്ന പരിഹാസവും അശ്ലീലതയും അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു.

ഒരു തോടുവെട്ടുന്ന ജോലിയിൽ കുറിനാലുപാനം ചെയ്യുന്നതിനും പുരുഷന്മാർക്കു സമമായ വേല ചെയ്യുന്നതിനും സ്ത്രീകൾ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. തണുപ്പുകാലത്തും അവർ മണ്ണുവെട്ടേണ്ടിയിരുന്നു. മേൽനോട്ടക്കാരനായി നിയ

മിക്കപ്പെട്ട വേശ്യമാർ അവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു. ജീവനോടിരിക്കുന്നതിനായി എന്റെ ഭാര്യ കന്നുകാലികളെപ്പോലെ പല്ലു തിന്നിട്ടുണ്ട്. ആ തോടുവെട്ടു കാരിൽ പലരും വിശപ്പുസഹിക്കാൻ വയ്യാതെ എലികളേയും, പാമ്പുകളെപ്പോലും, ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

തടവുകാരായ സ്ത്രീകളെ ഡാനൂബ നദിയിൽ തള്ളിയിടുകയും പിന്നെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയും, അവരുടെ ഈറനണിഞ്ഞ ദേഹങ്ങളിൽ നോക്കി ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് കാവൽഭടന്മാരുടെ ഞായറാഴ്ചതോറുമുള്ള ഒരു നേരവോക്കായിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും അവരെ നദിയിൽ തള്ളിയിടുകയും പിടിച്ചു കയറ്റുകയും, ഈ വിധത്തിൽ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുക സാധാരണമായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയെ ഈ വിധത്തിൽ ഡാനൂബ നദിയിൽ തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഞാനും ഭാര്യയും ജയിലിലടക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി എന്റെ മകൻ തെരുവുകളിൽ അലയേണ്ടിവന്നു. മിഹായി ചെറുപ്പം മുതൽ തന്നെ മതഭക്തിയോടുകൂടെ വളർന്നവനും വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവനുമായിരുന്നു. ഒൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അപ്പനും അമ്മയും അവനിൽനിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടതോടുകൂടി അവന്റെ ക്രിസ്തീയജീവിതം ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽക്കൂടി കടക്കേണ്ടിവന്നു. ആ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾക്ക് നേരിടേണ്ടാത്ത അനേകപ്രശ്നങ്ങളെ അവൻ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളാൽ അവൻ വൈരാഗ്യബുദ്ധിയുള്ളവനായിത്തീരുകയും അവന്റെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ എല്ലാം ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വാസികളായ തടവുകാരുടെ കടുംബങ്ങളെ സഹായിക്കുക എന്നത് കുററകരമായിരുന്നു. മിഹായിയെ സഹായിച്ച രണ്ടു സ്ത്രീകൾ പിന്നീട് ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതികഠിനമായി മദ്രിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി അവർ രണ്ടുപേരും ഇന്നും അംഗഭംഗം ഭവിച്ചവരായി ശേഷിക്കുന്നു. തന്റെ ജീവനെ പണയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മിഹായിയെ തന്റെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിച്ച ഒരു സഹോദരി എടുവഷ്ത്തെ തടവിന് വിധിക്കപ്പെട്ടു. ദണ്ഡകന്മാർ അവളുടെ പല്ലുകൾ മുഴുവൻ തല്ലിയിളക്കിപ്പറിക്കുകയും മേലിൽ വേല ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം അവളുടെ എല്ലുകൾ ഒടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളും ജീവപയ്യ്തം അംഗഭംഗം വന്നവളായി അവശേഷിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളായ തടവുകാരുടെ കടുംബങ്ങളെ സഹായിച്ചു എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവളുടെ കുററം.

“മിഹായി, യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുക”

പതിനൊന്നു വയസ്സായപ്പോൾ മിഹായി ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളിയായി ഉപജീവനം തേടാനാരംഭിച്ചു. അവൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾ അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉലച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ ജയിലിൽ രണ്ടു വർഷം കഴിച്ചതിനുശേഷം അവളെ കാണുവാൻ മിഹായിക്ക് അനുവാദം

ലഭിച്ചു. അവൻ ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലിലേക്ക് പോയി; ഇരുമ്പഴി കയ്ക്കു പിന്നിൽ അവന്റെ അമ്മയെ കണ്ടു.

തിരിച്ചറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം അവൾ വിരൂപയും ശോഷിച്ചു വളരെയധികം അന്ധനായിത്തീർന്നു. വൃത്തികെട്ട ജയിൽ വസ്ത്രങ്ങളാണു അവൾ ധരിച്ചിരുന്നത്.

“മിഹായി, യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുക” ഇതായിരുന്നു അവളുടെ ആദ്യത്തെ വാക്കുകൾ. കോപംകൊണ്ട് കലിത്തുള്ളിയ കാവൽടേന്റർ അവളെ അവിടെനിന്നു വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി. അതു കണ്ടു മിഹായി കരഞ്ഞു. ആ നിമിഷമായിരുന്നു അവന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ സമയം. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനാണു ക്രിസ്തുവെങ്കിൽ അവൻ തീർച്ചയായും യഥാർത്ഥ രക്ഷകനാണു എന്നു അവനു ബോദ്ധ്യം വരികയും അവൻ പുണ്യഹൃദയത്തോടെ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. “ക്രിസ്തു മതത്തിനു” അനുക്രമമായ വാദങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്നു വന്നാൽപോലും എന്റെ അമ്മ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഏക കാരണം മതി എനിക്കു” എന്നു മിഹായി പിന്നീടു പറയുകയുണ്ടായി!

അവന്റെ സ്ത്രീ ജീവിതം നിലനില്പിനുവേണ്ടിയുള്ള തുടച്ചുയായ ഒരു പോരാട്ടമായിരുന്നു. അവൻ സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയുടെ അംഗത്വസൂചകമായ ഒരു ചുവന്ന ടൈ അവനു നൽകപ്പെട്ടു. “എന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ജയിലിലടച്ചവരുടെ ടൈ ഞാൻ ഒരിക്കലും ധരിക്കുകയില്ല” എന്റെ മകൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു താൻ തടവുകാരനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മകനാണു എന്ന വസ്തുത മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് അവൻ വീണ്ടും മറ്റൊരു സ്ത്രീയിൽ ചേർന്നു. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ താൻ വംബ്രാൻഡ് എന്ന ക്രിസ്തീയ തടവുകാരന്റെ മകനാണു എന്നുള്ള വസ്തുത അവൻ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു.

എങ്കിലും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ ആ വിവരം കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നു നിഷ്കാസിതനാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു അവനു വേദപുസ്തകത്തിനെതിരായി ഒരു ലേഖനം എഴുതേണ്ടി വന്നു. അതിൽ അവൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി. “വേദപുസ്തകത്തിനെതിരായുള്ള വാദങ്ങൾ ബാലിശവും ഉദ്ധരണികൾ അസത്യവുമാണു. തീർച്ചയായും പ്രൊഫസർ വേദപുസ്തകം വായിച്ചിട്ടില്ല. വേദപുസ്തകം ശാസ്ത്രത്തിനു അനുയോജ്യമാണു”. തൽഫലമായി അവനു സ്ത്രീ വിഭാഗത്തിൽനിന്നും വിലക്കു വന്നു.

അവസാനമായി ഒരു സെമിനാരിയിൽ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തു

നന്തിന് അവൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. ആ സെമ്മിനാരിയിൽ “മാർക്സിസ്റ്റ് വേദശാസ്ത്രം” ആണു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. കാരൽമാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ രീതിയിലാണ് അവിടെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മിഹായി അതിനെ ക്ലാസ്സിൽവെച്ചു പരസ്യമായി എത്തിയ്ക്കും. മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളും അവനെ പിൻതാങ്ങി. അതോടുകൂടി മിഹായി സെമ്മിനാരിയിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ അവന്റെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസവും മുടങ്ങി.

മിഹായി സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ നിരീശ്വരവാദിയായ ഒരു പ്രൊഫസർ ദൈവമില്ല എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. മിഹായി എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് ആ പ്രസംഗത്തെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചു. മാത്രമല്ല അനേക യുവജനങ്ങളെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പ്രൊഫസർ വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. ക്ലാസ്സിലുള്ള എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും പിൻതാങ്ങി. ഒരാരം ധൈര്യമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ അവന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുക പതിവായിരുന്നു.

മിഹായി വളരെയധികം പട്ടിണി സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസികൾ പട്ടിണികൊണ്ട് വലയുക എന്നത് സർവ്വസാധാരണമാണ്. അവരെ സഹായിക്കുക എന്നത് കഠിനമാണ്.

എനിക്കു വ്യക്തിപരമായി അറിയാവുന്ന ഒരു കുടുംബം സഹിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകളുടെ കഥ ഞാൻ പറയാം. ഒളിവു സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഒരു വിശ്വാസി ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി അവന്റെ ഭാര്യയും ആറു മക്കളും നിരാധാരരായി. പത്തൊൻപതും പതിനേഴും വയസ്സു പ്രായമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂത്ത രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ജോലി കിട്ടുക അസാധ്യമായിരുന്നു. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തു ജോലി കൊടുക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റാണ്. കുറവാളികളായ വിശ്വാസികളുടെ മക്കൾക്കു ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ജോലിയും നൽകുകയില്ല. ഈ സംഭവകൃമയെ നിങ്ങളുടെ ധാർമിക മാനദണ്ഡങ്ങൾവെച്ച് വിധിക്കരുതേ! സംഭവിച്ചതെന്തെന്നുമാത്രം കേൾക്കുക. ആ രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ—(അവരും വിശ്വാസികളായിരുന്നു—രോഗിയായ മാതാവിന്റെയും ഇളയ സഹോദരങ്ങളുടെയും സന്ധാരണത്തിനായി വേശ്യമാരായിത്തീർന്നു. ഇതറിഞ്ഞ പതിനാലു വയസ്സുള്ള അവരുടെ സഹോദരൻ ഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു. അവനെ ഒരു ഭ്രാന്താലയത്തിലാക്കേണ്ടി വന്നു.

ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ആ പിതാവ്, ജയിലിൽനിന്നു തിരികെ വന്നപ്പോൾ “ദൈവമേ ഇതു കാണാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല; എന്നെ വീണ്ടും ജയിലിലേക്കയക്കണമേ” എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക പ്രാർത്ഥന. കുട്ടികളോട് യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചു.

ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെൺമക്കൾ വേശ്യമാരല്ല. രഹസ്യപ്പോലീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു അവർ ഇന്ന് രഹസ്യപ്പോലീസിനുവേണ്ടി ചാര വൃത്തിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ക്രിസ്തീയ തടവുകാരന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ അവർ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാം അവർ രഹസ്യപ്പോലീസിനെ അറിയിക്കുന്നു.

ഇത് ഹീനവും അധാർമ്മികവുമായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. പക്ഷേ അങ്ങനെ പറഞ്ഞു അതിനെ തള്ളിക്കളയരുത്! സ്വതന്ത്രരായ നിങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള അശരണരായ കുടുംബങ്ങളെ സഹായിക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ ഇങ്ങനെയുള്ള ദുഃഖപര്യവസായികളായ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് എന്ന് നിങ്ങളോട്തന്നെ ചോദിക്കുക.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

എന്റെ ജയിൽവാസത്തിന്റെ നീണ്ട പതിനാലു വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോയി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഒരു വേദപുസ്തകമോ മറ്റേതെങ്കിലും പുസ്തകമോ കണ്ടിട്ടില്ല. എഴുതുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഞാൻ മറന്നുപോയിരുന്നു. പട്ടിണിയും, ദണ്ഡനങ്ങളും മയക്കുമരുന്നുകളും മൂലം ഞാൻ ദൈവവചനം മറന്നുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ജയിൽവാസത്തിന്റെ പതിനാലുവർഷം തികഞ്ഞ ദിവസം മറവിയുടെ മറവിൽനിന്ന് ഒരു വേദവാക്യം പെട്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നു. “യാക്കോബ് റാഹേലിനു വേണ്ടി പതിനാലു സംവത്സരം സേവ ചെയ്തു; അവൻ അവളെ സ്നേഹിക്കുകൊണ്ട് അവനു അത് അല്പകാലംപോലെ തോന്നി.”

അധികം താമസിയാതെതന്നെ, പ്രധാനമായി അമ്മേരിക്കയിലെ പൊതു ജനാഭിപ്രായത്തെ മാനിച്ചു രാജ്യത്താകമാനമുണ്ടായ ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടി പ്രകാരം ഞാൻ വിമോചിതനായി.

എനിക്ക് വീണ്ടും എന്റെ ഭാര്യയെ കാണുവാനിടയായി. പതിനാലു വർഷക്കാലം അവൾ വിശ്വസ്തമായി എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കൊടിയ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു പുതിയ ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. തടവിലാക്കപ്പെട്ടവരുടെ വസ്തുവകകളെല്ലാം കണ്ടുകെട്ടുക പതിവായിരുന്നു.

തടവിൽനിന്ന് മോചിക്കപ്പെട്ട സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്ക് ഏറ്റവും ചെറിയ ഇടവകകളുടെ ചുമതലയാണ് കൊടുത്തത്. ഓർസോവ എന്ന പട്ടണത്തിലെ ഒരു ചെറിയ പ്രാദേശിക സഭയുടെ ചുമതലയാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചത്. മതവിഭാഗങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ എന്നെ വിളിച്ചു, എന്റെ ഇടവകയിൽ മുപ്പത്തഞ്ച് അംഗങ്ങളുണ്ടെന്ന് പറ

യുക്തം, യാതൊരു കാരണവശാലും അംഗസംഖ്യ മുപ്പത്താറു ആകരുത് എന്നു താക്കീതു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ അവരുടെ ഏജൻറ് ആയി എല്ലാ അംഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും രഹസ്യപ്പോലീസിന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും, യുവജനങ്ങളെ സഭയിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുകയും വേണം എന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ വിധത്തിലാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സഭകളെ അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ആയുധങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നത്.

ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചാൽ അത് കേൾക്കുന്നതിനായി അനേകർ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഔദ്യോഗികമായി ലഭിച്ച ഇടവകയിൽ ഞാൻ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതേയില്ല. വീണ്ടും ഞാൻ ഒളിവു സഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിലുള്ള സന്തോഷങ്ങളിലും ആപത്തുകളിലും ഭാഗഭാക്കാകുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ ജയിലിലായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഒളിവുസഭ പാടേ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടില്ല. അമ്മേരിക്കയിലും മറ്റു നാടുകളിലുമുള്ള വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം ഞാൻ ഒരു സഹോദരന്റെ ഭവനത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു; 'വിദേശത്തുനിന്നുള്ള സഹോദരങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു'. ഞങ്ങളെ മറക്കുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യാത്ത സഹോദരങ്ങൾ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു.

ക്രിസ്തീയ തടവുകാരുടെ കടുംബങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും, വേദപുസ്തകവും ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും ഒളിവിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തരുന്നതിനുമായി എല്ലാ നിലകളിലുമുള്ള വിശ്വാസികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഞാൻ അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് കടന്നുചെന്നു. ഞങ്ങളെ മേൽപ്പറഞ്ഞവിധം സഹായിക്കുന്നതിനായി കടന്നുവന്ന ആറു സഹോദരങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടു. അവർ എന്നോട് വളരെയധികം സംസാരിച്ചു. കറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പതിനാലു വർഷം തടവിൽ കിടന്ന ഒരാൾ ഈ സ്ഥലത്തുണ്ടെന്ന് തങ്ങൾ കേട്ടുവെന്നും, അയാളെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അത് ഞാൻ തന്നെയാണെന്ന് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.

“വിഷാദമഗ്നനായ ഒരാളെ കാണുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചത്. അത് നിങ്ങളായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല” അവർ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ തന്നെയാണ് അതെന്ന് ഞാൻ അവർക്ക് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അവർ ഞങ്ങളെ മറക്കാതെ അന്വേഷിച്ചു വന്നതിലുള്ള സന്തോഷമാണ് എനിക്കുള്ളതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അതിനെ തുടർന്ന് ഒളിവുസഭയ്ക്കു ക്രമമായും തുടച്ചുയായുമുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിടയായി. രഹസ്യ മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഖാന്തരമായി ക്രിസ്തീയ തടവുകാരുടെ കടുംബങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും, മാത്രം

മല്ല, വേദപുസ്തകങ്ങൾ, ക്രിസ്തീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവയും ലഭിച്ചു. അതോടുകൂടെ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒളിവുസഭയ്ക്കു സാധിച്ചു. അവർ ഞങ്ങൾക്ക് ദൈവവചനം എത്തിച്ചതന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾക്ക് അവർ പ്രിയരാണ് എന്നു കാണുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. അവർ ഞങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു.

അനേക വർഷത്തെ മാനസിക സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ "ആരും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല" "ആരും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല" എന്ന് ഞങ്ങൾ തുടച്ചുയായി കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അമ്മേരിക്കക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായ വിശ്വാസികൾ, ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം തങ്ങളുടെ ജീവനെ പണയം വെച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത ഉപദേശപ്രകാരം ഒളിവിൽ വേല ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. ചുറ്റും രഹസ്യപ്പോലീസുകാരുള്ള വീടുകളിൽപോലും പോലീസുകാർ അറിയാതെ നഴ്സറുകൾ വെച്ച് അവർ പഠിച്ചു.

ഈ സഹോദരന്മാർ രഹസ്യമായി കൊണ്ടുവന്ന വേദപുസ്തകങ്ങൾ ഏതു മാത്രം വിലയേറിയതാണെന്ന് ഒരു അമ്മേരിക്കക്കാരനോ ഇംഗ്ലീഷുകാരനോ ആയ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. കാരണം, അവർക്ക് വേദപുസ്തകം വെള്ളംപോലെ സുലഭമാണ്.

വിദേശങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ സഹോദരങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സഹായമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനും കുടുംബവും ജീവനോടെ ശേഷിക്കുകയല്ലായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഒളിവു സഭകളിൽപ്പെട്ട അനേക സഭാപരിപാലകന്മാർ, ക്രിസ്തീയതടവുകാർ എന്നിവരെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു വാസ്തവമാണ്.

ബ്രിട്ടനിലെ യൂറോപ്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യനിൽ (European Christian Mission) നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ധാർമികവും സാമ്പത്തികവുമായ സഹായങ്ങളെപ്പറ്റി സാക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ ആളുകൾ ദൈവം അയച്ച ദൂതന്മാർക്ക് തുല്യരായിരുന്നു.

ഒളിവുസഭയിൽ വീണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ വീണ്ടും അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടവാനുള്ള സാധ്യതകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സമയത്ത് യഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ വേലചെയ്യുന്ന നോർവീജിയൻ മിഷ്യൻ (Norwegian Mission to the Jews), എബ്രായ ക്രിസ്തീയ സഖ്യം (Hebrew Christian Alliance) എന്നീ രണ്ട് സംഘടനകൾ എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് വിലയെന്നനിലയിൽ റൂമേനിയൻ ഗവണ്മെന്റിന് 2500 പവൻ കൊടുത്തു. അങ്ങനെ എനിക്ക് റൂമേനിയ വിട്ടുപോകുന്നതിന് അനവാദം ലഭിച്ചു.

ഞാൻ എന്തിനു റൂമേനിയ വിട്ടു?

അപകടങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടായേക്കാം എന്നിരുന്നാലും ഞാൻ ഒറി

കലും റൂമേനിയ വീട്ടുപോകയില്ലായിരുന്നു. ഒളിവുസഭയുടെ ‘‘ശബ്ദമായി’’ സ്വതന്ത്രലോകത്തിൽ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കണം. എന്നുള്ള ഒളിവുസഭാ നേതാക്കന്മാരുടെ കല്പനയനുസരിച്ചത്രെ സ്വന്തം നാടു വിട്ടെന്നതിന് ലഭിച്ച അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. അവരുടെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ മുട്ടുകളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ നാമത്തിൽ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലുള്ള നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുവാൻ അവർ എന്നോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലേക്കു വന്നു എങ്കിലും എൻ്റെ ഹൃദയം അവരോടുകൂടെ അവിടെയാണ്. ഒളിവുസഭ അനുഭവിക്കുന്ന യാതനകളും, അവരുടെ ധൈര്യപൂർവ്വമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും നിങ്ങൾ അറിയണം. എന്നതിൻ്റെ വലിയ ഒരു ആവശ്യബോധം എന്നിരിക്കിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും റൂമേനിയ വിട്ടുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനായിട്ടത്രെ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഞാൻ റൂമേനിയ വിട്ടെന്നതിനു മുൻപ് രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ രണ്ടു പ്രാവശ്യം എന്നെ വിളിച്ചു. എൻ്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് വില റൂമേനിയൻ ഗവണ്മെൻറിന് ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു (കമ്മ്യൂണിസം വരുത്തിവെച്ച സാമ്പത്തിക പരാധീനത നിമിത്തം റൂമേനിയൻ ഗവണ്മെൻ്റ് പ്രജകളെ വില്ലനും). അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു: ‘‘പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം പ്രസംഗിച്ചു കൊള്ളൂ; പക്ഷേ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പറഞ്ഞേക്കാരുത്. ഇവിടെ എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് നീ പറയുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു എന്തു ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു തുറന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അങ്ങനെയൊരു പവൻ കൊടുത്താൽ നിങ്ങളുടെ കഥ കഴിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ഗുണായെ ഇടപാടു ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയും. (ആസ്രിയയിൽനിന്ന് മോഷ്ടിച്ച് റൂമേനിയയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന ഓർത്തഡോക്സ് ബിഷോപ്പ് വാസിൾ ലേയുൺ കിടന്ന ജയിലറയിൽത്തന്നെ ഞാൻ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കൈവിരലിലെ നഖങ്ങളെല്ലാം അവർ വലിച്ചു പിഴുതു. ബർലിനിൽനിന്ന് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരോടുകൂടെ ഞാൻ ജയിലിൽ സമയം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈയടുത്ത കാലത്തു് ഇററലിയിൽനിന്നും പാരീസിൽനിന്നും റൂമേനിയക്കാരെ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി) നിങ്ങൾ ഒരു സ്രീയോടുകൂടി അസാമാന്യമായി ജീവിച്ചുവെന്നോ, അഥവാ എന്തെങ്കിലും മോഷ്ടിച്ചുവെന്നോ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ യൗവനത്തിലെ ഏതെങ്കിലും കൊള്ളരുതായ്ക്ക പ്രസിദ്ധം ചെയ്തോ നിങ്ങളെ ധാർമികമായി അധഃപതിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയും. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർ, പ്രത്യേകിച്ചു് അമേരിക്കക്കാർ, ഇങ്ങനെയുള്ള കെട്ടുകഥകൾ കേട്ടു് വഞ്ചിക്കപ്പെടും.’’

ഇപ്രകാരം എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം പശ്ചിമ ദേശങ്ങളിലേക്കു പോകുവാൻ അവർ എന്നെ അനുവദിച്ചു. എൻ്റെ മേൽ നടത്തിയ മാനസികസമ്മർദ്ദം വിജയകരമാണെന്നു അവർക്കു ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ കടന്നുപോയ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയ അനേകർ ഇന്ന് പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ഇന്ന് മൗനം അവലംബിക്കുക

യാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാൽ ഭരണിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ചിലർപോലും ഇന്ന് കമ്മ്യൂണിസത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നു. ഞാനും മനമവലംബിച്ചു കഴിയുമെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉറച്ചിരുന്നു.

അങ്ങനെ 1965-ൽ ഞാനും കുടുംബവും റൂമേനിയ വീട്ടുപോകുവാൻ ഇടയായി.

സ്വന്തം നാടു വിടുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ചെയ്തത്, എന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനും അനേകവർഷങ്ങൾ ഭരണിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉത്തരവു കൊടുത്ത കേണലിന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരത്തിന്മേൽ ഞാൻ ഒരു പൂവ് സമർപ്പിച്ചു. ആ പ്രവൃത്തിയാൽ, ആത്മീക ജീവിതമെന്ന ഒന്നില്ലാത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്തോഷം പകരുന്നതിനായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു എങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. പാപത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു എങ്കിലും പാപികളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളെ കൊല്ലുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് കഴിയും. എന്നാൽ തങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവരോടുള്ള വിശ്വാസികളുടെ സ്നേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. എന്നെ ഭരണിപ്പിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടു് എനിക്ക് അല്പമെങ്കിലും പകയോ വിദ്വേഷമോ ഇല്ല.

അദ്ധ്യായം നാല്

യഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള ഒരു കഥയുണ്ട്. അവരുടെ പൂർവ്വി പിതാക്കന്മാർ ഈജിപ്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് വിടുവിക്കപ്പെട്ട് അത്ഭുതകരമായി ചെങ്കടൽ കടന്നു പോകുകയും ഈജിപ്തുകാർ ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങി മരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ വിജയസംഗീതം മുഴക്കി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും അവരോടു് ചേർന്നു പാടി. അപ്പോൾ ദൈവം അവരോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “യഹൂദന്മാർ മനുഷ്യരായതുകൊണ്ട് അവർ രക്ഷപെട്ടതിൽ ആഹ്ലാദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ കരകളുടെ വിവേകമായി പെരുമാറേണ്ടതല്ലയോ? ഈജിപ്തുകാർ എന്റെ സൃഷ്ടികളല്ലയോ? അവരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലയോ? അവരുടെ സങ്കടകരമായ നാശത്തെപ്പറ്റി എനിക്ക് ദുഃഖമുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലേ?”

യോഗുവ (യിസ്രായേലുരുടെ നേതാവ്) യരിഹോ പട്ടണത്തിനരികെ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരുവൻ (ഒരു ദൈവദൂതൻ) ഊരിപ്പിടിച്ച വാളുമായി തനിക്കെതിരെ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. യോഗുവ അവന്റെ അരികിൽ ചെന്നു “നീ ഞങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനോ ശത്രുപക്ഷക്കാരനോ” എന്നു ചോദിച്ചു.

യോശുവ കണ്ടുമുട്ടിയ വ്യക്തി ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനത്തരം “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനാണ്” എന്നോ “ഞാൻ ശത്രുപക്ഷക്കാരനാണ്” എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ “ഞാൻ നിഷ്പക്ഷനാണ്” എന്നോ ആയിരുന്നിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ചോദ്യത്തിന് മാനുഷികമായ ഒരു ഉത്തരം മേൽപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കും. എന്നാൽ യോശുവ കണ്ട ആൾ വേറൊരു മണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് വന്നതായതുകൊണ്ട്, നീ യിസ്രായേലുകൾക്ക് അനുകൂലിയോ പ്രതികൂലിയോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്, അപ്രതീക്ഷിതവും മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമവുമായ “അല്ല” എന്ന ഉത്തരമാണ് ലഭിച്ചത്. “അല്ല” എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

എല്ലാവരും എല്ലാവരേയും മനസ്സിലാക്കുകയും, സഹതാപപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുകയും, ആരും ആരെയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യാത്തതും, ഓരോരുത്തരും ജ്വലിക്കുന്ന സ്നേഹത്താൽ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നത്രെ അദ്ദേഹം വന്നത്.

മാനുഷികമായ ഒരു തലമുണ്ട്. ഈ തലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി ശക്തിമത്തായ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ തലത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, ക്രൂരവും അപരിഷ്കൃതവുമായ ഈ ആശയത്തിനനുസരണമായി ജീവിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തേ മതിയാവൂ.

എന്നാൽ വിശ്വാസികൾ മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, അവർ ദൈവിക പ്രകൃതിയുടെ അംശികളായ ദൈവമക്കളാണ്.

അതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലുകളിൽ വെച്ച് അനുഭവിച്ച ദണ്ഡനങ്ങൾ എന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ വെറുക്കുന്നവനാക്കിയിട്ടില്ല അവർ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. അവരെ വെറുക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ എങ്ങനെ കഴിയും? എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ സ്നേഹിതൻ ആകാനും കഴിയുകയില്ല. രണ്ടാമതാക്കൽ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നതത്രെ സ്നേഹം. ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരന്റെ ആത്മാവുള്ളവനല്ല. ദൈവം എന്ന ചിന്തയെപ്പോലും അവർ എതിർക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

“നിങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് എതിരാണ് അതോ അനുകൂലമാണോ” എന്നു ചോദിച്ചാൽ എന്റെ ഉത്തരം സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കും. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണിയാണ് കമ്മ്യൂണിസം. ഞാൻ അതിന് എതിരാണ് എന്നു മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ അതിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആത്മീയമായി ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്വസ്ഥതയിലിരിക്കുകയാകയാൽ “അല്ല” എന്നുള്ള ഉത്തരത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. ആ മണ്ഡലത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും കണക്കാക്കപ്പെടാതെ അവർ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും, ദൈവഹിതപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുക എന്ന ഉന്നതമായ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനുള്ള സഹായം നൽകപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിത്യജീവനെപ്പറ്റിയുള്ള നല്ല വാത്ത് (സുവിശേഷം) കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിൽ പ്രച

രിപ്പിക്കുക എന്നതത്രെ എന്റെ ലക്ഷ്യം.

എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ എല്ലാവരെയും സേവിക്കുന്നവനും, നീതിമാന്മാരായ തൊണ്ണൂറൊൻപതു പേരെയും വിട്ടിട്ടു കാണാതെ പോയ ഒരു പാപിയെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുന്നവനാണ് എന്ന് അവൻ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള സാർവ്വലൗകിക സ്നേഹമത്രെ, അവന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരും ക്രിസ്തുമതത്തിലെ മഹാന്മാരായ ഗുരുക്കന്മാരും വിശുദ്ധനായ അവന്റെ നാമത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചത്. വിശുദ്ധനായ മക്കാറി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: "ഒരുവൻ ഒരാളെ ഒഴികെ എല്ലാവരെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയും, ആ ഒരാളെ ഒഴികെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവൻ ഒരു വിശ്വാസി അല്ല; കാരണം, അവന്റെ സ്നേഹം എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല." വിശുദ്ധനായ അഗസ്റ്റിൻ ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചു; "ഒരാൾ ഒഴികെ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരും നീതിമാന്മാരായിരിക്കുകയും, ആ ഒരാൾ മാത്രം പാപിയായിരുന്നു എന്ന് വന്നിരുന്നുവെങ്കിലും ആ വ്യക്തിക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിക്കുമായിരുന്നു; കാരണം: ഓരോ വ്യക്തിയേയും അവൻ അത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു." ക്രിസ്തീയ ഉപദേശങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മനുഷ്യരായതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ള ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ പാപത്തെ വെറുക്കുന്നു എങ്കിലും പാപിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽക്കൂടിയത്രെ ക്രിസ്തുവിന് അവരോടുള്ള സ്നേഹത്തെ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തീയ തടവുകാരുടെ കാലുകൾ അമ്പതു റാത്തൽ തുക്കമുള്ള ചങ്ങലകൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും, ചുട്ടപഴുത്ത, കൂർത്ത കമ്പികൾകൊണ്ട് അവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതും, അവരുടെ തൊണ്ട നിറയെ ഉപ്പു കത്തിയിറക്കിയിട്ട് വെള്ളംപോലും കൊടുക്കാതെ പട്ടിണിയിടുന്നതും, ചാട്ടുകൊണ്ട് അടിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അത്രമാത്രം വേദന സഹിച്ചും, പനികൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുകയുംചെയ്യുന്ന സമയത്തും, അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കുവേണ്ടി, ആത്മാർത്ഥമായി, ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് മനുഷ്യനാൽ അസാധ്യമാണ്! ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് പകരപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം മൂലമാണ് അത് സാധ്യമായത്.

കരകൊലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കന്മാർപോലും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

ദണ്ഡിപ്പിച്ചവരും ദണ്ഡനമേറാവരും ഒരേ ജയിലിലായിത്തീർന്നു. വിശ്വാസികളല്ലാത്ത തടവുകാർ, കഴിഞ്ഞകാലത്തു് തങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചവരെ വെറുക്കുകയും, തല്ലുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നുവെങ്കിലും വിശ്വാസികൾ

മുൻകാലങ്ങളിൽ തങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിച്ചവർക്ക് തുണയായി നിന്നു. അങ്ങനെ ചെമ്പ്രതിന്റെ ഫലമായി അവരും അടിയേല്ക്കുകയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരുടെ കൂട്ടാളികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികളായ തടവുകാർ തങ്ങൾക്ക് ഒരാഴ്ചയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന ഏക കഷണം റൊട്ടിയും മരുന്നും ഒരിക്കൽ തങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിച്ചവരും (ഇപ്പോൾ സഹതടവുകാരനായ) ഒരുവന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി കൊടുക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.

റൂമേനിയായിലെ മുൻപ്രധാന മന്ത്രിയും ഒരു വിശ്വാസിയുമായിരുന്ന ഇയിലിയു മാനിയുവിന്റെ അന്ത്യ വാക്കുകൾ ഇതായിരുന്നു; ‘‘കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാർ എപ്പോഴെങ്കിലും നിലം പതിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ഒരു കാലത്തു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരുടെ മട്ടനമേറ ജനങ്ങളുടെ രോഷാഗ്നിയിൽനിന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ജീവനെ പണയം വച്ചുകൊണ്ട് തെരുവുകളിലേക്ക് ഇറങ്ങുക എന്നുള്ളതു് ഓരോ വിശ്വാസിയുടേയും വിശുദ്ധ കർത്തവ്യമാണ്.’’

ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ അധികനാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. തെരുവുകളിൽക്കൂടി നടക്കുമ്പോൾ, എന്നെ കടന്നു പോകുന്ന ഓരോ പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും കാണുമ്പോൾ, എനിക്ക് ശാരീരികമായ ഒരു വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. അവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണോ എന്ന ചിന്ത എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എരിയുമ്പോൾ എന്റെ ചകിൽ ഒരു കഠാരി ഇറങ്ങുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു വേദന എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്റെ സഭയിലെ ഒരംഗം ഏതെങ്കിലും ഒരു പാപം ചെയ്താൽ ഞാൻ പല മണിക്കൂറുകൾ കരയുമായിരുന്നു. എല്ലാ ആത്മാക്കളും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള അതിയായ വാഞ്ഛ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

ജയിലിൽ ഏകാന്തവാസം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഭാവനയ്ക്കുപുരമായി ഞങ്ങൾ വിശപ്പു സഹിച്ചിരുന്നു.

ചിന്താശക്തി നശിച്ചു് വിറപ്പികളാകമാറു് ഞങ്ങൾക്ക് മയക്കുമരുന്നുകൾ തന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ വെറും അസ്ഥിപഞ്ജരങ്ങളായി മാറിയിരുന്നു. ക്ഷീണവും അവശതയും മൂലം ‘‘കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന’’ പോലും വളരെ നീണ്ടതായി ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നി. ആ പ്രാർത്ഥന പോലും മനസ്സു് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ സാധാരണയായി ഉരുവിടുന്ന പ്രാർത്ഥന ഇതായിരുന്നു: ‘‘യേശുവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു.’’

ഒരു സുദിനത്തിൽ എനിക്ക് യേശുവിൽനിന്നു് ഉത്തരം ലഭിച്ചു: ‘‘നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ കാണിച്ചുതരാം.’’ ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ജ്വാല എരിയുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. എമ്മവുസിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാരോടു് യേശുക്രിസ്തു സംസാരിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ ഹൃദയം എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ ഹൃദയം കത്തു

കയായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ക്രൂശിൽ തന്റെ ജീവനെ വെച്ചുകൊടുത്ത വന്റെ സ്നേഹം ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹത്തിന്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ പാപങ്ങൾ എത്ര യേക്കരമായാലും അവരെ ഒഴിച്ചുനിർത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ അതിയേക്കരമായ ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; ഇന്ന് ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ "സ്നേഹത്തെ കെടുത്തുവാൻ ഏറിയ വെള്ളങ്ങൾ പോരാ." സ്നേഹം മരണംപോലെ ശക്തിയുള്ളതും, വൈരാഗ്യം ശവക്കുഴി പോലെ കഠിനവുമാകുന്നു." മരണം എല്ലാവരെയും-സമ്പന്നന്മാരെയും ദരിദ്രന്മാരെയും, യുവാക്കളെയും വൃദ്ധന്മാരെയും, എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും വംശങ്ങളിലുമുള്ളവരെയും, വിശുദ്ധന്മാരെയും, ദുഷ്ടന്മാരെയും, എല്ലാവിധരാഷ്ട്രീയ ചിന്താഗതിക്കാരെയും അധീനപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെതന്നെ, സ്നേഹം എല്ലാ റ്റുനേയും എല്ലാവരെയും ആഗ്രേഷിക്കുന്നു. ദൈവ സ്നേഹം അവതാരമായിത്തീർന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഒരുനാളും നിന്നുപോകയില്ല. അത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെയും നേടും.

അദ്ധ്വാനാവസ്ഥയിൽ ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകൻ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതിയേക്കരമായ അടികളേറ്റതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നിന്നും ദേഹത്തുനിന്നും രക്തം ഒഴുകിയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കഴുകി വെടിപ്പാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ട് ചില തടവുകാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ ശപിച്ചു. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ദൈവമെന്ത് അവരെ ശപിക്കരുത്. നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുക. അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

ജയിലിലും സന്തോഷം

പതിനാലു വർഷക്കാലത്തെ ജയിൽ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ, അത് പലപ്പോഴും സന്തോഷം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യേക്കരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ സന്തോഷിക്കുന്നതു കണ്ട് മറ്റു തടവുകാരും ജയിൽ കാവല്ലാരുടെ അമ്പരന്നിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ പാട്ടു പാടുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അവർ പലപ്പോഴും ഞങ്ങളെ അടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പാട്ടു നിർത്തുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. പാട്ടു കഴിയുമ്പോൾ പാട്ടു പാടിയതിനായി കൊല്ലപ്പെട്ടമെന്നറിഞ്ഞാൽപോലും കയിലുകൾ പാട്ടു പാടുമെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു. തടവുകാരായിരുന്ന വിശ്വാസികൾ സന്തോഷത്താൽ തുള്ളിച്ചാടി. ഏറ്റവും സങ്കടകരമായ അവസ്ഥയിൽ അവർക്ക് ഇങ്ങനെ സന്തോഷിക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിച്ചു?

"നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണു ഭാഗ്യമുള്ളതു്" എന്ന് യേശു ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതായ വാക്കുകൾ ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ പലസ്തീൻ നാട്ടിൽ ഒരു യാത്ര കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങി വന്നതായിരുന്നു.

യേജനകമായ പല കാഴ്ചകളും അവർ കണ്ടു. പലസ്തീൻ നാട് അന്ന് വിദേശമേധാവിത്വത്തിലായിരുന്നു. എവിടെ നോക്കിയാലും മട്ടിതരായ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അരിഷ്ടത നിറഞ്ഞ ജീവിതം ദൃശ്യമായിരുന്നു ശിഷ്യന്മാർ കടന്നുചെന്ന പല വേനങ്ങളിലുമുള്ള ദേശസ്നേഹികൾ തടവിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരേയും ഭാര്യമാരേയും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കാഴ്ചയിൽ അത് സുന്ദരമായ ഒരു ലോകമല്ലായിരുന്നു.

എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണു ഭാഗ്യമുള്ളതു്”. കാരണം, കഷ്ടതയനുഭവിച്ചിരുന്നതായ ആ ജനത തിരിച്ച്, സകലരുടെയും രക്ഷിതാവും സർവ്വ നന്മയുടെയും ഭാതാവും, മനുഷ്യ വസ്തുത്തിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യവുമായവനെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇലകളിൽ ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്ന ചില പുഴുക്കൾക്ക് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി: അല്പകാലത്തേക്കുള്ള ഈ അരിഷ്ടജീവിതത്തിനുശേഷം പല വർണ്ണങ്ങളുണ്ടാകുന്ന പുസ്തകമായി പൂവുതോറും പറന്നു നടക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു ജീവിതം അവർക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്നു എന്ന്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സന്തോഷമാണ് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു്.

ഇയ്യോബിനേക്കാൾ കഷ്ടതകളനുഭവിച്ച ഇയ്യോബുമാർ എനിക്കു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇയ്യോബിന്റെ കഥ എനിക്കു അറിയാമായിരുന്നു. അവന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ, തന്റെ അഗ്നിപരീശോധനകൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിയായ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുണ്ടായി. ദരിദ്രനായ ലാസറിനെപ്പോലെ ചീഞ്ഞുനാറിയ പ്രണങ്ങളോടുകൂടിയ ലാസർമാർ എനിക്കു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരെ ദൈവദൂതന്മാർ അബ്രാഹാമിന്റെ മടിയിലേക്ക് (സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക്) കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ എന്തായിത്തീരുമെന്നും എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. വൃത്തി കെട്ട വസ്ത്രം ധരിച്ചവരായി എനിക്കു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ബലഹീനരായ ആ തടവുകാർ, അനന്തിവിദൂരഭാവിയിൽ മനോഹരകിരീടങ്ങളണിയുന്ന വിശുദ്ധന്മാരായിത്തീരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ, ഭാവിയിൽ അവർ ആരായിത്തീരുമെന്നുള്ള ചിന്തയോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, തർശീശുകാരനായ ശൌൽ അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് ആയിത്തീർന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചിരുന്നവരെ ഭാവിയിലെ വിശുദ്ധന്മാരായി കാണുവാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. ചിലർ അങ്ങനെ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. രഹസ്യപ്പോലീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി സാക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർ വിശ്വാസികളായിത്തീരുകയും, തൽഫലമായി ജയിലിലെ യാതനകളെ അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസിനെ ചാട്ട കൊണ്ടടിക്കുകയും, പിന്നീട് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് വിശ്വാസിയായിത്തീരുകയും ചെയ്ത ഫിലിപ്പയിലെ കത്തോലിക്കാപ്രമാണിയെപ്പോലെ, ഞങ്ങളെ അടിച്ച പല ജയി

ലധികാരികളും രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കാനുള്ള സാധ്യത ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ‘‘രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ട’’ എന്ന ചോദ്യം അധികം താമസിയാതെ അവർ ചോദിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. വിശ്വാസികളുടെ ശരീരത്തിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്തതിനു ശേഷം അവരെ ക്രൂരകളിൽ കെട്ടുന്നതുകണ്ട് പരിഹസിക്കുന്നവരിൽ, ക്രൂശിൽ കിടക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ പരിഹസിച്ചവരും, അല്ലനേരത്തിനുള്ളിൽ പാപം ചെയ്തവരെല്ലാവരും എന്ന ഭയത്താൽ മാറത്തടിച്ചവരുമായ ഗോൽഗോഥായിലെ ജനത്തെയാണു ഞങ്ങൾ ദർശിച്ചത്.

ജയിലിൽ വച്ചാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് വരുമെന്നുള്ള കാര്യം ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത്. അന്നുമുതൽ അവരെപ്പറ്റിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധം ഞങ്ങളിലുണ്ടായി. അവർ ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് അവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പഠിച്ചത്.

എന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും കൊല്ലപ്പെട്ടു. എന്നാൽ എന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ച് അവരുടെ ഘാതകൻ രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് വരുന്നതിനിടയായി. ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെയിടയിൽ രക്ഷാസന്ദേശം അയയ്ക്കുക എന്ന ആദർശം ജന്മമെടുത്തത് ജയിലിൽ വെച്ചാണ്.

ഒരു ഉറവിന്റെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നാം കാണുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ കാഴ്ചയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചയാണ് ദൈവത്തിനുള്ളത്. മാനുഷിക കാഴ്ചപ്രകാരം, ശരീരത്തിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്തശേഷം ക്രൂശിൽ കെട്ടിയിടുക എന്നത് യേശുക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഏകദേശം രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നവരുടെ യാതനകളെപ്പറ്റി ‘ലഘുലക്ഷ്യം’ എന്നത്രെ വേദപുസ്തകം പറയുന്നത്. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജയിലിൽ കഴിച്ച പതിനാലു വർഷങ്ങൾ നീണ്ട പതിനാലു വർഷങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ ‘‘തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ ഹേതുവാകുന്ന നൊടിനേരം’’ എന്നത്രെ വേദപുസ്തകം അതിനെ വിളിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ഞങ്ങൾക്കെതിരായി ചെയ്യുന്ന അതിയേറിയ ക്രൂരതകൾ പൊറുക്കാൻ കഴിയാത്തതും ഞങ്ങൾ അങ്ങേ അററു ചെറുക്കേണ്ട വയുമാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് ഞങ്ങൾ കാണുന്നതിനേക്കാൾ ലഘുവാണ്. ആയിരം വർഷങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു ദിവസം പോലെയിരിക്കുന്നതിനാൽ, അര ശതാബ്ദക്കാലത്തോളമായി നിലനില്ക്കുന്ന മദ്ദനം ഒരു പക്ഷെ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു നിമിഷത്തെ വഴിപിഴപ്പായിരിക്കാം. എന്നാലും ഇപ്പോഴും അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യമാണ്.

സ്വസ്ഥതയേറിയ യുഗം ഒരു ഫലമാണ്, അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ നേരെ അടച്ചിട്ടില്ല. അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വെളിച്ചം കെട്ടുപോയിട്ടില്ല. മറ്റുള്ള ഏതൊരുവനെയുംപോലെ അവർക്കും അനുതപിച്ച് മാനസാന്തരപ്പെടാം.

അവരെ നാം അനുതാപത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തിനു മാത്രമേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. (പല സഭാനേതാക്കന്മാരും ചെയ്യുന്നതുപോലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പറയുന്നതെല്ലാം അനുസരിക്കുന്നതല്ല സ്നേഹം). വിദ്വേഷം കണ്ണുകളെ കരുടാക്കുന്നു. ഹിറ്റ്ലർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധിയായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അവരെ കീഴടക്കുന്നതിനു പകരം ലോകത്തിന്റെ മുന്നിലൊന്ന് ജയിച്ചെടുക്കുവാൻ അവരെ സഹായിക്കുകയത്രെ ചെയ്തത്.

സ്നേഹത്തോടുകൂടി ജയിലിലുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിൽ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. അതിനാൽ ആദ്യമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അധികാരികളെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു.

ചില സുവിശേഷപ്രചരണസംഘങ്ങളുടെ നേതാക്കൾക്ക് സഭാചരിത്രം വേണ്ടതുപോലെ അറിഞ്ഞുകൂടുന്നു തോന്നുന്നു. നോർവേ രാജ്യത്തിൽ സുവിശേഷം എത്തിച്ചത് എങ്ങനെയായിരുന്നു? ഓലാഫ് രാജാവിനെ സുവിശേഷസന്ദേശത്താൽ നേടി എടുത്തതുകൊണ്ട്, റഷ്യയിലെ റൂറിക് രാജാവിനെ സുവിശേഷത്താൽ നേടിയെടുത്തപ്പോഴത്രേ റഷ്യയിൽ സുവിശേഷം എത്തിയത്. ഹംഗേറിയലെ രാജാവായിരുന്ന വി. സ്റ്റീഫനെ സുവിശേഷത്താൽ നേടി എടുത്തതിനാലത്രെ ഹംഗേറിയൽ എങ്ങും സുവിശേഷം എത്തിയത്. പോളണ്ടിന്റെയും കഥ ഇതുതന്നെ. ആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു കലത്തിന്റെ നായകനെ സുവിശേഷത്താൽ നേടുമ്പോൾ, ആ വസ്ത്രക്കാരെല്ലാം നേതാവിന്റെ കാൽച്ചുവട് പിൻതുടരുന്നു. സാധാരണക്കാരായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിൽ ഞങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം നടത്തിയതിനാൽ അനേകർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ സ്ഥിതിഗതികളെ മാറ്റുവാനുള്ള സ്വാധീനശക്തി അവർക്കില്ലായിരുന്നു.

നാം നേതാക്കന്മാരെ നേടിയേ മതിയാവൂ. രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക തലങ്ങളിലും, ശാസ്ത്രീയരംഗത്തും, കലാമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള നേതാക്കന്മാരെ. അവർ ജനങ്ങളെ വഴിനടത്തുന്നവരും രൂപപ്പെടുത്തുന്നവരുമാണ്. അവരെ നേടുന്നതിനാൽ അവരുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ളവരും, അവർ നയിക്കുന്നവരുമായ ജനങ്ങളെ നേടുവാൻ നമുക്കു കഴിയും.

ഈ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിന് മറ്റു വ്യവസ്ഥിതികൾക്കില്ലാത്ത ഒരു വിശേഷതയുണ്ട്. മറ്റുള്ള വ്യവസ്ഥിതികളെക്കാൾ കേന്ദ്രീകൃതമാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതി.

അമ്മേരിക്കയിലെ പ്രസിഡണ്ട് മോർമോൺ സംഘടനയിൽ ചേർന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുക. അതുകൊണ്ട് അമ്മേരിക്കക്കാർ എല്ലാവരും മോർമോണിസത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാകാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ മാവോ സേതുങ്ങോ, ബ്രെഷ്നേവോ, സിയൂഷെസ്കവോ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഒരു

വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നവെങ്കിൽ അതുമൂലം ആ രാജ്യങ്ങളിലാകമാനം സുവിശേഷ സന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ കഴിയും. നേതാക്കന്മാർക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി അത്രമാത്രം വലുതാണ്.

എന്നാൽ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാവ് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് തിരിയുക എന്നത് സാധ്യമാണോ? തീർച്ചയായും സാധ്യമാണ്. അവന്റെ കീഴിലുള്ള മദ്ദിതരായ ജനവിഭാഗത്തെപ്പോലെ അവനും അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലും സന്തോഷമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലുമത്രെ കഴിയുന്നത്. റഷ്യയിലുള്ള മിക്ക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കന്മാരുടെയും അവസാനം ഒന്നുകിൽ ജയിൽ വാസം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്ത സഖാക്കളാൽ തോക്കിനിരയായിത്തീരുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ചൈനയിലേയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെ. ആഭ്യന്തര കാര്യ മന്ത്രികളായിരുന്ന അയാഗോഡ, അയിജോവ്, ബെറിയാ എന്നിവർക്ക് എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയിരുന്നെങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെപ്പോലെതന്നെ അവരുടെ ജീവിതം അസ്ഥിമിച്ഛ, കഴുത്തിൽ ഒരു വെടിയുണ്ട കേറി അവരുടെ കഥ കഴിഞ്ഞു. ഈ അടുത്തകാലത്തു സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയായിരുന്ന ഷെപ്പിലിൻ, യുഗോസ്ലവിയായിലെ അഭ്യന്തര മന്ത്രിയായിരുന്ന റാങ്കോവിക് എന്നിവർ പഴയുണിക്കുപ്പണങ്ങൾ പോലെ എറിഞ്ഞു.

കമ്മ്യൂണിസത്തോടു് ആത്മീയമായി പോരാടുന്നതെങ്ങനെ?

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ആരും, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നന്മകൾ അനുഭവിക്കുന്നവർപോലും സത്തുഷ്ഠരല്ല. പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായ നില മാറുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാത്രിയിൽ രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ വണ്ടി വന്ന് തങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുമെന്നു അങ്ങനെയുള്ളവർ ഭയപ്പെടുകയാണ്.

പല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കളെയും ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ അതിയായ ഭാരം വഹിക്കുന്നവരാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ അവർക്ക് ആശ്വാസം കൊടുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കളെ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നേടിയെടുക്കുകയെന്നാൽ, ലോകത്തെ അണ്ഡായുധനാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗം പട്ടിണിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുക കാരണം, ഇന്ന് ലോകവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു നല്ല പങ്ക് മാരകായുധസംഭരണത്തിനായി ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കന്മാരെ നേടിയാൽ അന്തർരാഷ്ട്രീയ സംഘട്ടനങ്ങൾ അവസാനിക്കും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണാധിപന്മാരെ നേടുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവും ദൂതന്മാരും സന്തോഷിക്കും. അതു ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ജയോത്സവവുമായിരിക്കും.

കമ്മ്യൂണിസറ്റ് നേതാക്കളെ നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, മിഷ്യനറിമാർ അത്യധികം ചെയ്യുന്ന ന്യൂഗിനി, മഡഗാസ്കർ ആദിയാലുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി നേടാൻ കഴിയുമെന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ ശക്തി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന് തന്ത്രപ്രധാനമായ ചിന്തകൾ ആവശ്യമായി വരുന്നു. രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ മനുഷ്യരും തുല്യരാണ്. എന്നാൽ സുവിശേഷവേലയുടെ തന്ത്രപ്രാധാന്യത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ എല്ലാവരും തുല്യരല്ല. അപരിഷ്കൃതനായ ഒരു കാട്ടാളനെ നേടി അവന്റെ രക്ഷയെപ്പറ്റി അവൻ ഉറപ്പ് കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടശേഷം ആയിരങ്ങളെ നേടാൻ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനികളായ ആളുകളെ നേടുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമായത്. അതുകൊണ്ടത്രേ തുടർച്ചയായ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ തന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിന്റെ ആത്മീയ തലസ്ഥാനമായ യെരൂശലേമിൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷയെ അവസാനിപ്പിച്ചത്. അതേ ധാരണത്താലത്രേ അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് റോമ നഗരത്തിൽ മാത്രമാത്രം അത്യധികം ചെയ്തത്.

വേദപുസ്തകം പറയുന്നു: “സ്രീയുടെ സന്തതി സപ്പത്തിന്റെ തലയെക്കൊണ്ട്.” നാം സപ്പത്തിന്റെ പള്ളയ്ക്ക് ഇക്കിളിയിടുന്നതു കണ്ട് അത് വിറക്കുകയാണ്. സപ്പത്തിന്റെ തല മോസ്ക്കോയുടെയും പീക്കിംഗിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് എവിടെയോ ആണ്. അല്ലാതെ ടൂണീസിലോ മഡഗാസ്കറിലോ അല്ല. ക്രിസ്തീയ സഭയും സുവിശേഷപ്രചരണസംഘങ്ങളും, വിന്യാസീയരായ എല്ലാ വിശ്വാസികളും കമ്മ്യൂണിസറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം എത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഭാരവും കരുതലുമുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു സാധാരണ പതിവ് എന്ന നിലയിലുള്ള നമ്മുടെ സുവിശേഷവേലയും അവസാനിപ്പിക്കണം. “യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തി ഉദാസീനതയോടു കൂടെ ചെയ്യുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ” എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരെ ക്രിസ്തീയസഭ മുഖാമുഖമായുള്ള ഒരു ആത്മീയ യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ശത്രുവിനെ ആക്രമിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ യുദ്ധം ജയിക്കുകയുള്ളൂ, പ്രതിരോധത്തോടെയല്ലെന്ന് യുദ്ധം ജയിക്കുകയില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ക്രിസ്തീയ സഭ ഇന്നുവരെ പ്രതിരോധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി വല രാജ്യങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസറ്റ്കാർ കീഴടക്കി.

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ഈ അവസ്ഥ പാടേ മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “ദൈവം രക്തസ്രാവത്തെ ഒടിക്കും” എന്ന് ഒരു സങ്കീർത്തിനത്തിൽ പറയുന്നു. രക്തസ്രാവം ദൈവത്തിന് ഏതുമില്ല.

ആദിമസഭ രഹസ്യത്തിലും, നിലവിലിരിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾക്കെതിരെയും

പ്രവർത്തിക്കുകയും, ജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ രീതിയിൽതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നാം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ പലപ്പോഴും മറ്റുപേരുകൾ ഉണ്ടു്. മക്കോസ് എന്ന പേരുള്ള യോഹന്നാൻ, നിഗർ എന്ന പേരുള്ള ശിമോൻ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ ആധിപത്യത്തിൽ വരുന്നതുവരെ അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ രഹസ്യപേരുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരുമായി അവസാനത്തെ അത്താഴം കഴിക്കുവാനു് ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർക്കു ഒരു മേൽവിലാസം കൊടുത്തിട്ടു് അവിടെ അത്താഴം തയ്യാറാക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടു. “നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു് എതിർപെട്ടും” എന്നു ഒരുയാളും മാത്രം കൊടുത്തു. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒളിവുസഭയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അങ്ങനെയുള്ള രഹസ്യ അടയാളങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാണു്.

ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെയുള്ള രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകുമെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തു വിനുവേണ്ടി ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സഭാനേതാക്കന്മാരോടു ഞാൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടേതു് അവരുടെ നയം എനിക്കു മനസ്സിലായി. നല്ല ശമര്യക്കാരനെപ്പോലെയുള്ള മനസ്സലിവു് അവർക്കില്ലായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, കാറൽ മാർക്സിന്റെ ഭവനത്തിൽ നശിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സംഘം പണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഒരുവൻ നാവുകൊണ്ടു് ഉരുവിടുന്നതല്ല, പിന്നെയോ ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ ജീവനെ ബലികഴിക്കാൻ തയ്യാറുണ്ടോ, അവയെത്ര അവന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ.

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരണം വരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാണെന്നു് ഒളിവു സഭയിലെ വിശ്വാസികൾ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തിൽ തടവോ ഭണ്ഡനങ്ങളോ മരണമോ ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു വേലയിലൊരു ഞാൻ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നതു്. കാരണം, ഇരുമ്പുമറയ്ക്കലിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു രഹസ്യസുവിശേഷപ്രവർത്തനം ഞാൻ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതിന്റെ സകല ഉത്തരവാദിത്വവും അപകട സാധ്യതകളും എനിക്കുണ്ടു്. ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എനിക്കു ചോദിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടു്: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുമായി സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്ന പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ സഭാനേതാക്കന്മാർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കാൻ തയ്യാറാണോ? പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള

അവരുടെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പൗരസ്ത്യദേശത്തു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരുടെയിടയിൽ വന്നു, ഔദ്യോഗിക സഭാ പരിപാലകരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവിടെ സഹകരിക്കുന്നതിനും എന്താണ് തടസ്സം? തക്കതായ വിശ്വാസം ഉണ്ടെന്ന് പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഒരു സഭാ നേതാവെങ്കിലും ഇതുവരെ തെളിയിച്ചിട്ടില്ല.

വേട്ടയാടുന്നതിലും, മീൻ പിടിക്കുന്നതിലും പിന്നീട് ജീവിതത്തിനാവശ്യമുള്ള പൊതു ഉല്പാദന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അന്യോന്യം ആശയവിനിമയം ചെയ്യുന്നതിനും, അന്യോന്യം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആവശ്യത്തിൽ നിന്നത്രെ മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ രൂപംകൊണ്ടത്. എന്നാൽ ദൈവിക മർമ്മങ്ങളെയും ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നതികളെയും വേണ്ടവിധം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ അപര്യാപ്തമാണ്.

അതുപോലെതന്നെ പൈശാചികമായ ക്രൂരതകളെ വിവരിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ വാക്കുകളില്ല. നാസികൾ എറിയുന്ന തീച്ചളയിലേക്ക് എറിയുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരുവന്റെ ചിന്തകളോ, അവന്റെ കണ്ണിൻ മുൻപിൽ വച്ച് തന്റെ പൈതലിനെ എറിയുന്ന തീച്ചളയിലേക്ക് എറിയുന്നതു കണ്ട ഒരുവന്റെ വികാരങ്ങളോ വാക്കുകളാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? അതുപോലെതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ കീഴിൽ വിശ്വാസികൾ അനുഭവിച്ചതും ഇപ്പോഴും അനുഭവിക്കുന്നതും എന്തെന്നു വിവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്.

റൂമേനിയായിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തെ അധികാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന ലൂക്രേഷ്യ പട്രാസ്കാന എന്ന ആ വ്യക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ ജയിലിൽ കഴിയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഖാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്ത പ്രതിഫലം ജയിൽവാസമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സുബുദ്ധിയുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഭ്രാന്താലയത്തിൽ ഭ്രാന്തന്മാരോടുകൂടെ പരപ്പിക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി കുറെക്കാലംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ഭ്രാന്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന അന്നാപോക്കറോടും അവർ അതുതന്നെ ചെയ്തു. പലപ്പോഴും വിശ്വാസികളോട് അവർ ഈ വിധത്തിൽ പെരുമാറുക പതിവാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളെ വൈദ്യുതാഘാതമേല്പിക്കുന്നതും സാധാരണമാണ്.

ചൈനയിലെ തെരുവുകളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ലോകം ഞെട്ടിപ്പോകയാണ്. എല്ലാവരുടെയും മുൻപിൽ ചുവപ്പുസൈന്യം അവരുടെ ഭീകരവാഴ്ച നടത്തുകയാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ, ആരും കാണാതെ ജയിലുകളിൽ കിടക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് ഊഹിക്കുക!

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ത്യജിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ചൈനയിലെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു സുവിശേഷവിഹിത എഴുത്തുകാരനായ ഒരു നേതാവിന്റെയും മറ്റു ചില വിശ്വാസികളുടെയും രണ്ടു ചെവികളും, നാക്കുകളും രണ്ടു കാലുകളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും യേങ്കരകൃത്യം ശരീരങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതല്ല. അവർ മനുഷ്യചിന്തകളെ വഴിതെറിക്കുകയും, യുവജനങ്ങളുടെയും കുട്ടികളുടെയും മനസ്സുകളെ വിഷമയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസികളെ വഴിതെറിക്കുന്നതിനും, സഭകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി അവർ തങ്ങളുടെ ആളുകളെ സഭകളിൽ നേതൃത്വസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആക്കിവെക്കുന്നു. ദൈവത്തിലും യേശുക്രിസ്തുവിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാനും, ആ പേരുകളെ വെറുക്കാനും അവർ യുവജനങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു.

അനേക വർഷങ്ങൾ തടവുകളിൽ കഴിച്ചതിനുശേഷം വിശ്വാസികൾ തിരികെ വരുമ്പോൾ, അവരുടെ മക്കൾ തീവ്രവാദികളായ നിരീശ്വരന്മാരായി കാണപ്പെടുകയും, തങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സങ്കടം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോരാ.

ഈ പുസ്തകം ഏഴുതന്നതു മഷികൊണ്ടല്ല, മുറിവേററ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന രക്തംകൊണ്ടാണ്.

ഓനിയേൽ പ്രവാചകന്റെ കാലങ്ങളിൽ, തീച്ചുളയിൽ എറിയപ്പെട്ട മൂന്നു ചെറുപ്പക്കാർ തീച്ചുളയിൽനിന്ന് വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ (ദൈവശക്തിയാൽ) തീയുടെ മണംപോലും ഏല്പാതിരുന്നതുപോലെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലുകളിലായിരുന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരോടുള്ള വിദ്വേഷത്തിന്റെ മണംപോലും ഏറിയിരുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ ഒരു പുഷ്പത്തെ ചവുട്ടിമറിക്കുമ്പോൾ, അത് നിങ്ങൾക്കു സൗരഭ്യം നൽകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാൽ ഭണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികൾ ആ ഭണ്ഡനങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമായി സ്നേഹത്തെ പ്രദാനം ചെയ്തു. പല ജയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നയിച്ചു. ഞങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിച്ചതായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്ക് ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ സമ്പത്തു് — കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽക്കൂടെയുള്ള രക്ഷ — കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഏക ആഗ്രഹമായിരുന്നു ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്.

വിശ്വാസികളായ എന്റെ അനേക സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ ജയിലിൽ ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായില്ല. ഞാൻ ജയിലിൽനിന്ന് മുക്തനായി എന്നു മാത്രമല്ല, ദുര്മനിയോ വിട്ടു പശ്ചാദി രാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോരുവാനും എനിക്കു സാധിച്ചു.

പശ്ചാദിരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സഭാനേതാക്കന്മാർ റഷ്യയിലും ചൈനയിലുമുള്ള ഒളിവു സഭയിലുള്ളവരെക്കാൾ വ്യത്യസ്ത മനോഭാവവും ചിന്താഗതിയുമുള്ളവരാണെന്നു എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. പശ്ചാദിദേശങ്ങളിലുള്ള അനേകവിശ്വാസികൾക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരോടു സ്നേഹമില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവർ ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതത്രെ അതിന്റെ തെളിവു്.

മുസ്ലീമികളുടെ ഇടയിലും, യഹൂദന്മാരുടെയിടയിലും, ബുദ്ധമതക്കാ

രുടെയിടയിലും സുവിശേഷപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനുള്ള സംഘടനകൾ അവിടെയുണ്ട്. ഒരു സഭാവിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് ആളുകളെ ചേർക്കുന്നതിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകളും അവിടെയുണ്ട്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവർക്കൊരു സുവിശേഷ പ്രചരണസംഘവുമില്ല. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. അവർക്കു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, വിലംകേറി ഇൻഡ്യാക്കാരെ സ്നേഹിച്ചു ഇൻഡ്യായിലും, ഹഡ്സൻ ടെയ്ലർ ചൈനക്കാരെ സ്നേഹിച്ചു ചൈനയിലും സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിനായുള്ള സംഘടനകൾ രൂപീകരിച്ചതുപോലെ, പണ്ടുതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെയിടയിൽ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനുള്ള ഒരു സംഘടന അവർ ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ അവർ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല; അവർക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യുമില്ല. മാത്രമല്ല, അവരുടെ അലസമനോഭാവം മൂലവും, ചുമതലകളെ അഗണ്യമായി തള്ളുന്നതിലും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്ക് അനുകൂലമായി വർത്തിക്കുന്നതിലും ചില പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ അവരുടെ നിരീശ്വരവാദത്തിൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് നഴ്സുക്കയറി അവിടെയും, ലോകത്തിലെങ്ങും നേതൃത്വം നേടാൻ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ സഹായിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസത്താലുള്ള ആപത്തു് എന്തെന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളോടു സ്നേഹമില്ലാതെയും, അവർക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജനങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. (എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തങ്ങൾക്ക് അനുവാദമില്ല എന്ന ഒഴികഴിവാണു അവർ പറയുന്നത്.) എന്നാൽ ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനായി നീറോ ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നും അനുവാദം വാങ്ങിയിരുന്നില്ല എന്ന് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നേടുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും ക്രിസ്തീയസഭയെ അവിടെനിന്നു വേരോടെ പറിച്ചുമാറ്റുകയും ചെയ്യും.

ചരിത്രത്തിൽനിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു

ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ക്രിസ്തീയ സഭ വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ തഴച്ചു വളർന്നിരുന്നു. വി. അഗസ്റ്റിൻ, വി. സിപ്രിയൻ, വി. അത്താനാസ്യോസ്, തെന്തുല്യൻ എന്നിവർ അവിടെയുള്ളവരായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ, മസ്ലീമുകളെ യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നേടുക എന്ന ചുമതല അവഗണിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി മുഹമ്മദീയർ വടക്കേ

ആഫ്രിക്കയെ ആക്രമിച്ച കീഴടക്കുകയും ക്രിസ്തീയസഭയെ വേരോടെ പറിച്ച് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും വടക്കേ ആഫ്രിക്ക മുസ്ലീമുകളുടെ അധീനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറി സംഘങ്ങൾ അതിനെ, മനം തിരിക്കാൻ അസാധ്യമായ ദേശങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പരിത്രത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് അല്ലമെങ്കിലും പഠിക്കാം.

നവീകരണകാലത്തു ഹസ്സാ, ലുതർ, കാൽവിൻ എന്നിവർ പാപ്പായുടെ ആധിപത്യത്തെ തുടച്ചുമാറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പാപ്പായുടെ ആധിപത്യത്തിന് കീഴിൽ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ മട്ടനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളും അതുതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുപോലെ, ഇന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കരുടെ ഇടയിലും അവരുടെ കീഴിൽ മട്ടനമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെയിടയിലും സുവിശേഷം അറിയിക്കണമെന്നുള്ള ഒളിവുസഭയുടെ താല്പര്യത്തോടു സ്വതന്ത്രരായി വസിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വതന്ത്രലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും താല്പര്യങ്ങളും ഒത്തുചേരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസത്തെ തകിടം മറിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയശക്തി ഇന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർഷം അണുപായുധങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ, അവരെ ആക്രമിച്ചാൽ ഒരു പുതിയ ലോകമഹായുദ്ധം ഉണ്ടാകുകയും ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ അധികാരികൾക്കു മാനസികസമ്മർദ്ദം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസത്തെ തകിടം മറിക്കുവാൻ അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ലെന്നും അവർ പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മയക്കുമരുന്നുകൾ, അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾ, കാൻസർ, ക്ഷയരോഗം എന്നിവയെ നിർമ്മൂലമാക്കണമെന്ന് അവർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാറ്റിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ജനങ്ങളെ നശിപ്പിച്ച കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യണമെന്ന് അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ല.

“സ്റ്റാലിൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മറ്റൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതെ, താൻ കൊന്നൊടുക്കിയ നിദ്ദോഷികളായ ജനങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ ജീവിതകാലം കൊണ്ട് ആ പേരുകൾ എഴുതിത്തീരുകയില്ലായിരുന്നു” എന്നു ഇലിയാ എഫ്. റ്റർബർഗ് എന്ന സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നു. ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സിൽ ക്രൂഷേവു പറഞ്ഞു: “സത്യസന്ധരും നിദ്ദോഷികളുമായ ആയിരക്കണക്കിനു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സ്റ്റാലിൻ കൊന്നൊടുക്കി.....സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളും സ്ഥാനാത്ഥികളുമായി പതിനേഴാം കോൺഗ്രസ്സിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 139 പേരിൽ 98 പേരെ, അതായത്, എഴുപതു ശതമാനം പേരെ പിന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.” അങ്ങനെയെങ്കിൽ സ്റ്റാലിൻ വിശ്വാസികളോട് എന്തുചെയ്യുന്നത് ഊഹിച്ചുകൊള്ളുക!

ക്രൂഷേവ് സ്റ്റാലിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു എങ്കിലും സ്റ്റാലിന്റെ പ്രവൃത്തികൾതന്നെ തുടന്നു. 1949 നശേഷം റഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളിൽ

അമ്പതുശതമാനം അടയ്ക്കപ്പെട്ടു.

ചൈനയിൽ സിംഗാപ്പൂർ കലത്തേക്കാൾ ഭയങ്കരമായ ക്രൂരതകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരസ്യമായുള്ള സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി നിലച്ചു. റഷ്യയിലും റൂമേനിയയിലും പുതുതായി അറസ്റ്റുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (റഷ്യയിൽ ഈയിടെ വിശ്വാസികൾ കൂട്ടമായി അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നുള്ള വാർത്ത ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ ലഭിച്ചു). നൂറുകോടി ജനങ്ങളുള്ളതായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള യുവജനങ്ങളെ മുഴുവൻ വഞ്ചനയും ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് പാട്ടിലാക്കി, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവരിനേയും, പ്രത്യേകിച്ച്, വിശ്വാസികളേയും വെറുക്കുന്നതിനായി അഭ്യസിപ്പിച്ചു വരികയാണ്.

കട്ടികൾ ക്രിസ്തീയരാധന സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാനായി ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നോക്കി നിൽക്കുന്നത് റഷ്യയിൽ ഒരു സാധാരണ കാഴ്ചയാണ്. ഏതെങ്കിലും കട്ടികൾ ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതു കണ്ടാൽ അവരെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുകയും അടിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ സംഹാരകന്മാരെ ക്രമമായി ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരികയാണ്.

ഒരേ ഒരു ശക്തിക്കു മാത്രമേ കമ്മ്യൂണിസത്തെ തകിടം മറിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തെ ക്രിസ്തീയ സാമ്രാജ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ട്യൂട്ടോൺസ്, വൈക്കിംഗ്സ് മുതലായ അപരിഷ്കൃത, ക്രൂര വർഗ്ഗങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിത്തീർക്കുകയും, രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ നിറഞ്ഞ മതപീഡനത്തെ തകിടം മറിക്കുകയും ചെയ്ത ശക്തിയാണിത്. ആ ശക്തി സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തിയാണ്. ആ ശക്തിയെ ഇന്ന് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഒളിവു സഭയാണ്.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയെ താങ്ങുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, അതു നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെയും സഭയുടെയും നിലനില്പിനെ നിർണ്ണായകമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഈ സഭയെ സഹായിക്കുക എന്നത് സതന്ത്രരായ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും താല്പര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. മാത്രമല്ല, അത് എല്ലാ സ്വതന്ത്ര ഗവണ്മെന്റുകളുടെയും നയപരിപാടി ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒളിവു സഭ ഇതിനകം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണാധിപന്മാരെ ക്രിസ്തുവിക ലേക്കു നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഗിയോർഗുദേജ് എന്ന റൂമേനിയയുടെ പ്രധാന മന്ത്രി തന്റെ മരണത്തിനു മുൻപ് മാനസാന്തരപ്പെട്ട്, തന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, പാപജീവിതത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ട് ഒരു വിശ്വാസിയായിത്തീർന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ, രഹസ്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു കൊണ്ട്, ഗവണ്മെന്റിന്റെ അംഗങ്ങളായി കഴിയുന്നവരുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ പടർന്നുപിടിക്കാവുന്നതാണ്. അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റുകളുടെ നയത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ മാറ്റം ഉണ്ടാ

കുന്നതാണ്! ടീറോയുടെയും ഗോമുൽക്കയുടെയും പോലുള്ള നയമല്ല; അവിടെ വീണ്ടും നിരീശ്വരത്വം നിറഞ്ഞ, പാർട്ടിയുടെ ക്രൂരമായ ഏകാധിപത്യം നടക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള മാറ്റം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ സഭയിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും തിരിയും. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മാറ്റത്തിനുള്ള നല്ല അവസരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്.

വിശ്വാസികളെപ്പോലെതന്നെ, തങ്ങളുടെ പ്രമാണങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വലിയ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലുള്ളതിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുകയാണ്.

‘യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്തതും, ഭാവനയ്ക്കുള്ളിൽമാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതുമായ’ ഒരു പറ്റിസിയോടുകൂടി, കമ്മ്യൂണിസം രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സഹോദരത്വം വളർത്തുമെന്ന് അവർ വാസ്തവമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇതാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങൾ നായ്ക്കളെപ്പോലെ അന്യോന്യം കടിച്ചുകീറുന്നു.

‘യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്ത’ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പറ്റിസിയോടുകൂടി കമ്മ്യൂണിസം ഭൂമിയിൽ ഒരു പറ്റിസിയോ നിർമ്മിക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ അവരുടെ ജനങ്ങൾ പട്ടിണി അനുഭവിക്കുകയാണ്. മുതലാളിത്വ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഗോതമ്പ് ഇറക്കുമതി ചെയ്തേ മതിയാവൂ!

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അവരുടെ നേതാക്കന്മാരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സ്റ്റാലിൻ ഒരു കൂട്ടക്കൊലയായിരുന്നെന്ന്, ക്രഷ്ചേവ് ഒരു വിപ്ലവിയായിരുന്നെന്ന്, അവരുടെ സ്വന്തം വർത്തമാന പുത്രങ്ങളിൽ അവർ വായിക്കുന്നു. അവരുടെ ദേശീയനേതാക്കളായിരുന്ന റാക്കോസി, ഗേറോ, അന്നാപോക്കർ, റാങ്കോ വിസി ആദിയായവരുടെയും കഥ അതുതന്നെ. തങ്ങളുടെ നേതാക്കൾക്ക് തെറ്റു പറയുകയില്ല എന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഇന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇന്ന് അവർ പാപ്പയില്ലാത്ത കത്തോലിക്കരെപ്പോലെയാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ശൂന്യതയുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ ഈ ശൂന്യതയെ നിറയ്ക്കാൻ കഴിയുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിനാൽ നിറയപ്പെടുന്നതുവരെ ഓരോ മനുഷ്യനിലും ആത്മീകമായ ഒരു ശൂന്യതയുണ്ട്. മനുഷ്യ ഹൃദയം സ്വതവെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സംബന്ധിച്ചും ഇത് വാസ്തവമാണ്. സുവിശേഷത്തിൽ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നതായ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതു സംഭവിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്; അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയാം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാൽ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത വിശ്വാസികൾ, വ്യക്തിപരമായി അവരോടും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളോടും ചെയ്തതെല്ലാം മറക്കുകയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ അവരുടെ പ്രതിസന്ധിയിലുള്ളതിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും

ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് വഴികാണിക്കുന്നതിനുമായി തങ്ങളാലാപോളം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ വേല ചെയ്യുന്നതിന് അവർക്ക് നമ്മുടെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്.

അതിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തീയസ്നേഹം സാർവ്വലൗകികമാണ്. വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ പക്ഷഭേദം പാടില്ല. ദൈവം നീതിമാന്മാരുടെ മേലും ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുന്നു എന്നു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു വാസ്തവമാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോട് മിത്രഭാവം കാണിക്കുന്ന പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്തീയനേതാക്കന്മാർ, നാം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെക്കൊണ്ടാണ് നീതീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ മറന്നിട്ട് ശത്രുക്കളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കണമെന്ന് യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കലും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

വിശ്വാസികളുടെ രക്തംകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ കൈകളോടുകൂടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടുകൂടെ തിന്നും കുടിച്ചുമാണ് അവർ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്; അവരോട് സുവിശേഷം അറിയിച്ചില്ല. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാൽ മട്ടിക്കപ്പെടുന്നവരെ അവർ മറക്കുന്നു; അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ സുവിശേഷവിഹിതസഭകളും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയും കൂടി കഴിഞ്ഞ ഏഴു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി 12.5 കോടി ഡോളർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അമ്മേരിക്കയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പട്ടിണികൊണ്ട് വലയുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ തടവുകാരെക്കാൾ കൂടുതൽ പട്ടിണി അനുഭവിക്കുന്നവരോ, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്ന് സഹായം അർഹിക്കുന്നവരോ ഉണ്ടെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ എന്നിടം കഴിയുന്നില്ല. ജർമ്മനിയിലെയും ബ്രിട്ടനിയിലെയും അമ്മേരിക്കയിലെയും സ്റ്റാൻഡിനേവിയായിലേയും സഭകൾ ദുരിതനിവാരണത്തിനായി പണം ശേഖരിക്കുമ്പോൾ, അതു എല്ലാവരുടേയും ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉതകണം; ഏകിലും ആദ്യമായി ക്രിസ്തീയ തടവുകാരുടെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുടെയും സന്ധാരണത്തിന് ഉതകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?

ക്രിസ്തീയ സംഘടനകൾ എന്നെ വീണ്ടെടുപ്പുവിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതാണ്. അതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികളെ അങ്ങനെ വീണ്ടെടുക്കാമെന്ന് തെളിയുന്നു. ഏകിലും എന്റെ രാജ്യത്തുനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ വീണ്ടെടുത്ത ഏക വ്യക്തിയാണു ഞാൻ. എന്നെ വീണ്ടെടുത്തു എന്നുള്ള വസ്തുത, പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്തീയ സംഘടനകൾ മറുനാടുകളിലുള്ള ചുമതല വിസ്മരിച്ചതിനാൽ അവരെ കുററപ്പെടുത്തും.

പുതിയ നിയമ സഭ യഹൂദന്മാർക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണോ, അതോ പുറജാതികൾക്കും കൂടിയുള്ളതാണോ എന്ന ചോദ്യം ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളോട്തന്നെ ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ ഉത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രശ്നം ഇന്ന് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേറൊരു

രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തുമതം പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾ കടവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതല്ല. ക്രിസ്തു അമ്മേരിക്കയുടെയും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെയും മറ്റു ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും മാത്രം വകയല്ല. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കൈകളിൽ ഒന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടും ഒന്നു കിഴക്കോട്ടും നീട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ യഹൂദന്മാരുടെ മാത്രമല്ല, പുറജാതികളുടെയും, പശ്ചിമദേശവാസികളുടെ മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയും രാജാവാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ഭൂലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം അറിയിപ്പിൻ”.

അവൻ തന്റെ രക്തം സകലർക്കുമായി കൊടുത്തതിനാൽ സകലരും സുവിശേഷം കേൾക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവാനിടയാകണം.

വിശ്വാസികളായിത്തീരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്നേഹം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞവരും തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാണ് എന്നുള്ളതാണ്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. ശീതോഷ്ണവാനായ ഒരൊറ്റ റഷ്യൻ വിശ്വാസിയെപ്പോലും ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. യുവാക്കന്മാരായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അസാധാരണ ശിഷ്യന്മാരായിത്തീരുവാൻ കഴിയണം. യേശു ക്രിസ്തു പാപികളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ പാപത്തിൽനിന്ന് വിടുവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രരാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരിയായിട്ടുള്ള ഈ ഏകമനോഭാവത്തിന് പകരമായി, പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ ചില ക്രിസ്തീയനേതാക്കന്മാർ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ അലസമനോഭാവമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ അവർ പാപത്തിന് കൂട്ടനില്ക്കുകയും കമ്മ്യൂണിസം വളന്ന് ജയം പ്രാപിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുകയും, അങ്ങനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും അവരുടെ കീഴിലുള്ള മട്ടിതരായ ജനങ്ങളും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജയിൽവിമുക്തനായപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടത്

ജയിലിൽനിന്ന് മോചിക്കപ്പെട്ട് ഭവനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായുള്ള എന്റെപദ്ധതികൾ എന്താണെന്ന് എന്റെ ഭാര്യ എന്നോട് ചോദിച്ചു. “ആത്മീകമായ ഒരു ഏകാന്തതയാണ് ഏറ്റവും നല്ലതായി എന്റെ മുൻപിൽ കാണുന്നത്” എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും അതേ ചിന്തയാണുള്ളതെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

എന്റെ യൌവ്വനകാലത്ത് ഏറ്റവും ചലനാത്മകമായ ഒരു ജീവിതമാണ് ഞാൻ നയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, ജയിലിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ഏകാന്തവാസത്തിൽ അനേകനാൾ കഴിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ ചിന്താമുക്തനും ധ്യാനനിരതനുമായിത്തീർന്നിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ കൊടുങ്കാറ്റു

കളെല്ലാം ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിൽ കഴിക്കുന്നത് എനിക്ക് പ്രയാസമില്ലാത്തതായിത്തീർന്നു. ഞാൻ അത് ശ്രദ്ധിച്ചുപോലുമില്ല. എന്റെ സ്വസ്ഥതയ്ക്ക് മണവാളൻ എന്നെ ആശ്വേഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നെ ഭണ്ഡിപ്പിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പൂണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ അവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ദൈവം ഏക സത്യമാണ്. വേദപുസ്തകം ആ സത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യമാണ്. വേദശാസ്ത്രം എന്നത് ഏകസത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യമാണ്. ക്രിസ്തീയ ജനങ്ങൾ ഏകസത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പല സത്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാലും, ഈ പല സത്യങ്ങൾമൂലവും ഏകസത്യമില്ലാത്തവരായി കഴിയുന്നു. മയക്കു മരുന്നേറ്റും, അടികൊണ്ടും, പട്ടിണികിടന്നും ഞങ്ങൾ വേദപുസ്തകവും വേദശാസ്ത്രവും മറന്നുപോയിരുന്നു. ഏകസത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ മറന്നുപോയിരുന്നതിനാൽ ഏകസത്യത്തിലത്രെ ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നത്. "നിനച്ചിരിക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരും" എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ചിന്തിക്കാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഭണ്ഡനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഇരുളടഞ്ഞ നാഴികകളിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽവന്ന് ആ ജയിലാർപ്രകാശം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുകയും ആ ജയിൽഭിത്തികളെ രത്നതുല്യമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവർ ശാരീരികമണ്ഡലത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു താഴെ ദൂരെയെവിടെയോ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു. രാജകീയമായ പദവികൾ ലഭിച്ചാൽപോലും ആ സന്തോഷം ഞങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുകയില്ലായിരുന്നു.

ആരോടെങ്കിലുമോ ഏതൊന്നിനോടെങ്കിലുമോ യുദ്ധം ചെയ്യുകയെന്നോ? എന്റെ മനസ്സിൽ വിദൂരതയിൽപോലും അങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു പോരാട്ടം, നീതിപൂർണ്ണമായ ഒരു പോരാട്ടം പോലും നടത്തുവാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവനുള്ള മന്ദിരങ്ങൾ പണിയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. വരും കാലങ്ങളിൽ ആത്മീയമായ ഏകാന്തതയിൽ കഴിയാമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടെയാണ് ഞാൻ ജയിൽവിട്ടത്.

എന്നാൽ ജയിൽവിട്ട നാൾമുതൽ, ജയിലിൽ അനുഭവിച്ചതായ എല്ലാ ഭണ്ഡനങ്ങളെക്കാളും ഹീനമായ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ കാണുവാൻ എനിക്കിടയായി. പല സഭാവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട സഭാപരിപാലകന്മാരെയും സഭാധ്യക്ഷന്മാരെയും ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ, തങ്ങൾ രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ചാരന്മാരാണെന്നുള്ള വസ്തുത അവർ ഹൃദയവേദനയോടുകൂടെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. സ്വന്തം ജനങ്ങളെ ഒറിക്കൊടുക്കുന്നതായ ഈ ചാരവൃത്തിയിൽനിന്ന് വിരമിക്കാനും, അതിനായി ജയിൽവാസമേല്ക്കാനും തയ്യാറാണോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ "അല്ല" എന്നായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും മറുപടി. തങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പറ്റിയുള്ള യേശു ചാരവൃത്തിയിൽനിന്ന് വിരമിക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കാത്തത് എന്ന് അവർ വിശ

ഭീകരിച്ചു. പണ്ടില്ലാതിരുന്ന പല സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ചാരന്മാരായിരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചാൽ അവരുടെ ആരാധനാസ്ഥലം അടച്ചുപൂട്ടുമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ‘‘അനധികൃത’’ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയുണ്ട്. ഏതൊരു പട്ടണാനേയോ സഭാപരിപാലകനേയോ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വിളിക്കാനും ആരോക്കെയാണ് പള്ളിയിൽ വരുന്നത്, പതിവായി തിരുവത്താഴത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരാരോക്കെയാണ്, മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആരോക്കെയാണ് താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത്, ആരോക്കെ ആത്മാക്കളെ നേടുന്നു, കമ്പസാരസമയത്തു് ജനങ്ങൾ എന്തൊക്കെപറയുന്നു, ഇത്യാദി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം പറയാതിരുന്നാൽ ആ സഭാശുശ്രൂഷകനെ തന്റെ ജോലിയിൽനിന്ന് നീക്കിയിട്ട് അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന വേറൊരു ‘‘ശുശ്രൂഷകനെ’’ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് നിയമിക്കുന്നു. മിക്കവാറും സമയങ്ങളിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളെ ലഭിക്കാതെവരുമ്പോൾ ആ ആരാധനസ്ഥലം അടച്ചുപൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മിക്കവാറും എല്ലാ സഭാശുശ്രൂഷകരും രഹസ്യപ്പോലീസിന് വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ചിലർ മനസ്സിലാമനസ്സോടെയും, ചില കാര്യങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നുവെങ്കിൽ തഴമ്പിച്ച മനസ്സാക്ഷിയുള്ള ചിലർക്ക് ചാരവൃത്തിചെയ്യുകയെന്നതു് ശീലമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. മറുചിലർ ചാരവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യുത്സാഹം കാണിക്കുകയും, തങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്തീയ രക്തസാക്ഷികളുടെ മക്കളെ നിർബ്ബന്ധിച്ച്, തങ്ങളെ കരുണയോടുകൂടെ സ്വീകരിച്ചു കടംബങ്ങൾക്കെതിരെ ചാരവൃത്തി ചെയ്യിക്കുന്നതായി അവർ ഏറ്റു പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചാരവൃത്തി ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർത്തലാക്കിക്കളയുമെന്ന് രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ ഭയപ്പെടുത്തി.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടെ നടത്തിയ ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാരുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിന് ഞാനും പോയിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ‘‘തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ട’’ നേതാക്കൾ ആരോക്കെയാണെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെയും തലവന്മാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടി തീരുമാനിക്കുന്ന ആളുകളാണെന്നുള്ളതു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞതുപോലെ, അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് ശൂന്യമാക്കുന്ന മറ്റൊരു നില്പുകയാണെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി.

എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും നല്ലവരും കൊള്ളരുതാത്തവരുമായ സഭാപരിപാലകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോളിതാ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി,

നിരീശ്വരത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും മതത്തെ വേരോടെ പറിച്ചുമാറ്റുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രസമിതി, സഭാനേതാക്കന്മാരായിരിക്കേണ്ടത് ആരൊക്കെയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നു! എന്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നേതൃത്വം? തീർച്ചയായും സഭകളെ വേരോടെ പറിച്ചുമാറ്റുന്നതിനുള്ളതല്ല.

ലേനിൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി “മതപരമായ ഓരോ ആശയവും ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഓരോ ചിന്തകളും, ദൈവം എന്ന ആശയത്തോടു് അടുത്തുവരുന്നതു പോലും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും അപകടകരവുമായ ദുഷ്ടതയും, ഏറ്റവും മേച്ചുമായ പകച്ചുവശ്വര്യമായാണ്. ലക്ഷോപലക്ഷം പാപങ്ങളും, അറയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികളും ദൈവം എന്ന കരുക്കു നിറഞ്ഞ ആത്മിക ആശയത്തേക്കാൾ ഏറ്റവും അപകടം കറഞ്ഞതാണ്.” സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളെല്ലാം ലേനിന്റെ ആശയക്കാരാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മതം എന്നതു് കാൻസർ, ക്ഷയം, സിഫിലിസ് മുതലായ രോഗങ്ങളെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ്. എന്നിട്ടും ആരാണ് സഭാനേതാക്കന്മാരായിരിക്കേണ്ടത് എന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കുന്നു. അധികൃതസഭകളുടെ നേതാക്കന്മാർ ഒത്തുതീർപ്പമനോഭാവത്തോടുകൂടെ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യുവജനങ്ങളുടെയും കുട്ടികളുടെയും മനസ്സുകളിൽ നിരീശ്വരത്വം എന്ന വിഷം കത്തിവെക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിനെതിരായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിന് അധികൃതസഭകൾക്ക് സാധ്യവുമല്ല. തലസ്ഥാനനഗരമായ ബുക്കോസ്റ്റിലുള്ള ഒരൊറ്റ സഭയിൽ പോലും യുവജനങ്ങൾക്കായുള്ള ഒരു യോഗമോ കുട്ടികൾക്കായുള്ള സണ്ടേ സ്കൂളോ കാണാൻ സാധ്യമല്ല. വിശ്വാസികളുടെ മക്കൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കളരിയിലൊതു വളർന്നുവരുന്നത്.

ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരാൽ ദണ്ഡനങ്ങളോർ കാലങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലായി ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തെ വെറുത്തു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരർ എന്നോട് ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ മുഖമല്ല ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തെ വെറുത്തത്. പിന്നെയോ, ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനെതിരായും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിനെതിരായും, അവരുടെ കീഴിലുള്ള നൂറുകോടി ആത്മാക്കൾക്കെതിരായും അവർ ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തമത്രെ.

എന്നെ കാണാനായി രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കർഷകർ വന്നു. കൂട്ടുകൂടി നടത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്നവർ പറഞ്ഞു. പണ്ടു തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന നിലങ്ങളിലും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലും അവരിപ്പോൾ പട്ടിണികൊണ്ടു വലയുന്ന അടിമകളായി വേല ചെയ്യുകയാണ്. പണ്ടു കാലത്തെ കനാൻ നാടിനു തുല്യമായി പ്രകൃതി സമ്പത്തു നിറഞ്ഞ നാട്ടിൽ അവർക്ക് ആഹാരമില്ല, അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പാലോ പഴങ്ങളോ ഇല്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണകൂടം തങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കള്ളന്മാരും മോഷ്ടാക്കളാക്കിത്തീർത്തു എന്ന് പല സഹോദരന്മാർ എന്നോട് ഏറ്റുപറയുകയുണ്ടായി. പട്ടിണിമൂലം പണ്ടു തങ്ങളുടേതായിരുന്നതും, ഇപ്പോൾ കൂട്ടുകൃഷി സംഘത്തിന്റേതായിത്തീർന്നതുമായ വയലുകളിൽനിന്നും അവർക്ക് മോഷ്ടിക്കേണ്ടതായി വന്നു. പിന്നീട് ആ മോഷണങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിനായി കള്ളം പറയേണ്ടി വന്നു.

ഫാക്രികളിലുള്ള ഭീകരഭരണത്തെപ്പറ്റിയും മുതലാളികൾപോലും സ്വപ്നംകാണാത്ത രീതിയിലുള്ള ചൂഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയും തൊഴിലാളികൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. തൊഴിലാളികൾക്ക് പണിമുടക്കുന്നതിനു അവകാശമില്ലായിരുന്നു.

ബുദ്ധിജീവികൾക്ക്, തങ്ങളുടെ ഉറപ്പായ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായി ദൈവമില്ല എന്ന് ഉറപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു.

ലോകത്തിലെ ജനസംഖ്യയുടെ മൂന്നിലൊന്നിന്റെ ജീവിതവും ചിന്തയും ഒരുപോലെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിരാശാജനകമാംവണ്ണം കാപട്യം നിറഞ്ഞതും വൃത്തികെട്ടതുമാണ്.

പിന്നീട് ഞാൻ പണ്ട് എന്നോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരും പോലീസിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതിരുന്നവരുമായ ഒളിവിടങ്ങളിലെ പോരാളികളും, ജയിലിൽനിന്ന് മോചിക്കപ്പെട്ടശേഷം സമരം ആരംഭിച്ചവരുമായ വിശ്വാസികളെ കണ്ടു. അവരോടുകൂടെ ചേർന്ന് പോരാട്ടവാൻ അവർ എന്നെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഞാൻ അവരുടെ രഹസ്യയോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു. ആ യോഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ച പാട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ കൈകൊണ്ടു എഴുതിയതായിരുന്നു.

മഹാനായ വി. ആൻറണിയെ ഞാൻ ഓർത്തു. ലോകത്തെപ്പറ്റി മായിവിട്ടു ജീവിതം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റി വി. അത്താനാസ്യോസും ആറിയൂസും തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ ധ്യാനജീവിതം വിട്ട് അലക്സാന്ത്രിയയിലേക്ക് വരികയും സത്യം വിജയിക്കുന്നതിനായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാ വിശ്വാസികളും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുള്ളതു ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു; ക്രിസ്തുവിന്റെയും അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസിന്റെയും മറ്റു മഹാത്മാരായ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും മാതൃകപിൻതുടരവാനും ധ്യാനജീവിതം വിട്ട് യുദ്ധത്തിൽ ചേരവാനും.

അത് എത്ര വിധത്തിലുള്ള ഒരു യുദ്ധമായിരിക്കും?

തടവിലുള്ള വിശ്വാസികൾ എപ്പോഴും തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരോട് നന്നായി സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ

വാഞ്ച; അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ ദുഷ്ടത നിറഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയെ ഞാൻ വെറുത്തിരുന്നു. സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മട്ട് നത്തെ തകിടം മറിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഏകശക്തിയായ ഒളിവുസഭയെ സഹായിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

റുമേനിയായെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല, എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവക്ക് അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ചിന്താഭാരമില്ല എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു.

സിനിയവ്സ്കി, ഓനിയേൽ എന്നീ രണ്ട് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരെ അവരുടെ സഖാക്കൾതന്നെ ജയിൽ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചപ്പോൾ ലോകമെങ്ങുമുള്ള എഴുത്തുകാർ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി വിശ്വാസികളെ ജയിലിലടയ്ക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തീയ സഭകൾപ്പോലും പ്രതിഷേധിക്കാറില്ല.

കസീക്ക് എന്ന സഹോദരൻ വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും ടോറി എഴുതിയ ചെറുധ്യാനപുസ്തകങ്ങളും വിതരണം ചെയ്തതിനാൽ, 'വിഷം നിറഞ്ഞ' പുസ്തകങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്ത എന്ന കുറ്റത്തിന് ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതിനെപ്പറ്റി ആക്കെങ്കിലും ഭാരമുണ്ടോ?

എഴുതപ്പെട്ട പ്രസംഗങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തതിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട സഹോദരൻ പ്രൊക്കാഫിവിനെപ്പറ്റി എത്ര പേക്കറിയാം? ഏകദേശം അതേ കുറ്റത്തിന് തന്നെ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗ്രൂൻവാൾഡ് എന്ന എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പറ്റിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊച്ചുകുട്ടിയെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ആജീവനാന്തം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റിയും ആക്കറിയാം? എന്റെ മകൻ മിഹായി എന്നിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തപ്പെട്ട അവസ്ഥ എന്തെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഗ്രൂൻവാൾഡ്, ഇവാൻനേക്കോ, എകാൻറെറിനാ, ജോർജിവെകാസിൻ എന്നീ സഹോദരങ്ങളോടും ലറേറവിയായിലെ പൈലേറ്റ് എന്ന ദമ്പതികളോടും മറ്റ് അനേകം പേരോടും ചേർന്ന് ഞാൻ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നു. അവർ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശ്വാസികളാണ്. വന്യമൃഗങ്ങളുടെ മുൻപിലേക്ക് എറിയപ്പെട്ടവനായി നടത്തപ്പെട്ട ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചങ്ങലകളെ അവരുടെ സഹോദരങ്ങൾ ചുംബിച്ചതുപോലെ, മേൽപറഞ്ഞവരുടെ ചങ്ങലകൾ ചുംബിക്കുവാൻ ഞാൻ കനിയുന്നു.

പശ്ചിമദേശങ്ങളിലെ ചില സഭാനേതാക്കൾക്ക് അവരെപ്പറ്റി കരുതലില്ല. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പക്ഷവാദത്തിനുമുള്ള അവരുടെ പട്ടികകളിൽ ദണ്ഡനമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ പേരുകളില്ല. അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ദണ്ഡിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവരെ തള്ളിപ്പറയുകയും ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത റഷ്യൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭയുടെയും ഔദ്യോഗിക സഭയുടെയും ഔദ്യോഗിക നേതാക്കൾ ന്യൂഡൽഹിയിലും ജനീവായിലും മറ്റു കോൺ

ഫറൻസുകളിലും വലിയ ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. റഷ്യയിൽ പൂർണ്ണമായ മതസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് അവർ എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പു കൊടുത്തു.

ബോൾഷേവിക്ക് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് നിഷേധി. ഈ ഉറപ്പു കൊടുത്തപ്പോൾ അഖിലലോകസഭാ കൗൺസിലിന്റെ ഒരു നേതാവ് അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിച്ചു. അഖിലലോകസഭാ കൗൺസിലിന്റെ ഗംഭീരമായ പേരിൽ അവർ വിരുന്നുകളിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ ജയിലിൽ കിടന്ന വിശ്വാസികൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ, ഞാൻ ക്ഷേിച്ചതുപോലെ കാബേളും കഴുക്കാത്ത കടലും ക്ഷേിച്ചു.

ഈ രീതിയിൽ കായ്ക്കങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുക അസാധ്യമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ അനുവാദം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ, എന്താണു സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും അറിയിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ രാജ്യം വിട്ടുപോകണമെന്ന് ഒളിവു സഭ തീരുമാനിച്ചു.

ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയാതെ സുവിശേഷം പറയുന്നത് ശരിയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ചിലർ എന്നോട് പറയാറുണ്ട്: 'യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക'! അതുകേൾക്കുമ്പോൾ, 'ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളുക, പക്ഷേ കമ്മ്യൂണിസത്തെപ്പറ്റി മിണ്ടരുത്' എന്ന് രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ പറഞ്ഞ കായ്ക്കമാണ് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസം റൂറുകാർ ഉത്തേജനം നല്കുന്ന അതേ ആത്മാവ് തന്നെയാണ്, 'യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം' സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെ പിന്താങ്ങുന്നവർക്കും ഉത്തേജനം തരുന്നത് എന്ന് വരുമോ?

ഇവർ പറയുന്ന ഈ 'യഥാർത്ഥസുവിശേഷം' എന്താണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ പ്രസംഗം 'യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം' മായിരുന്നോ? സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുക എന്നമാത്രമല്ല അവൻ പ്രസംഗിച്ചത്. 'ഹെരോദാസേ' നിന്റെ പ്രവൃത്തി ദുഷ്ടതയാണ്' എന്നും അവൻ പ്രസംഗിച്ചു. ജീവിതത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടുനിൽക്കുന്ന തത്ത്വോപദേശങ്ങൾ മാത്രമല്ല അവൻ പഠിപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ അവൻ ശിരഃച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു. യേശുക്രിസ്തു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ യഥാർത്ഥസുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തെ സഭാനേതാക്കന്മാർ നിഷേധാത്മകപ്രസംഗമെന്നു പേരിടുന്ന രീതിയിൽ 'കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രീമാരും പരീശന്മാരും യാജ്ഞാലോകം' നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം..... സർപ്പസന്തതികളേ.....എന്നും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്രകാരമുള്ള 'അശുദ്ധ' പ്രസംഗങ്ങൾമൂലമാണ് അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തെപ്പറ്റി പരീശന്മാർക്ക് യാതൊരു വിരോധവുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

പാപത്തെ പാപമെന്ന് വിളിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയാതെ സുവിശേഷപ്രസംഗം യഥാർത്ഥസുവിശേഷമല്ല. ജീവ

നേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും പണയം വെച്ചുകൊണ്ട് ഒളിവു സഭ കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നു. എന്നാൽ നാം പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കുകയാണ്.

സാധാരണയായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധികൾ കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നത്. ഹിറ്റ്ലർ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധിയായിരുന്നെങ്കിലും സ്വേച്ഛാധിപതിയും പ്രജാപീഡകനുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പാപത്തെ വെറുക്കുന്നു എങ്കിലും പാപിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലും ഞാൻ വേദനയേൽക്കുന്നു

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇന്ന് ഞാൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വേദനയേൽക്കുന്നു. “ക്രിസ്തുവിനെ നഗ്നരായി പിൻതുടരുക” എന്ന ഒരു ലത്തീൻ പഴഞ്ചൊല്ലുമായി കഴിയുന്ന, ഒളിവുസഭയുടെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്ത മഹത്വം ഓർക്കുമ്പോൾ, അതിനോടുള്ള വാഞ്ചനമൂലമത്രെ ഞാൻ വേദനയനുഭവിക്കുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യപുത്രനും അവന്റെ ജനത്തിനും തല ചായ്‌പാൻ സ്ഥലമില്ല. അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വീടുകൾ പണിയാറില്ല. വീടുകൾ പണിയുന്നതുകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനമാണുള്ളത്? അവരെ ആദ്യമായി അറസ്റ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ വീടുകൾ ഗവർണ്മെന്റിനിലേക്ക് കണ്ടുകെട്ടും. ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ഒരു പുതിയ വീടാണായാൽ ആ വീട് കൈക്കലാക്കാൻവേണ്ടി അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂട്ടുകൾ പ്രേരണ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ട്. അവിടെ, ക്രിസ്തുവിനെ പിൻതുടരുന്നതിനു മുമ്പ് അപ്പനെ കഴിച്ചിടവാനോ, കുടുംബത്തോടു യാത്രപറയുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. അവിടെ വിശ്വാസികളുടെ അപ്പനും അമ്മയും ആരാണ്? ഈ കാര്യത്തിൽ അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെയാണ്. അവരുടെ അപ്പനും അമ്മയും ദൈവവേഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരത്രെ. പലപ്പോഴും മണവാട്ടി മണവാളനേയും, മക്കൾ അമ്മയപ്പന്മാരേയും, ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാരേയും തള്ളിപ്പറയുന്നിടത്തു സ്വാഭാവിക ബന്ധങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമില്ല. ആത്മീയമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടെ നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ.

ഒളിവുസഭ കഷ്ടം സഹിക്കുന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട സഭയാണ്. പക്ഷേ ശീതോഷ്ണവാനന്ദരായ അംഗങ്ങളില്ല.

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആദിമ സഭയിൽ നടന്നതുപോലെയുള്ള ആരാധനയാണ് ഒളിവുസഭയിൽ നടക്കുന്നത്. പ്രസംഗകൻ അഗാധമായ വേദശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യമില്ല. പത്രോസ് അപ്പോസ്തലനെപ്പോലെ തന്നെ, അയാൾക്കു പ്രസംഗചാതുര്യമില്ല. പെന്തക്കോസ്തനാളിൽ പത്രോസ് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന് വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ വളരെ

കേരള മാക്സ് നല്ലതല്ല.

വേദപുസ്തകങ്ങൾ വിരളമായതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ വേദവാക്യങ്ങൾ സുപരിചിതങ്ങളല്ല. മാത്രമല്ല, പ്രസംഗകൻ വേദപുസ്തകമില്ലാതെ വളരെ നാളുകൾ ജയിലിൽ കിടന്ന ആളായിരിക്കാൻ വളരെ സാധ്യതയുണ്ട്. ദൈവത്തെ അവർ പിതാവേ എന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ അതിനു വളരെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയുണ്ട്. ജയിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവർ ആ പിതാവിനോടു് അപ്പം ചോദിച്ചു; പക്ഷേ ലഭിച്ചത് വൃത്തികെട്ട കാബേജാണ്. ദൈവം അവരുടെ സ്നേഹമുള്ള പിതാവായെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവം തന്നെ കൊന്നാലും താൻ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ ഇയ്യോബിനെപ്പോലെയുള്ളവരാണ് അവർ. ദൈവത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട എന്ന് തോന്നിയെന്നേത്തും ദൈവത്തെ പിതാവേ എന്ന് വിളിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെയുള്ളവരെത്ര അവർ.

ഒളിവുസഭയുടെ മാഹാത്മ്യം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് പശ്ചിമദേശത്തിലെ സഭകളുടെ പൊള്ളത്തരംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലിൽ അനുഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വേദന ഞാൻ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, പശ്ചിമദേശങ്ങളിലെ സംസ്കാരം മരണമടയുന്നതു് ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തകണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.. “പശ്ചിമദേശങ്ങളുടെ അധോഗതി” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഓസ്. വാൾഡ് സ്പെൻഗർ ഇങ്ങനെ എഴുതി; “നിങ്ങൾ മരണമടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അധഃപതനത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക ലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം നിങ്ങളിൽ ഞാൻ കാണുന്നു. നിങ്ങളുടെ വലിയ സമ്പത്തും, വലിയ ദാരിദ്ര്യവും, നിങ്ങളുടെ മുതലാളിത്വവും, സോഷ്യലിസവും, നിങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ വിപ്ലവങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ നിരീശ്വരത്വവും, നിങ്ങളുടെ നിരാശാവാദവും, നിങ്ങളുടെ സൽഗുണ നിന്ദയും, നിങ്ങളുടെ അസാമാന്യീകരണവും, നിങ്ങളുടെ തകർന്ന വിവാഹങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജനനനിയന്ത്രണവുമെല്ലാം നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളിൽ മുറിവേല്പിച്ചു് രക്തം പ്രവഹിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മസ്തിഷ്കങ്ങളെ കൊല്ലുകയുമാണ് എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയും. പുരാതനകാലത്തെ രാഷ്ട്രങ്ങളായ അലക്സാൻഡ്രിയയും ഗ്രീസും റോമും മരണമടഞ്ഞപ്പോഴുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഇതുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു് സമർത്ഥിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയും..”

1926-ൽ ആണ് ഇതു് എഴുതപ്പെട്ടതു്. അതിനുശേഷം ജനാധിപത്യവും സംസ്കാരവും യൂറോപ്പിന്റെ പകുതി ഭാഗങ്ങളിലും കൃബ്ദം വരെയും മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽ ശേഷമുള്ളവ ഉറങ്ങുകയാണ്.

എന്നാൽ ഉറങ്ങാത്ത ഒരു ശക്തിയുണ്ട്; അതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെതാണ്. കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മോഹനസ്വപ്നങ്ങൾ നശിക്കുകയും അവർ നിരാശരായിത്തീരുകയും ചെയ്തവെങ്കിൽ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉറക്കാരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള അരിഷ്ടതയെപ്പറ്റിയോ, ക്രൂരതകളെക്കുറിച്ചോ, മർദ്ദനങ്ങളെക്കുറിച്ചോ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നേയില്ല. അവർ തളരാതെയും, തീക്ഷ്ണതയോടെയുമാണ് തങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളവരുടെയിടയിലും, ബുദ്ധിജീവികളുടെയിടയിലും, കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെയിടയിലും, കുടുംബങ്ങളിലും, സഭകളിലും എല്ലായിടങ്ങളിലും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ ഒരു വ്യാജസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പുറകെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെയും പോകുമ്പോൾ, പൂർണ്ണസത്യം അറിഞ്ഞവരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പലപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കുന്നതോടുകൂടി മാത്രമേ അറിഞ്ഞ സത്യത്തിന്റെ വശത്തു നില്ക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ സമയത്തു പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ നിസ്സാരമായ വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

1493-ൽ മുഹമ്മദ് രണ്ടാമന്റെ സൈന്യങ്ങൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വളഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമയത്തെ ഒരു സംഭവം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ബാൽക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പല നൂറ്റാണ്ടുകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധിപത്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, മുഹമ്മദീയരുടെ ആധിപത്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ എന്ന് തീരുമാനിക്കത്തക്കവണ്ണം വിധി നിണ്ണായകമായ ആ സന്ദർഭത്തിൽ, ശത്രുക്കളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ആ പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു പ്രാദേശിക സഭാകൗൺസിൽ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വിശുദ്ധ കന്യകമാരിയായിന്റെ കണ്ണുകളുടെ നിറം എന്തായിരുന്നു? മാലാഖമാർ പുരുഷന്മാരായോ സ്ത്രീകളായോ? വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വെള്ളത്തിൽ ഒരു ഊച്ച വീണാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ഈ ചർച്ച വിശുദ്ധമായിത്തീരുമോ അതോ വെള്ളം അശുദ്ധമായിത്തീരുമോ? ഒരു പക്ഷേ ഇതു ആ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു കെട്ടുകഥയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കാലത്തെ സഭകളുടെ പത്രികകൾ നോക്കുന്നപക്ഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തിരിക്കുന്നത് കാണാം. എന്നാൽ ആ പത്രികകളിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭീഷണിയെപ്പറ്റിയോ, ഒളിവുസഭ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡകളെപ്പറ്റിയോ ഒന്നുംതന്നെ കാണാറില്ല. എന്നാൽ വേദശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും, കർമ്മചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അന്തർമുഖമായി ചർച്ചകളുണ്ട്.

ഒരു വിരുന്നസല്ലാരത്തിൽവെച്ചു ഒരാൾ ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപ്പൽ താണുപോകുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തി എന്ന് വിചാരിക്കുക. അടുത്തുള്ള വിജനമായ ദ്വീപിലേക്ക് രക്ഷപെടാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയുണ്ട്. കപ്പലിലെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പുസ്തകം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാനുള്ള അനുമതിയും ലഭിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഏതു പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുക്കും?” “വേദപുസ്തകം” ഒരാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഷേക്സ്പിയർ” വേറൊരാൾ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒരേഴുത്തുകാരൻ ആ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറഞ്ഞു. “തീരപ്രദേശത്തു എത്തുന്നതിനായി

ഒരു ബോട്ട് ഉണ്ടാക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കും. അവിടെ ചെന്നുകഴിഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും വായിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ''.

എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെയും വേദശാസ്ത്ര തത്വങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആധിപത്യത്താൽ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ അതിൽ വേദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഏക വേദശാസ്ത്രാഭിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി മക്ടെമുഷ്സി പിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു.

''സത്യം സ്വതന്ത്രമാക്കണം'' എന്ന് യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. അതേസമയംതന്നെ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനമാത്രമേ സത്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ മല്ലിടുന്നതിനു പകരം നാം ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മർദ്ദന ഭരണത്തിനെതിരായി പോരാടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒളിവുസഭയുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പീഡയെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നതിനാലും ഞാൻ വേദനയനുഭവിക്കുന്നു. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള യാതനകളിൽകൂടി കടന്നുപോയതിന്റെ ഫലമായി, അത് എപ്രകാരമുള്ളതാണെന്ന് വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻ എനിക്ക് കഴിയും.

പാപമോചനത്തിനായി തങ്ങളുടെ മക്കളെ കൊല്ലുവാൻ റഷ്യയിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാർ തങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി 1966 ജൂണിൽ ഇസ്വെസ്റ്റിയാ, ഡെറിവെൻസ്കായ് ജിസ് എന്നീ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ കുറാരോപണം നടത്തി. മതാചാരമായി കൊലനടത്തുന്നു എന്ന് പണ്ടു് യഹൂദന്മാർക്കെതിരായി ഉന്നയിച്ച ആരോപണം തന്നെയായിരുന്നു ഇതു..

ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് എനിക്കറിയാം. 1959-ൽ റൂമേനിയായിൽ ക്ലൂജ് ജയിലിൽ ഞാൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കൊന്നു എന്ന കുറാരോപണത്തിന് വിധേയനായ ലാസ്റോവിസി എന്ന ഒരു തടവുകാരൻ എന്നോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മൂപ്പതു വയസ്സ് പ്രായമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു വൃദ്ധനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ദണ്ഡനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഒരു രാത്രികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടി നശിച്ചു. കുറാം സമ്മതിപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നഖങ്ങൾ എല്ലാം വലിച്ചുപിഴുതു. ഒരു വർഷത്തെ ദണ്ഡനങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം നിർദ്ദോഷിയാണെന്ന് തെളിയുകയും ജയിലിൽനിന്ന് വിമുക്തനാകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലായിരുന്നു. എന്നെന്നേക്കുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തകർന്നുപോയിരുന്നു.

ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാർക്കെതിരായി സോവിയറ്റ് വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അർത്ഥശൂന്യമായ കുറാരോപണങ്ങൾ കണ്ട് പലരും ചിരിച്ചു എന്ന് വന്നേക്കാം. എന്നാൽ കുറവാളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ ഫലമെന്തെന്ന് എനിക്കറിയാം.

പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള രൂപങ്ങൾ തുടർച്ചയായി കണ്ണിൽ മുൻപിൽ വരികയെന്നത് ഭയങ്കരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ കയ്യിലെ കരുക്കളായ അലക്സീപാത്രിയർഷീസ് ആർച്ചുബിഷോപ്പ്, നിക്കോളീയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുമായി അങ്ങേയറ്റം സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെതിരായി പ്രതിഷേധിച്ച കാലഗയിലെ ആർച്ച് ബിഷോപ്പ് യർമോഗനും മറ്റു ഏഴു ബിഷോപ്പുമാരും ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്? റൂമേനിയയിൽ പ്രതിഷേധ സ്വരമയ്ക്കിയ ബിഷോപ്പുമാർ ജയിലിൽ എന്റെ സമീപമിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ദൈവഭക്തന്മാരായ ആ ബിഷോപ്പുമാരെപ്പറ്റി എനിക്കു ഇത്രമാത്രം മനോഹാരം ഉണ്ടാകുകയില്ലായിരുന്നു.

സഭയ്ക്ക് മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട നിക്കോളായ് എച്ച് ലിമാർ, ഹെബ് യാക്കൂനിൻ എന്നീ സഭാപരിപാലകന്മാരുടെ പേരിൽ പാത്രിയർഷീസ് അച്ചടക്കനടപടികൾ എടുക്കുകയുണ്ടായി. പശ്ചിമദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ഇത് നല്ലതുപോലെ അറിയാം. ഇപ്രകാരം അച്ചടക്കനടപടികൾക്ക് വിധേയനായ റൂമേനിയയിലെ ഫാദർ ഇയോവാൻ എന്നോടുകൂടെ ജയിലിലുണ്ടായിരുന്നു. പുറമെനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ സഭാഭരണപരമായ ഒരു 'അച്ചടക്കനടപടി' മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക സഭാനേതാക്കൾ, മറ്റൊരാൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ഔദ്യോഗിക സഭാനേതാക്കന്മാരെപ്പോലെതന്നെ, രഹസ്യപ്ലോലീസിനോട് കൈ കോർത്തുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സഭയുടെ അച്ചടക്കനടപടികൾക്ക് വിധേയരാകുന്നവർക്ക് ഒരു ശിക്ഷണം കൂടി ലഭിക്കുന്നു. ജയിലിൽ അടികളും, ദണ്ഡനങ്ങളും, മയക്കുമരുന്നുകളും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ യാതനകൾ ഓർത്ത് ഞാൻ വിറയുന്നു. ആ ദണ്ഡകന്മാരുടെ നിത്യ ശിക്ഷാവിധി ഓർത്ത് ഞാൻ വിറയുന്നു. ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ സഹായിക്കാത്ത പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഓർത്ത് ഞാൻ വിറയുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാതെ, എന്റെ മുതിരിത്തോട്ടം ഭംഗിയായി സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു് ശാന്തമായി വിശ്രമിക്കുവാൻ എനിക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ അത് സാധ്യമല്ല. കമ്മ്യൂണിസം വാതിൽപ്പടിയിൽ ആണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ടിബറ്റു് ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അവർ, ആത്മികകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നവരുടെ അന്തം വരുത്തി. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അവർ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്നു് അന്യപ്പെട്ട് ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ അന്തംവരുത്തി. പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും അവർ നിർത്തലാക്കി. വിദേശികളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻമാത്രം ചുരുക്കം ചിലതു് ശേഷിപ്പിച്ചു. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ ശാന്തതയും വിശ്രമവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്നു്

ഉള്ള ഒരു ഓടിപ്പോക്കായിരിക്കും; അത് എന്റെ ആത്മാവിന് അപകടകരവുമായിരിക്കും.

വ്യക്തിപരമായി എനിക്ക് അപകടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഈ യുദ്ധം നയിച്ചേ മതിയാവൂ. ഞാൻ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാർ എന്നെ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതാണെന്ന് നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിക്കൊള്ളുക. 1948-ൽ അവർ ഒരു തെരുവിൽനിന്ന് എന്നെ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയും ഒരു മറുപേരിൽ എന്നെ ജയിലിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന അന്നാ പോക്കർ, സ്വീഡനിലെ സ്ഥാനാപതിയായ പാട്രിക് റൂട്ടേർസ് വേർഡിനോട്ട് പറഞ്ഞു; “ഓ വംബ്രാൻഡ് ഇപ്പോൾ കോപ്പൻ ഹാഗനിലെ തെരുവുകളിൽ നടക്കുകയാണ്”. ഞാൻ ജയിലിൽനിന്ന് ഒളിവിൽ അയച്ചതായ കത്തു് ആ സ്ഥാനാപതിയുടെ പോക്കറിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്നോട്ട് പറഞ്ഞതു് വ്യാജമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി. അങ്ങനെ ഒരു സംഭവം ഇനിയും ഉണ്ടാകാം. ഞാൻ കൊല്ലപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, എന്റെ ലാതകൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാറാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. വേറെയാർക്കും എന്നെ കൊല്ലുവാനുള്ള പ്രേരണയില്ല. എന്റെ ആത്മീയമായ അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ചോ, ഞാൻ മോഷണത്തിലോ, വ്യാജം പറയുന്നതിലോ, വ്യഭിചാരത്തിലോ അകപ്പെട്ടുവെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു അവസരവാദിയാണെന്നോ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നപക്ഷം, “നിന്നെ ഞങ്ങൾ ധാർമികമായി അധഃസ്ഥിതിപ്പിക്കും” എന്ന രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ഭീഷണി നിവൃത്തിയാകുകയായിരിക്കും.

അമ്മേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ സെനറ്റിന്റെ മുൻപാകെ ഞാൻ കൊടുത്ത സാക്ഷ്യംമൂലം, റൂമേനിയായിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാർ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചതായി വിശ്വാസയോഗ്യമായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ അവർ എന്നെ കൊല്ലും; അല്ലെങ്കിൽ അവർ എന്റെ സൽപ്പേരിനെ കൊല്ലും; റൂമേനിയായിലുള്ള എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നെ നിശ്ശബ്ദനാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും. അതിന് ശക്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവർക്കുണ്ട്.

എന്നാൽ എനിക്ക് മൗനമായിരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു് ശാന്തമായി പരിശോധന ചെയ്യുക എന്നതു് നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമാണ്. ഞാൻ സഹിച്ച പീഡകളുടെ ഫലമായി എന്റെ മനസ്സിന് അല്പം തകരാറു വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള മാനസിക തകരാറുകൾ ഉളവാക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭയജനകമായ ശക്തി എന്തെന്ന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട്തന്നെ ചോദിക്കുക. മുളകുവീകളാൽ അടച്ചുകെട്ടിയ അതിർത്തി കടക്കുന്നതിനായി, കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലുള്ളവർ ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലും ബൾഡോസറിൽ കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നു; കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ മുഴുവൻ കുടുംബത്തെയും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടും, അവർ തയ്യാറാകത്തക്കവണ്ണം, അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി എന്താണ്?

പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങൾ ഉറങ്ങുകയാണ്: അവരെ ഉണർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! യാതന സഹിക്കുന്ന ആളുകൾ, കുറുങ്ങൾ മുഴുവൻ ചുമത്തുന്നതിനായി ഒരു 'ബലിയാടിനെ' അന്വേഷിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവനെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ അവരുടെ ഭാരം കുറയുന്നു. അതു ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തോടു് ഒത്തുതീർപ്പിൽ കഴിയുന്ന പശ്ചിമ ദേശങ്ങളിലെ ചില സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ മേൽ കുറു ചുമത്തുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. ദുഷ്ടത ഉരുവിക്കുന്നത് അവരിൽ നിന്നല്ല. ആ ദുഷ്ടത വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണ്. ആ നേതാക്കന്മാർ, ഈ പഴയ ദുഷ്ടതയ്ക്കു ധീനരായിപ്പോയി എന്നേയുള്ളു. സഭയിലുള്ള ഈ താറുമാറു് അവർ ഉണ്ടാക്കിയതല്ല; അവർ സഭയിൽ അങ്ങനെ കണ്ടെത്തിയെന്നു മാത്രമേയുള്ളു.

പശ്ചിമ ദേശങ്ങളിൽ വന്നതിനുശേഷം ഞാൻ ചില വേദ ശാസ്ത്ര സെമ്മിനാരികൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു് പള്ളിമണികളുടെയും കർബ്ബാനയിലെ ഗീതങ്ങളുടെയും ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയോ, പുരാതന കാലങ്ങളിലെ സഭാ നിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ഉള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. സൂഷിപ്പിന്റെയും, ആദാമിന്റെയും ജലപ്രളയത്തിന്റെയും മോശയുടെ അത്ഭുതങ്ങളുടെയും വസ്തുതകൾ വാസ്തവമല്ലെന്ന് വേദശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ പറിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. സംഭവങ്ങൾ നിവൃത്തിയായതിനുശേഷമാണു് പ്രവചനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കന്യകാ ജനനവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അസ്ഥികൾ എവിടെയോ ഒരു കല്ലറയിൽ ആയിരുന്നെന്നും, ലേഖനങ്ങൾ യഥാർത്ഥമല്ലെന്നും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകം ഭ്രാന്തൻ എഴുതിയ പുസ്തകമാണെന്നും, ഇവയൊഴിച്ചാൽ വേദപുസ്തകം ഒരു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥമാണെന്നും, അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. (മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒഴിച്ചു നിർത്തണമെങ്കിൽ, ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർത്തമാനപ്പത്രത്തിലുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വ്യാജങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിലുണ്ടെന്ന് വരുന്നു; അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദപുസ്തകം ഒരു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥമാകുമോ?)

ഇന്നത്തെ സഭാ നേതാക്കന്മാർ സെമ്മിനാരികളിൽ അഭ്യസിച്ച കാലങ്ങളിൽ ഇതൊക്കെയാണ് പഠിച്ചതു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിലത്രെ അവർ ജീവിക്കുന്നത്. യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി വിചിത്രമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അവർ അവനോടു് വിശ്വസ്തരായി ഇരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ദൈവം അന്തരിച്ചു എന്ന് സ്വതന്ത്രമായി പഠിപ്പിച്ച് വരുന്ന സഭകളോടു് അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

അവർ ഔദ്യോഗിക സഭകളുടെ നേതാക്കന്മാരാണ്, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭയുടെ നേതാക്കന്മാരല്ല. അവരിൽ അനേകർ ഇതിനകം തങ്ങളുടെ യജമാനനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവരാണ്. യാതനയനുഭവിക്കുന്ന ഒളിവു സഭയുടെ ഒരംഗത്തെ കാണുമ്പോൾ അവർ അവനെ ഒരപരിചിത ജീവിയെന്നപോലെ വീക്ഷിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ മനോഭാവത്തിന്റെ ഒരു വശംമാത്രം നോക്കി അവരെ കുററു വിധിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നാം പരീശന്മാരെ പോലെ ആയിത്തീരും. ശബ്ദത്തുനാളിനെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടില്ല എന്നു തോന്നിയതിനാൽ അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കൊള്ളരുത്താത്തവനായി കണക്കാക്കി. അവരുടെ നോട്ടത്തിൽ കണ്ട യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മകളെപ്പോലും ഇപ്പോഴപ്പോൾ അവർ കഴിഞ്ഞില്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കാരോടുള്ള മനോഭാവത്തിൽ തെറ്റായ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആ സഭാനേതാക്കളിൽ തന്നെ പല നന്മകളും കണ്ടെന്നു വരാം, മാത്രമല്ല അവർ വ്യക്തിപരമായി ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരായിരിക്കാം. അവർക്ക് തെറ്റുപറിയ കാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും അവരുടെ നിലപാടു വ്യത്യസ്തമായി എന്നു വന്നേക്കാം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കാരുടെ ചാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്വന്തം ജനങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ റൂമേനിയായിലെ ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാപ്പോലീത്തയോടുകൂടെ ഞാൻ ഒരിക്കൽ അല്പസമയം ചിലവഴിക്കുന്നതിനിടയായി. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രോട്ടത്തിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് മുടിയൻ പുത്രന്റെ ഉപമ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“മടങ്ങിവരുന്ന ഒരു പാപിയെ ദൈവം എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു കാണുക. ഒരു ബിഷപ്പായിരുന്നാലും അന്തഃപത്തോടുകൂടെ മടങ്ങി വരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കും.” ഞാൻ പറഞ്ഞു. തുടന്നു ഞാൻ ചില ക്രിസ്ത്യൻ ഗീതങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പാടിക്കേൾപ്പിച്ചു. അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്കു വന്നു.

എന്റെ കൂടെ ജയിലിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് പട്ടക്കാരൻ, ജയിലിൽനിന്നും വിമോചിതനാകാം എന്ന ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെ ചില നിരീശ്വരവാദികളെവെണ്ടും എഴുതി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ ലേഖനങ്ങൾ അദ്ദേഹം കീറിക്കളഞ്ഞു; അതോടുകൂടെ ജയിലിൽനിന്ന് വിമോചിതനാകുന്നത് അസാധ്യവുമായിത്തീർന്നു.

എന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ഭാരം കുറയ്ക്കുന്നതിനായി ആരേയും ബലിയാടാക്കുക എന്നതു് എന്നിങ്ങനെ സാധ്യമല്ല.

* * * * *

എനിക്കു മറ്റൊരു വേദനയുണ്ട്. എന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാർപോലും എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കാർക്കെതിരെ ഞാൻ കയ്പും വിഭ്രാന്തതയും നിറഞ്ഞവനാണെന്ന് ചിലർ എന്നെ കുററു ചുമത്തുന്നു. അതു് വാസ്തവമല്ല എന്ന് എനിക്കറിയാം.

യേശുക്രിസ്തു പരീശന്മാരേയും ശാസ്ത്രിമാരേയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും, അവരോടുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവവും, ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക എന്നുള്ളതിന്റെ കല്പനയ്ക്കു വിരുദ്ധമാണെന്ന് ക്ലോഡ് മോണ്ടിഫോർ എന്ന

ഏഴത്തുകാരൻ ഏഴതുകയുണ്ടായി. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പൊരുത്തമില്ലായ്മയാണത് എന്ന് ഈ അടുത്ത കാലത്തു ലണ്ടനിലെ സെൻറ് പോൾസ് കോളേജ് ഡീനായിരുന്ന ഡബ്ബ്ളിയു. ആർ. മാത്യുസ് പറയുകയുണ്ടായി. യേശുക്രിസ്തു ഒരു ബുദ്ധിജീവിതപ്ലാത്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നാണ് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചത്!

മോണ്ടിഫോറിന്റെ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണ തെറ്റായിരുന്നു. പരീശന്മാരെ പരസ്യമായി അപലപിച്ചെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു അവരെ സ്നേഹിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെയും സഭകളിലുള്ള അവരുടെ കരുക്കളേയും ഞാൻ അപലിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

സാധാരണയായി എന്നോട് പലരും പറയാറുണ്ട്: “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ മറന്നേക്കൂ; ആത്മീയമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുക”.

നാസികളുടെയിടയിൽ യാതനയനുഭവിച്ച ഒരു വിശ്വാസിയെ കാണുവാൻ എന്നിങ്ങനെയായി. ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുന്നതിൽ പൂർണ്ണമായും എന്നെ പിൻതാങ്ങുന്നു എന്നും, എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കും സംസാരിക്കാതിരിക്കണം എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വിശ്വാസികൾ ഹിറ്റ്ലറിനെതിരായി പോരാടിയത് തെറ്റായിരുന്നോ എന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. “ഹിറ്റ്ലർ അറുപതു ലക്ഷം യഹൂദന്മാരെ കൊന്നു, അതിനെതിരായി ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടതായിരുന്നു” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. “മൂന്നുകോടി റഷ്യക്കാരുേയും, അനേക ലക്ഷം ചൈനക്കാരുേയും മറ്റു രാജാക്കന്മാരുേയും കമ്മ്യൂണിസം കൊന്നൊടുക്കി. അവർ യഹൂദന്മാരുേയും കൊന്നു മുടിച്ച്. യഹൂദന്മാരെ കൊലചെയ്തതിൽ പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടതല്ലയൊ?” ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഇതു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാര്യമാണ്” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതല്ലാതെ ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയില്ല.

ഹിറ്റ്ലറുടെ കാലത്തും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കാലത്തും ഞാൻ പോലീസിന്റെ അടിയേറിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും ഒരുപോലെ വേദന നിറഞ്ഞതാണ്. ഇവ തമ്മിൽ ഒരന്തരം കാണുവാൻ എന്നിങ്ങനെ കഴിഞ്ഞില്ല.

കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി മാത്രമല്ല, പാപത്തിന്റെ പല വശങ്ങൾക്കെതിരായും വിശ്വാസികൾ പോരാടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഒരു പ്രശ്നത്തിൽ മാത്രമായി — ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് പൂണ്ടിരിക്കുകയല്ല.

എന്നാൽ ഇന്നു ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ഏറ്റവും വലുതും അപകടകരവുമായ ശത്രു കമ്മ്യൂണിസമത്രെ. അതിനെതിരെ നാം ഐക്യമത്യപ്പെട്ടേ മതിയാവൂ.

ഞാൻ അതു വീണ്ടും പറയട്ടെ! മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുക എന്നതത്രെ. അതിനെ നിരോധിക്കുക എന്നതത്രെ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അവർ മതവിരോധികളാണ്. മരണശേഷം മനുഷ്യൻ ഉപ്പും ധാതുക്കളുമായി മാറുന്നു എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ ജീവിതം മുഴുവനും വസ്തുതയായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ

അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അവർ ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളൂ. 'ഞങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു' എന്നു ഭൂതങ്ങൾ പറഞ്ഞത് പുതിയ നിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അവസ്ഥയത്രെ അവരുടേതു്. ദൈവം മനുഷ്യൻ നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായ വ്യക്തിത്വം നശിപ്പിച്ചു അവർക്കു മതിയാവു. ആൽഫ്രഡ് ആഡ്ലർ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ 'വ്യക്തിപരമായ മനഃശാസ്ത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിച്ചതിന് അവർ ഒരാളെ ജയിലിലടച്ചു. റഹ സ്യപ്പോലീസുകാർ ഗജ്ജിച്ചു: "ആഹാ, വ്യക്തി എപ്പോഴും വ്യക്തി! എന്തു കൊണ്ട് കൂട്ടസംഘങ്ങളായിക്കൂടാ?"

നാമോരോരുത്തരും വ്യക്തികളായിരിക്കുവാനത്രെ യേശുക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ആയതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസവുമായി യാതൊരു ഒത്തു തീർപ്പിനും നിർവാഹമില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാക്സ് അതിനോട്. 'ശാസ്ത്രവും മതവും എന്ന അവരുടെ മാസിക ഇങ്ങനെ എഴുതി: മതം കമ്മ്യൂണിസത്തോടു് ഒത്തുപോകുക അസാധ്യമാണ്.....അതു അതിന് എതിരാണ്.....കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ മതത്തിന്റെ മരണമണി അടിക്കുന്നവയാണ്. മതത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും മനുഷ്യർ എന്നെന്നേക്കുമായി വിടുവിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവമില്ലാത്ത ഒരു സമുദായം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിപാടിയത്രെ അതു്!!

ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കു കമ്മ്യൂണിസത്തോടു് സമാധാനപരമായി സഹവർത്തിത്വം സാധ്യമാണോ? അതിന്റെ ഉത്തരം ഇതാണ്....."കമ്മ്യൂണിസം മതത്തിന്റെ മരണമണി മുഴക്കും".

അദ്ധ്യായം അഞ്ചു്.

ദുർഘടപൂർണ്ണമായ സാഹചര്യങ്ങളിലത്രെ ഒളിവുസഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെയും ഔദ്യോഗിക മതം നിരീശ്വരവാദമാണ്.

റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, സിനിമാ തീയേറ്റർ, പത്രങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾ ഇവയെല്ലാം ദൈവവിശ്വാസത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രായമുള്ള ആളുകൾ ദൈവവിശ്വാസമുള്ളവരായി കഴിയുന്നതിന് അല്പമൊരു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. എങ്കിലും യുവജനങ്ങളോ കുഞ്ഞുങ്ങളോ ദൈവവിശ്വാസമുള്ളവരായിക്കൂടാ എന്നുള്ളതു് കർശന നിയമമാണ്.

ഒരു ഏകാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭീമശക്തികളെ നേരിടുവാൻ ഒളിവുസഭയ്ക്കു കഴിവില്ല. ഒളിവുസഭയുടെ സഭാപരിപാലകന്മാർ വേദശാസ്ത്രാഭ്യ

സനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല. വേദപുസ്തകം ഒരു പ്രാവശ്യം മുഴുവൻ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സഭാപരിപാലകന്മാരും അവരുടെയിടയിലുണ്ട്.

അവരിൽ എത്രപേർ കൈവെപ്പ് ലഭിച്ചവരാണെന്ന് (പട്ടമററവരാണെന്ന്) പറയേണ്ടതില്ല. രഹസ്യ സഭാപരിപാലകനായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന റഷ്യാക്കാരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ ഞാൻ കാണുവാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തിന് പട്ടംകൊടുത്തത് ആരാണെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ഞങ്ങൾക്ക് കൈവെപ്പ് നൽകുവാൻ ഒരു ബിഷോപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗീകരിക്കാത്ത ആർക്കും ഔദ്യോഗിക ബിഷോപ്പ് കൈവെപ്പ് നൽകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പത്തുപേർ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച ഒരു ബിഷോപ്പിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർ ആ കല്ലറയുടെമേൽ കൈവെച്ചു. മറ്റുള്ളവർ ഞങ്ങൾക്കു ചുറ്റും നിന്നു, അവിടെനിന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് കൈവെപ്പ് നൽകുവാൻ ഞങ്ങൾ പരിശ്രമമാർത്ഥവിനോദ് അപേക്ഷിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തുളുപ്പെട്ടയായ കരങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് കൈവെപ്പ് നൽകി എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

ആ യുവാവിന്റെ കൈവെപ്പ് ദൈവമുമ്പാകെ സ്വീകാര്യമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരം കൈവെപ്പ് ലഭിച്ചവരും വേദശാസ്ത്രാഭ്യസനം ലഭിക്കാത്തവരും വേണ്ടതുപോലെ വേദപുസ്തക പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെത്രെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുടെ വേല നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

അത് ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ സഭയ്ക്ക് തുല്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മരിച്ച ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏതു സെമ്മിനാരിയിലാണ് പഠിച്ചത്.? അവർക്കെല്ലാവർക്കും അക്ഷരാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നോ? അവർക്ക് എവിടെനിന്ന് വേദപുസ്തകങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ദൈവം അവരോട് സംസാരിച്ചു.

ഒളിവുസഭയിലുള്ള ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ പള്ളികളില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങൾ രഹസ്യമായി കൂടിവരുന്ന കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളെക്കാൾ മനോഹരമായ ദൈവാലയങ്ങൾ എവിടെയുണ്ട്? പക്ഷികളുടെ കളികളുനാദം. സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാനമെടുത്തു. പൂക്കളുടെ സുഗന്ധം. ധൂപവസ്ത്രത്തിനുപകരമായിത്തീർന്നു. അടുത്ത കാലത്തു ജയിലിൽ നിന്ന് വിമോചിതനായ ഒരു വിശ്വാസിയുടെ വൃത്തികെട്ട വസ്ത്രം. പട്ടക്കരന്റെ സ്ഥാനവസ്ത്രമായിത്തീർന്നു. മെഴുകുതിരികൾക്കുപകരം ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ശോഭിച്ചു.

ഒളിവുസഭയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ വിവരിക്കാൻ എന്നാൽ കഴിവില്ല!

പലപ്പോഴും രഹസ്യാരാധനയ്ക്കുശേഷം വിശ്വാസികൾ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു മണവാട്ടി തന്റെ പ്രിയനിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ ധരിക്കുമ്പോഴുള്ള സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് വിശ്വാസികൾ ചങ്ങലകൾ ധരിക്കുന്നത്. പ്രിയന്റെ സ്നേഹാഭ്യുദയം

ഷങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന മണവാട്ടി അവന്റെ സ്ഥാനത്തു രാജാക്കന്മാരെ പോലും സ്വീകരിക്കുകയില്ല! യഥാർത്ഥത്തിൽ ജയാളികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഞാൻ വേദപുസ്തകത്തിലും, ഒളിവു സഭകളിലും, ജയിലുകളിലും മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ഒളിവുസഭ മട്ടിക്കുപ്പെടുന്നു എങ്കിലും അതിന് അനേകം സ്നേഹിതന്മാരാണ്. റഹസ്യപ്പോലീസിലും ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലും അവർക്ക് സ്നേഹിതന്മാരാണ്. ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള റഹസ്യവിശ്വാസികൾ ഒളിവു സഭയെ സംരക്ഷിക്കാറുണ്ട്.

ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്തവരായി, പുറമെ കാണപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി ഈയിടെ റഷ്യയിലെ വർത്തമാനക്കടലാസുകൾ പരാതിപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം സ്രീപുരുഷന്മാർ ഗവണ്മെന്റു ഓഫീസുകളിലും പ്രചാരണാലയങ്ങളിലും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതായും, പുറമെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കാരായി കാണപ്പെടുമെങ്കിലും, അവർ റഹസ്യവിശ്വാസികളും ഒളിവുസഭയുടെ അംഗങ്ങളുമാണെന്ന് റഷ്യൻ പത്രങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രചാരണാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു യുവതിയുടെ കഥ അവർ എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. അവൾ ദിവസവും ജോലി കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും അവളുടെ ഭർത്താവും ജോലിസ്ഥലത്തുനിന്ന് തിരികെ വരും. അത്താഴം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവളും അവളുടെ ഭർത്താവും, ഒരു കൂട്ടം യുവജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ കൂട്ടിവരുത്തി റഹസ്യമായി വേദപുസ്തക പഠനവും, പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങളും നടത്തും.

ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭവങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്തവരായി പുറമെ കാണപ്പെടുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിന് വിശ്വാസികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുണ്ട്. “വെള്ളം ചേർത്ത്” സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്ന “പ്രദർശനശാലകളായ” പള്ളികളിൽ പോകാതിരിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിപൂർവ്വമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അതേസമയം തന്നെ തങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവർ റഹസ്യമായി ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ഫലപ്രദമായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒളിവു സഭയ്ക്കു അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തരായ അനേക അംഗങ്ങളുണ്ട്. അവർ വീടുകളിലും റഹസ്യസഭകളിലും മറ്റും കൂടിവന്ന് ആരാധിക്കുകയും യോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

റഷ്യയിൽ ശിശുസ്നാനത്തിനോ വിശ്വാസസ്നാനത്തിനോ അനുകൂലമായോ എതിരായോ ഉള്ള വാദങ്ങളോ, പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വത്തിനെതിരായോ ഉള്ള വാദങ്ങളോ ആർക്കും ഓർമ്മയില്ല. സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ച ഏതു കാലഘട്ടത്തിലാണെന്ന് അവർ വാദിക്കാറില്ല. അവർക്ക് പ്രവചനങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിവില്ല; അതിനാൽ അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംബ

സ്വീച്ച തക്കിക്കാമില്ല. എങ്കിലും നിരീശ്വരവാദികളുടെ മുൻപിൽ ദൈവമുണ്ട് എന്ന് സമത്മിക്കുവാനുള്ള അവരുടെ കഴിവു കണ്ട് ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നിരീശ്വരവാദികൾക്കെതിരായുള്ള അവരുടെ വാദങ്ങൾ ലളിതമാണ്. "നിങ്ങൾ ഒരു വിരുന്ന സൽക്കാരത്തിനു് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് വിചാരിക്കുക. എല്ലാവിധ വിഭവങ്ങളും അവിടെ കാണുമ്പോൾ ആരും പാപകം ചെയ്യാതെ അവ ഉണ്ടായി വന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ? എന്നാൽ പ്രകൃതി നമുക്കു ഒരു വലിയ വിരുന്ന ഒരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്! പലവിധ പഴങ്ങളും തേനും പാലും പ്രകൃതിയിലുണ്ട്. ആരാണ് ഇവയൊക്കെ ഒരുക്കിയതു്? പ്രകൃതി അന്ധമാണ്. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അന്ധമായ പ്രകൃതി നമുക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം പുലരീതിയിലും ധാരാളമായും ഒരുക്കിത്തരുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് പറയാമോ?"

നിത്യജീവൻ ഉണ്ട് എന്ന് തെളിവാക്കുവാൻ അവർ കഴിയും. ഒരിക്കൽ ഒരു വിശ്വാസി ഒരു നിരീശ്വരനോടു് വാദിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. "അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിലുള്ള ഒരു ഭ്രൂണത്തോടു് നിങ്ങൾക്കു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു എന്ന് ഉഘാടിക്കുക. ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന അതിന്റെ ജീവിതം അല്പകാലത്തേക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്നു നിങ്ങൾ അതിനോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു് എങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഉത്തരമാണ് ലഭിക്കുക? സ്വസ്തത്തെപ്പറ്റിയൊ നരകത്തെപ്പറ്റിയോ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു മറുപടിയായിരിക്കും അതു്. അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലുള്ള ജീവിതം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതെന്നും ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം മതപരമായ ഭോഷത്വമാണെന്നും ആ ഭ്രൂണം പറയും. എന്നാൽ അതിനു് ചിന്തിക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു സ്വയം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേനെ: "എങ്കിലും കൈകൾ വളരുന്നുണ്ട്. എനിക്കു് അതു് ആവശ്യമില്ല. എനിക്കു കൈകൾ നിവർക്കാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തിനാണ് അതു വളരുന്നത്? ഒരു പക്ഷേ എന്റെ ഭാവി ജീവിതത്തിൽ കൈകൾ ഉപയോഗിച്ചു ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരും. കാലുകളും വളരുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവ മടക്കിവെക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ വളരുന്നതെന്തിനു്? ഒരു പക്ഷേ ഇനി എത്താനിരിക്കുന്ന വലിയ ലോകത്തിൽ നടക്കാനായിരിക്കാം. ഞാൻ അന്ധകാരത്തിലാണ് കഴിയുന്നത്. എനിക്കു കാണാൻ കഴിവില്ല എങ്കിലും കണ്ണുകൾ വളരുന്നുണ്ട്. കണ്ണുകൾകൊണ്ടു് എനിക്കു് എന്തിനാണ് ആവശ്യം? ഒരു പക്ഷേ നിറങ്ങളും വെളിച്ചവുമുള്ള ഒരു ലോകത്തിലേക്കാണ് ഞാൻ ഇനി ജീവിക്കാൻ പോകുന്നത്! അങ്ങനെ ആ ഭ്രൂണത്തിനു് അതിന്റെ വളച്ചുയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അതു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഗർഭപാത്രത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അതിനു് അറിയാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ അവസ്ഥ ഇതുതന്നെ. നാം ധർമ്മ പ്രായത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ശക്തിയും ചൂണയും ഉണ്ടു്. പക്ഷേ അതിനെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കാൻ നമുക്കു് മനസ്സില്ല. അനേക

വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നാം അറിവിലും പരിചയത്തിലും വളരുമ്പോൾ മരണം നമ്മെ നേരിടുന്നു. നമുക്കു ഉപയോഗപ്രദമല്ലാത്ത ജ്ഞാനംകൊണ്ടും പരിചയംകൊണ്ടും എന്തു പ്രയോജനം? ആ ഭൂമിയിൽ കാലുകളും കൈകളും വളരുന്നതെന്തിന്? തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, നമ്മുടെയും അവസ്ഥ ഇതു തന്നെ. ഇനി വരുവാനുള്ള ജീവിതത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നാം പരിചയത്തിലും അറിവിലും വിവേകത്തിലും വളരുന്നത്. മരണത്തിനുശേഷമുള്ള ഒരു ഉന്നത നിലയിൽ സേവ ചെയ്യുന്നതിനായി നാം ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെടുകയാണ്.

- യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഒരു വ്യക്തി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഔദ്യോഗിക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പറയുന്നത്. ഒളിവു സഭയിലെ പ്രവർത്തകർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരോട് നിഷ്പ്രയാസം ഇതിനുത്തരം പറയും. "എന്തു പത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിലിരിക്കുന്നത്? അത് ഇന്നത്തെയോ ഇന്നലത്തെയോ പ്രവചനം ആണോ? ഞാൻ ഒന്നു നോക്കട്ടെ ആഹാ! ജനുവരി 14, 1964. എന്നു മുതൽ വർഷങ്ങൾ എണ്ണിയാണ് 1964-ൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ജീവിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ (യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ) ജനനം മുതൽ യേശുക്രിസ്തു ജീവിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. പക്ഷേ അവന്റെ ജനനത്തിന്മുമ്പെ മുതൽ നിങ്ങൾ വർഷങ്ങൾ എണ്ണി കണക്കാക്കുന്നു. അവൻ വന്നപ്പോൾ അതിനു മുൻപുള്ളതൊക്കെ നിരസമാണെന്നും ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥകാലം ആരംഭിച്ചതെന്നും മനുഷ്യജാതിക്കു തോന്നി. നിങ്ങളുടെ ഈ പത്രംപോലും യേശുക്രിസ്തു ഒരു സാങ്കല്പിക വ്യക്തിയല്ല എന്നുള്ളതു് തെളിയിക്കുന്നു."

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സഭാപരിപാലകർ, തങ്ങളുടെ സഭാജനങ്ങൾ ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ പ്രധാന സത്യങ്ങളിൽ ഉറച്ചവരാണ് എന്ന് സാധാരണയായി ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ധാരണ ശരിയല്ല. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ വിരളമായിട്ടേ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ കേൾക്കാറുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇരുമ്പു മറയ്ക്കു പിന്നിൽ വേദശാസ്ത്രഭാഷാ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിശ്വാസികൾ, അടിസ്ഥാന ക്രിസ്തീയ സത്യങ്ങളെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായി പഠിപ്പിക്കുക പതിവാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ കോട്ടയാണ് ഒളിവു സഭ. ഏകിലും ഒളിവു സഭയുടെയും ഔദ്യോഗിക സഭയുടെയും അതിർത്തി ഏതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവ കൂടിപ്പിണഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. "പ്രദർശന ശാലകൾ" എന്നപേരിലെ നടത്തപ്പെടുന്ന പല പള്ളികളിലേയും സഭാ ശുശ്രൂഷകന്മാർ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാർ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായി ഒളിവുസഭയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരോട് സഹകരിച്ചു കഴിയുന്ന ഔദ്യോഗിക സഭയുടെ പിന്നിൽ വലിയൊരു ചരിത്രമുണ്ട്. റഷ്യയിലെ സെക്ഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞയുടനെ "ജീവിക്കുന്ന സഭ" എന്നപേരിൽ സെർഗിയസ്

എന്ന ഒരു പട്ടക്കാരനാണ് അത്. ആരംഭിച്ചത്.

ഈ “ജീവിക്കുന്ന സഭ” മോസ്ക്കോയിൽവെച്ച് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. “സഭയെ പണിയുക എന്നതല്ല, അതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയാണ്, മതത്തെ നിർമ്മൂലമാക്കുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.” സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മനോഹരമായ ഒരു പദ്ധതി! സെർഗിയസിനെപ്പോലെയുള്ളവർ എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്.

ഹംഗേറിയൽ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു ഫാദർ ബാലോഗ് ആയിരുന്നു സെർഗിയസിന്റെ സ്ഥാനമെടുത്തത്. അദ്ദേഹവും ചില പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു സഭാശുശ്രൂഷകരും ചേർന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ പുണ്യാധിപത്യം എടുക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സഹായിച്ചു.

റുമേനിയായിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽ വന്നത് ഒരുകാലത്തു ഫാസിസ്റ്റുകാരനായിരുന്ന ബുർഡു സിയാ എന്ന പട്ടക്കാരന്റെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ്. തന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ “പാപങ്ങൾക്കു” കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമെന്നോണം അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടൊന്നു വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായിത്തീർന്നു. സോവിയറ്റ് സംസ്ഥാനസെക്രട്ടറിയായ വിഷിൻസ്കി, റുമേനിയായിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉൽഘാടനച്ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമിയിൽ ഒരു പരദീസം നിർമ്മിക്കും; പിന്നെ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ പരദീസായ് ആവശ്യമില്ല എന്നപ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ഈ പട്ടക്കാരൻ വിഷിൻസ്കിയുടെ അരികിൽനിന്ന് പുഞ്ചിരി തൂകുകയായിരുന്നു.

ആച്ച്ബിഷോപ്പ് നിക്കോളീ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ഒരു ചാരനാണെന്ന് തെളിവുണ്ട്. റഷ്യയിൽനിന്നു ഒളിച്ചോടി രക്ഷപ്പെട്ട റഷ്യൻ രഹസ്യപോലീസിലെ മേജർ ഡെറിയാബിൻ ആച്ച് ബിഷോപ്പ് തങ്ങളുടെ ചാരനായിരുന്നു എന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

മിക്കവാറും എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലേയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെ. റുമേനിയായിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റുകാരുടെ നേതൃത്വം അവരുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആ നേതാക്കന്മാർ തള്ളിപ്പറയുന്നു. റഷ്യയിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റു സഭയുടെ നേതാക്കന്മാരും അങ്ങനെതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്നതുമുതൽ താൻ രഹസ്യപോലീസിന്റെ ചാരനായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നെന്ന് ശാബതു മിഷ്യന്റെ പ്രസിദ്ധനായ ററച്ചിസ് എനോട്ട പറയുകയുണ്ടായി.

ആയിരക്കണക്കിന് ക്രിസ്തീയ ആരാധന സ്ഥലങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അടച്ചു പൂട്ടിയെങ്കിലും, എല്ലാം അടച്ചു പൂട്ടുന്നതിനുപകരം പേരിനുമാത്രം ചിലത് അവർ ഔദ്യോഗിക ആരാധന സ്ഥലങ്ങളായി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ക്രിസ്തീയ സഭകളെയും നിരീക്ഷണംചെയ്യുന്നതിനുള്ള കിളിവാതിലുകളായും സഭകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും കയ്യടക്കുന്നതിനുമുള്ള മുഖാന്തരങ്ങളായും അവർ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. സഭകളെ നിയന്ത്രിക്ക

നന്നിന്നും അവിടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു വിദേശികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി കബളിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായി ചില ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ തന്ത്രപൂർവ്വം അനുവദിക്കുകയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചെയ്തത്. രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ചാരനായിരുന്നുകൊണ്ട് സഭാംഗങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നപക്ഷം അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഔദ്യോഗിക സഭയുടെ (ഇടവകയുടെ) സഭാ പരിപാലകനാക്കാമെന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും “ഒന്നുകിൽ നല്ലത്, അല്ലെങ്കിൽ തീയത്ത്” എന്നു വിധിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യർക്ക് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ യുവജനങ്ങളുടെ പെട്ടെന്ന് സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക എന്ന പ്രവർത്തനത്തിനുപകരമായി ഔദ്യോഗിക സഭകളെ ഒളിവിൽ സഭ ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുകയില്ല.

ഔദ്യോഗിക സഭയിൽ വഞ്ചകന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ ഉണ്ട് എങ്കിലും അവിടെയും സഭാജനങ്ങളുടെയിടയിൽ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ ജീവൻ കാണുവാൻ കഴിയും. (പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെയും സ്ഥിതി ഏകദേശം ഇതുതന്നെയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. അവിശ്വാസക്കാരായ നേതാക്കൾ അവിടുത്തെ സഭകളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, സഭാജനങ്ങൾ വിശ്വാസത്തരായി കാണപ്പെടാറുണ്ട്.)

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾക്കു മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രസംഗങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ പുകഴ്ത്തുന്നവയായാലും, പ്രാർത്ഥനകൾ; സ്തോത്രങ്ങൾ മുതലായവ അവരുടെ ഹൃദയത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. ലുതറൻകാരും, പ്രസ്ബററിരിയരും മറ്റു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാവിഭാഗങ്ങളും പഴയ പാട്ടുകൾ തന്നെയാണ് പാടുന്നത്. മാത്രമല്ല, പ്രസംഗിക്കുന്നവർ രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ചാരന്മാരായിരുന്നാലും, അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും ദൈവവചനത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കും. വഞ്ചകന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്നവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവവചനങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ ജനങ്ങൾ മാനസാന്തരത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് വരാറുണ്ട്. അങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരുന്നവർ ആകാര്യം രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. കാരണം, ആ കാര്യം പരസ്യമായാൽ, ആ പ്രസംഗിച്ച സഭാപരിപാലകൻതന്നെ രഹസ്യപ്പോലീസിനെ വിവരമറിയിക്കും. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ഒരു അത്ഭുതപ്രവർത്തനമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ദൈവം സൂചകഭാഷയിൽ ലേവ്യപുസ്തകം 11:36-ൽ “വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തായ വല്ല ധാന്യത്തിന്മേലും അവയിൽ ഒന്നിന്റെ പിണം വീണാലും അത് ശുദ്ധമായിരിക്കും” എന്നു പറയുന്നു. (മോശൈക ന്യായ പ്രമാണപ്രകാരം പിണം തൊടുന്നതെല്ലാം അശുദ്ധമായിരിക്കും).

ഔദ്യോഗികസഭയുടെ നേതാക്കന്മാരെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചാരന്മാരെല്ലാം എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉന്നത നേതാക്കന്മാരിൽപോലും എല്ലാവരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ആളുകളല്ല. ഒളിവിൽ കഴിയുന്നവരൊഴിച്ചാൽ,

ഒളിവു സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ ഔദ്യോഗിക സഭകളിലും മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം എന്നത് ഭാവനയിലുൾപ്പെടുത്തി, പത്തു തണുത്തുപോയ ഒന്നല്ല, പിന്നെയും പോരാടുന്ന ഒരു വിശ്വാസമാണെന്ന് അവർ മറുത്തുവെക്കുക മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ദുരൂഹമായി വ്യാപിതമായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹം അടച്ചുപൂട്ടാൻ രഹസ്യപ്രേമം വന്നപ്പോഴും, അതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ റഷ്യയിൽ നടന്നപ്പോഴും, അവർ വളരെ പ്രയാസകരമായ സന്ദർഭങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവന്നു. മതപരമായ കാര്യങ്ങളെ തടുത്തു എന്ന കുറഞ്ഞതിന് ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂറാൽ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഔദ്യോഗിക സഭകളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരികയാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ആകപ്പാടെ അയ്യായിരമോ അറായിരമോ പള്ളികളിൽ കൂടുതലുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. (അത്രയും ജനസംഖ്യയുള്ള അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ മൂന്നു ലക്ഷത്തോളം പള്ളികളുണ്ട്.) ഇവയിൽ ഭൂരിപക്ഷവും നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങളല്ല. മിക്ക പള്ളികൾക്കും ഒരു ചെറിയ മുറി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. വിദേശികളായ സന്ദർശകർ മോസ്കോയിലുള്ള ഏക പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പള്ളിയിൽ ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടുന്നത് കണ്ടിട്ട് റഷ്യയിൽ എത്രമാത്രം മത സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട് എന്ന് ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു. 'പള്ളികളിൽ ആളുകൾ നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു.' എന്ന് അവർ സന്തോഷത്തോടെ പറയുന്നു. എഴുപതു ലക്ഷം ആത്മാക്കൾക്ക് ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പള്ളിയേ ഉള്ളൂ എന്നുള്ള ദുരവസ്ഥ അവർ കാണുന്നില്ല. വെറും ഒരു മുറിയുള്ള പള്ളികൾ പോലും എൺപതു ശതമാനം ആളുകൾക്ക് ചെന്നെത്താവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലില്ല. ഒന്നുകിൽ ഈ ജനലക്ഷങ്ങളെ മാനു കളയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെയിടയിൽ ഒളിവു പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തണം. വേറെ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല.

ഒരു രാജ്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസം എത്രമാത്രം പ്രബലപ്പെടുന്നു, അത്രമാത്രം സഭകൾ ഒളിവിൽ പോയേ മതിയാവൂ! അടച്ചുപൂട്ടപ്പെട്ട പള്ളികൾ മതവിരുദ്ധപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളായിത്തീരുന്നു.

ഒളിവു സഭയും നിരീശ്വരവാദസാഹിത്യങ്ങളും

നിരീശ്വരവാദസാഹിത്യങ്ങളെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് ഒളിവു സഭയ്ക്കറിയാം. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ കാക്കകളാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഒളിവുസഭ നിരീശ്വരവാദസാഹിത്യങ്ങളാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

വേദപുസ്തക വാക്യങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നതിനും വിമർശിക്കുന്നതിനും നിരീശ്വരവാദികൾ വളരെയധികം വൈദഗ്ദ്ധ്യവും തീക്ഷ്ണതയും പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. 'നേരമ്പോക്കിനുള്ള വേദപുസ്തകം', 'വിശ്വാസികൾക്കും അവിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള വേദപുസ്തകം' എന്നീ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ അവർ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വേദപുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ എത്ര അത്മശൂന്യമാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുവാനായി അവർ അനേക വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു. അതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചു! അവരുടെ വിമർശനങ്ങൾ നിസ്സാരങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരുംതന്നെ അത് ഗണ്യമാക്കിയില്ല. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കർ ലക്ഷക്കണക്കിന് വിതരണം ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കർ ആ വാക്യങ്ങളെ പരിഹസിച്ചെങ്കിലും അവ അതിമനോഹരങ്ങളായിരുന്നു. മതപീഡന കാലത്ത് “ദുരൂപദേശക്കാരെ” ലോഷയാത്രയായി നടത്തി, നരകയാതനകളുടെയും സാത്താന്റെയും ചിത്രങ്ങളുള്ള നിന്ദ്യമായ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിച്ച് പരസ്യമായി ചുട്ടെറിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും ആ “ദുരൂപദേശക്കാരെ” എത്ര വലിയ വിശുദ്ധരായിരുന്നു! അതു പോലെതന്നെ, വേദപുസ്തക വാക്യങ്ങൾ സാത്താൻ ഉദ്ധരിച്ചെങ്കിലും അവ വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾ തന്നെ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആയിരക്കണക്കിന് കത്തുകൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ പ്രസാധകക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ടായി. വേദപുസ്തകം കിട്ടാൻ ഒരു മാസ്റ്റർമില്ലാതിരുന്ന ഒളിവു സഭയുടെ അംഗങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഈ കത്തുകൾ ലഭിച്ചതെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

നിരീശ്വരവാദികളുടെ യോഗങ്ങൾകൊണ്ട് മുതലെടുക്കുവാനും ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു യോഗത്തിൽ വച്ച്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനായ ഒരു പ്രൊഫസർ, യേശുക്രിസ്തു ഒരു മന്ത്രവാദിയായിരുന്നു. എന്ന് തെളിയിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ മുൻപിൽ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന ഒരു പാത്രം വെള്ളത്തിലേക്ക് അയാൾ ഒരു പൊടി ഇട്ടപ്പോൾ അത് ചുവപ്പു നിറമുള്ളതായിത്തീർന്നു. “യേശുക്രിസ്തു ചെയ്ത അതിശയപ്രവർത്തി ഇതു മാത്രമാണ്”. അയാൾ വിശദീകരിച്ചു. “ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പൊടി യേശുക്രിസ്തു തന്റെ കപ്പായത്തിന്റെ കയുടെ അരികിൽ തിരുകിവെച്ചിരുന്നു എന്നിട്ട് അതുപയോഗിച്ച് അതിശയമെന്ന രീതിയിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കി എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ചെയ്തതിനെക്കാൾ അതിശയം പ്രവർത്തിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയും.” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് ആ വെള്ളത്തിലേക്ക് വേറൊരു പൊടി ഇട്ടു. അത് സാധാരണ വെള്ളംപോലെയായിത്തീർന്നു.

ഒരു വിശ്വാസി ഏഴുനേരുന്നിന്ന് പറഞ്ഞു: “സഖാവ് പ്രൊഫസർ, നിങ്ങളുടെ അതിശയപ്രവൃത്തികൾ ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യംമാത്രം ഞങ്ങൾ പറയട്ടെ. നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ ആ വീഞ്ഞു് അല്പം കുടിക്കുക.”

“അതു സാധ്യമല്ല” ആ പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു. “ആ പൊടി വിഷമാണ്”.

“നിങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതാണ്. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ വീഞ്ഞുകൊണ്ട് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളായി ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷം

നൽകികൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വീഞ്ഞുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിഷം കുടിപ്പിക്കുകയാണ്'' ആ വിശ്വാസികളുടേ ജയിലിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്ത, എല്ലായിടത്തും പരക്കുകയും, വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങൾ ദാവീദിനെപ്പോലെ ബലഹീനരാണ്. എന്നാൽ ദൈവം ഞങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുള്ളതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിരീശ്വരവാദമെന്ന ഗോലയാത്തിനേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളവരാണ്. സത്യം ഞങ്ങളുടെപക്ഷത്താണ്.

ഒരിക്കൽ ഒരു ഫാക്ടറിയിലെ ജോലിക്കാരോട്, ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലെക്ചറർ നിരീശ്വരവാദത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. ഫാക്ടറിയിലെ ജോലിക്കാർ എല്ലാവരും ആ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നുള്ളത് നിർബന്ധമായിരുന്നതിനാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ചില വിശ്വാസികളുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു വിശ്വാസി, എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ചിലകാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. അനുവാദം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ കസേര എടുത്തു താഴോട്ട് ഏറിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ആ കസേരയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുകയോണ്ടു് അല്പനേരം നിന്നു. അതിനുശേഷം അയാൾ മുൻപോട്ടു നടന്നു ചെന്നു ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലെക്ചററുടെ ചെകിട്ടത്തു് ആഞ്ഞു് ഒരടിക്കൊടുത്തു.

ആ ലെക്ചറർ കോപംകൊണ്ടു വിറച്ചു. അയാൾ അസഭ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ സഖാക്കളോട് ആ വിശ്വാസിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ''നീ എന്നെ അടിക്കാൻ കാരണമെന്തു്? എന്നെ അടിക്കാൻ നിനക്കു് എങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു?''

ആ വിശ്വാസി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഒരു കള്ളനാണെന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാം മോശമായിരുന്നു..... വസ്തുവല്ലാത്തതു് ഒന്നുമില്ല എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കസേര എടുത്തു നിലത്തെറിഞ്ഞു. അതു വാസ്തുവമായി വസ്തുവാണ്. കസേരയ്ക്കു കോപമുണ്ടായില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ അടിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ കസേരയെപ്പോലെല്ല, വ്യത്യസ്തമായാണ് വർത്തിച്ചതു്. വസ്തുവിനു് നിങ്ങളെപ്പോലെ കോപമുണ്ടാകുകയോ കലി കേറുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് പ്രൊഫസർ സഖാവേ നിങ്ങൾക്കു തെറ്റുപറ്റി. മനുഷ്യൻ വെറും വസ്തുവല്ല. നാം ആത്മീയജീവികളാണ്''.

ഇങ്ങനെ അനേക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി ഒളിവുസഭയുടെ സാധാരണക്കാരായ വിശ്വാസികൾ നിരീശ്വരവാദങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

ഞാൻ ജയിലിലായിരിക്കുമ്പോൾ ജയിലുദ്യോഗസ്ഥൻ എന്നോട് പരസ്യമായി ചോദിച്ചു; ''എത്രനാൾ നീ നിന്റെ അർത്ഥശൂന്യമായ മതവും കൊണ്ടിരിക്കും?'' ഞാൻ പറഞ്ഞു. ''അനേക നിരീശ്വരവാദികൾ തങ്ങളുടെ മരണക്കിടക്കയിൽവെച്ചു, തങ്ങൾ നിരീശ്വരവാദികളായി ജീവിച്ചപ്പോ ഏന്നോളതു് ഭവിക്കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ

നോക്കി വിളിച്ചു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ മരണക്കിടക്കയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നോർത്തു വേദിക്കുമെന്നോ, തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു തന്നെ വിട്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി മാർക്സിനെയോ ലെനിനെയോ നോക്കി വിളിക്കുമെന്നോ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ?'' അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു; ''വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ മറുപടി'' ഞാൻ തുടങ്ങും: ''ഒരു എൻജിനീയർ ഒരു പാലം പണിതുകഴിയുമ്പോൾ, ഒരു പുച്ചയ്ക്കു അതിന്റെ മീതെ നടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആ പാലം നല്ലതാണെന്നു പറയാൻ സാധ്യമല്ല. അതിന്റെ ശക്തി അറിയണമെങ്കിൽ ഒരു തീവണ്ടി അതിന്മേൽക്കൂടി ഓടണം. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും നന്നായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു നിരീശ്വരവാദി യായിരിക്കാം എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, നിരീശ്വരവാദം ശരിയാണ് എന്നു തെളിയുന്നില്ല. വലിയ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ അത് ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നില്ല''. റഷ്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ആയതിനു ശേഷവും ഒർഘടസാഹചര്യങ്ങളിൽ ലെനിൻ പ്രാത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ ലെനിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തെളിയിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ശാന്തരാണ്; ശാന്തരായിരുന്നുകൊണ്ട് സംഭവവികാസങ്ങളെ വീക്ഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയും. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാണ് സ്വസ്ഥതയില്ലാത്തവരായി മതവിരുദ്ധപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ''ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഹൃദയം സ്വസ്ഥതയില്ലാത്തതാണ്'' എന്നു വി. അഗസ്റ്റിൻ പറഞ്ഞതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ തെളിയിക്കുകയാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരേയും നേടാം

സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾ ഒളിവുസഭയെ സഹായിക്കുമെങ്കിൽ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നേടുകയും ലോകത്തിന്റെ പ്രകൃതി മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരന്റെ ജീവിതം അസ്വാഭാവികമായ ഒന്നാണ്. ഒരു പട്ടിക്കപ്പോലും തന്റേതായ ഒരു എല്ല സ്വന്തമായി വേണമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ട്. തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടി വരുന്ന അബദ്ധങ്ങൾക്കും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമെതിരായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മറുതലിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ നേടുവാനുള്ള പ്രയത്നത്തിൽ അവർ വിജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

എല്ലാം വസ്തുവാണെന്നും, മനുഷ്യൻ ചില രാസവസ്തുക്കൾ ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിൽകൂടി ചേർന്നുണ്ടായതാണെന്നും, മരണശേഷം മനുഷ്യൻ വീണ്ടും വസ്തുക്കളാകുമെന്നും മാറ്റം ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവരോടു ഇങ്ങനെ ചോദിക്കും. ''അനേക രാജ്യങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ തങ്ങളുടെ ആദർശനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവനെ ബലി

കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാസവസ്തുക്കളുടെ ഒരു കൂട്ടത്തിന് ആദർശങ്ങളുണ്ടോ? ധാതുക്കൾക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി തങ്ങളെത്തന്നെ ബലികഴിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ അവർ കഴിവില്ല.

മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരുടെ ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക! മനുഷ്യർക്ക് എന്നും ശ്രമമായിരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. നാസി ഭരണാധിപന്മാരുടെ വീഴ്ചയിൽ ഞങ്ങൾ ഇത് ദർശിച്ചതാണ്. നാസി ഭരണാധിപന്മാരിൽ പലരും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതകളെയും കുറ്റങ്ങളേയും അന്തപിച്ച് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അതിയായി മദ്യപിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ചിലകാര്യങ്ങൾ വെളിവാകുന്നുണ്ട്. വിശാലമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദാഹമാണ് അതിൽ വെളിപ്പെടുന്നത്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തിന് കഴിവില്ല. സാധാരണ റഷ്യാക്കാരുന് ഔദ്യോഗികമുള്ളവരും വിശാലഹൃദയന്മാരാണ്. കമ്മ്യൂണിസം ഉപരിപ്പവയും ആഴമില്ലാത്തതുമാണ്. അവൻ ആഴമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി കാംക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ, മദ്യലഹരിയിൽ അവൻ അതിനെ അന്വേഷിക്കുന്നു. കൂർവ്വം വഞ്ചന നിറഞ്ഞതുമായ അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെയാത്ര അവൻ മദ്യപാനത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ഏതാനും ചില നിമിഷങ്ങളിലേയ്ക്ക് മദ്യം അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ സത്യം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ സത്യം അവനെ എന്നെന്നേക്കുമായി സ്വതന്ത്രമാക്കുമായിരുന്നു.

റഷ്യാക്കാർ ഫംഗേറി കീഴടക്കിയിരുന്ന സമയത്ത് തലസ്ഥാനനഗരിയായ ബുക്കാരസ്റ്റിൽവെച്ചു ഒരു മദ്യശാലയിലേക്ക് കടന്നുപോകുവാനുള്ള ഒരു വലിയ പ്രേരണ എന്നിരിക്കുമായി. ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയേയും വിളിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടുപോയി. അകത്തുചെന്നപ്പോൾ, റഷ്യാക്കാരനായ ഒരു ക്യാപ്റ്റൻ, അതിയായി മദ്യപാനം ചെയ്തതിനാൽ, ഒരു തോക്കുകൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവരേയും ഭയപ്പെടുത്തി, കൂടുതൽ മദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. എല്ലാവരും ഭയം നിറഞ്ഞവരായി കാണപ്പെട്ടു. അതിയായി മദ്യപിച്ചിരുന്നതിനാൽ കൂടുതൽ മദ്യം കൊടുക്കുവാൻ മദ്യശാലക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. എന്നെ പരിചയമുള്ള ആ മദ്യശാലക്കാരന്റെ അടുത്ത് ഞാൻ ചെന്നു. ആ ക്യാപ്റ്റന് കൂടുതൽ മദ്യം കൊടുക്കണമെന്നും, അയാൾ ഒരു ബഹുവുമാണെന്നും അയാളുടെ അടുത്തു ഇരുന്നുവെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ചില മദ്യക്കുപ്പികൾക്കു മേൽപ്പറഞ്ഞു നിറഞ്ഞു. ആ ക്യാപ്റ്റൻ മൂന്നു ഗ്ലാസുകളിൽ മദ്യം പകർന്നു.....എന്നിട്ട് അതു മുഴുവൻ കുടിച്ചുതീർത്തു. ധാരാളമായി മദ്യപിച്ചു ശീലിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അത്രയും കുടിച്ചിട്ടും അയാളുടെ മനസ്സ് നല്ലതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അയാളോട് ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി സ്തംഭിച്ച്; അയാൾ ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ കേട്ടു.

അവസാനത്തിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ ആരാണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാം. ഞാൻ ഓരോത്തലോടും സഭയിലെ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തെ വലിയ മതപീഡന കാലത്തു ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസം ത്യജിച്ചു. ദൈവമില്ല എന്നും, ഒരു വൈദികൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഒരു വഞ്ചകനായിരുന്നു എന്നും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഗ്രാമത്തോടും സഞ്ചരിച്ചു. "ഞാൻ ഒരു വഞ്ചകനാണ്"; അതു പോലെ തന്നെ മറ്റൊരാൾ പുരോഹിതന്മാരും വഞ്ചകരാണ് എന്ന് ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചു. ദൈവമില്ല എന്ന പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ കാണിച്ച തീക്ഷ്ണത നിമിത്തം രഹസ്യപ്പോലീസിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി എനിക്കു ജോലികിട്ടി. എന്റെ ഈ കൈകൾകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുക എന്ന ദുർവിധിയാണ് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് എനിക്കു ശിക്ഷയായി ലഭിച്ചത്. ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം മരക്കുവാനായി ഞാൻ തുടരെ തുടരെ മദ്യപിക്കണം. പക്ഷേ അതു ഫലിക്കുന്നില്ല."

അനേക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മഹാകവികളായ എസ്റ്റനിനും, മെയ്യാക്കോവിസ്കിയും, പേരെടുത്ത എഴുത്തുകാരനായ ഫാഡീവു. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയാണു ചെയ്തത്! കമ്മ്യൂണിസത്തിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രവർത്തികളെന്നതിലാണ് യഥാർത്ഥ സന്തോഷം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന 'സന്തോഷം' എന്ന ഒരു നോവൽ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞയുടനെയെന്ന് ഫാഡീവു ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്. ആ നോവൽ എഴുതിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത്രമാത്രം സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നു! അത്ര വലിയ ഒരു അസത്യം താങ്ങുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് കഴിവില്ലായിരുന്നു. സാർവത്രികവർത്തിയുടെ കാലത്തു പ്രസിദ്ധ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു നേതാക്കളായ ജോഫെ, റോംകിൻ എന്നിവർക്കുപോലും യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കമ്മ്യൂണിസത്തെ വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരും ആത്മഹത്യ ചെയ്തു ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സന്തോഷമില്ലാത്തവരാണ്. സ്വേച്ഛാധിപതികളായ അവരുടെ നേതാക്കന്മാരും സന്തോഷമില്ലാത്തവരാണ്. സ്റ്റാലിൻ എത്രമാത്രം സത്തുഷനായിരുന്നു! തന്റെ സഖാക്കളെയെല്ലാം കൊന്നു മുടിച്ചതിനുശേഷവും, ഏപ്രോഷാണ് വധിക്കപ്പെടുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ ഏപ്രോഷാണ് തനിക്കു വിഷം നൽകപ്പെടുന്നത് എന്ന് യേശുപ്പട്ടിരുന്നു. ബാങ്കിലെ നിലവാരകൾപോലെ ഭ്രമമായി പൂട്ടാവുന്ന എട്ട് ഉറക്കുകൾ സ്റ്റാലിനുണ്ടായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം അതിൽ ഏതിലാണ് ഉറങ്ങിയതെന്ന് ആക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. സ്റ്റാലിനുവേണ്ടിത്താഴക്കിയ ഭക്ഷണത്തിൽ അല്പം, അത് പാചകംചെയ്തവർ തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽവെച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നത് കാണാതെ സ്റ്റാലിൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസം ആരെയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സ്വേച്ഛാധിപതികളെപ്പോലും സത്തുഷരാക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ ആവശ്യമുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരെ തകിടം മറിക്കുന്നതിനാൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരെ കീഴിലുള്ള മട്ടിത്തരായ ജനങ്ങളെ മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരെയും സ്വതന്ത്രരാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും.

അടിമത്തമനുഭവിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ആഴമായ ആവശ്യങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് ഒളിവുസഭയത്രെ. അതിനെ സഹായിക്കുക!

ആത്മാർത്ഥമായ വിശ്വാസം എന്നതത്രെ ഒളിവു സഭയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത. 'ദൈവത്തിന്റെ ഒളിവു സഭ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ജോർജ്ജ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സഭാശുശ്രൂഷകൻ താഴെയുള്ള ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി.

റഷ്യാക്കാരനായ ഒരു പട്ടാളക്യാപ്റ്റൻ ഫംഗേറിയിൽവെച്ച് ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനെ തനിച്ചു കാണണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. നല്ല ചുറ്റുപാടും, വിജയാളി എന്ന മനോഭാവമുള്ളവനുമായിരുന്നു ആ ക്യാപ്റ്റൻ. അയാൾ ആ സഭാശുശ്രൂഷകനെ ഒരു ചെറിയ മുറിയിലേക്ക് നയിച്ചു. അകത്തുനിന്നു വാതിൽ അടച്ചതിനുശേഷം, ആ ക്യാപ്റ്റൻ ഭിത്തിയിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന ഒരു കരിശിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് സഭാശുശ്രൂഷകനോട് പറഞ്ഞു: "സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കാൻ, പണക്കാർക്ക് അവരെ അജ്ഞതയിൽ അമർത്താൻ ഉള്ള ഒരു സൂത്രമാണത്. അതുപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയാണ്. നോക്കൂ, നാം ഇവിടെ രണ്ടുപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണ് എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ള സത്യം ഏറ്റുപറയുക".

"അങ്ങനെയല്ല സ്നേഹിതാ, ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു; അത് സത്യമാണ്" ആ സഭാശുശ്രൂഷകൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"എന്നെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട" ആ ക്യാപ്റ്റൻ ഗർജ്ജിച്ചു. "വളരെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു കാര്യമാണത്. എന്നെ പരിഹസിക്കരുത്".

ഒരു കൈത്തോക്കു വലിച്ചു, റി ആ സഭാശുശ്രൂഷകന്റെ നേക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ട് ആ ക്യാപ്റ്റൻ തുടന്നു: "യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ സത്യമല്ല എന്ന് ഏറ്റു പറയാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഈ തോക്കിനിറയാകും".

"അങ്ങനെ പറയാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല: അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അതു അസത്യവുമായിരിക്കും. യേശുക്രിസ്തു വാസ്തവമായി ദൈവപുത്രനാണ്" ആ സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ പറഞ്ഞു.

തോക്കു താഴോട്ട് ഏറിഞ്ഞിട്ട് ആ ക്യാപ്റ്റൻ ആ ദൈവപൈതലിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

"അതു സത്യമാണ്" അയാൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അതു സത്യമാണ്. ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ വരുന്നതുവരെ ഈ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ മരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നന്ദി. ഇനി ക്രിസ്തു

വിനുവേണ്ടി മരിക്കാൻ എന്നിരിക്കെ കഴിയും. അങ്ങനെയൊന്നെന്നു നിങ്ങൾ കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു”.

ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു സംഭവങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയും. റഷ്യാക്കാർ റൂമേനിയ കീഴടക്കിയപ്പോൾ, തോക്കു ധരിച്ച രണ്ടു റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാർ ഒരു പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളോടു അവർ പറഞ്ഞു : “ഞങ്ങൾക്കു ദൈവ വിശ്വാസമില്ല. ദൈവവിശ്വാസം ത്യജിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ നിങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഉടൻ തോക്കുനിരയാകും! വിശ്വാസം ത്യജിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവർ വലത്തു വശത്തേക്ക് മാറി നിൽക്കട്ടെ”.

കുറെപ്പേർ വലത്തു ഭാഗത്തേയ്ക്കു മാറിനിന്നു. അവരോടു വീട്ടിൽ പോകാൻ പട്ടാളക്കാർ ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ ജീവനും കൊണ്ടു സ്ഥലം വിട്ടു. അവർ എല്ലാവരും പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പട്ടാളക്കാർ അവിടെ ശേഷിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസികളെ ആശ്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു : “ഞങ്ങളും വിശ്വാസികളാണ്. എന്നാൽ സത്യത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവരോടു കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്”.

ഇപ്രകാരമുള്ള ആളുകളാണ് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടി പടവെട്ടുന്നത്. അവർ സുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയും പടവെട്ടുന്നു.

പല പാശ്ചാത്യക്രിസ്ത്യാനികളും തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ മണിക്കൂറുകൾ തുടരെ ലൗകിക സംഗീതം കേട്ടുകൊണ്ടു് സമയം ചെലവഴിക്കും. ഞങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിലും അങ്ങനെയുള്ള പാട്ടുകൾ ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ വീടുകളുടെ ഉള്ളിൽ നടക്കുന്ന സുവിശേഷസംബന്ധമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ വെളിയിലുള്ളവർ കേട്ടു രഹസ്യപ്രോലീസിനെ വിവരം അറിയിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടിയാണു ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള സംഗീതം മുഴക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായി കരുതുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥവിശ്വാസി, പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ എത്രമാത്രം സന്തോഷിക്കുന്നു!

ഇതെഴുതുന്ന ആൾ ഒരു വെറും സാധാരണക്കാരനാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ ‘ശബ്ദരഹിതരുടെ ശബ്ദമാണ്; വായയ്ക്കുപുട്ടവരും, പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടാത്തവരുമായവരുടെ ശബ്ദം ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തേയും, ക്രിസ്തീയ പ്രശ്നങ്ങളേയും ഗൗരവപൂർണ്ണമായി കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അവരുടെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ യാതൊരു അനുഭവിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും, പ്രായോഗിക സഹായങ്ങളും അവരുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

* * * * *

ഞങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ നേടുകതന്നെ ചെയ്യും. കാരണം ഒന്നാമതായി,

ദൈവം ഞങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുണ്ട്.

രണ്ടാമത്ത്, ഞങ്ങളുടെ സന്ദേശം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ ആഴമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മതിയായതായതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ നേടും.

നാസികളുടെ കീഴിൽ ജയിലിൽ കഴിച്ചിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ, പ്രയാസസാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി എന്നോട പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ "യേശുവേ" "യേശുവേ" എന്ന വാക്കുകളോടെ മരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക സമ്പത്തുമൂലവും ഞങ്ങൾക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ നേടാൻ കഴിയും. ആധുനിക ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുസ്തകങ്ങളെ തടയുവാൻ റഷ്യാക്കാക്ക് കഴിയും. എന്നാൽ ടോൾസ്റ്റോയി, ഡോസ്തോവ്സ്കി മുതലായവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം കാണാൻ കഴിയും. ജർമ്മനിയിൽ ഗോഥെയുടേയും, പോളണ്ടിൽ സൈയെൻകീവിസിന്റെയും കൃതികളിലും ആ വെളിച്ചമുണ്ട്. റൂമേനിയായിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ എഴുത്തുകാരനായിരുന്നു സാഡോവേനു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതങ്ങൾ" എന്ന പുസ്തകം 'വിശുദ്ധന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള കെട്ടുകഥകൾ' എന്ന പേരിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകത്തിന്റെ പേരു മാറിയെങ്കിലും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതമാതൃകകൾ ഉത്തേജനം നൽകുന്നവയാണ്.

റഫായേൽ, മൈക്കൽ ആൻജലോ, ലിയോനാർഡോ ഡാവിൻസി എന്നിവരുടെ ചിത്രങ്ങളും അവയുടെ പകർപ്പുകളും കലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു മാറ്റുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. ആ ചിത്രങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനോട് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ആഴമായ ആത്മീകാവശ്യങ്ങൾ എന്റെ സഹായത്തിനെത്തുന്നു. എന്റെ വാദങ്ങൾക്കുത്തരം പറയുക എന്നതല്ല, എന്റെ ഭാഗത്തു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശബ്ദത്തെ അടക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അവൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമായിട്ടുള്ളത്.

ദൈവമില്ല എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികളായ ചില മാർക്സിസ്റ്റ്കൾ, ദൈവമില്ല എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു മുൻപ്, ആ പ്രസംഗത്തിൽ വിജയം ലഭിക്കണമേ എന്ന് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്! അങ്ങനെയുള്ള ചിലരെ എനിക്കു വ്യക്തിപരമായി അറിയാം. ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു നടക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ യോഗങ്ങളിൽ പോയിട്ടുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ എനിക്കറിയാം. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ പോയി എന്ന് മററുള്ളവർ അറിയുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ഒളിവുസഭയുടെ യോഗങ്ങൾക്കു പോയിട്ടില്ല എന്ന് അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞു. പിന്നീട്, ആ യോഗത്തിനു പോകാൻ തങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിച്ച വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി നേരെ നിൽക്കാൻ തന്റേടമില്ലാതായിപ്പോകുന്നല്ലോ എന്നു ഖേദിച്ചു അവർ കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരും മനുഷ്യരാണല്ലോ.

ഒരു വ്യക്തിയിൽ അല്പമെങ്കിലും ദൈവവിശ്വാസമുണ്ടായാൽ അത് വികസിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനത്തിൽ ആ വിശ്വാസം മറ്റൊറ്റ ഗതികളെയും കീഴടക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്. കാരണം, വിശ്വാസം ജയിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ ഒളിവു സഭയിൽ പല പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

യേശുക്രിസ്തു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. അവരെ യേശു ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നേടുവാൻ കഴിയും; നേടിയെ മതിയവു. ഇരുമ്പുമാർമ്മ പിന്നിലുള്ള ഒളിവുസഭയ്ക്കു മാത്രമേ അവരെ നേടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യവസ്തുതകളുടെ ആത്മാക്കൾ രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയവാങ്ങിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, ഒളിവുസഭയ്ക്കു അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കൈത്താങ്ങൽ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "എല്ലാജാതികളേയും പഠിപ്പിക്ക" എന്നാണു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞത്. ഇരുമ്പുമാർമ്മമുള്ളവരുവോൾ അവിടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞില്ല. ദൈവത്തോടും, അവന്റെ വലിയ കല്പനയോടും നാം വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇരുമ്പുമാർമ്മപ്പുറത്തായി കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കീഴിൽ അടിമകളായിരിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളുടെയിടയിൽ സുവിശേഷവുമായി കടന്നുവെന്നു മതിയാവൂ.

അവിടെ ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒളിവു സഭയോടു ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് ആ ജനലക്ഷങ്ങളുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം എത്തിക്കാൻ കഴിയും.

ഒളിവുസഭയുടെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ

ഒന്ന് — ഒളിവുസഭയുടെ സഭാപരിപാലകന്മാരും

ശുശ്രൂഷകന്മാരും

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ ഒളിവുസഭകളിൽ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗം സുവിശേഷത്തെ തൃജിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമായി ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്താൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ തങ്ങളുടെ സഭകളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിനുള്ള സഭാപരിപാലകന്മാരും സഭാശുശ്രൂഷകരുമത്രെ. അവരിൽ അനേകർ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുകയും അനേക വർഷങ്ങൾ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുകയും ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ജയിൽ വിമുക്തരായതോടെ.....അവർ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുത്തു. ഒളിവുസഭയിൽ അവർ രഹസ്യമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അവരുടെ പള്ളികൾ അടച്ചുപൂട്ടുകയോ അവർക്ക് പകരം "വിശ്വസ്തരായ" സഭാശുശ്രൂഷകരെ നിയമിക്കുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിലും,

അവർ ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായ ഒരു ശുശ്രൂഷ ജീവനുള്ള സഭയിൽ ചെയ്തു വരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജയിൽവാസമനുഭവിക്കുന്നു. ഭണ്ഡനമേല്ക്കുന്നു. തയ്യാറായ 'ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ' അത്രെ അവർ.

രണ്ടു് — സാധാരണ വിശ്വാസികൾ

ജീവനുള്ളവരുടെ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം, പുണ്യപ്രതിഷ്ഠയോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സംഘം വിശ്വാസികളും, വിശ്വാസിനികളുമാത്രം. റഷ്യയിലോ ചൈനയിലോ നാമധേയവിശ്വാസികളോ ശീതോഷ്ണവാനമായ വിശ്വാസികളോ ഇല്ല എന്ന് ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവിടെ ഒരു വിശ്വാസി ആയിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ചിലവു വളരെ വലുതാണ്. മാത്രമല്ല, മതപീഡനം വിശ്വാസികളെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരും, ആത്മാക്കളെ നേടുന്നവരുമായ മാതൃകാ വിശ്വാസികളാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഉന്നം പിഴച്ച കമ്യൂണിസ്റ്റു പീഡനം, പ്രതിഷ്ഠയുള്ളവരും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായി കണക്കാക്കുന്നവരുമായ വിശ്വാസികളെ ഉളവാക്കി. സ്വതന്ത്രലോകത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ തുലോം ചുരുക്കമാണ്. ഒരുവൻ വിശ്വാസിയാതെയിരിക്കുമ്പോൾ താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന എല്ലാ ആത്മാക്കളേയും നേടാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തതിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ജീവനുള്ള സഭയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് പ്രയാസമാണ്.

റഷ്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെ 'ചുവപ്പു നക്ഷത്രം' എന്ന പത്രം 'ക്രിസ്തുവിന്റെ ആരാധകർ എല്ലാവരേയും പിടികൂട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു' എന്ന് പരമതിപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വിശ്വാസികളുടെ തിളങ്ങുന്ന ക്രിസ്തീയ ജീവിതങ്ങൾ അയൽക്കാരുടേയും സ്വന്ത ഗ്രാമക്കാരുടേയും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ നേടുന്നു. ഏതൊരു ഗ്രാമത്തിലോ പട്ടണത്തിലോ ആയാലും അവിടെയുള്ളവർ വിശ്വാസികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരമ്മയ്ക്കു തന്റെ മക്കളെ അന്വേഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം രോഗം ബാധിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസിനിയായ ഒരു അമ്മ വന്നു ആകത്തുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. വിറകു കീറാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം ഒരാൾ രോഗിയായിത്തീരുമ്പോൾ ഒരു വിശ്വാസി ആ ജോലി അവനുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. അവർ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം 'ജീവിച്ചു കാണിക്കുന്നു'. പിന്നെ അവർ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ ജനങ്ങൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞതാണ്. അനന്തരമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷകൻ മാത്രമേ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. അതിനാൽ, ആയിരക്കണക്കിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരും ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കമ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും, ചന്ത സ്ഥലങ്ങളിലും, ഗ്രാമങ്ങളിലും അവർ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുകയും, ആത്മാക്കളെ നേടുകയും, ക്രിസ്തുവിനു

വേണ്ടി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസികളായ ഇറച്ചിക്കടക്കാർ ഇറച്ചി പൊതിയുന്ന കടലാസുകൾക്കുള്ളിൽ സുവിശേഷലഘുലേഖകൾ തിരുകി വെക്കുന്നതായി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. കമ്യൂണിസ്റ്റ് മുദ്രണാലയങ്ങളിൽ അധികാരസ്ഥലങ്ങളിലിരുന്ന വിശ്വാസികൾ, രാത്രിയിൽ മുദ്രണാലയങ്ങളിൽ വന്ന് ആയിരക്കണക്കിന് ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു കൊണ്ടു പോയതായി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതോ ഒരു മാഗ്സിനിൽകൂടെ മോസ്കോയിലെ കട്ടികൾക്കു സുവിശേഷപ്രതികൾ ലഭിച്ചതായും, അവർ അത് കൈകൊണ്ട് പകർത്തി എടുത്തതായും പത്രപ്രസ്താവനകളുണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരം പകർത്തിയെടുത്ത സുവിശേഷപ്രതികൾ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യാപകരുടെ പുറംകോട്ടിന്റെ കീഴയിൽ തിരുകിയതായും റിപ്പോർട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സാധാരണ വിശ്വാസികളും വിശ്വാസിനികളും ആത്മാക്കളെ നേടുന്ന സുശക്തമായ ഒരു സംഘടനയാണ്.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് ആധിപത്യത്തിലുള്ള ക്യൂബായിൽ രഹസ്യമായി, സാധാരണക്കാരായ വിശ്വാസിനിവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടങ്ങൾ ശക്തമായി ഉയർന്നു വരുന്നതായി അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മിഷ്യനറിമാർ പ്രസ്താവിച്ചുകയ്യുണ്ടായി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസ്യരായ സഭാശുശ്രൂഷകരെ കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ജയിലിലടയ്ക്കുകയും അവർക്കുപകരം കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാരായ “ശുശ്രൂഷകരെ” നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വാസികളെ നശിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള വ്യമോഹത്തോടുകൂടി കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ആരംഭിച്ചതായ പീഡയുടെ തീ നാമ്പുകൾ, ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികളെ ശുദ്ധീകരിക്കയത്രെ ചെയ്തത്.

മൂന്നു - കടിഞ്ഞാണിടാൻ കഴിയാത്ത

സഭാപരിപാലകന്മാരും സഭാശുശ്രൂഷകന്മാരും

ഒളിവു സഭയുടെ മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗം, ശബ്ദരഹിതമായിത്തീർന്നതും, കടിഞ്ഞാണിട്ടതുമായ ഔദ്യോഗിക സഭകളുടെ സഭാശുശ്രൂഷകരും സഭാപരിപാലകരുമത്രെ. ഒളിവു സഭ ഔദ്യോഗിക സഭയിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായി വേർപെട്ട ഒന്നല്ല. യുഗോസ്ലേവിയ, പോളണ്ട്, ഹംഗറി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗിക സഭകളിലെ സഭാപരിപാലകന്മാർ രഹസ്യമായി ഒളിവു സഭയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗിക സഭയും ഒളിവു സഭയും കൂടിക്കലർന്നതാണ്. ഔദ്യോഗിക സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്ക്, അവരുടെ ഇടങ്ങിയ, ഒരു മുറിയുള്ള, പള്ളികൾക്കു വെളിയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയാൻ അനുമതിയില്ല. യുവജനങ്ങൾക്കായോ കട്ടികൾക്കായോ യോഗങ്ങൾ നടത്തുവാൻ അവർക്ക് അനുമതിയില്ല. അതുകൊ

സ്കവർക്ക് പള്ളികളിൽ വരാൻ യോഗ്യമാണ്. രോഗികളായ സഭാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സഭാപരിപാലകന്മാർക്ക് അനവാദമില്ല. അവരുടെ സഭകളെ അത്ഭുതസാക്ഷാത്കാരവണ്ണം എല്ലാ വശങ്ങളിലും കമ്യൂണിസ്റ്റ് നിയമങ്ങൾ വേലികൾ കെട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. പലപ്പോഴും “മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ” അവഹേളിക്കുന്ന ഇത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങളോട് മറുതലിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പോലും പണയംവെച്ചുകൊണ്ട് രഹസ്യശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നു. ക്രിസ്തീയ ഭവനങ്ങളിലും മറ്റു രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിലും അവർ രഹസ്യമായി സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെയിടയിലും യുവജനങ്ങളുടെയിടയിലും അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവർ രഹസ്യമായി ക്രിസ്തീയസാഹിത്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഔദ്യോഗിക നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും ജീവനെ പണയം വെച്ചുകൊണ്ടും അവർ രഹസ്യമായി തങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെയിടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. പുറമെനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ അനുസരണമുള്ളവരും സൗമ്യരായി അവർ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും, അവർ ജീവനെ പണയം വെച്ചുകൊണ്ട് സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അനേകർ ഈയിടെ റഷ്യയിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അനേക വർഷത്തെ ജയിൽ ശിക്ഷയാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്.

കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരാൽ പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർ; സാധാരണവിശ്വാസിനീ വിശ്വാസികൾ; രഹസ്യമായ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന ഔദ്യോഗിക സഭാപരിപാലകർ-ഇവരെല്ലാം ഒളിവുസഭയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. കമ്യൂണിസം തോല്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഒളിവു സഭ നിലനിൽക്കും. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗം മറ്റൊരു വിഭാഗത്തേക്കാൾ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളും എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. വലിയ ആപത്തുകളുടെ നടുവിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സാധാരണയായി സഞ്ചരിക്കുന്നവനും, മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവനുമായ ഒരാൾ സ്വദേശത്തു് തിരികെ വന്നു്, ഒളിവുസഭയിൽ ഒരാളെപ്പോലും താൻ കണ്ടില്ല എന്ന് എഴുതുകയുണ്ടായി. മദ്ധ്യ ആഫ്രിക്കയിലെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത കാട്ടുവസ്ത്രക്കാരുടെയിടയിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ട് തിരികെ വന്നു്, “ഞാൻ ഊജ്ജിതമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും, അവരിലാരെങ്കിലും ഗദ്യം സംസാരിക്കുന്നവരുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ ഗദ്യം സംസാരിക്കുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു” എന്ന് പറഞ്ഞതിനു തുല്യമാണ്, ഒളിവുസഭയെ കണ്ടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതും. അവരെല്ലാവരും ഗദ്യം സംസാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യം.

തങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്ന് ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഏതു മതക്കാരാണ് എന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചിരുന്നെ

ങ്കിൽ, അവർ യഹൂദരും, യിസ്രായേല്യരും, മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളും, ദൈവമക്കളുമാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് അന്ത്യോക്യയിൽവെച്ചു മറുത്തവരാണ് അവരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന് വിളിച്ചത്.

ലൂഥറിന്റെ പിൻഗാമികൾ ആരുംതന്നെ തങ്ങൾ ലൂഥറന്മാരാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ലൂഥർതന്നെ ആ പേരിനെ ശക്തിമത്തായി എതിർക്കുകയുണ്ടായി.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ തനിയെ മുളച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസികളുടെ രഹസ്യസംഘങ്ങൾക്കു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും പശ്ചിമദേശങ്ങളിലെ മതപഠന ഗവേഷകന്മാരും കൊടുത്ത ഒരു പേരാണ് "ഒളിവു സഭ" എന്നത്. ഒളിവുസഭയുടെ അംഗങ്ങൾ തങ്ങളെത്തന്നെ ഈ പേരിൽ വിളിക്കുന്നില്ല; ക്രിസ്ത്യാനികൾ, വിശ്വാസികൾ, ദൈവമക്കൾ എന്നീ പേരുകളെത്ര അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവർ ഒളിവിൽ കൂടിവരികയും, ഒളിവിൽ സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളെ നയിക്കുകയും, ഒളിവിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ചില യോഗങ്ങളിൽ വന്നു സംബന്ധിച്ച പാശ്ചാത്യർക്കുപേലും തങ്ങൾ ഒളിവുസഭയെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന് പറയത്തക്കവണ്ണമുള്ള രീതിയിലത്രെ ആ യോഗങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നത്. അതുതകരമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സംഘത്തിന് എതിരാളികളും, വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്നേഹത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളുംകൂടെ ഇട്ടു തക്കതായ ഒരു പേരാണ് ഒളിവുസഭ എന്നത്.

പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽക്കൂടി അനേകവർഷങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചാലും, ഒരു റഷ്യൻ ചാരസംഘത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയില്ല എന്ന് വരാം. അതുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ റഷ്യൻ ചാരന്മാർ ഇല്ല എന്ന് അർത്ഥമില്ല. അന്വേഷകരായ സഞ്ചാരികൾക്ക് തങ്ങളെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം അവർ മായന്മാരല്ല.

ഒളിവു സഭയുടെ നിലനില്പിനേയും വളർച്ചയേയും തെളിയിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങളിലെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഞാൻ അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം ആറു്

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യമായ റുമേനിയായിലും റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെയിടയിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം രഹസ്യമായി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിലും അവരുടെയിടയിൽ മട്ടിതരായി കഴിയുന്ന ജനങ്ങളുടെയിടയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ സഹായം ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

എന്റെ ആഹ്വാനം അപ്രായോഗികവും, ഭാവനാപരവുമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? അതോ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രായോഗികമാണോ?

ഒളിവുസഭ റഷ്യയിലും മറ്റു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും നിലവിലുണ്ടോ? ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒളിവിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാധ്യമാണോ?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു സന്തോഷകരമായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ അനുശതാബ്ദക്കാലത്തെ വാഴ്ച ആഘോഷിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ വിജയം ഒരു പരാജയമാണ്. ക്രിസ്തീയ സഭയാണ് വിജയിച്ചത്; കമ്മ്യൂണിസമല്ല. ഞങ്ങളുടെ സംഘടന റഷ്യയിലെ പത്രങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവയിലുടനീളം ഒളിവു സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ കാണാൻ കഴിയുന്നു. ഒളിവുസഭ ശക്തമായിത്തീർന്നതിനാൽ അവർ ചെറിയ തോതിൽ പരസ്യമായും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. അതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കു ഭയമുളവാക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രങ്ങളിൽ കണ്ട വാർത്തകൾ ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഒളിവുസഭ ഒരു മഞ്ഞുമലയെപ്പോലെയാണ്. അതിന്റെ മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങൾ ഉപരിതലത്തിന് കീഴിലാണ്. ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമേ വെളിയിൽ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില വാർത്തകളുടെ സംഗ്രഹമാണ് ഞാൻ തുടർന്നുള്ള താളുകളിൽ നൽകുന്നത്.

മഞ്ഞുമലയുടെ ഉപരിതലം

1966 നവംബർ ഏഴാം തീയതി സൂറുമി (കോക്കേസസ്) എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഒളിവുസഭ വെളിപ്പറമ്പിൽവെച്ച് പരസ്യമായി ഒരു വലിയ സമ്മേളനം നടത്തി. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാനായി മറ്റു പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു അനേകം വിശ്വാസികൾ വന്നുചേർന്നു. യോഗാവസാനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയുള്ള ആഹ്വാനം നടത്തിയപ്പോൾ നാല്പത്തിയേഴ് യുവജനങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ച്, ഏറ്റുപറഞ്ഞ്, ആദിമകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ അപ്പോൾത്തന്നെ, കരിങ്കടലിൽ സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശം നൽകുന്നതിനുള്ള അവസരമില്ലായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഏകാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ അമ്പതു വർഷങ്ങളായി വേദപുസ്തകങ്ങളോ മറ്റു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളോ വേദശാസ്ത്രപഠനമോ ഇല്ലാതിരുന്ന സഭാപരിപാലകന്മാർ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതർ ആയിരുന്നില്ല. ആദിമശിഷ്യനായിരുന്ന ഫിലിപ്പോസും വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായിരുന്നില്ല. ഐത്ര്യാപ്യക്കാരനായ ഷണ്ഡനോടു ഫിലിപ്പോസ്

ഒരുമണിക്കൂർപോലും. സംസാരിച്ചിരുന്നിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ അതിനിടയ്ക്ക് ആ ഷണ്ഡൻ “ഇതാ വെള്ളം, ഞാൻ സ്നാനമേല്ക്കുന്നതിന് എന്തു വിരോധം” എന്നു പറഞ്ഞു. “നീ പൂണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആകാം” ഫിലിപ്പോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ ഇരുവരും വെള്ളത്തിലിറങ്ങുകയും ഷണ്ഡൻ സ്നാനമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. (അ.പ്ര. 8: 36-38)

കരിങ്കടലിൽ ധാരാളം വെള്ളമുണ്ട്. ഒളിവുസഭ ആദിമ നൂററാണ്ടിലെ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയുമാണ്.

ഡോൺ നദീതീരത്ത് റോസ്റ്റോവ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് കോർ ഗവണ്മെന്റ് നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ കൂടായ്മ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തില്ല എന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ നിയമിച്ച നേതാക്കന്മാരെ അനുസരിച്ചില്ല എന്നും അവർ തെരുവുകളിൽ പരസ്യമായ ഒരു പ്രകടനം നടത്തി എന്നുമുള്ള വാർത്ത 1966 ആഗസ്റ്റ് 23-ാം തീയതിയിലെ ‘അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസിക’ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു.

മെയ് മാസം ഒന്നാം തീയതിയാണു ആ പരസ്യമായ പ്രകടനം നടന്നത്. യേശുക്രിസ്തു പരീശന്മാരുടെ എതിർപ്പിനെ അവഗണിച്ചു ശബ്ദത്തിൽ അതുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉത്സവദിവസങ്ങളിലാണ് ഒളിവു സഭ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നത്.

മെയ് മാസം ഒന്നാം തീയതി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ വലിയ പെരുനാളാണ്. അന്ന് അവർ വലിയ പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുക പതിവാണ്. അതിൽ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധവുമാണ്, എന്നാൽ ഈ സമയത്ത് റഷ്യയിലെ രണ്ടാമത്തെ ശക്തിയായ ഒളിവുസഭയും തെരുവുകളിൽ നിരന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആയിരത്തിയഞ്ഞൂറു വിശ്വാസികൾ വന്നുചേർന്നു, അവിടെ വരാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചതു ദൈവസംഗ്രഹമായിരുന്നു. അവിടെ വരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടമാകുമെന്നും, പട്ടിണിയും തടവുശിക്ഷയും ഭയം നൽകും. അവർക്കായി കാത്തിരിക്കുമെന്നും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു.

ബർനോം എന്ന സ്ഥലത്തെ വിശ്വാസികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “രഹസ്യ പ്രകടന പത്രിക” യെപ്പറ്റി എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും അറിയാം. കളണ്ടറ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവമാണ് അതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഒരു ദിവസം ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള വിശ്വാസിനിയായ ഹമാറ എന്ന സഹോദരിക്ക് ഒരു എഴുത്തു ലഭിച്ചു. മൂന്നുമാസം മുൻപ് മാത്രം രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്കു വന്ന തന്റെ ഭർത്താവ് ജയിലിൽവെച്ച് മരിച്ചു എന്നായിരുന്നു അതിലെ വാർത്ത. നാലു കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ മാതാവായിരുന്ന അവൾ ഒരു വിധവയായിത്തീർന്നു. ജയിലിൽ നിന്നു തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ശവശരീരം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവൾ കണ്ട കാഴ്ച യേങ്കരയായിരുന്നു. കൈകളിൽ കയ്യാമം വെച്ചതിന്റെ പാടുകൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു.

കൈകളും വിരലുകളും കാലിന്റെ പാദങ്ങളും തീകൊണ്ടു് യേങ്കരമായി വെന്തിരുന്നു. വയറിന്റെ അടിഭാഗത്തു് കത്തികൊണ്ടുള്ള മുറിവുകൾ കാണാമായിരുന്നു. വലഞ്ഞ കാൽ നീരുവന്നു വീങ്ങിയിരുന്നു. യേങ്കരമായി അടിച്ചതിന്റെ പാടുകൾ കാലുകളിലും ദേഹത്തെല്ലായിടങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നു.

റൊസ്സോവിൽ പരസ്യപ്രകടനത്തിന്നു് വന്നതായ ഓരോ വിശ്വാസികൾക്കും, മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ തങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായേക്കാം എന്ന അറിവുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ വരികതന്നെ ചെയ്തു.

എന്നാൽ തന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്നു ശേഷം മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്ന ആ വിശ്വാസിയുടെ ശവസംസ്കാരത്തിനെത്തിയ വിശ്വാസികൾ “എനിക്കു ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭ്യമാകുന്നു” എന്നും, “ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു് പിന്നെ അധികമായി ഒന്നും ചെയ്യാത്തവരെ യേശുവേണ്ടേ” എന്നും, “ദൈവവചനം നിമിത്തം അറക്കപ്പെട്ട ആടുകളെ ഞാൻ യാഗപീഠത്തിൽ കീഴിൽ കണ്ടു്” എന്നും എഴുതിയ പ്ലാക്കാർഡുകൾ ധരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യവും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു.

ആ വിശ്വാസിയുടെ മാതൃക റൊസ്സോവിലുള്ളവർക്കു് ഉത്തേജനം നൽകി. ഒരു ചെറിയ വീടിന്നു ചുറ്റുമായി അവർ തെരുവിൽ തടിച്ചുകൂടി. അവിടെയെല്ലാവരും ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരുന്നു. ചിലർ സക്കായിയെപ്പോലെ മരങ്ങളിൽ കയറിയിരുന്നു. അന്നു് എൺപതുപേർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്കു വന്നു. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം യുവാക്കളായിരുന്നു. അവരിൽ 23 പേർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജന സംഘടനയുടെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

വിശ്വാസികൾ പട്ടണത്തിൽകൂടി കടന്നു് ഡോൺ നദീതീരത്തു ചെന്നെത്തി. അവിടെ വെച്ചാണു് സ്നാന ശുശ്രൂഷ നടന്നതു്.

നദീതീരത്തുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസികളെ കാറിൽ വന്നിറങ്ങിയ പോലീസുകാർ വളഞ്ഞു. എല്ലാവരെയും അറസ്റ്റുചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവിടെ സ്നാന ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ സഹോദരങ്ങളെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. വിശ്വാസികൾ ഉടനെതന്നെ മുട്ടിന്മേൽനിന്നുകൊണ്ടു് ആ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു മുടക്കംവരാതിരിക്കുന്നതിനായി മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതുകഴിഞ്ഞു് സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളും തോളോടു തോൾ ചേർന്നു്, ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ സഹോദരന്മാർക്കു ചുറ്റും തിങ്ങി നിന്നുകൊണ്ടു് പോലീസുകാർ അവരെ അറസ്റ്റു ചെയ്യാതിരിക്കാനായി ശ്രമിച്ചു. അതോടുകൂടെ അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷം പ്രക്ഷുബ്ധമായിത്തീർന്നു.

റൊസ്സോവിലെ അധികൃത ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭയ്ക്കു് ഒളിവിലുള്ള ഒരു മുദ്രണാലയം ഉണ്ടെന്നു് ‘അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസിക’ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയുണ്ടായി. (റഷ്യയിൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് എന്ന വാക്കിന്നു് പെന്തക്കോസ്തുകാ

രൂപപ്പെടുത്തുന്ന സുവിശേഷ വിഹിത വിശ്വാസികൾ എന്നാണ് അത്.,) വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാനായി യുവജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഈ മുദ്രണാലയത്തിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ, നശിച്ചുപോകുന്നവയെക്കുറിച്ച് കട്ടികൾ ചിന്താകലരാകാതിരിക്കുന്നതിനായി, മാതാപിതാക്കൾ അവരെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. (അതൊരു നല്ല നിർദ്ദേശമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു) മാത്രമല്ല, നിരീശ്വരവാദത്തിനെതിരായുള്ള ഒരു നിഷേധം എന്ന നിലയിൽ കട്ടികൾക്ക് ക്രിസ്തീയ ശിക്ഷണം നൽകണമെന്നും അവരുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. “കട്ടികളെ മതം പഠിപ്പിച്ച് മയക്കുന്ന കടുംബങ്ങളുമായി അദ്ധ്യാപകർ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതെന്തിനാണ്” എന്ന ചോദ്യത്തോടെയാണ് ‘അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസികയിലെ ആ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്!

രഹസ്യമായി സ്നാനം നടത്തിയ ഒളിവുസഭാപ്രവർത്തകന്മാരുടെ കേസു വിസ്താരത്തെപ്പറ്റിയും ‘അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസിക’ എഴുതുകയുണ്ടായി.

“സാക്ഷികളായി വിളിക്കപ്പെട്ട യുവവിശ്വാസികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കോടതിയെ അവജ്ഞയോടെ നിഷേധാത്മകമായ സ്വരത്തിലുമത്രെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. അവർ മതഭ്രാന്തന്മാരെപ്പോലെയും കപിതരായും പെരുമാറി. കാഴ്ചക്കാരായി വന്ന യുവതികൾ ആ യുവാക്കന്മാരെ പ്രശംസിക്കുകയും നിരീശ്വരവാദികളെ അവജ്ഞയോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു”.

ഒളിവുസഭയുടെ അംഗങ്ങൾ ജയിൽവാസത്തെയും ദണ്ഡനങ്ങളെയും ഭയപ്പെടാതെ റഷ്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്ര ഓഫീസിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുകയും കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള നിവേദനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സുവിശേഷ വിഹിത ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭകളുടെ “അനധികൃത കമ്മറ്റി”യുടെ ഒരു സന്ദേശം ഞങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ട്. ഈ കമ്മറ്റി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്ന ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് യൂണിയനുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്തതാണ്. (ജനലക്ഷങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മനുഷ്യത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രശംഗിക്കുന്ന ജനവഞ്ചകനായ കാരേവ് ആണ് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് യൂണിയന്റെ നേതാവ്. (1963-ലെ Soviet Life of Today No. 6 കാണുക) മേൽപറഞ്ഞ സന്ദേശം റഷ്യയിൽ നിന്ന് രഹസ്യമായി പശ്ചിമ ദേശങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചതാണ്. ഒളിവുസഭാംഗങ്ങൾ മോസ്ക്കോയിൽത്തന്നെ പരസ്യമായി നടത്തിയ ഒരു പ്രകടനത്തെപ്പറ്റിയാണ് ആ സന്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ സന്ദേശത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണിത്.

“അടിയന്തര സന്ദേശം.”

“പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരങ്ങളേ, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ

നിന്നും പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹങ്ങളും സമാധാനവും ലഭിക്കട്ടെ.

“സുവിശേഷവിഹിത ബാപ്റ്റിസ്റ്റു സഭകളുടെ പ്രതിനിധികളായ അഞ്ഞൂറു സഹോദരന്മാർ 1966 മെയ് മാസം 16-ാം തീയതി മോസ്കോയിലേക്ക് പോയിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റിയിൽ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് അവർ പോയത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായ ബ്രഷ്നെവിൻ ഞങ്ങൾ ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിക്കണമെന്നായി:”

മറ്റു വിവരങ്ങളും ആ സന്ദേശത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രതിനിധികളായി പോയ അഞ്ഞൂറുപേരും ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി ഓഫീസിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി മോസ്കോയിൽ വെച്ചു നടന്ന ആദ്യത്തെ പ്രകടനമായിരുന്നു അത്. പ്രകടനക്കാർ ഒളിവുസയുടെ അംഗങ്ങളും. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവർ ബ്രഷ്നെവിൻ രണ്ടാമത് ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ സഖാവ് സ്കോഗോനാവ് എന്നയാൾ അവരെ യേശുപ്പട്ടത്തുകയും ബ്രഷ്നെവിനുള്ള അവരുടെ നിവേദനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ എത്തിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിച്ചതായും അതിൽ പരാതിപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ രാത്രി മുഴുവൻ അവർ അഞ്ഞൂറുപേരും തെരുവീഥിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആ വഴിയെ പോയ കാറുകളിൽനിന്ന് അവരുടെമേൽ മണ്ണും ചെളിയും വാരിയെറിയുകയും, കാരിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നവർ അവരെ യേശുപ്പട്ടത്തുകയും ചെയ്തു. മഴ പെയ്തെങ്കിലും ആ രാത്രി മുഴുവൻ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടി ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

അടുത്തദിവസം ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനായി ഒരു ഹാളിലേക്കു പോകുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സാക്ഷികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാണാൻ പോകുന്ന വിശ്വാസികളെ അടിക്കുക എന്നത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ നയമായിരുന്നതിനാൽ അവിടേക്കു പോകുവാൻ ആ പ്രതിനിധിസംഘം ഏകകണ്ഠമായി വിസമ്മതിച്ചു. തങ്ങൾക്കു ബ്രഷ്നെവിനെത്തന്നെ കാണണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഒടുവിൽ സംഭവിക്കേണ്ടത് സംഭവിച്ചു.

ഉച്ച കഴിഞ്ഞു ഒന്നുമുക്കാൽ മണിക്കു് രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ ഇരുപത്തെട്ടു ബസ്സുകളിൽ വന്ന് വിശ്വാസികളോടു് പകുവീട്ടൽ ആരംഭിച്ചു. “ഞങ്ങൾ കൈകോർത്തുനിന്നുകൊണ്ടു് ‘ക്രൂശു് വഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന ദിവസങ്ങളാണു്’ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല ദിവസങ്ങൾ’ എന്ന പാട്ടുപാടി. രഹസ്യപ്പോലീസുകാർ ഞങ്ങളെ, യുവജനങ്ങളേയും പ്രായമുള്ളവരേയും ഒരുപോലെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഞങ്ങളെ മുഖത്തും തലയിലും അടിക്കുകയും നിലത്തു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്ന് പോകാൻ ശ്രമിച്ച ചിലരെ ബോധംകെടുന്നതുവരെ അടിച്ചു. ചില

ലരെ തലമുടിക്കു പിടിച്ചു ബസ്സിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു". വിശ്വാസികളെ ബസ്സിൽ കയറ്റി ഏതോ അജ്ഞാത സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ ബസ്സുകളിൽനിന്നു വിശ്വാസികളുടെ പാട്ടുകൾ കേൾക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. അനേകർ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോഴത്രെ ഇതൊക്കെ സംഭവിച്ചത്.

അഞ്ഞൂറുപേരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒളിവുസഭയുടെ നേതാക്കളായ ജി. വിൻസ്, ഹോരേവ് എന്നിവർ ധൈര്യമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി ഓഫീസിലേയ്ക്കു പോയി. (യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തടവിലായപ്പോൾ "ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവിൻ" എന്നു അവൻ പ്രസംഗിച്ച അതേ പ്രസംഗത്തോടു കൂടെ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചതുപോലെ). അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിനിധിസംഘം എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് വിൻസ്, ഹോരേവ്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി ഓഫീസിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു. അറസ്റ്റ് ചെയ്തവരെ വിട്ടയക്കണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ധൈര്യശാലികളായ ആ സഹോദരങ്ങളെ പിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവർ ലെഫോർട്ടോസ്കോവ് ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു് എന്നു പിന്നീടു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഒളിവുസഭയിലെ ഈ വിശ്വാസികൾക്കു ഭയമുണ്ടായിരുന്നോ? ഇല്ല! മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ജീവനെ പണയംവെച്ചുകൊണ്ടു്, 'ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൻ മാത്രമല്ല, അവനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിപ്പാൻകൂടെ നിങ്ങൾക്കു വരുന്നതുകിയിരിക്കുന്നു' (ഫിലി. 1: 29) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുകയത്രെ ചെയ്തതു്.

'കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ' (1തെസ്സ. 3:3) ഈ കഷ്ടങ്ങളിൽ ആരും ഇളകിപ്പോകരുതു് എന്നു അവർ സഹോദരന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും 'വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക.....' എന്നു വാക്യം (എബ്രാ. 12: 2) ഓർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റോസ്റ്റോവിലും മോസ്കോയിലും എന്നല്ല റഷ്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിരീശ്വരത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഒളിവുസഭ പരസ്യമായി എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ വിഷയമായ പ്രചരണങ്ങൾക്കെതിരായും, ഔദ്യോഗിക സ്കേളിലെ വഞ്ചകന്മാരായ നേതാക്കൾക്കു് എതിരായും സമരം ചെയ്യുകയാണു്. 1966 ഒക്ടോബർ 4-ാംതീയതി "പ്രവ്ദാ ഉക്രാണി" എന്ന പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട, ഒളിവുസഭയുടെ ഒരു രഹസ്യപത്രികയിൽ ഔദ്യോഗിക സഭാനേതാക്കളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. "ഈ കാലത്തു ദൈവകല്പനകൾക്കെതിരായി സാത്താൻ ഇറക്കുന്ന കല്പനകളെ 'സഭ' അനുസരിക്കുന്നു."

അമ്മേരിക്കയിൽനിന്നു റേഡിയോയിൽക്കൂടെ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സുവിശേഷ സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനായി രഹസ്യക്കൂട്ടങ്ങളെ സം-

ഘടിപ്പിക്കുകയും, ആ സന്ദേശങ്ങളെ ട്രേഡ്‌ജർണലിൽ അടക്കം ചെയ്ത് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന കറങ്ങലാക്കായി അലക്സിനെ വറോവ്, ബോറിസ് ഹെർമോഷ്, അക്സൽ സുബോവ് എന്നീ സഹോദരന്മാരെ കോടതിയിൽ വിസ്തരിച്ചതിന്റെ വിവരങ്ങൾ 'പ്രവ്ദാവോ സ്റ്റോക്ക' എന്ന പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

വിനോദയാത്രകൾ, കലാസമ്മേളനങ്ങൾ എന്നീ പേരുകളിൽ രഹസ്യമായി സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തിയതായും ഈ സഹോദരന്മാരുടെ പേരിൽ കററ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദിമസഭ റോമാനഗരത്തിലെ ഭൂഗർഭ താവളങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെയാണ് ഒളിവുസഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ഒളിവുസഭയിലെ വിശ്വാസികൾ കല്പിച്ച് ഉപയോഗിച്ച് ലഘുപുസ്തകങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്യുന്നതായി സോവിയറ്റ് സ്കാമോൾഡേവിയ എന്ന പത്രം 1966 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തീയതി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവർ നിയമവിരുദ്ധമായി കൂട്ടങ്ങൾ കൂടുകയും പല സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം പറയുന്നതായും ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

റേനിയിൽനിന്നു ചിസിനാവ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കുള്ള തീവണ്ടിയിൽവെച്ച് മൂന്നു യുവാക്കുമാരും നാലു യുവതികളുമുള്ള ഒരു സംഘം "ക്രിസ്തുവിനായി നമെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാം" എന്ന ക്രിസ്തീയ ഗീതം പാടിയതായി അതേ പത്രം തന്നെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. വിശ്വാസികൾ "തെരുവുകളിലും റെയിൽവേസ്റ്റേഷനുകളിലും, തീവണ്ടികളിലും, ബസ്സുകളിലും, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളിലും" പ്രസംഗിച്ചു നടക്കുന്നതിനെ ഈ സംഭവം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പത്രലേഖകൻ പ്രതിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. റഷ്യയിലെ ഒളിവുസഭ ജാഗ്രതയോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഗ്രാഡ് ചെവിസി എന്ന ഒളിവുസഭാനേതാവിനെ വിസ്താരത്തിനായി കോടതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ആ സമയത്തു് അവിടെയെത്തിയ വിശ്വാസികൾ 'മതഭ്രാന്തനായ' മാഡൻ എന്ന് സഹോദരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കോടതിയിൽവെച്ച് ക്രിസ്തീയ ഗാനങ്ങൾ പാടി!

കോപ്സേഗ്, സഹരോവ്ക എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലെ വിശ്വാസികൾ, ആരാധനാസ്ഥലമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മെയ് മാസം ഒന്നാം തീയതി ഒരു കാട്ടിൽവെച്ച് രഹസ്യമായി ഒരു ആരാധന നടത്തുകയുണ്ടായി!

ജന്മനാളാഘോഷം നടത്തുന്നു എന്ന നാട്യത്തിൽ ഒളിവുസഭാംഗങ്ങൾ ആരാധന നടത്താറുണ്ട്. (നാലും അഞ്ചും അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു വിശ്വാസിയുടെ കുടുംബത്തിൽ അവിടെ നടക്കുന്ന ആരാധനകളുടെ മറയായി ഒരാളിൽ മുപ്പത്തഞ്ച് ജന്മനാളാഘോഷങ്ങളുണ്ടാകും!)

ജയിൽവാസത്തിനോ ദണ്ഡനങ്ങൾക്കോ, ഒളിവുസഭയെ ഭയപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല. ആദിമസഭയിലെ നമ്പോലെ, പീഡനം അവരുടെ വിശ്വാ

സത്തെയും പ്രതിഷ്ഠയെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതേയുള്ളൂ.

ഒളിവുസഭയിലെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായ പ്രോക്കോഫീവ്, മൂന്നു തവണ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടും വിമോചിതനായപ്പോൾ രഹസ്യമായി സഭേസംഘ്യാലയം ക്ലാസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതായി 1966 ഒക്ടോബർ 4-ാം തീയതിയിലെ പ്രവൃദ്ധ ഉക്രേനി എന്ന പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം വീണ്ടും ജയിലിലാണ്.

ഒരു രഹസ്യസന്ദേശത്തിൽ പ്രോക്കോഫീവ് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “മാനഷിക നിയമങ്ങൾക്ക് (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിയമങ്ങൾക്ക്) വഴങ്ങിയതിനാൽ ഔദ്യോഗിക സഭ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി.”

ജയിൽവാസം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളിലെ ജയിൽവാസത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കരുത്. റഷ്യയിൽ ജയിൽവാസം എന്നാൽ പട്ടിണി, ദണ്ഡനം, മാനസിക സമ്മർദ്ദം എന്നത്രേ അർത്ഥം.

വിശ്വാസികൾ ടൈം മാസിക പോലുള്ള ഒഗോനോയിക് എന്ന ഒരു മാസികയുടെ പുറം പട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ സുവിശേഷ സാഹിത്യങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നതായി 1966-ലെ 9-ാം നമ്പർ ‘ശാസ്ത്രവും മതവും’ എന്ന മാസിക റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ടോംസ്കോയി എഴുതിയ അന്നാകരണീന എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പുറംപട്ടയോടുകൂടി അവർ വേദപുസ്തകം വിതരണം ചെയ്തതായും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അന്തർദ്ദേശീയഗാനം” എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗാനത്തിന്റെ രീതിയിലുള്ള ഒരു പാട്ട് ഒളിവുസഭക്കാർ പാടുക പതിവാണ്. അതിന്റെ വാക്കുകൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്തുതിയാണ്! (കഴകസ്ഥാൻ പ്രവൃദ്ധ 1966 ജൂൺ 30).

സൈബീരിയയിൽ കജണ്ട എന്ന സ്ഥലത്തു വിശ്വാസികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു രഹസ്യക്കത്തിൽ “പരീശന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും യേശുക്രിസ്തുവിനെ പീലാത്തോസിന് ഒറിക്കൊടുത്തതുപോലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്കാരുടെ ഔദ്യോഗിക നേതാക്കൾ യഥാർത്ഥസഭയെയും അതിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരെയും ഒറിക്കൊടുത്തു” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വിശ്വാസ്യരായ ഒളിവുസഭാംഗങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭ അവനെ തുടന്ന് സേവിച്ചുവരുന്നു!

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയുടെ അംഗമായ റൊനിയ സിയറ്റു നോവ എന്ന യുവതി ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് വന്നതായി 1966 എപ്രിൽ 27-ാം തീയതിയിലെ ‘ബാക്കുവിലെ തൊഴിലാളി’ എന്ന പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ പിടിച്ചെടുത്ത അവളുടെ ഒരഴ്ചയ്ക്ക് ആ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

“പ്രിയപ്പെട്ട നാഡിയോ, അമ്മാവീ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുള്ള വന്ദനങ്ങൾ ഞാൻ അയക്കുന്നു. അമ്മാവീ, യേശുക്രിസ്തു എന്നെ എത്ര മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നോ! അവന്റെ മുമ്പാകെ നാം ഏതു മില്ല്. അമ്മാവീ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്ന

വരെ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ പകയ്ക്കുന്നവർക്ക് ഗുണം ചെയ്തിൻ, നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്നീ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം അമ്മാവി മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു”.....

ഈ എഴുത്തു പിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവളെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരായ മറ്റു യുവതീയുവാക്കന്മാരെയും ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്തിയ പീറ്റർ സെറിബ്രനിക്കോവ് എന്ന സഹോദരൻ ജയിലിൽ പോകേണ്ടതായി വന്നു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പത്രത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു: “ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നാം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിനെ വിശ്വസിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രധാന ന്യായപ്രമാണം വേദപുസ്തകമാണ്. മറ്റൊന്നിനേയും നാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങളെ പാപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനായി നാം ബദ്ധപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” യുവജനങ്ങളോടു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനെ റഷ്യയിലെ നിയമം തടഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങളുടെ ഏകന്യായപ്രമാണം വേദപുസ്തകമാണ്”. ക്രൂരന്മാരായ നിരീശ്വര സേച്ഛാധിപതികളുടെ നാട്ടിൽ പറയേണ്ട ഉത്തരമാണതു്.

അതിനെ തുടർന്ന് ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പത്രം “ക്രൂരമായ ഒരു ചിത്രം” വരച്ചുകാട്ടി. “ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ആത്മീക ഗീതങ്ങൾ പാടുന്നു. അവർ സ്നാനം ഏല്ക്കുകയും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക എന്ന ദുഷ്ടമായ ഉപദേശം അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു യുവജനസംഘടനയിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന അനേകം യുവതീയുവാക്കന്മാർ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്! ‘ബാക്കുവിലെ തൊഴിലാളി’ എന്ന പത്രം പറയുന്നു “ഉദാസീനന്മാരായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അദ്ധ്യാപകരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ശിഷ്യന്മാരെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഈ സഭാപരിപാലകന്മാർക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സ്കൂൾ എത്രമാത്രം വെളിച്ചമില്ലാത്തതും മുഷിപ്പിക്കുന്നതും ശക്തിഹീനവുമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ആ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കുകൾ വാങ്ങിയതു് ഏറ്റവും നല്ല വിശ്വാസിയാണെന്നതിൽ ‘കഴകസ്ഥാൻപ്രവദ്’ എന്ന പത്രം ഉൽകണ്ഠ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഒളിവു സഭാംഗങ്ങളായ മാതാപിതാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ലഘുലേഖയുടെ ഒരു ഭാഗം അതേ പത്രം തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. “നമ്മുടെ പൈതങ്ങൾ ജനനം മുതൽതന്നെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരായിത്തീരുവാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാം..... ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കാം.”

അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലവത്തായിരിക്കുന്നു! കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപത്രങ്ങൾ ആ സത്യത്തിന് സാക്ഷിയാണ്! യുവജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം പ്രചരിച്ചുവരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയിലെ ഒരു ഗമായ നീനാ എന്ന ഒരു യുവതി ഒരു വിശ്വാസിയായിത്തീർന്നതായി സെലിയാബിൻസ്കിലെ ഒരു പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസികളുടെ ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടത്തിൽ സംബന്ധിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അവൾ ഒരു വിശ്വാസിനിയായിത്തീർന്നത്. സോവിയറ്റ് സ്റ്റാലിൻഷ്യ എന്ന ഒരു പത്രം (1966 നവംബർ 9) ഒളിമ്പസയുടെ ഒരു യോഗത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “അൽരാത്രയിലാണ് നടന്നത്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നിഴലുകൾ പോലും അറിയാത്തവിധത്തിൽ രഹസ്യമായിട്ടാണ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവർ യോഗത്തിന് വരുന്നത്. ഇരുട്ടനിറഞ്ഞതും ഉയരം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു മുറിയിൽ അവർ തിങ്ങിനിറയുന്നു. ആരാധനയ്ക്കായി മുട്ടുകുത്താൻ പോലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത രീതിയിൽ ആ മുറിയിൽ ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു. വേണ്ടതുപോലെ വായുവില്ലാത്തതിനാൽ ആ മുറിയിലുള്ള ചെറിയ വിളക്ക് കെട്ടുപോകുന്നു. എല്ലാവരുടെയും മുഖങ്ങളിൽനിന്ന് വിയർപ്പോലിക്കുന്നു. പോലീസുകാർ വരുന്നോ എന്നറിയുന്നതിനായി ഒരു വിശ്വാസി വെളിയിൽ നോക്കിനിൽക്കുന്നു.”

എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ സ്റ്റേഹാശ്ലേഷങ്ങളോടെ സ്വീകരിച്ചതായി നീന പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് ഇനുള്ളതുപോലെ ഹൃദയത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസം — ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയുടെ അംഗങ്ങൾ എന്നിക്ക് വരണം പറയേണ്ട! എന്നെ നിന്ദയോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുകയോ, വെറുപ്പോടുകൂടെ മുഖത്തടിക്കും പോലെ “ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്” എന്ന് വിളിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ. എന്നിക്ക് അവരെ വേണ്ട!”.

അവളെപ്പോലുള്ള അനേക യുവകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ, അന്ത്യംവരെ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പൊതുജനമധ്യത്തിൽ വെച്ച് ക്രിസ്തീയഗീതങ്ങൾ പാടിയതിന് പെന്തക്കോസ്തുകാരായ വിശ്വാസികളെ വിചാരിക്കുന്ന ചെമ്പുതിനെപ്പറ്റി ‘കഴക സ്ഥാൻസ് ക്ലബ്ബ്’ എന്ന പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

കോടതിയിൽ വെച്ച് അവരുടെ ജയിൽശിക്ഷപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തപ്പോൾ അവർ അവിടെ മുട്ടുകുത്തി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ദൈവമേ, വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചതിനായി ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.” അവർ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ കാഴ്ചക്കാരായിരുന്ന വിശ്വാസികൾ ഒത്തുചേർന്ന്, ജയിൽശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടവർ പാടിയ അതേ പാട്ടുതന്നെ പാടി!

ക്ലാസ്സെൻ, ബോണ്ടർ, റെലിഗിൻ എന്നീ സഹോദരന്മാരെ വിസ്തരിച്ച വിവരങ്ങളും അതേപത്രംതന്നെ 1967 ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവരുടെ കുറും എന്താണെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും

അവരുടെ ശിക്ഷ എന്താണ് എന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി കട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ കററം.

വിശ്വാസികൾക്കെതിരായി നടപടി എടുക്കുവാൻ അവർതന്നെ അധികാരികളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതായി സോവിയറ്റ് സാങ്കേതികശാസ്ത്രം എന്ന പത്രം 1967 ജൂൺ 15-ാം തീയതി പരാതിപ്പെടുകയുണ്ടായി. “സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്നതിന് മനസ്സിലാത്ത വിശ്വാസികളുടെ തുടർച്ചയായ പ്രകോപനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ നിരപരാധികളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അധികാരികൾ നിർബ്ബന്ധിതരായി.”

“ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്യുന്നതിന് അനധികൃതമായി” ഒരു അച്ചടിയന്ത്രവും പതിനഞ്ചു കല്ലുചുങ്കും ബയൻറു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആറ് യന്ത്രങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ കററം.

വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്തതായ ബെൽറുറു റിബ്രൂണും ധരിച്ചു ആയിരക്കണക്കിന് പുരുഷന്മാരെയും, പെൺകുട്ടികളേയും കണ്ടുപിടിച്ചതായി പ്രവർദ്ധം എന്ന പത്രം 1968 ഫെബ്രുവരി 21-ാം തീയതി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. അധികാരികൾ അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഈ ഫാഷൻ (ഇത് പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഞാൻ ശുപാർശചെയ്യുന്നു.) ആരംഭിച്ചത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പോലീസിലെ അംഗവും ലീയുബെർട്ട്സ് ദേശക്കാരനുമായ സ്റ്റാസിയുക്ക് എന്ന വിശ്വാസിയായിരുന്നു എന്നു തെളിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതായി ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കോടതികളിൽ വെച്ച് ഒളിവു സഭാംഗങ്ങൾ നൽകുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ ദൈവപ്രേരണയാൽ ലഭിക്കുന്നതത്രെ. ഒരു ജഡ്ജി ചോദിച്ചു: “നിരോധിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്തിന്?”. ഒരു വിശ്വാസിനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. “യേശുക്രിസ്തുവിന് വേണ്ടി ഈ ലോകത്തെ മുഴുവൻ നേടുക എന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.”

വേറൊരു വിചാരണയിൽ ജഡ്ജി പറഞ്ഞു “നിങ്ങളുടെ മതം ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്”. പ്രതികൂട്ടിൽ നിന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മറുപടി പറഞ്ഞു: “താങ്കൾക്ക് ഐൻസ്റ്റീനേക്കാളും ന്യൂട്ടനേക്കാളും കൂടുതൽ ശാസ്ത്രം അറിയാമോ? അവർ വിശ്വാസികളായിരുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഐൻസ്റ്റീന്റെ പ്രപഞ്ചം എന്ന പേരുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഹൈസ്കൂളിൽ വെച്ച് പഠിച്ചു. ഐൻസ്റ്റീൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി: “പ്രവാചകന്മാർ പ്രസംഗിച്ചതായ യഹൂദ മതവും, യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചതായ ക്രിസ്തുമതവും, അവയിൽ പിന്നീട് കടന്നുവന്ന പുരോഹിതമതം മാറ്റി ശുദ്ധീകരിച്ചാൽ, ഈ ലോകത്തെ അതിന്റെ ദുഷ്ടതകളിൽ നിന്ന് രക്ഷിപ്പാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മതം നമുക്ക് ലഭിക്കും. ആ മതത്തെ ജയിപ്പിക്കേണ്ടത് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും വിശുദ്ധ കടമയാണ്.” നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധ ശരീരശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ പാവലോവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. അദ്ദേഹം ഒരു വിശ്വാസിയായിരുന്നു

എന്ന് നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ പറയുന്നില്ലേ? ദാസ് കാപ്പിറൻ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ, പാപത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന് ക്രിസ്തമതം, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗം മാതൃകായോഗ്യമായ ഒന്നാണ് എന്ന് മാർക്സ് പോലും പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ ജീവിതം പാപത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതിനെ കൊള്ളാവുന്നതായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ മാർക്സ് ആണ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചത്. അങ്ങനെയിരിക്കെ മാർക്സിസ്റ്റുകാരായ നിങ്ങൾ എന്നെ അതിനുവേണ്ടി കാരം വിധിക്കുന്നതെന്തിന്?''.

ആ ന്യായാധിപൻ നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമായ മതത്തിന്റെ അംഗമാണ് എന്ന കുറപത്രത്തിന് ഉത്തരമായി വേറൊരു വിശ്വാസിനി കോടതി മുമ്പാകെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ക്ലോറോഫോം മുതലായ അനേക മരുന്നുകൾ കണ്ടുപിടിച്ച സിംപ്സനെക്കാൾ വലിയ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനല്ല താങ്കൾ എന്ന് എനിക്ക് റപ്പോർട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടിത്തം ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടിത്തം ക്ലോറോഫോം അല്ല. ഞാൻ ഒരു പാപിയാണെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടിത്തം".

ഒളിവുസഭാംഗങ്ങളുടെ ജീവിതവും ത്യാഗവും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളായിത്തീരുവാനുള്ള സന്തതസ്സമാണ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ തെളിയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വാദം. "വേദനയുടെ അടയാളമുള്ള വിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മ" എന്നു ആഫ്രിക്കയിലെ സുപ്രസിദ്ധ മിഷ്യനറിയായിരുന്ന ആൽബെർട്ട് ഷെയ്റാൻസർ പേരുവിളിച്ച, ദ്വൈശീലിച്ചവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയാണ് അവർക്കുള്ളത്. ഒളിവുസഭ സ്നേഹബന്ധത്താൽ യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേ ബന്ധത്താൽ ഒളിവു സഭാംഗങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ലോകത്തിലാകും അവരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല.

ഒളിവുസഭയുടെ രഹസ്യക്കുത്തുകളിലൊന്നിൽ അവർ ഇങ്ങനെ എഴുതി: "നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീരുവാനായിട്ടല്ല ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്; ദൈവം ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീരുവാൻ, ദൈവനാമമഹത്വത്തിനായി, ഞങ്ങളുടെ കൃത്യകളെ സ്വമനസ്സാ ചമപ്പാൻ ഇഷ്ടമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീരുവാനത്രെ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്".

യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചതിനനുസരണമായി അവർ പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, കോടതികളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോഴും തങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർ ആരാണെന്ന് അവർ പറയുക

യില്ല.

പ്രതിജ്ഞയിൽ നിന്ന മാറിയാ സെവിസുകു എന്ന സഹോദരിയോടു “നിങ്ങളെ ആരാണ് ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്തിയത്” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, “തന്റെ സഭയിലേക്ക് ദൈവം എന്നെ ആകർഷിച്ചു” എന്നു അവൾ മറുപടിപറഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ നേതാവാരാണ്” എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി “ഞങ്ങൾക്ക് മാനുഷികമായ നേതാക്കുന്മാരില്ല” എന്നു അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 1966 ജനുവരി 15-ാം തീയതി പ്രവർദ്ധാവോദ്യോക്ക എന്ന പത്രമാണ് ഇതു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്.

“പയനീർസ്” എന്ന യുവജനസംഘടന വിട്ടുപോകാനും ചുവന്ന ടൈയറിക്കാതിരിക്കുവാനും നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു ആരാണ് എന്നു വിശ്വാസികളായ കുട്ടികളോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആരും ഞങ്ങളെ അങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല; അതു ഞങ്ങൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്തതാണ് എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മഞ്ഞുമല (ഒളിവുസഭ) യുടെ മുകൾഭാഗം വെളിയിൽ ദൃശ്യമാണെങ്കിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ നേതാക്കൾ അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനായി വിശ്വാസികൾ സ്വയം സ്നാനമേല്ക്കാറുണ്ട്. മറ്റുചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്നാനമേല്ക്കുന്നയാളും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നയാളും ആരും തങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി മുഖംമൂടി ധരിച്ചുകൊണ്ട് നദിയിൽ ഇറങ്ങി സ്നാനം നടത്തുന്നു.

വോൾനെസിനോ കോർസ്സി എന്ന ജില്ലയിലുള്ള വോറോനിൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ചു നടന്ന ഒരു നിരീശ്വരവാദ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ‘അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസിക’ എന്ന പത്രം 1964 ജനുവരി 30-ാം തീയതി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പ്രസംഗം അവസാനിച്ചയുടനെ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന വിശ്വാസികൾ അതിനെ എതിർത്തു, അവർ ചോദിച്ച പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറയാൻ ആ നിരീശ്വരവാദിയായ പ്രസംഗകൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “മോഷ്ടിക്കരുത്”, കൊലചെയ്യരുത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ നിങ്ങൾ ലോപിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നുമില്ല. ഈ പ്രമാണങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു എവിടെ നിന്ന് കിട്ടി?” അവർ ചോദിച്ചു. “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ എതിർക്കുന്നതായ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ സാമ്പത്തിക പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം വന്നത്.” ആ പ്രസംഗകൻ ഉത്തരം മുട്ടിപ്പോയി. വിശ്വാസികൾ ജയഭേരി മുഴക്കി!

മതപീഡനം വർദ്ധിക്കുന്നു

റഷ്യയിൽ എല്ലാ മതങ്ങളും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഹൃദയവേദനയുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഏറ്റവും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഒളിവുസഭയാണ്. വിശ്വാസികളെ കൂട്ടമായി അറസ്റ്റു ചെയ്യ

കയും വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തു് എൺപത്തിരണ്ട് വിശ്വാസികളെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ അടയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ “ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനമൂലം” ഇരുപത്തിനാലു് പേർ മരിച്ചു! ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു് മരണമുണ്ടാകുമോ? അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതു് എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് ഊഹിക്കാൻ കഴിയുമോ?

വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചാൽ ആ കുട്ടികളെ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു് ആജീവനാന്തം അപഹരിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് ഒളിവുസഭാംഗങ്ങളുടെ മേലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പീഡ. അങ്ങനെ വേർപെടുത്തപ്പെടുന്ന കുട്ടികളെ ഒരു പ്രാവശ്യംപോലും സന്ദർശിക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾക്കു് അവകാശമില്ല.

“മാതാപിതാക്കൾക്കു് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും മനോനിഷ്ഠയ്ക്കും അനുസരണമായി മതപരവും സാമൂഹികവുമായ അഭ്യസനം നൽകുന്നതിനു് അവകാശമുണ്ടു്” എന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ റഷ്യ ഒപ്പുവെച്ചതാണു്. ഈ അവകാശം റഷ്യയിൽ യഥാർത്ഥത്തിലുണ്ടെന്നു് റഷ്യയിലെ ഔദ്യോഗിക സഭയുടെ നേതാവും രാജ്യദ്രോഹിയുമായ കാരേവു് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അനേകർ ആ പ്രസ്താവന വിശ്വസിച്ചു് വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു.! എന്നാൽ സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു എന്നു് ശ്രദ്ധിക്കുക.

മാക്രിൻകോവ എന്ന ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്കാരിയായ ഒരു വിശ്വാസിനി, തന്റെ മക്കളെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തുകയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയുടെ ചുവന്ന ടൈ ധരിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവളുടെ ആറു മക്കളെയും അവളിൽനിന്നു് വേർപെടുത്തുന്നതിനായി കോടതി ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ശിക്ഷ കേട്ടപ്പോൾ ആ മാതാവു് “ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പീഡ സഹിക്കുകയാണു്” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ കുട്ടികൾ ഒരു ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിൽ നിരീശ്വരത്വം പഠിക്കുകയാണു്. അവരുടെ ചെലവുകളും ആ അമ്മ വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ മാതാക്കളേ, അവളുടെ ഹൃദയവേദനയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക!

ഇഗ്നാത്തി മുള്ളിൻ എന്ന വിശ്വാസിക്കും ഭാര്യയ്ക്കും അതേ ശിക്ഷതന്നെ ലഭിച്ചതായി അദ്ധ്യാപകരുടെ മാസിക റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറയുവാൻ ജഡ്ജി ആവശ്യപ്പെട്ടു. “നിങ്ങളുടെ മക്കളെ വേണമോ, ദൈവത്തെ വേണമോ? ഏതു വേണമെന്നു് തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക. നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ?” ആ ജഡ്ജി ചോദിച്ചു. “ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസം ത്യജിക്കുകയില്ല” ആ പിതാവു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“.....സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു” എന്നു് പൗലോസു്

അപ്പോസ്തലൻ പറഞ്ഞു. മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തപ്പെട്ട് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാഠശാലകളിലെത്തുന്ന കുട്ടികൾ, നിരീശ്വരന്മാരായിത്തീരുന്നതിനപകരം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുകയും മറ്റു കുട്ടികളുടെയിടയിൽ ആ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്!

യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറേ കൂടുതലായി മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ അവൻ യോഗ്യരല്ല എന്ന് വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. ഇരുമ്പുതൂണു പിന്നിലുള്ള വിശ്വാസികൾ ആ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മക്കളെ കാണാതെ അവരിൽനിന്ന് വേർപെട്ട് ഒരാളു ജീവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക! റഷ്യയിലെ സഹോദരങ്ങളുടെ യാതനകൾ എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും.

വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് മക്കളെ വേർപെടുത്തുക എന്ന ശിക്ഷ ഇന്നും തുടർന്നുവരുന്നു. തന്റെ മകനെ ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തി എന്നതിനാൽ സിററഷ് എന്ന മാതാവിൽനിന്ന് ഷെററസെൽസ്റ്റാപ്പ് എന്ന മകൻ വേർപെടുത്തപ്പെട്ടു എന്ന് “സ്റ്റാമിയ ഇയുനോസ്കി” എന്ന പത്രം 1967 മാർച്ച് 27-ാം തീയതി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഫബറോവ്സ്കി ദേശക്കാരത്തിയായ സാബാവിന എന്ന വൃദ്ധ, അനാഥയായ കൊച്ചുമകൾക്ക് “അസ്വാഭാവികമായ” ക്രിസ്തീയാഭ്യസനം നൽകിയതിനാൽ ആ കുട്ടി അവളിൽനിന്ന് അപഹരിക്കപ്പെട്ടതായി “സോവിയറ്റ് റഷ്യ” എന്ന പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു.

റഷ്യയിലെ ഒളിവുസഭയുടെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിഭാഗത്തെപ്പറ്റി മാത്രം പറയുകയെന്നത് നീതിയല്ലല്ലോ.

റഷ്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളിൽ വലിയ രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവരിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ളകൾക്ക്, അവരുടെ പക്കൽ ജപമാലകളോ, കരിശുരൂപങ്ങളോ, വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രതിമകളോ, കത്തുകൾക്കുമോ, മെഴുകുതിരികളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജയിലിൽ കിടന്ന വിശ്വാസികളുടെയടുത്തു പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; പട്ടക്കാർക്ക് തങ്ങളുടെ സ്ഥാനവസ്തുക്കളോ വിശുദ്ധ തൈലമോ, കുർബ്ബാനയ്ക്കുള്ള കോതമ്പപ്പമോ വീഞ്ഞോ ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് അടുക്കാമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ പ്രാർത്ഥിക്കാനാരംഭിച്ചു. ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ അവരുടെ മേൽ പകരുവാൻ തുടങ്ങി. സുവിശേഷവിഹിത വിശ്വാസികളുടെയിടയിലുള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ ആത്മീക ഉണർവ് റഷ്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

റഷ്യയിൽ മാത്രമല്ല, റഷ്യയുടെ ആശ്രിത രാജ്യങ്ങളായ മറ്റു കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും ഓർത്തഡോക്സ് ഒളിവുസഭ നിലനിന്നുവരുന്നു. പരിചയത്തടക്കംമൂലം ചില ഓർത്തഡോക്സ് കമ്മ്യൂണിക്കൽ അവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ സുവിശേഷവിഹിതവിശ്വാസികളും.

ദൈവത്തോടു വളരെ അടുത്തു ജീവിക്കുന്നവരാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും അനേക രക്തസാക്ഷികളെ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവമില്ലാത്ത കമ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി ഒത്തുതീർപ്പു നടത്തിയ പാത്രീയർക്കീസിനെതിരായി പ്രതിഷേധസ്വഭാവമുള്ളതാണ് ധൈര്യപ്പെട്ട കാളിഗായിലെ വൃദ്ധനായ ആർച്ചു ബിഷപ്പോപ്പ് യെർമോഗൻ എവിടെയാണെന്നു ആർക്കു പറയാൻ കഴിയും?

അൻപതു വർഷത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം! എന്നിട്ടും, സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങളിലെവിടെ നോക്കിയാലും ഒളിവുസഭയുടെ വിജയത്തെപ്പറ്റി വായിക്കാൻ കഴിയും. പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത യാതനകളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നെങ്കിലും ഒളിവുസഭ വിശ്വസ്തയായിരിക്കുന്നു.....വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

റൂമേനിയക്കാരായ ഞങ്ങൾ റൂമേനിയയിലുണ്ടായിരുന്ന റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെയിടയിൽ രഹസ്യമായി സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്തു വിതച്ചു. അതുപോലെതന്നെ റഷ്യൻ പട്ടാളം താവളം ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസികളും പ്രവർത്തിച്ചു. അങ്ങനെ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട വിത്തുകൾ മുളച്ച് വളന്നു കാത്തുകയറുകയായി.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരെ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നേടുവാൻ കഴിയും. കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ വിശ്വാസികളായിത്തീരുവാൻ സാധിക്കും. നാം സഹായിക്കുമെങ്കിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് മട്ടനത്തിൻകീഴിൽ കിടക്കുന്ന ജനതയേയും ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നേടുവാൻ കഴിയും.

റഷ്യയിലും ചൈനയിലും മറ്റു കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ഒളിവുസഭ തഴച്ചുവളരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ് എന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവ്.

അതിഭയങ്കരമായ പീഡകളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ കാണിക്കുന്നതിനായി റഷ്യൻ ജയിലുകളിൽനിന്നു വന്ന ചില കത്തുകളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരിയായ വരിയ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നു

വരിയയെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു നടത്തിയ മരിയ എന്ന പെൺകുട്ടി എഴുതിയതാണ് ആദ്യത്തെ കത്തു്.

ഒന്നാമത്തെ കത്തു്

.....ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയാണ്. എല്ലാവർക്കും എന്നോടു സ്നേഹമാണ്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടനയുടെ അംഗമായ ഒരു യുവതിക്കും എന്നോടു സ്നേഹമാണ്. അവൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു: 'നീ എങ്ങനെയുള്ള ഒരാളാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇവിടെ അനേകർ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയും അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും നീ അവരെല്ലാം സ്നേഹിക്കുന്നു.' എല്ലാവരേയും, മിത്രങ്ങളെ മാത്രമല്ല,

ശതക്കളേയും സ്നേഹിക്കുവാനാണ് ദൈവം ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത് എന്ന് ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആ പെൺകുട്ടി എന്നിക്കു വളരെ ദോഷം ചെയ്തവന്നിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ അവൾക്കുവേണ്ടി ഹൃദയഭാരത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നെയും സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അവൾ എന്നോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവളെ ആശ്വേഷിച്ചു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദയവു ചെയ്ത് അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അവളുടെ പേർ വരിയ എന്നാണ്.

ദൈവമില്ല എന്ന് ആരെങ്കിലും ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുമ്പോൾ അവർ വാസ്തവമായി അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നിപ്പോകും. പക്ഷേ അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ദൈവമില്ല എന്ന് അവർ വായ്കൊണ്ടു പറയുമെങ്കിലും, ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനായുള്ള ഒരു വാഞ്ഛ കാണാൻ കഴിയും.....അവർ എന്തോ ഒന്നിനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം മറയ്ക്കുവാനായിട്ടാണ് അവർ ദൈവമില്ല എന്ന വാദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരി, മരിയ രണ്ടാമത്തെ കത്തു്

എന്റെ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ നിരീശ്വരവാദിയായ വരിയ എന്ന പെൺ കുട്ടിയെപ്പറ്റി എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. വരിയ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു എന്നും, എല്ലാവരുടെയും മുൻപാകെ പരസ്യമായി സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നുമുള്ള സന്തോഷവർത്തമാനം അറിയിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ധൃതിയായി ഈ കത്തെഴുതുന്നത്.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവൾക്കു രക്ഷയുടെ സന്തോഷം ലഭിച്ചു. എങ്കിലും ഇതിനു മുൻപ് ദൈവമില്ല എന്ന് പ്രചരണം നടത്തിയല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് ദുഃഖമുണ്ടാകാറുണ്ട്. പണ്ടു ചെയ്ത ദോഷത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഞാനും വരിയയും കൂടെ ദൈവമില്ലാത്തവരുടെ ഒരു യോഗത്തിനു പോയി. ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി പെരുമാറണമെന്ന് ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗ്രാമങ്ങൾ പാടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ (അതിൽ അവൾ പങ്കെടുത്തില്ല) അവൾ, സംസാരിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. അനുമതി ലഭിച്ചപ്പോൾ അവൾ മുൻപോട്ടു വന്ന്, വികാരപൂർണ്ണമായും, ധൈര്യത്തോടുകൂടെയും, താൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൾ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറഞ്ഞു. താൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു എന്ന് അറിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവരുടെ ആത്മീയ കണ്ണുകളെ കരുടാക്കിയതിന് അവൾ മാപ്പു ചോദിക്കുകയും, പാപത്തിന്റെ വഴികളെ വിട്ട് യേശു ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് വരാൻ അവൾ അവരോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാവരും ശാന്തരായിരുന്നു. സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ “എന്നിക്കു

വേണ്ടി മരിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ ഘോഷിക്കാനും അവന്റെ കല്പനകളെയും ക്രൂശിന്റെ ശക്തിയേയും തെളിയിക്കുവാനും എന്നിക്ക് ലൗജയില്ല എന്ന ക്രിസ്തീയഗീതം മുഴുവൻ അവൾ മധുരമായി പാടി.

അതിനുശേഷം.....അവർ പ്രിയപ്പെട്ട വരിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. ഇന്ന് മെയ് മാസം ഒൻപതാം തീയതിയാണ്. ഞങ്ങൾക്കു അവളെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അവളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു ശക്തിയുണ്ട്. പ്രാർത്ഥിക്കുക!

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മരിയ

മൂന്നാമത്തെ കത്തു്

‘ഇന്നലെ (ആഗസ്റ്റ് രണ്ടാം തീയതി) ഞാൻ ജയിലിൽവെച്ചു പ്രിയപ്പെട്ട വരിയോടു, സംസാരിച്ചു. അവളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം വേദനിക്കുന്നു. അവൾ ഇപ്പോഴും ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയാണ്. പത്തൊമ്പതു വയസ്സേ പ്രായമുള്ളൂ. ഒരു വിശ്വാസി എന്ന നിലയിലും അവൾ ആത്മീകമായി ഒരു ശിശുവാണ്. എങ്കിലും അവൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിച്ചതിനാൽ അവൾ ഉടൻതന്നെ ദർഘകാലം നിറഞ്ഞവഴിയെ ഇറങ്ങിത്തീരിച്ചു. ആ പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി വളരെയധികം വിശപ്പു സഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ ജയിലിലാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവൾക്കു പാഴ്സലുകൾ അയക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ ഞങ്ങൾ അയച്ചതിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം മാത്രമേ അവൾക്കു ലഭിച്ചുള്ളൂ.

ഇന്നലെ ഞാൻ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ക്ഷീണിച്ചും വിളറിയും അടിയേറും കാണപ്പെട്ടു. കണ്ണുകളിൽ ദൈവസമാധാനവും ഭ്രമീകമല്ലാത്ത ഒരു സന്തോഷവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണുവാൻ എന്നിക്ക് കഴിഞ്ഞു.

പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അതുൽകരമായ സമാധാനം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ഇതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ക്രിസ്തുവിലായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെ തടയുവാൻ യാതനകൾക്കോ നിരാശകൾക്കോ സാധ്യമല്ല.

ഇരുമ്പഴികൾക്കിടയിൽക്കൂടി ഞാൻ ചോദിച്ചു: “വരിയാ, നീ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളോർത്ത് നീ സങ്കടപ്പെടുന്നില്ലേ?”

“ഇല്ല” അവൾ പറഞ്ഞു. “അവർ എന്നെ സ്വതന്ത്രയായി വിട്ടാൽ ഞാൻ വീണ്ടും പോയി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാസ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പറയും. ഞാൻ യാതന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ട. കർത്താവ് എന്നെ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുകയും അവന്റെ നാമത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ അവസരം നല്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവളെ സൈബീരിയയിലേക്കു അയയ്ക്കുവാൻ സാധ്യതകളുണ്ട്. അവളുടെ ദേഹത്തുള്ള വസുമൊഴികെ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം അവർ അപഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവൾക്കു ബന്ധുവിരാദികളാരുമില്ല. അതിനാൽ

അവർക്കാവശ്യമുള്ളവ നാം ശേഖരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അയച്ചു തന്ന പണം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വരിയയെ നാടുകടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതു അവളെ ഏല്പിക്കും. ദൈവം അവളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, ഭാവിയിലെ നേരിടുവാൻ ശക്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവം അവളെ കാക്കട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മരിയ

നാലാമത്തെ കത്തു്

“പ്രിയപ്പെട്ട മരിയ, ഇത്രയും കാലത്തിനുശേഷം ഇന്നാണ് നിനക്കു് ഒരേഴുത്തെഴുതാൻ എന്നിങ്ങ സാധിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ.....എന്ന സ്ഥലത്തു സുഖമായി വന്നിറങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ ക്യാമ്പ് ടൗണിൽനിന്നു പത്തു മൈൽ ദൂരെയാണ്. ഇവിടുത്തെ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം വിവരിപ്പാൻ എന്നിങ്ങ കഴിവില്ല. അതിനെപ്പറ്റി നിനക്കറിയാമല്ലോ. എന്നെപ്പറ്റി അല്പം ചിലതു് എഴുതുവാനേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നിങ്ങ ശരീരംകെണ്ടു് അദ്ധ്വാനിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം ആരോഗ്യം തരുന്നതിനായി ഞാൻ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. എന്നെയും സഹോദരി 'X' നേയും കൂടെ വർഷങ്ങൾക്കു് ജോലിയ്ക്കാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവിടെയുള്ള യന്ത്രങ്ങളിന്മേലാണ് ഞങ്ങൾ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. ജോലി പ്രയാസമുള്ളതാണ്. സഹോദരി 'X'-ന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി മോശമാണ്. ഞാൻ അവളുടെയും എന്റെയും ജോലി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ആദ്യം എന്റെ ജോലി ചെയ്തുതീർത്തിട്ടു് പിന്നെ സഹോദരിയെ സഹായിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ആഹാരം നിങ്ങളുടേതുപോലെതന്നെ തൃപ്തമാണ്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ എഴുതുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു്.

രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം നിന്നിൽക്കൂടി ദൈവം എന്നിങ്ങ കാണിച്ചുതന്നതിനാൽ എന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും സ്തോത്രം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ വന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടു്. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു് എങ്ങോട്ടു പോകണമെന്നും, ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ കഷ്ടം സഹിക്കുന്നതെന്നും എന്നിങ്ങ അറിയാം. എന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള രക്ഷയുടെ സന്തോഷം എല്ലാവരോടും സാക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വേർപിരിക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? ഒരുത്തർക്കും സാധ്യമല്ല. ജയിൽ വാസമോ, കഷ്ടതയോ നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു് വേർപിരിക്കയില്ല. ദൈവം നമുക്കു് തരുന്നതായ കഷ്ടതകൾ നമ്മിലുള്ള ദൈവവിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവസ്നേഹം നിറഞ്ഞു് കവിഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്. എല്ലാവരോടും ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ അവർ (ജയിൽ അധികൃതർ) എന്നെ ശപിക്കുകയും അധികം വേല തന്നു കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും എന്നിങ്ങ അടങ്ങിയിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. നാശയോഗ്യയായിരുന്ന എന്നെ യേശുക്രിസ്തു ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയാക്കിത്തീർത്തു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ മൗനമായിരിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുമോ? ഇല്ല; ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല! എന്റെ അധരങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം കാലം ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ വലിയ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം കേൾക്കു തന്നെ ചെയ്യും.

ഈ ക്യാമ്പിലേക്കു വരുന്ന വഴിയിൽ വെച്ച് ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിലുള്ള അനേക സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരികളേയും കാണുവാനിടയായി. ഒരൊറ്റ നോട്ടത്തിൽതന്നെ അവർ ദൈവമക്കളാണെന്നുള്ളതു് ആത്മാവിന്റെ സാക്ഷ്യത്താൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതു് അതുതകരമായ ഒരു കാര്യമാണു്. അവരോടു് സംസാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തന്നെ അവർ ആരാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു് യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ വെച്ച് ഒരു സഹോദരി ഞങ്ങൾക്കു് കറെ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ തന്നതിനു ശേഷം രണ്ടുവശക്കു കരം മാത്രം പറഞ്ഞു: "ദൈവം ജീവിക്കുന്നു".

ഒരുദിവസം സന്ധ്യകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണു് ഞങ്ങൾ താമസിക്കുവാനുള്ള പാളയത്തിൽ വന്നെത്തിയതു്. "നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം" എന്ന വാക്കുകളോടെ ഞങ്ങൾ അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. "ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സമാധാനത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു" എന്ന ശബ്ദം പാളയത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിൽനിന്നും ഉയന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതുതപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ തന്നെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി.

അതെ, അതങ്ങനെയെന്നായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്ത രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ച അനേകർ ഇവിടെയുണ്ടു്. ഇവിടെയുള്ള തടവുകാരിൽ പകുതിയിലധികംപേർ വിശ്വാസികളാണു്. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നല്ലതുപോലെ പാടാനും പ്രസംഗിക്കാനും കഴിവുള്ളവരുണ്ടു്. കഠിനാധ്വാനംകഴിഞ്ഞു് വൈകുന്നേരം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അല്പസമയത്തേക്കെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പാദത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിക്കുന്നതു് എത്ര ആനന്ദകരമാണു്! എവിടെയായിരുന്നാലും യേശുക്രിസ്തു ഉള്ള സ്ഥലത്തു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്.

മനോഹരമായ അനേകം ആത്മീകഗീതങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ഇവിടെ എന്നിക്കു ഇടയായി. ദൈവവചനത്തിൽനിന്നും കൂടുതലായി പഠിക്കുവാനും എന്നിക്കു കഴിയുന്നു. എന്നിക്കു പത്തൊമ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ക്രിസ്തുവിൽ ആശങ്കയുടെ ഒന്നാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിച്ചു. അതുതകരമായ ആ ദിവസം ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. ആ ദിവസം മുഴുവൻ ഞങ്ങൾക്കു് ജോലിത്തീരുകയായിരുന്നു. ഏകിലും ഞങ്ങളുടെ ചില സഹോദരന്മാർ അടുത്തുള്ള നദിയിലേക്കു പോയി. ഉറഞ്ഞിരുന്ന മഞ്ഞുകൂടി പൊട്ടിച്ചുമാറ്റി അവർ സ്ഥലം തയ്യാറാക്കി. അന്നു്, രാത്രി ദൈവവചനപ്രകാരം ഞാനും ഏഴു സഹോദരങ്ങളും സ്നാനമേറ്റു. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കുക സാധ്യമല്ല. നീ ഇവിടെ

ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും എന്റെ സ്നേഹത്തിൽകൂടെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാമായിരുന്നു. എങ്കിലും ദൈവം നമ്മെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു് നാം ആയിരിക്കണമല്ലോ.

അവിടെയുള്ള എല്ലാ ദൈവമക്കളോടും എന്റെ വന്ദനം പറയുക. ദൈവം നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കും. അവൻ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു, എബ്രായർ 12: 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുക.

നിങ്ങളുടെ ദൈവവിശ്വാസം ശക്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലും, നിങ്ങൾ കഷ്ടതകളിലും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനാലും ഇവിടെയുള്ള സഹോദരങ്ങൾ എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം പറയുന്നു. നീ മറുത്തവയ്ക്ക് എഴുതുവോൾ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹാനുഭവങ്ങളെ അറിയിക്കുക.

സ്വന്തം വരിയ

അഞ്ചാമത്തെ കത്തു്

പ്രിയപ്പെട്ട മരിയാ,

വളരെ നാളുകൾക്കു ശേഷമാണു് നിനക്കു് ഒരു കത്തെഴുതാൻ സാധിക്കുന്നതു്. ദൈവകൃപയാൽ ഞാനും സഹോദരി.....യും സുഖമായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ.....എന്ന സ്ഥലത്താണു്. അവർ ഞങ്ങളെ..... എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് അയയ്ക്കാൻ പോകുകയാണു്.

മാതൃതുല്യമായ നിന്റെ സ്നേഹാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. നിങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കൾ എല്ലാം എനിക്കു കിട്ടി. ഏറ്റവും വിലയേറിയ വേദപുസ്തകം അയച്ചുതന്നതിനു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. എനിക്കു വേണ്ടി അവർ ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കായി എന്റെ നന്ദി അവരെ അറിയിക്കുക.

ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹിമ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഞാൻ ലോകത്തിലേക്കും സൗഭാഗ്യമുള്ളവളാണു്. എനിക്കു നേരിടുന്ന പീഡകൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കൃപയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കാൻ ആദ്യകാലംമുതൽതന്നെ എനിക്കു് സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്. ഞാൻ അന്ത്യംവരെ ദൈവത്തോടു് വിശ്വസ്തയായിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഈ വിശുദ്ധ യുദ്ധത്തിൽ ദൈവം നിങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തട്ടെ.

ഞാനും.....എന്ന സഹോദരിയും നിങ്ങൾക്കു് വന്ദനം പറയുന്നു.

ഞങ്ങൾ.....എന്ന സ്ഥലത്തു് ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് വീണ്ടും എഴുതാൻ സാധിച്ചേക്കും. ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ഭാരപ്പെടരുതു്. സ്വസ്ഥതയിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലിയതാകയാൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ വരിയ

യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി കണ്ടെത്തിയ വരിയ എന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവതിയുടെ അവസാനത്തെ കത്താണ് ഇത്. കഠിനാധ്വാന ക്യാമ്പിൽ ജീവിക്കുവാനാണ് അവൾക്ക് ശിക്ഷ ലഭിച്ചത്. അവളെപ്പറ്റി പിന്നെ കേട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവളുടെ അതിമഹത്തായ സ്നേഹവും, ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയുള്ള സാക്ഷ്യവും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഒളിവുസഭയുടെ മഹത്വത്തേയും അവർ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡയേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

ഒളിവു സഭയിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശം

എന്നെ “ഒളിവുസഭയുടെ ശബ്ദം” എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്. ആ മഹത്തായ പേരിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല.

എങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ഒളിവുസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെ ഞാൻ കറെ വർഷങ്ങൾ നയിക്കുകയുണ്ടായി. പതിനാലുവർഷത്തെ ജയിൽവാസം, ദണ്ഡനം എന്നിവയിൽനിന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു, “മരണമുറി” എന്ന ജയിലറയിലെ രണ്ടു വർഷക്കാലത്തെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഞാൻ രക്ഷപെടാൻ ഇടയായത് ഒരു അതിശയമാണ്. അതിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു അതിശയം ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുകയും, ജയിലറയിൽനിന്ന് എന്നെ വെളിയിലേക്കും, പിന്നീട് സ്വതന്ത്രസഭകളോടു സംസാരിക്കുവാനായി പശ്ചിമദേശങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

എണ്ണമറ്റ ശവക്കുഴികളിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. ദൈവാരാധനയ്ക്കായി കാടുകളിലും, നിലവറകളിലും ഒളിവുസഭകേന്ദ്രങ്ങളിലും കൂടിവരുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

ഞാൻ എന്റെ നാടുവിട്ട്, ലോകമെങ്ങുമുള്ള വിശ്വാസികൾക്കായുള്ള ഒരു സന്ദേശം അവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് റൂമേനിയയിലെ ഒളിവുസഭ തീരുമാനിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഞാൻ അവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട ഇവിടെ എത്തിയതും ഒരു അതിശയമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ജീവനെ പണയംവെച്ചുകൊണ്ട് അധ്വാനിക്കുകയും പീഡ അനുഭവിക്കുകയും മരണം വരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നെ ഏല്പിച്ച ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുകയത്രെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.

ഒളിവുസഭയിൽനിന്ന് ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന സന്ദേശം ഇതാണ്.

“ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ”

“ഞങ്ങളെ മറക്കരുതേ”

“ഞങ്ങളെ അവഗണിക്കരുതേ”

“ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ആയുധങ്ങൾ തരിക, അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുകൾ ഞങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊള്ളാം.”

നിങ്ങൾക്ക് തരുവാനായി എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച സന്ദേശം ഇതാണ്.

ശബ്ദരഹിതമായ, വായ് അടയ്ക്കപ്പെട്ട ഒളിവുസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ നിലവിളി ശ്രദ്ധിക്കുക! അവിടെനിന്ന് രക്ഷപെടുന്നതിനോ, ഭദ്രതയ്ക്കുവേണ്ടിയോ, സുഖകരമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയോ അവർ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ തലമുറയെ നിരീശ്വരത്വംകൊണ്ട് വിഷമയമാക്കുന്നതിനെതിരായി യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആയുധങ്ങളത്രെ അവർ ചോദിക്കുന്നത്. ദൈവവചനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർ വേദപുസ്തകങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാതെ അവർ ദൈവവചനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ശത്രുക്രിയാവിരുദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടർ സഞ്ചരിച്ചതായ ഒരു തീവണ്ടി മറ്റൊരു തീവണ്ടിയുമായി കൂട്ടിമുട്ടി. അയാൾ വെളിയിലിറങ്ങി നോക്കിയപ്പോൾ അനേകർ ഒടിയും ചതവും മുറിവുകളുമോടെ മരിക്കാനായിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. അവരുടെയിടയിൽക്കൂടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നുകൊണ്ട് നിസ്സഹായനായി അയാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു; “ശത്രുക്രിയയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ” “ശത്രുക്രിയയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ”. ഒളിവുസഭയുടെ അവസ്ഥ ഇതാണ്. ശത്രുക്രിയയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അനേകരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ അയാൾക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള സമനസ്സ് അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ അയാളുടെ പക്കൽ ഉപകരണങ്ങളില്ലാതായിപ്പോയി. ഒളിവുസഭ ഈ നിലയിൽ കഴിയുകയാണ്. തങ്ങൾക്കുള്ളത് സകലവും ചെലവഴിക്കുവാൻ, രക്തസാക്ഷികളായി മരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ട ഉപകരണങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ത്യാഗമനോഭാവംകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. വിശ്വസ്തയും, ധൈര്യശാലിയുമായ ഒളിവുസഭയുടെ, നിങ്ങളോടുള്ള അപേക്ഷ ഇതാണ്. “ഞങ്ങൾക്ക് ആയുധങ്ങൾ തരിക—സുവിശേഷങ്ങൾ, വേദപുസ്തകങ്ങൾ, സുവിശേഷസാഹിത്യങ്ങൾ, മറ്റു സഹായങ്ങൾ എന്നിവ തരിക: ബാക്കി പ്രവർത്തനം ഞങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാം.”

സ്വതന്ത്രക്രിസ്ത്യാനികളേ, സഹായിക്കുക

സ്വതന്ത്രരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒളിവുസഭയെ സഹായിക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ട്.

ജീവന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം അടുത്തായ ഒരു ഇടമാണെന്ന് നിരീശ്വരവാദികൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിൽ മർമ്മങ്ങളായുള്ളവ എന്തെന്നുള്ള യാതൊരു ബോധ്യവും അവർക്കില്ല. കാഴ്ചയാലല്ല, വിശ്വാസത്താലുള്ള ജീവിതത്തിൽ, ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനാൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും.

മാതൃകായോഗ്യവും, ത്യാഗപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയും. വിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരെ പ്രതിഷേധസ്വഭാവമുള്ളവർ അവർക്ക് സാധിക്കും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അങ്ങനെ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും പശ്ചിമദേശങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ അത്ഭുതസമാണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. ഞങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു എങ്കിലും അടുത്ത ദിവസം അവർ ഞങ്ങളെ കൂടുതലായി ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. യേശുക്രിസ്തു യരൂശലേമിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതും അത്ഭുതസമാനമായി തോന്നിയേക്കാം. ആ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അവർ അവനെ ക്രൂശിച്ചു. എന്നാൽ എന്താനും ചില ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അയ്യായിരത്തോളം പേർ മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷത്തോളം ഉയർന്നു വന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും നഷ്ടമാകുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരാൾക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ; അത് അനുഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടെ നിങ്ങളിലേക്ക് തിരികെ വരികയും, നിങ്ങൾ ആർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ അവർക്ക് അത് ശാപമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾക്കനുസരണമായി ഞാനും മറ്റു വിശ്വാസികളും ഹിറാൾഡ്സ്കുവേണ്ടിയും ഹിറാൾഡിന്റെ അനുയായികൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഐക്യകക്ഷികളുടെ വെടിയുണ്ടകളെപ്പോലെതന്നെ ആ പ്രാർത്ഥനകളും ഹിറാൾഡിന്റെ പരാജയത്തിന് കാരണമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

നാം നമ്മുടെ അയല്ലാരെ സ്നേഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റാരെയും പോലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നമ്മുടെ അയല്ലാരാണ്.

“ജീവനുണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനുമത്രെ ഞാൻ വന്നത്” എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകാത്തതിന്റെ ഫലമായാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉണ്ടായത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ (വിശ്വാസികൾ) എല്ലാവർക്കും സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിൽ വിലയുള്ളവയുടെ പുറംപന്തിയിൽ അവർ

അനേകരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടവർ മറ്റുതലിക്കുകയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുപാർട്ടിയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ചെയ്തു. സാമുദായികമായ അനീതികൾക്കും അഴിമതികൾക്കും ഇരയായിത്തീർന്നവരാണ് അവർ. ഇപ്പോൾ അവർ ക്രൂരന്മാരും വിരോധികളുമാണ്. അവരോട് നാം യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നാൽതന്നെയും, അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്.

അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാരായതിൽ നമുക്കു കുറ്റമില്ല എന്ന് കരുതരുത്. നാം നമ്മുടെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചില്ല എന്നുള്ള കുറ്റം നമ്മുടെ പേരിലുണ്ട്.

അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമായി നാം അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഇത് അവരോടു സഖ്യം ചെയ്യുകയില്ല).

കമ്മ്യൂണിസം എന്ന പ്രശ്നത്തെ സ്നേഹംകൊണ്ടുമാത്രം പരിഹരിക്കാമെന്ന ബുദ്ധിശൂന്യത എനിക്കില്ല. ഒരു രാജ്യത്തുള്ള അക്രമികളെ സ്നേഹം കൊണ്ടുമാത്രം ജയിക്കുക സാധ്യമല്ല. സഭാപരിപാലകന്മാർ മാത്രം പോരാ, പോലീസുകാരും, ജയിലുകളും, ന്യായാധിപന്മാരും അതിന് ആവശ്യമുണ്ട്. അക്രമികൾ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരെ ജയിലിലടച്ചേ മതിയാവൂ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാരെ നേരിടുന്നതിനുള്ള ശരിയായ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഞാൻ 'സ്നേഹം' എന്ന ക്രിസ്തീയപദംകൊണ്ട് തടയുകയില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാർ അക്രമികളാണ്. അന്തർ രാഷ്ട്രീയമായ തോതിൽ അവർ അക്രമം ചെയ്യുന്നു. അക്രമികൾ പിടിച്ചുപറ്റി നടത്തുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാർ രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചുപറ്റിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകാരന്റെ കുറ്റങ്ങളും അക്രമങ്ങളും എത്ര വലുതായിരുന്നാലും അവനെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്തുവാൻ സഭാപരിപാലകന്മാരും വിശ്വാസികളും ആവോളം ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനുകമ്പയോടുകൂടെ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തകങ്ങളും സുവിശേഷങ്ങളും

ആവശ്യമുണ്ട്

രണ്ടാമത്ത്, വേദപുസ്തകങ്ങളും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും അയച്ചുതന്ന സഹായിക്കുവാൻ സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കഴിയും. ഭദ്രമായി ഇവയെ അയയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ അവിടെനിന്നു പോന്നതിന്റെ

ശേഷം അനേക വേദപുസ്തകങ്ങളും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഒളിവുസഭയിലെ സഹോദരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കുവാൻ സ്വതന്ത്രക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ റുമേനിയായിലായിരുന്നപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി എനിക്കു വേദപുസ്തകങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

വേദപുസ്തകങ്ങളും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇരപതു മുതൽ അൻപതു വർഷങ്ങളോളമായി വേദപുസ്തകം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആയിരക്കണക്കിന് വിശ്വാസികൾ ഒളിവു സഭയിലുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഗ്രാമവാസികളായ രണ്ടു വിശ്വാസികൾ ഏന്റെറ വീട്ടിൽ വന്നു. ശീതകാലത്തു് ഉറഞ്ഞ മഞ്ഞു് നീക്കുന്ന കഷ്ടപ്പെട്ട വേലചെയ്തു്, അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടു് ഒരു കീറിപ്പറിഞ്ഞ വേദപുസ്തകമെങ്കിലും വാങ്ങിക്കാമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടെയാണു് അവർ വന്നതു്. എനിക്കു് അമ്മേരിക്കയിൽനിന്നു വേദപുസ്തകങ്ങൾ കിട്ടിയിരുന്നതിനാൽ, കീറിപ്പറിഞ്ഞതല്ല, ഒരു പുതിയ വേദപുസ്തകം അവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു. അവർക്കു് അതു് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മഞ്ഞു നീക്കുന്ന വേലയിൽനിന്നു് ലഭിച്ച പണംകൊണ്ടു് ആ വേദപുസ്തകത്തിന്നു് വില തരുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ ഞാൻ ആ പണം സ്വീകരിക്കാതെ സൗജന്യമായി ആ വേദപുസ്തകം അവർക്കു് സമ്മാനിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനുവേണ്ടി ഹൃദയംഗമമായി നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കത്തു എനിക്കു ലഭിച്ചു. മുപ്പതു ഗ്രാമവാസികൾ ആ കത്തിൽ ഒപ്പിട്ടിരുന്നു. ആ വേദപുസ്തകം അവർ കേടവരുത്താതെ മുപ്പതായി ഭാഗിച്ചു് ഓരോ കഷണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും അന്യോന്യം കൈമാറും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

റഷ്യാക്കാരനായ ഒരു വിശ്വാസി വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു താളിനു വേണ്ടി യാചിക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നതു് ഹൃദയഭേദകമായ ഒരു കാര്യമാണു്. അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ ആഹാരമാണു് അതു്. ഒരു വേദപുസ്തകം കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഒരാടിനെയോ പശുവിനെയോ വിലയായി കൊടുക്കാൻ അവർക്കു് സമ്മതമാണു്. ഒരു വിശ്വാസി തന്റെ വിവാഹമോതിരം വിറ്റു് ഒരു കീറിപ്പറിഞ്ഞ പുതിയനിയമം വാങ്ങിയതായി എനിക്കറിയാം. ഞങ്ങളുടെ കട്ടികൾ ഒരു ക്രിസ്തുമസ്സ് കാർഡ് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു ക്രിസ്തുമസ്സ് കാർഡ് ലഭിച്ചാൽ ആ ഗ്രാമത്തിലെ കട്ടികൾ എല്ലാം അതിനു ചുറ്റുംകൂടും. ആരെങ്കിലും ഒരാം യേശുക്കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചും കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചും, യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും, രക്ഷയെക്കുറിച്ചും അവരോടു പറയും. ഒരു ക്രിസ്തുമസ്സ് കാർഡിൽ നിന്നു് ഇതെല്ലാം.....വേദപുസ്തകങ്ങളും, സുവിശേഷങ്ങളും, സുവിശേഷസാഹിത്യങ്ങളും അയച്ചു് സഹായിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും.

മൂന്നാമത്ത്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിഷയത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക പുസ്തകങ്ങളും ലഘുലേഖകളും അയയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. കൊച്ചു കുട്ടികൾ മുതൽ യുവജനങ്ങൾവരെയുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തയ്യാർ ചെയ്ത പുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. “നിരീശ്വരവാദസഹായി” എന്ന ഒരു പുസ്തകം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റുക്മാർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റുക്മാരുടെ “വേദപുസ്തകമാണ്”. ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള ക്രിസ്തീയ ഉത്തരങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങളായി അയയ്ക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഒളിവു സഭയ്ക്ക് ഇല്ല. അതില്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം അവരുടെ കൈകൾ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും.

“നിരീശ്വരവാദസഹായി” മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ — കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിഷയമോ യുവജനങ്ങൾക്കുള്ള ക്രിസ്തീയ ഉത്തരങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ—എന്നിവ അയച്ച് സഹായിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും.

നാലാമത്ത്, സുവിശേഷവുമായി പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കടന്നുചെല്ലുന്നതിനും ആളാംപ്രതി വേലചെയ്യുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒളിവുസഭയ്ക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു അവരെ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. യാത്രക്കുലിക്കും ഭക്ഷണത്തിനും മറ്റും പണമില്ലാത്തതിനാൽ അവരിൽ അനേകർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ “കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്” അതുകൊണ്ടു ഇരുപതോ മുപ്പതോ മൈൽ അകലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോലും രഹസ്യ യോഗങ്ങൾക്കുപോകുന്നതിന് അവർക്കു കഴിവില്ല. ഒരു മാസം അഞ്ചോ പത്തോ പവൻ (ഏകദേശം നൂറോ ഇരുനൂറോ രൂപ) കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം പലരേയും അവരുടെ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും ദൈവ വചനവുമായി ദൂരെയുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും പട്ടണങ്ങളിലേക്കും പോകുന്നതിനും ഇടയാക്കും.

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ജയിൽവാസം സഹിച്ച സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്ക് “ഏറിയുന്ന” സുവിശേഷസന്ദേശമുണ്ട്. പക്ഷേ മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽപോയി അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തിക കഴിവുകൾ അവർക്കില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള ചെറിയ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്നതിൽ അവർക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും.

ഒളിവു സഭയുടെ വേലയിൽ രഹസ്യമായി ഏൽപ്പട്ടിരിക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. ഔദ്യോഗിക സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഏറ്റവും തുച്ഛമാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവനെ പണയം വെച്ചുകൊണ്ട് അവർ കുട്ടികളോടും യുവജനങ്ങളോടും പ്രായമുള്ളവരോടും സുവിശേഷം പറയുന്നു. ഫലകരമായ ഒരു വേല ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് സാമ്പത്തികസഹായങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും. അതുപോലെതന്നെ, സാധാരണക്കാരായ വിശ്വാസികൾക്ക് സാമ്പത്തികസഹായം ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ പട്ടണംതോറും

ഗ്രാമംതോറും സുവിശേഷം എത്തിക്കും. അവർ 'വിശ്വാസികൾ' ആയതിനാൽ കഷ്ടിച്ച് ഉപജീവനത്തിനുള്ളതുകൾതന്നെ അവർക്ക് വേതനമായി ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഒരുമാസം അഞ്ചോ പത്തോ പവൻ ചെലവഴിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു ഒളിവു സഭാംഗത്തിന് ഫലകരമായി സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിന് സാധിക്കും.

അടുത്തതായി, റേഡിയോ മുഖാന്തരമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് സുവിശേഷം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യണം. സ്വതന്ത്രലോകത്തിലുള്ള റേഡിയോസ്റ്റേഷനുകൾ ഉപയോഗിച്ച്, ഒളിവുസഭയ്ക്കുള്ള ആത്മീക ആഹാരം നൽകുവാൻ നമുക്കു കഴിയും. അവർക്ക് 'ജീവന്റെ അപ്പം' വളരെ ആവശ്യമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രചരണത്തിനായി ധാരാളം റേഡിയോകൾ (ഏതാണ്ടെല്ലാം) ഉള്ളതിനാൽ, ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴുണ്ട്. ഈ പ്രവർത്തനം വിപുലമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രക്ഷേപണങ്ങളിൽകൂടി ഒളിവുസഭയ്ക്കാവശ്യമുള്ള ആത്മീക ആഹാരം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒളിവുസഭയെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും.

രക്തസാക്ഷികളുടെ കുടുംബങ്ങൾ

ക്രിസ്തീയ രക്തസാക്ഷികളുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ സന്ധാരണത്തിനുള്ളവ കൊടുത്തത് നാം സഹായിക്കണം. പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള രക്തസാക്ഷികളുടെ കുടുംബങ്ങൾ ദയനീയമായ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുകയാണ്.

ഒളിവുസഭയിലെ ഒരു ഗം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവന്റെ കുടുംബം അനാഥമായിത്തീരുന്നു. ആരെങ്കിലും അവരെ സഹായിച്ചാൽ അതു കുറവുകരമാണ്. ഭാര്യയുടെയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും നില ദയനീയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കോർ മനഃപൂർവ്വമായി അങ്ങനെ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ഒരു വിശ്വാസി ജയിലിൽ പോയി, ഭണ്ഡനവും-മിക്കപ്പോഴും മരണവും-എല്ലാമ്പോൾ അവന്റെ യാതനകൾ ആരംഭിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അവന്റെ കുടുംബം അന്തമില്ലാത്ത യാതനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. സ്വതന്ത്രലോകത്തിലുള്ള സാധാരണ വിശ്വാസികൾ സഹായം എത്തിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനും കുടുംബവും ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ കഥ എഴുത്തൻ ഇടവരികയുമില്ലായിരുന്നു.

റഷ്യയിലും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും ഈയിടെ വിശ്വാസികളെ കൂട്ടമായി അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും, കൂട്ടമായി ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. രക്തസാക്ഷികൾ മരിക്കുകയും അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ വാങ്ങുവാനായി പോകുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ അതിസങ്കടകരമായ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നു. നാം അവരെ സഹായിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കഴിവു നമുക്കുണ്ട്. പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരെയും ആഫ്രി

ക്കൊക്കാരെയും നാം സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തുവി-
ലുള്ള വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജയിലുകളിൽ പീഡന
മേറുമരിച്ച വിശ്വാസികളുടെ കടംബങ്ങളെക്കുറിച്ചു കൂടുതലായി, വിശ്വാസി-
കളുടെ സഹായങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നവർ ആരുണ്ട്?

ഞാൻ റൂമേനിയായിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം യൂറോപ്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ
മിഷ്യൻ അനേക രക്തസാക്ഷികളുടെ കടംബങ്ങൾക്ക് സഹായം എത്തി-
ക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അത് അത്യാവശ്യമുള്ള സഹായത്തിന്റെ ഒരു
ഭാഗം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ.

ഒളിവുസഭയുടെ അംഗമായ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
ചങ്ങലകളിൽ നിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഇരുമ്പുമാന്ത്രിക
പിന്നിലുള്ള എന്റെ സഹോദരങ്ങളുടെ ഒരു അഭ്യർത്ഥന ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരികയാണ്. ഈ സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ എത്തി-
ക്കുന്നതിനാണ് അവർ എന്നെ അയച്ചത്. അതു നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കത്തക്ക
വണ്ണം അതിശയകരമായി ഞാൻ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സവിശേഷം എത്തിക്കേണ്ട
തിന്റെ അത്യാവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞല്ലോ. ക്രിസ്തീയ
രക്തസാക്ഷികളുടെ കടംബങ്ങൾക്ക് സഹായം എത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ
അത്യാവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഒളിവുസഭയുടെ ഭരത്യം നിർവ്വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം
അതിനെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ
പറഞ്ഞല്ലോ.

എന്റെ കാലിന്മേൽ അവർ അടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ നാവു കറഞ്ഞു.
നാവിനു അടികൊണ്ടില്ല. പിന്നെ അതു കറഞ്ഞതെന്തിന്? കാലും നാവു.
ഒരേ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായതുകൊണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ സ്വതന്ത്ര
ലോകത്തിലെ വിശ്വാസികളായ നിങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ
ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒളിവുസഭയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയുടെ
ഭാഗങ്ങളാണ്.

ഞങ്ങളുടെ വേദന നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലേ?

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ആദിമ സഭയെ അതിന്റെ മനോഹരതയിലും
പൂർണ്ണ പ്രതിഷ്ഠയിലും ത്യാഗപരമായ ജീവിതത്തിലും കാണുവാൻ കഴിയും.

യേശുക്രിസ്തു ഗത്സമന തോട്ടത്തിൽവെച്ച് അതിവ്യഥയിൽ ആയ
പ്പോൾ പത്രോസും യോഹന്നാനും യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് അധികദൂരത്ത
ല്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ രക്തസാ-
ക്ഷി സഭയായ ഒളിവുസഭയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു എത്രമാത്രം ഹൃദയഭാരമുണ്ട്.
അവർക്ക് നിങ്ങൾ എത്ര സഹായം നൽകുന്നുണ്ട്? ഇരുമ്പുമാന്ത്രിക പിന്നിലുള്ള
സഹോദരീസഹോദരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്ര സഹായമാണു ചെയ്തുകൊണ്ടി-
രിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങളുടെ സഭാശുശ്രൂഷകന്മാരോടു ചോദിക്കുക.

ഇരുമ്പുമാന്ത്രികങ്ങളിൽ ആദിമസഭയുടെ ധൈര്യത്തേയും രക്തസാക്ഷികളേയും

കാണുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ സ്വതന്ത്ര സഭ ഉറങ്ങുകയാണ്.

ഒളിവുസഭയിലുള്ള സഹോദരങ്ങൾ, ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അതി ധൈര്യത്തോടും പ്രതിഷ്ഠയോടും കൂടെ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അതേസമയം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അതിവ്യക്തമായ സമയത്തു് പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും ഉറങ്ങിയതുപോലെ, പശ്ചിമദേശങ്ങളിലെ സഭകൾ ഉറങ്ങുകയാണ്.

നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ ഒളിവുസഭാംഗങ്ങൾ സുവിശേഷത്തിന് വേണ്ടി കഠിനമായ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് ഉറങ്ങാൻ കഴിയുമോ?

അവരുടെ സന്ദേശം നിങ്ങൾ കേൾക്കുമോ? “ഞങ്ങളെ ഓർക്കുക, ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുക”

“ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ”

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ യാതൊരു അനുഭവിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യമായ രക്തസാക്ഷിസഭയുടെ സന്ദേശം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു എത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ഓടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനുള്ള കത്തുകളും സംഭാവനകളും.....

Evangelist P. P. JOB
N - 8/A, Green Park Extn.
New Delhi - 110016

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തടവറയിൽ പതിനാലു സംവത്സരങ്ങളിലെ പീഡനത്തിന്റെയും ദുരിതാനുഭവത്തിന്റെയും മുറിപ്പാടുകളുള്ള ദേഹമാണ് റിച്ചാർഡ് വംബ്രാണ്ടും. നൂറുകണക്കിനു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളുടെ അചഞ്ചലമായ സ്നേഹവും, അനുസ്മൃതമായ വിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട കഠിനവാർ കഴിഞ്ഞു.

പ്രിയ ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിടിച്ചകൊണ്ടുപോയ, ശാരീരിക പീഡനവും മർദ്ദനവും സഹിച്ചെങ്കിലും ആത്മാവ് തളരാതെ, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ അടിപതറാതെ ഉറച്ചുനിന്ന അവരത്രെ

ജീവിയുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ